MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

För År

1822

STOCKHOLM

och Kongl. Privilegierade Not Byckeriet.

№ 1, 2 och 3.

Andante
utur
Armide
af Gluck

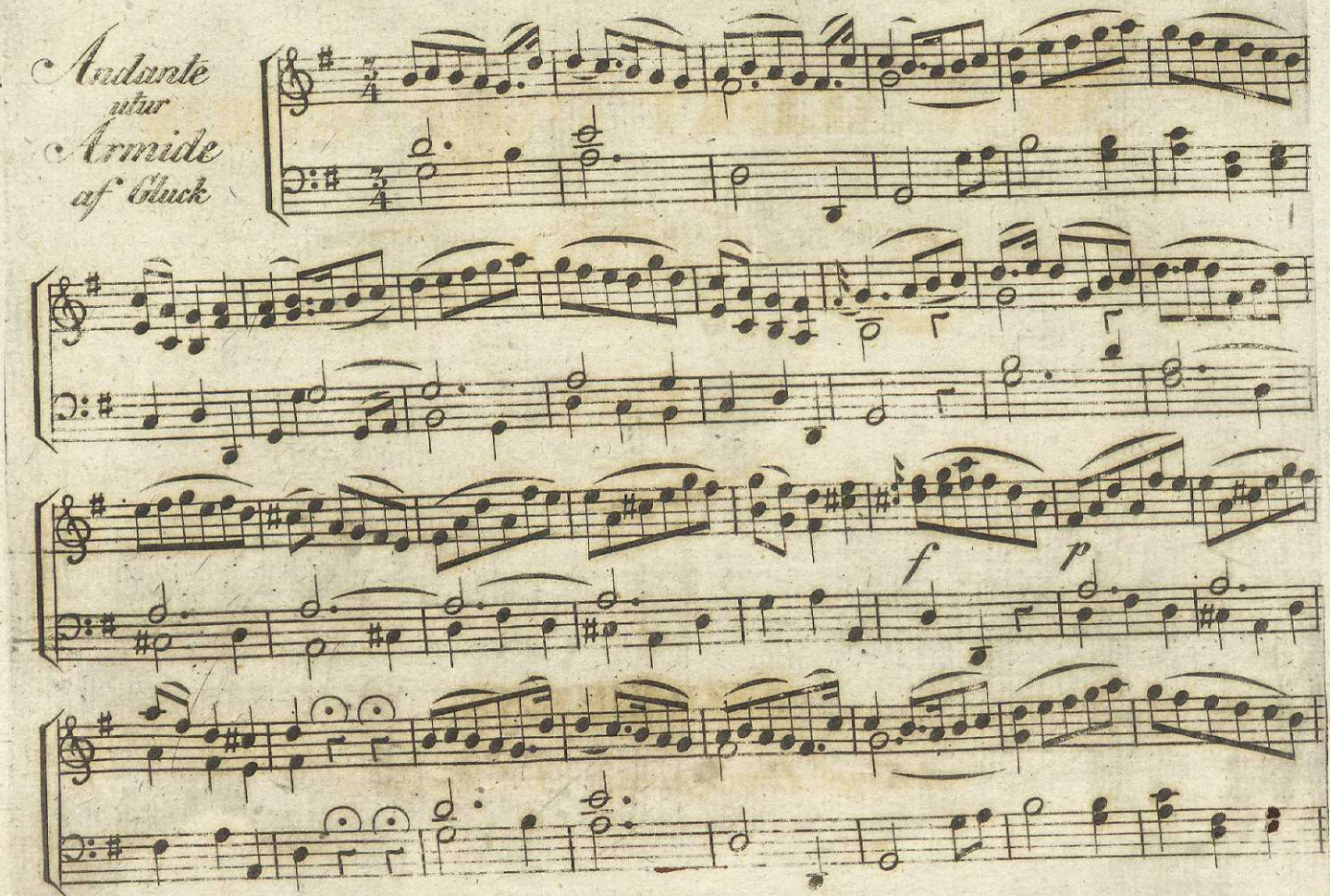

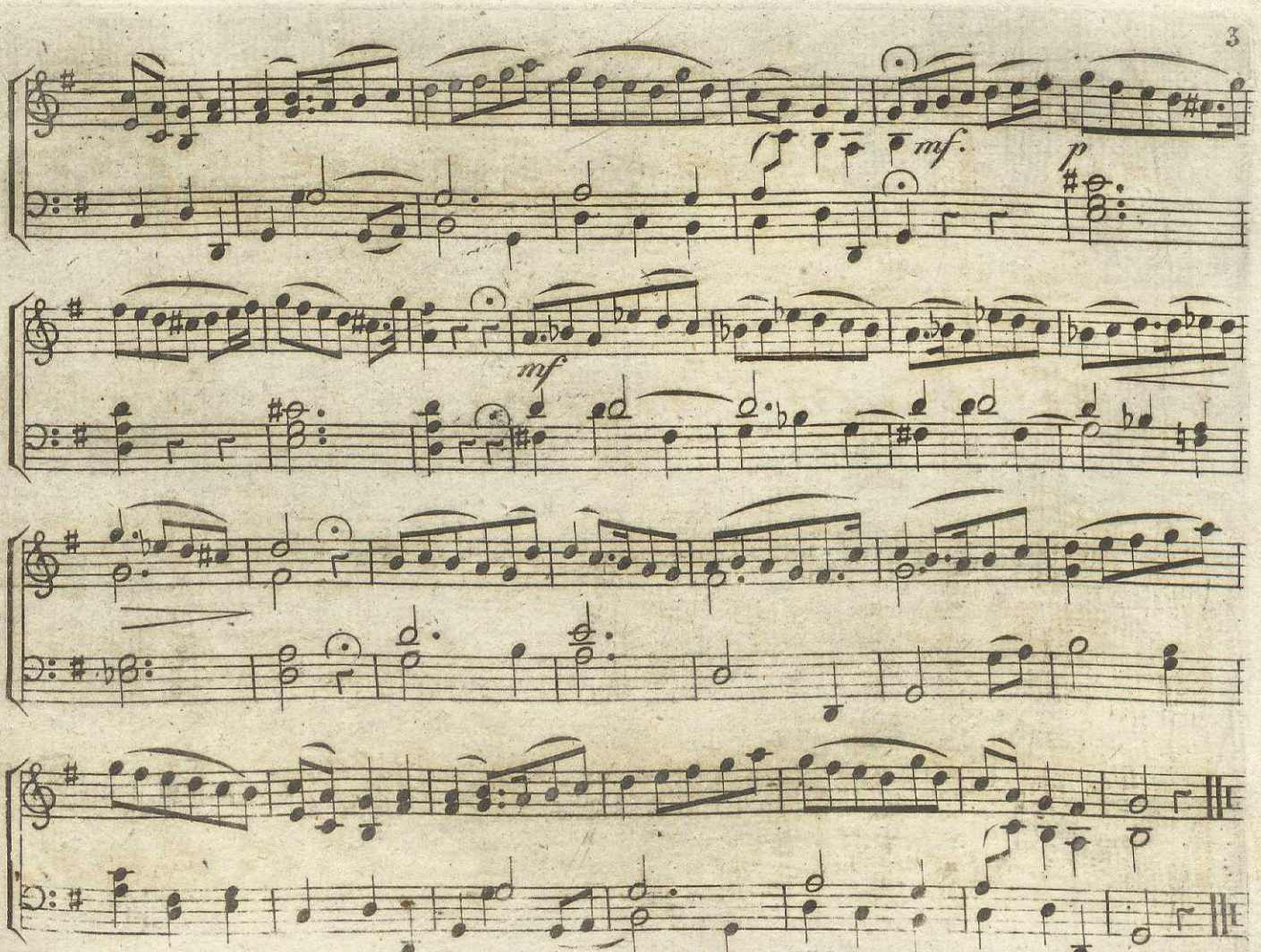
mf.
p
mf

Andante
ou
L'ermite
de Gluck

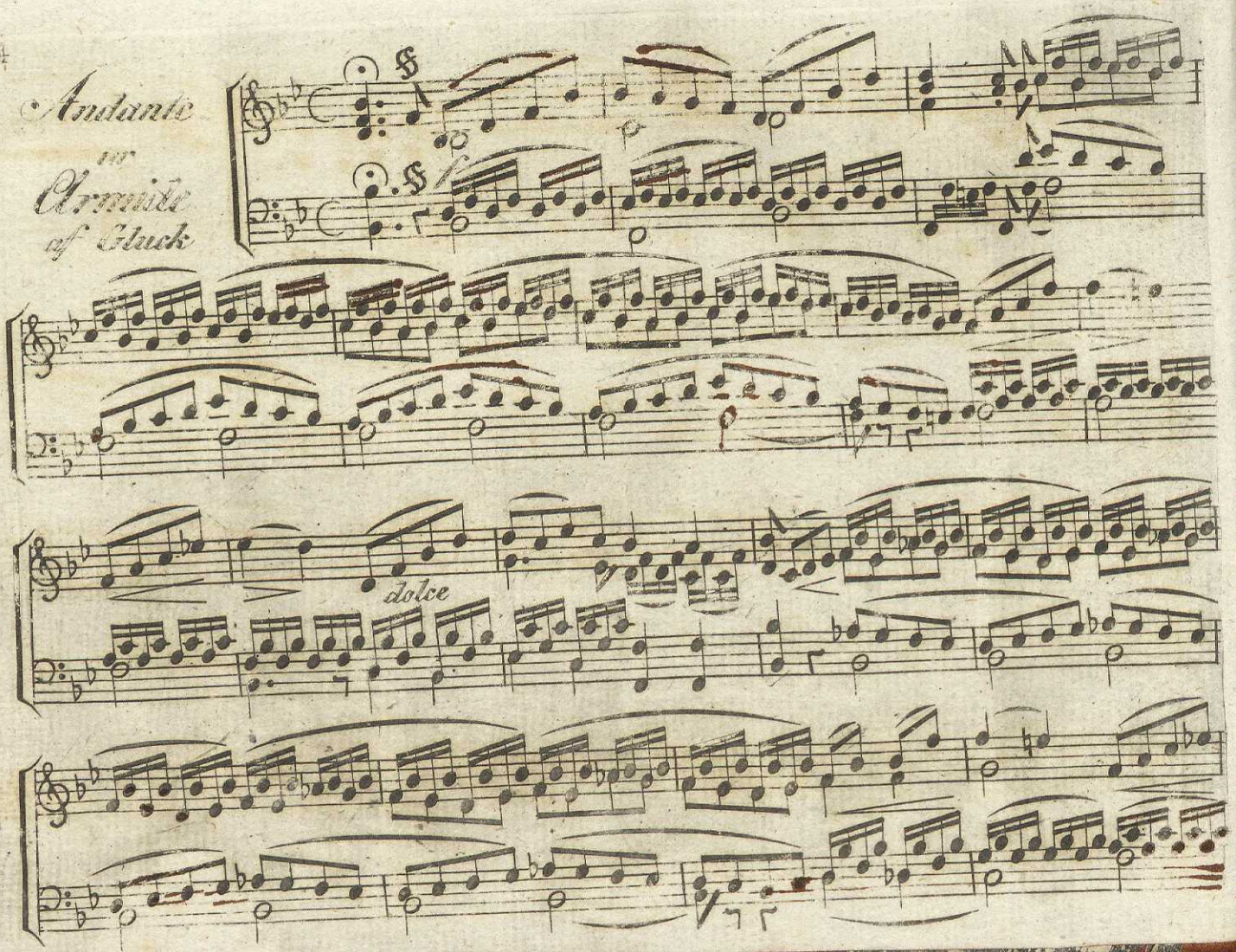

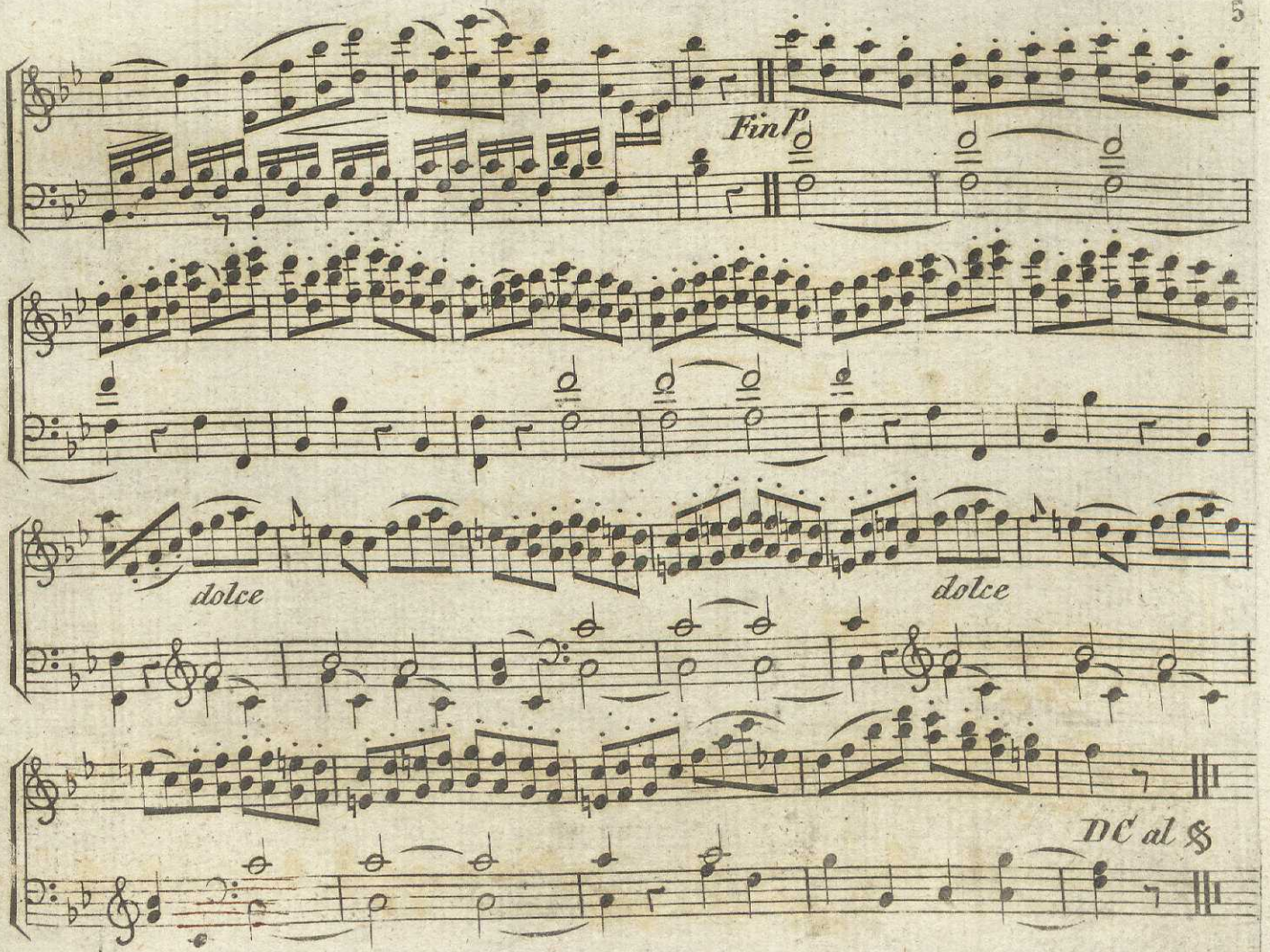
Fin
p
dolce
dolce
DC al §

Menuetto
aus
Haydns
Quartetter

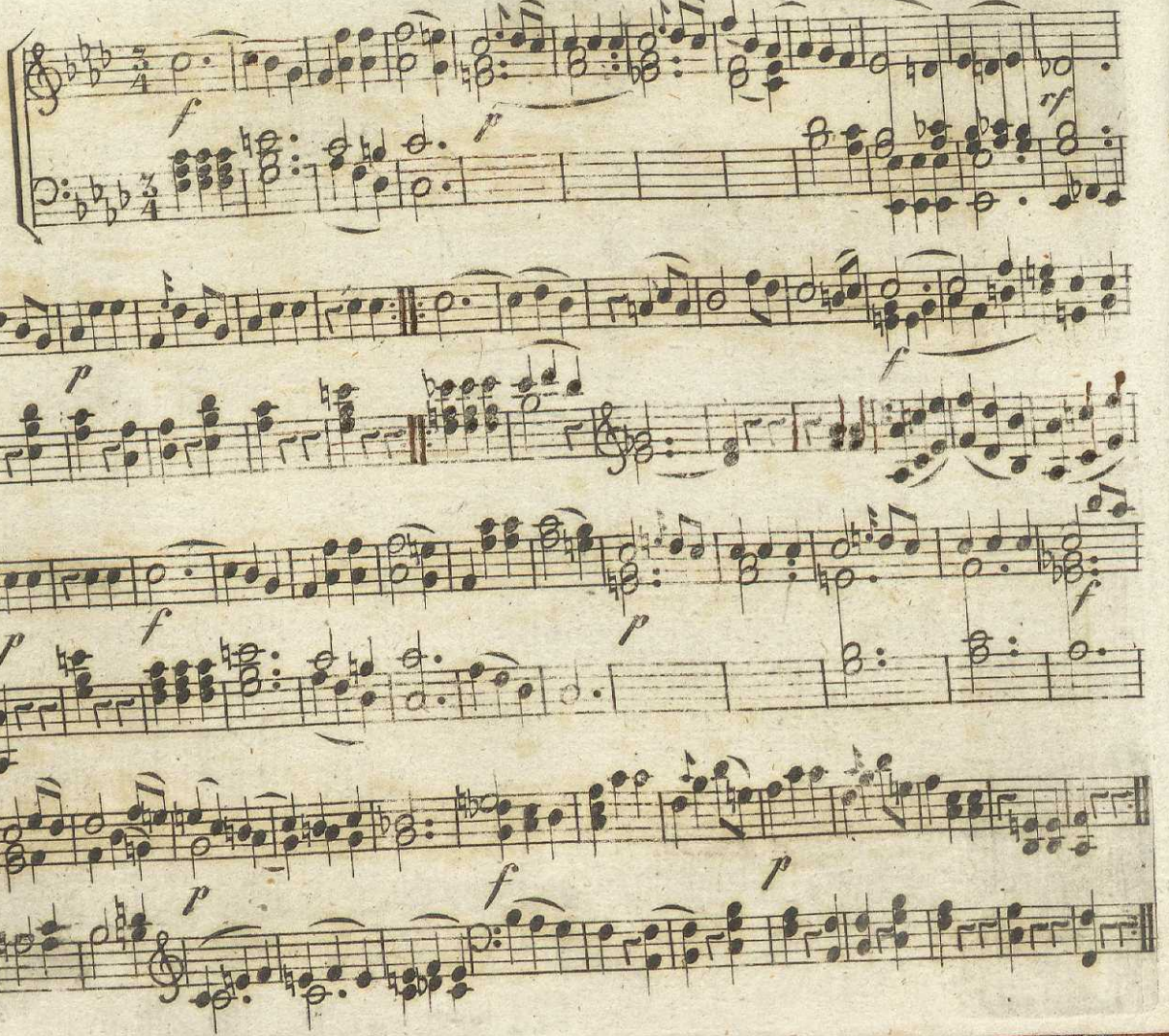

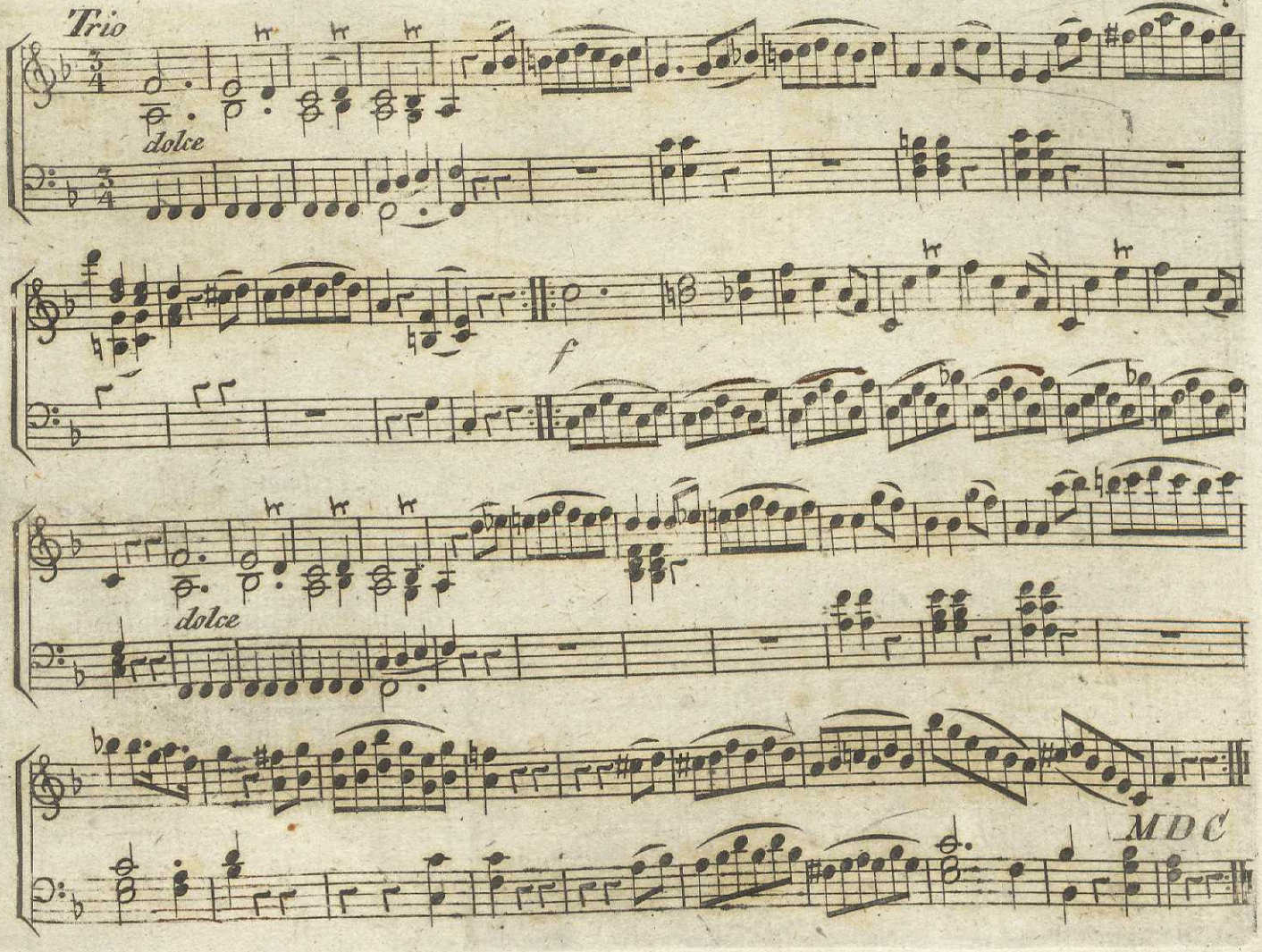
Trio
dolce
f
dolce
MDC

Affettuoso
etur
Haydns
Quartetter

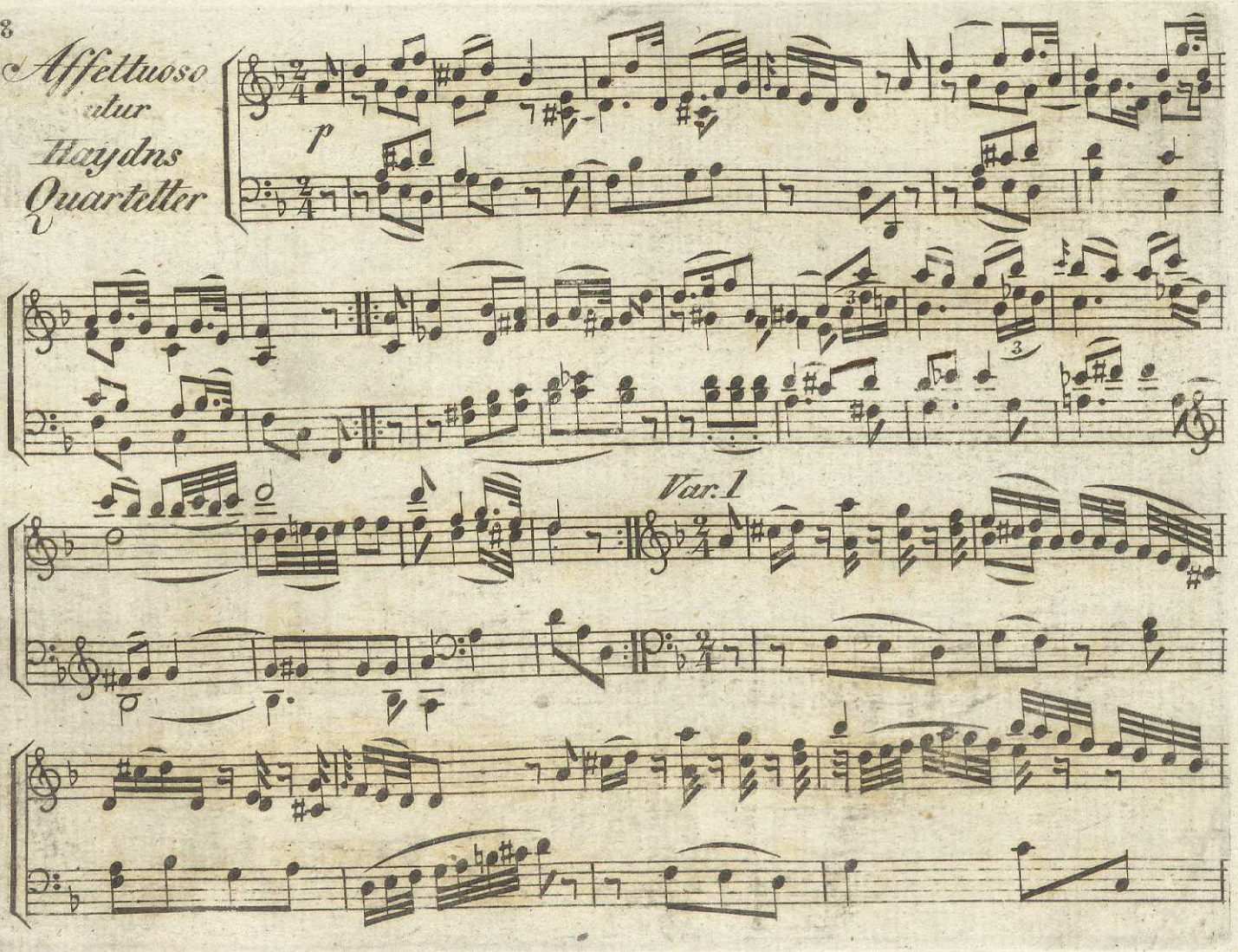

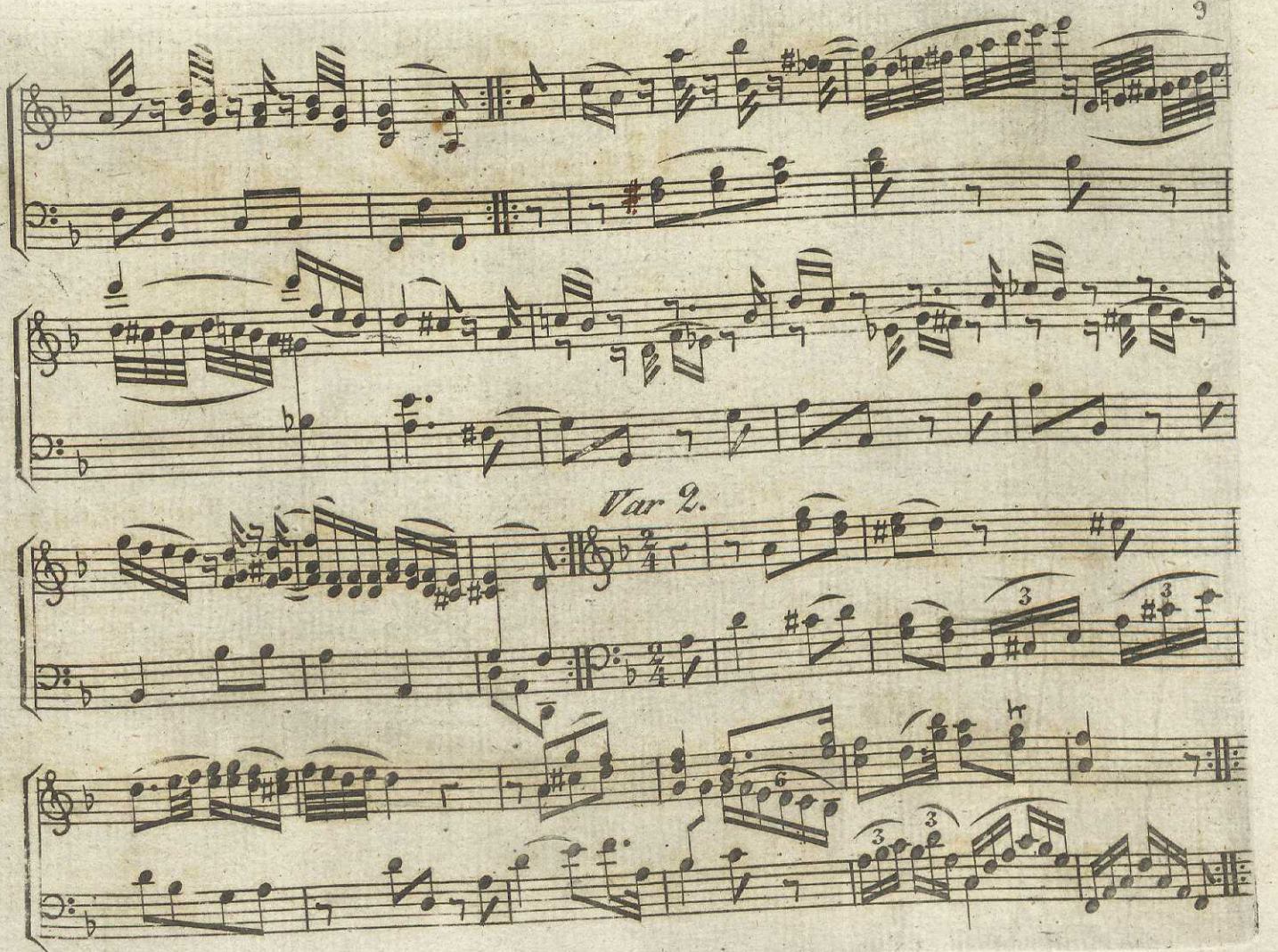
Var 2.

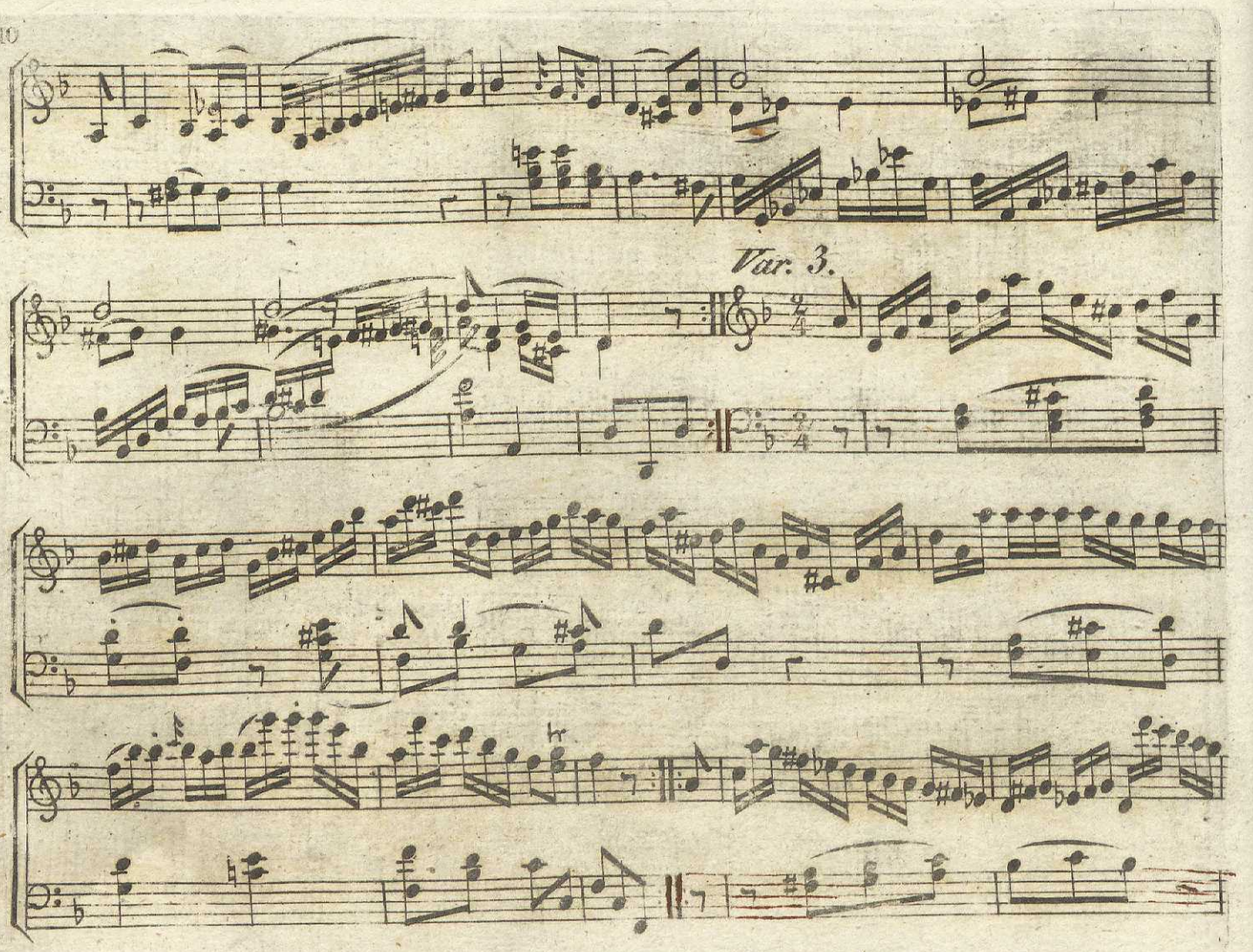
Var. 3.

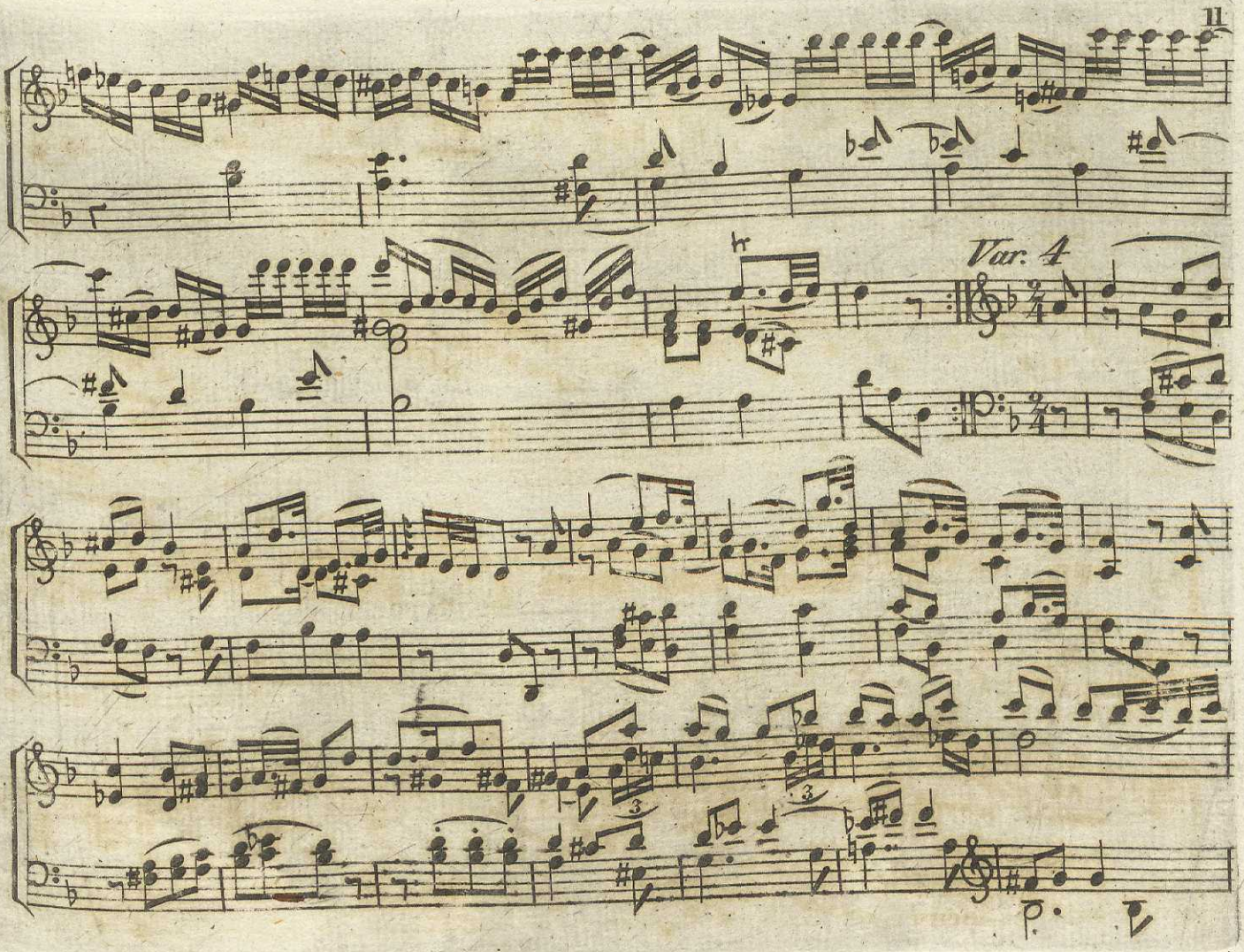
Var. 4
p.

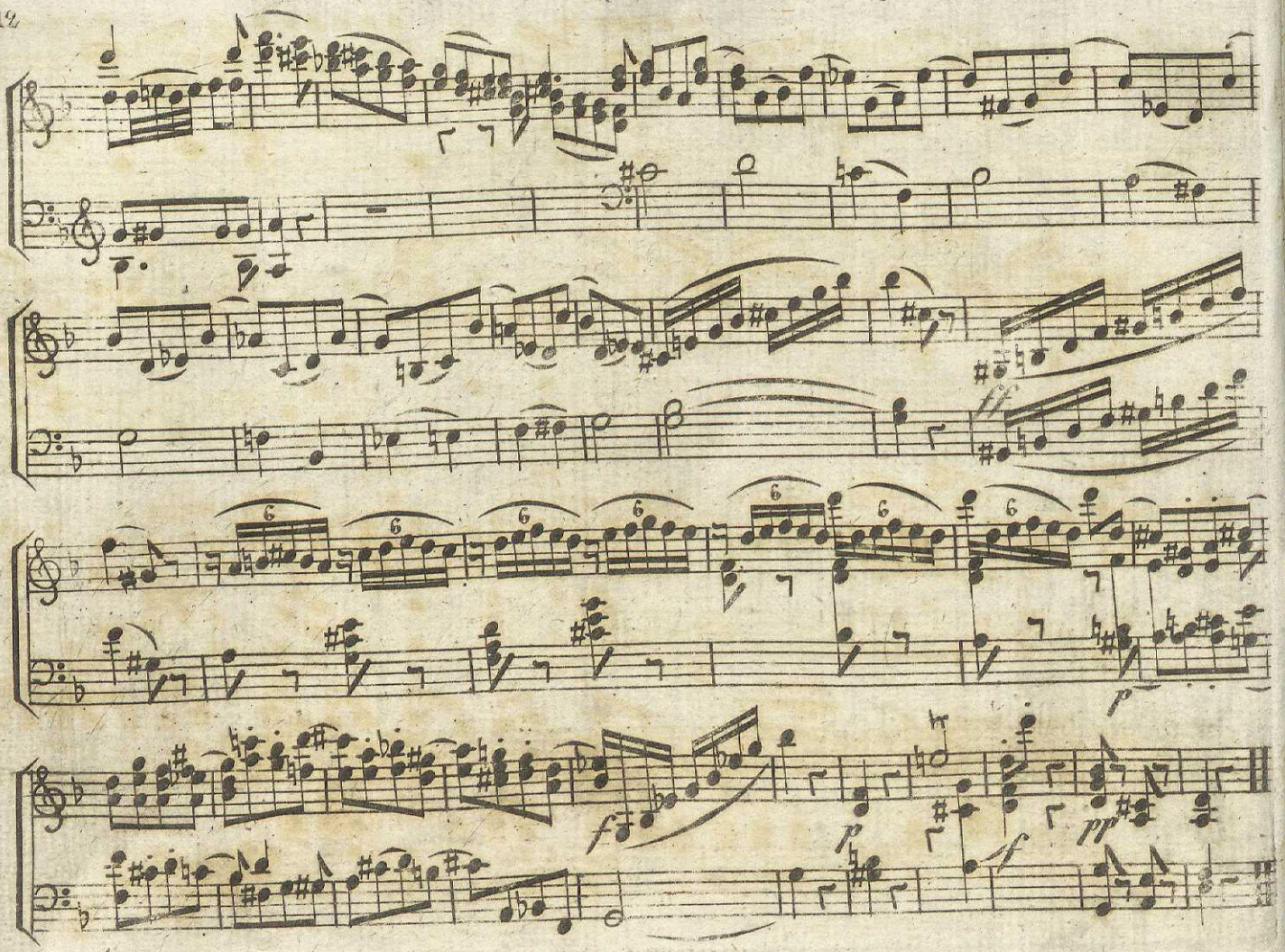
ff
p
f
p
f
pp

År 1822

Musikaliskt Tidsfördrif

N:o 4, 5, 6 och 7.

La Chasse du jenne Henry par Méhul

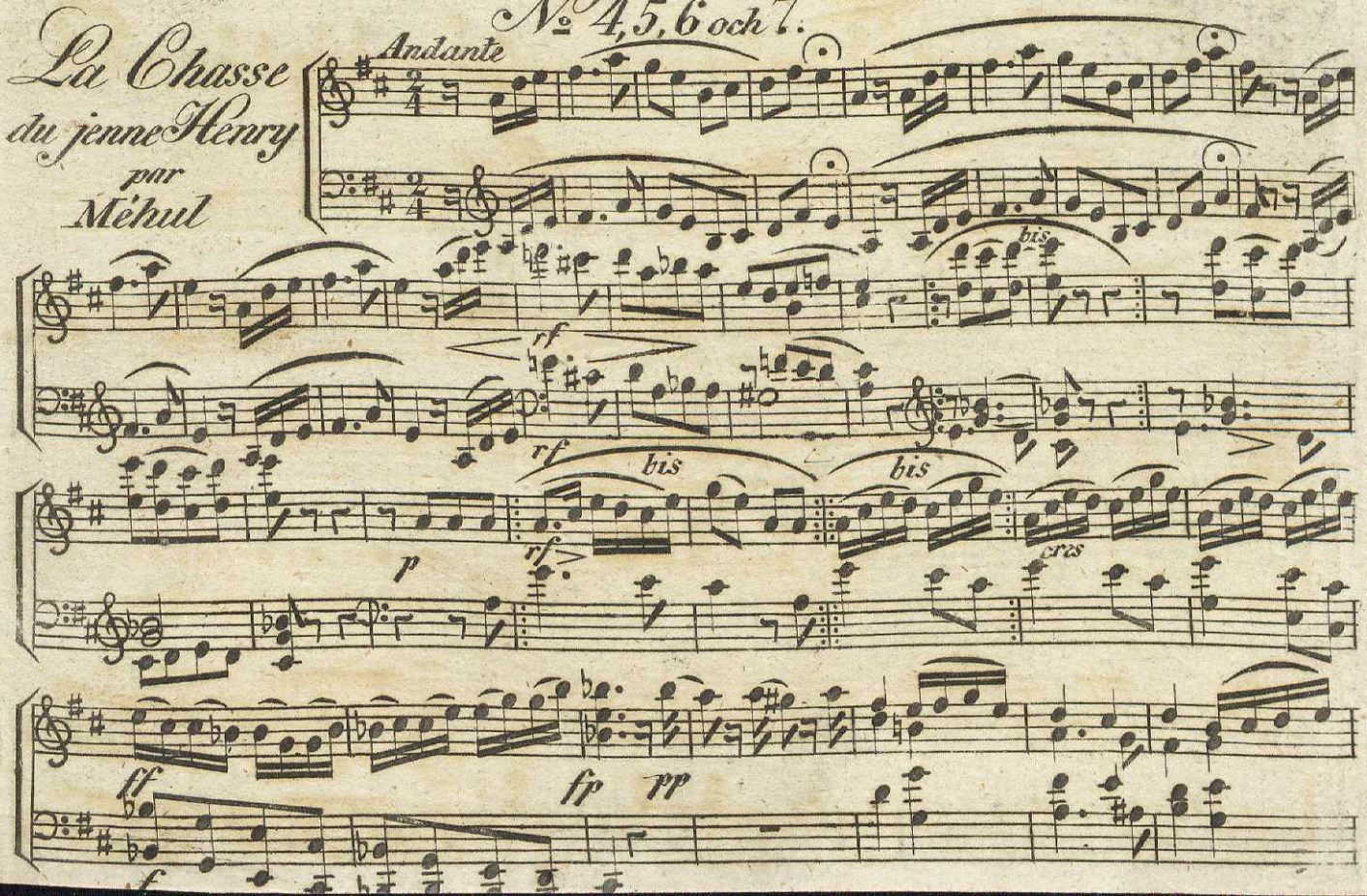

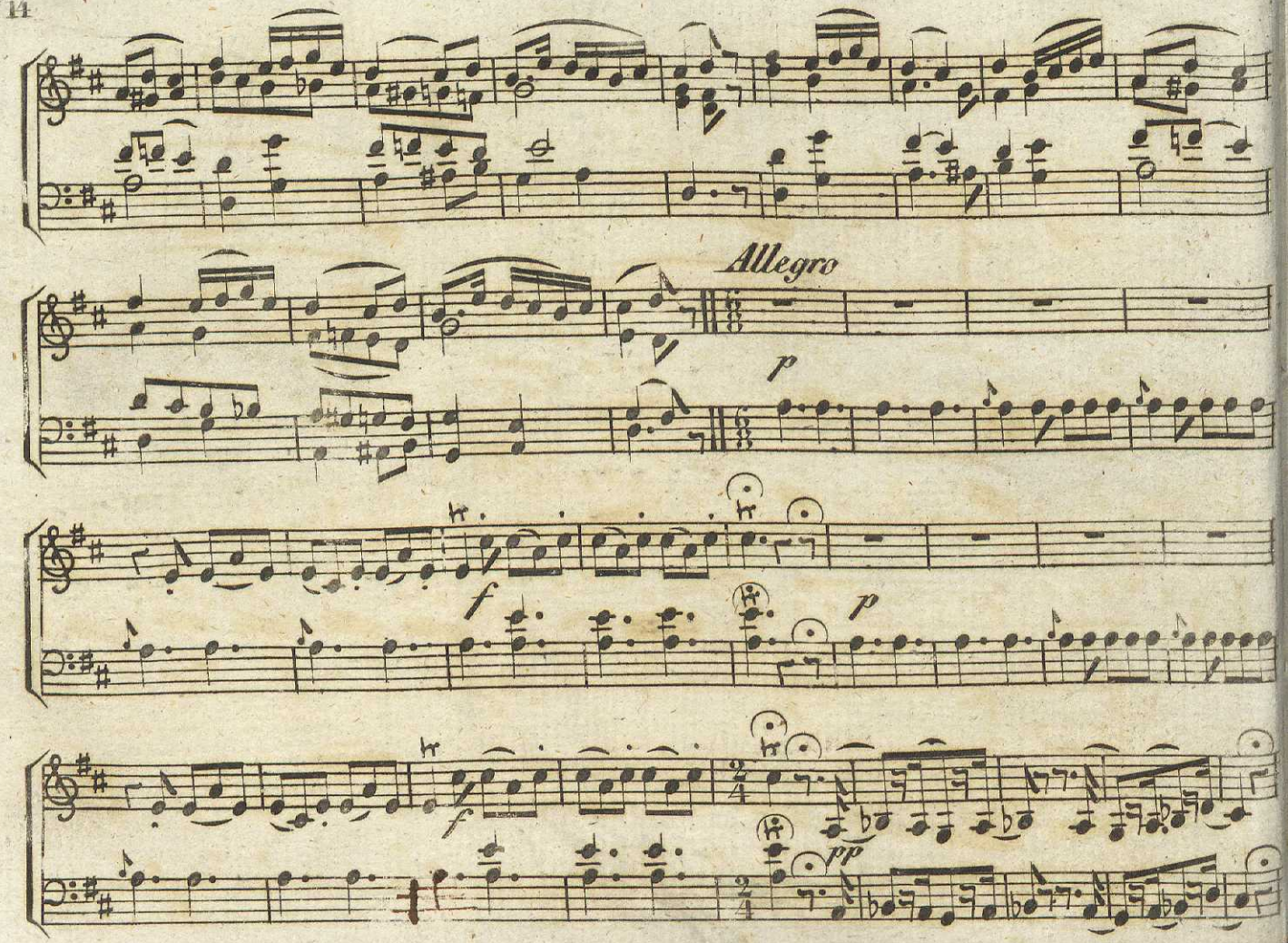
Allegro
p
f
p
f
pp

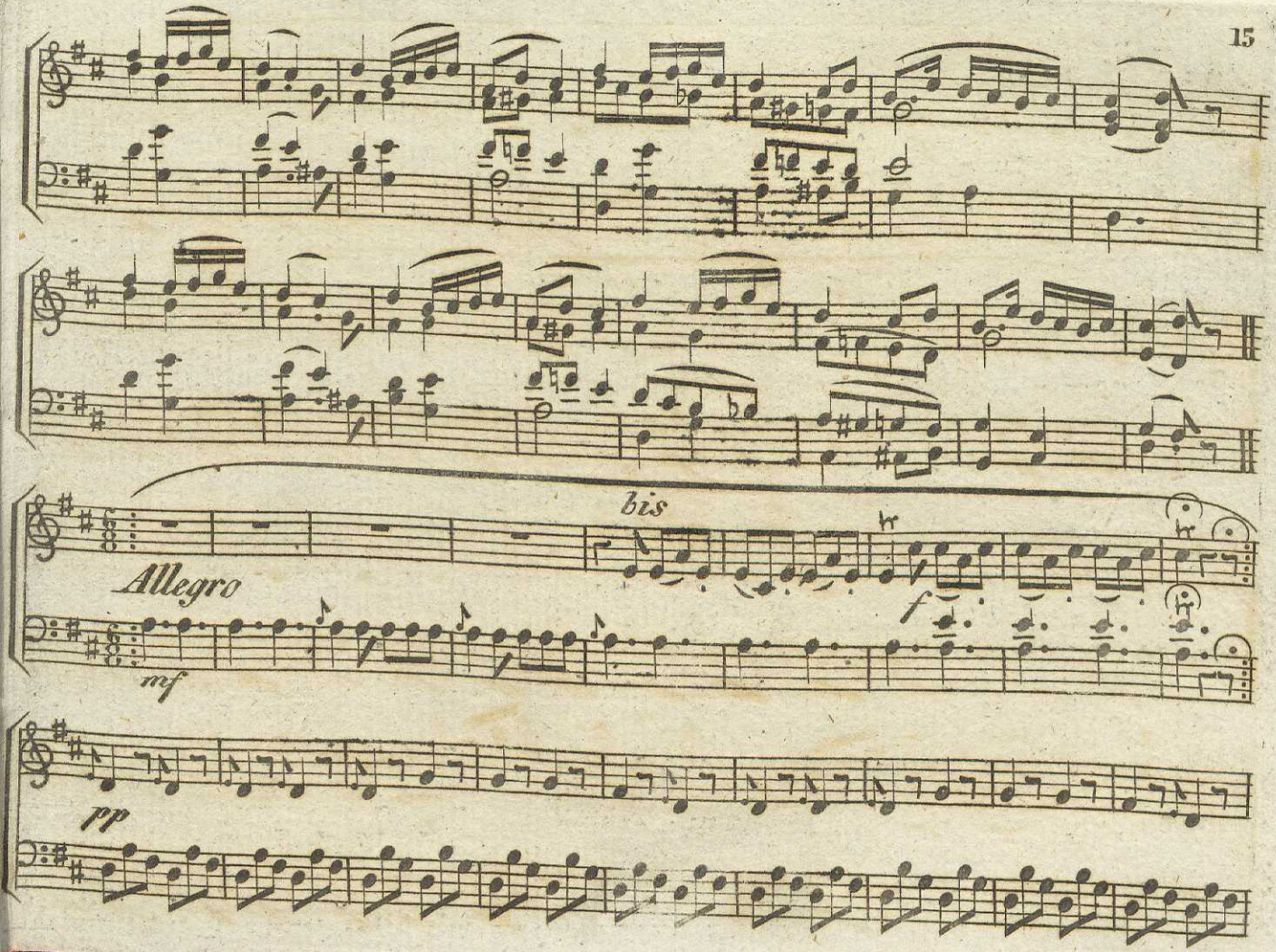
bis
Allegro
mf
f
pp

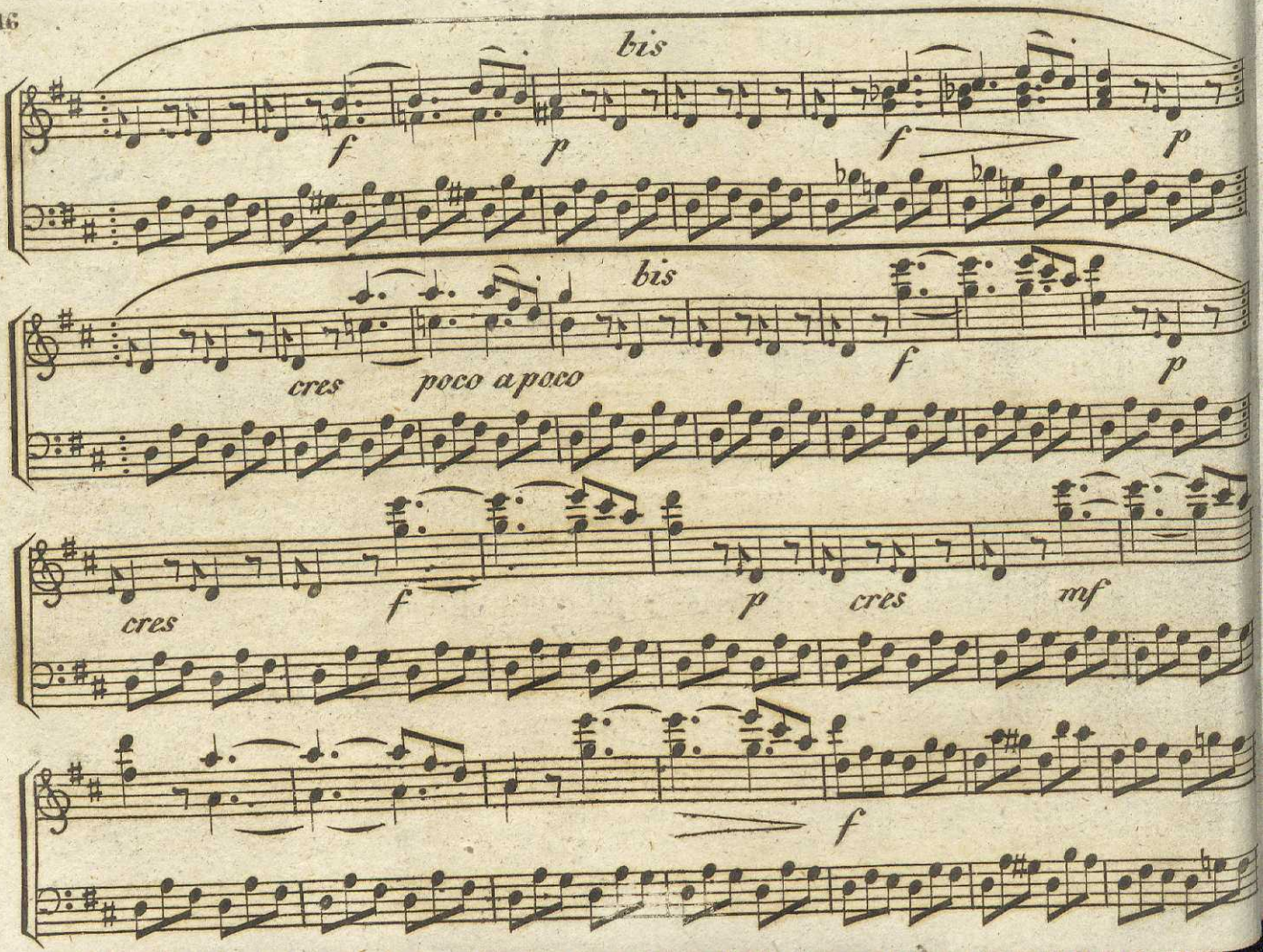
bis
f
p
f
p
bis
cres
poco a poco
f
p
cres
f
p
cres
mf
f

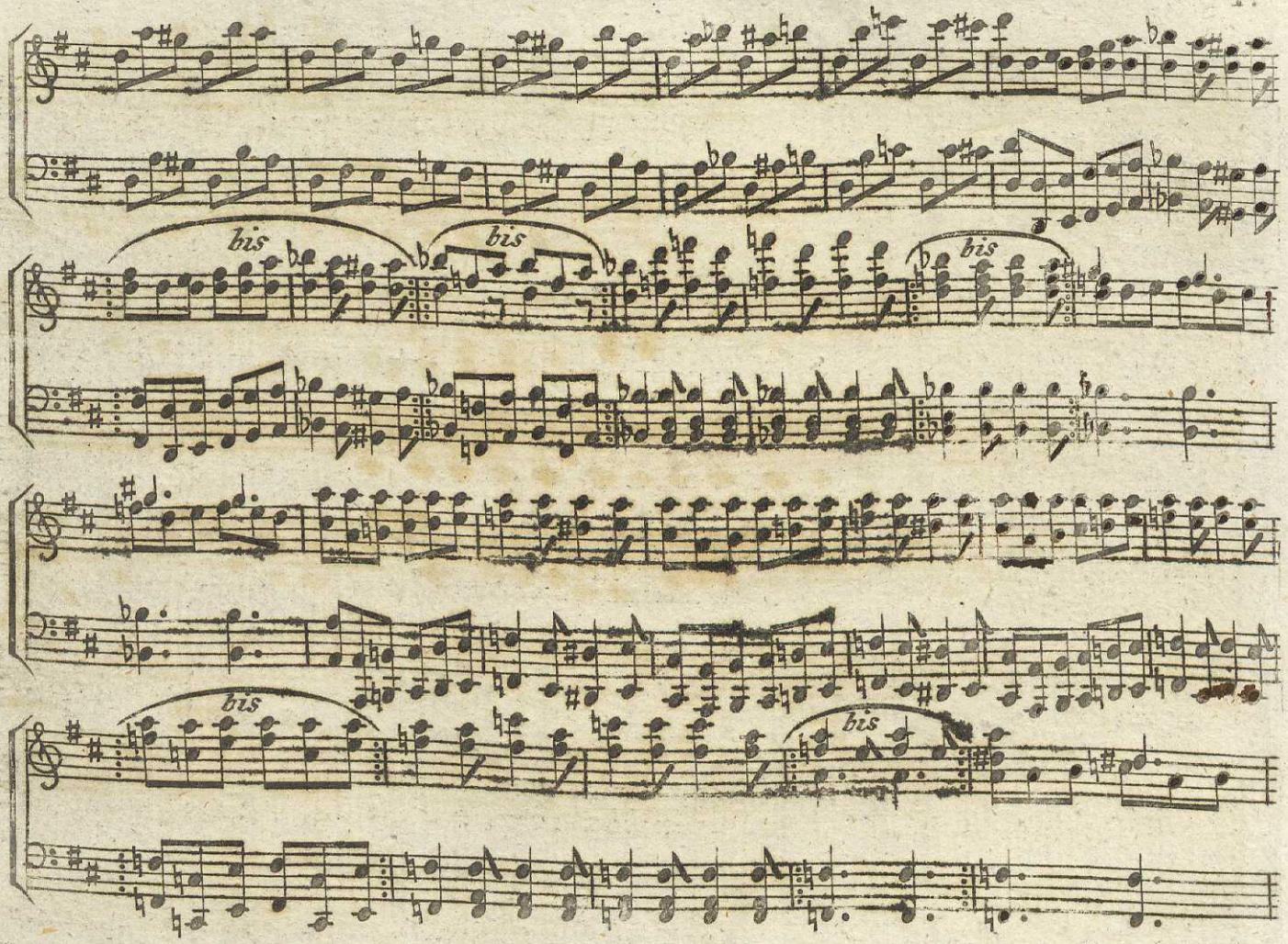
bis
bis
bis
bis
bis

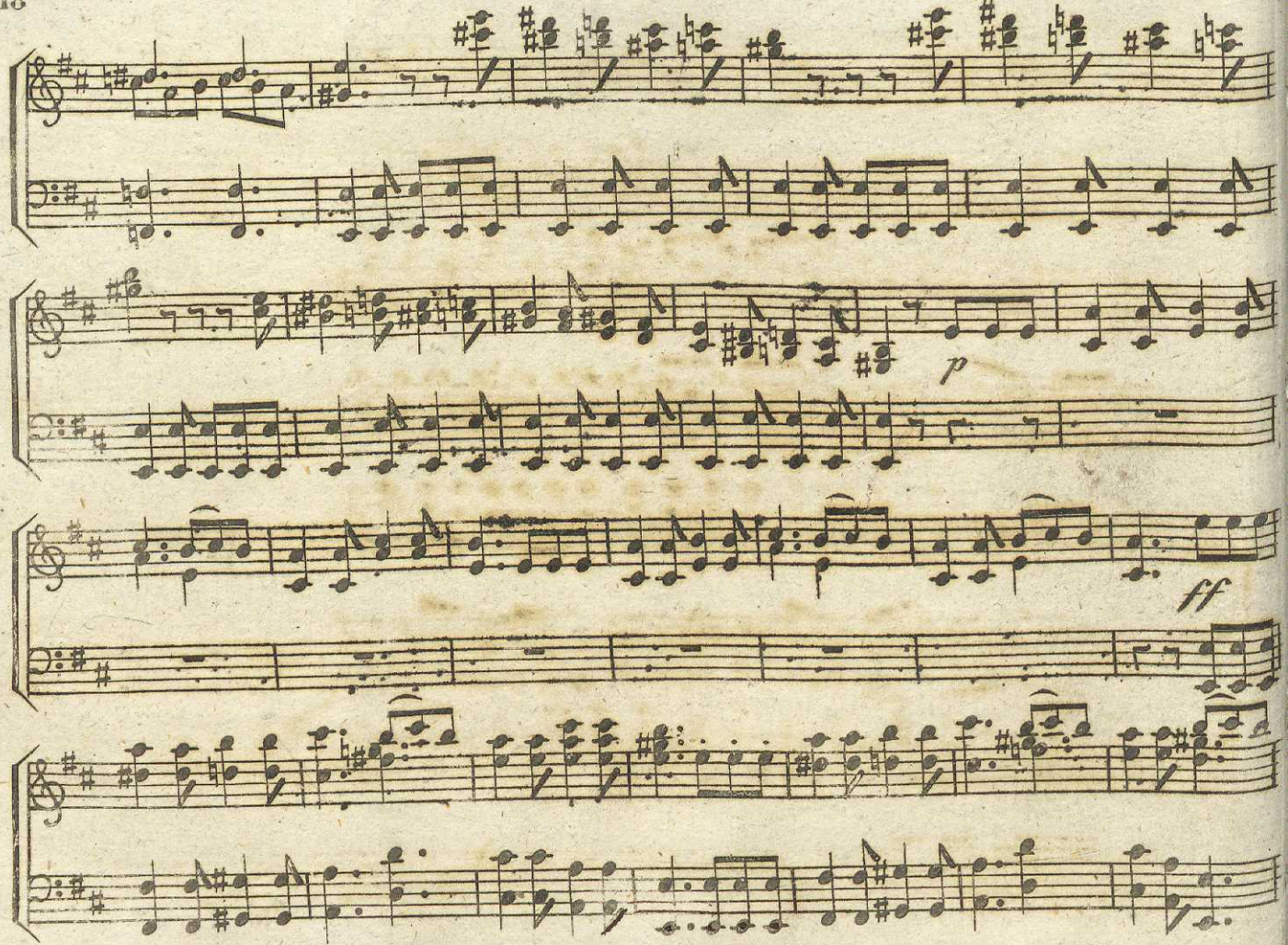
p
ff

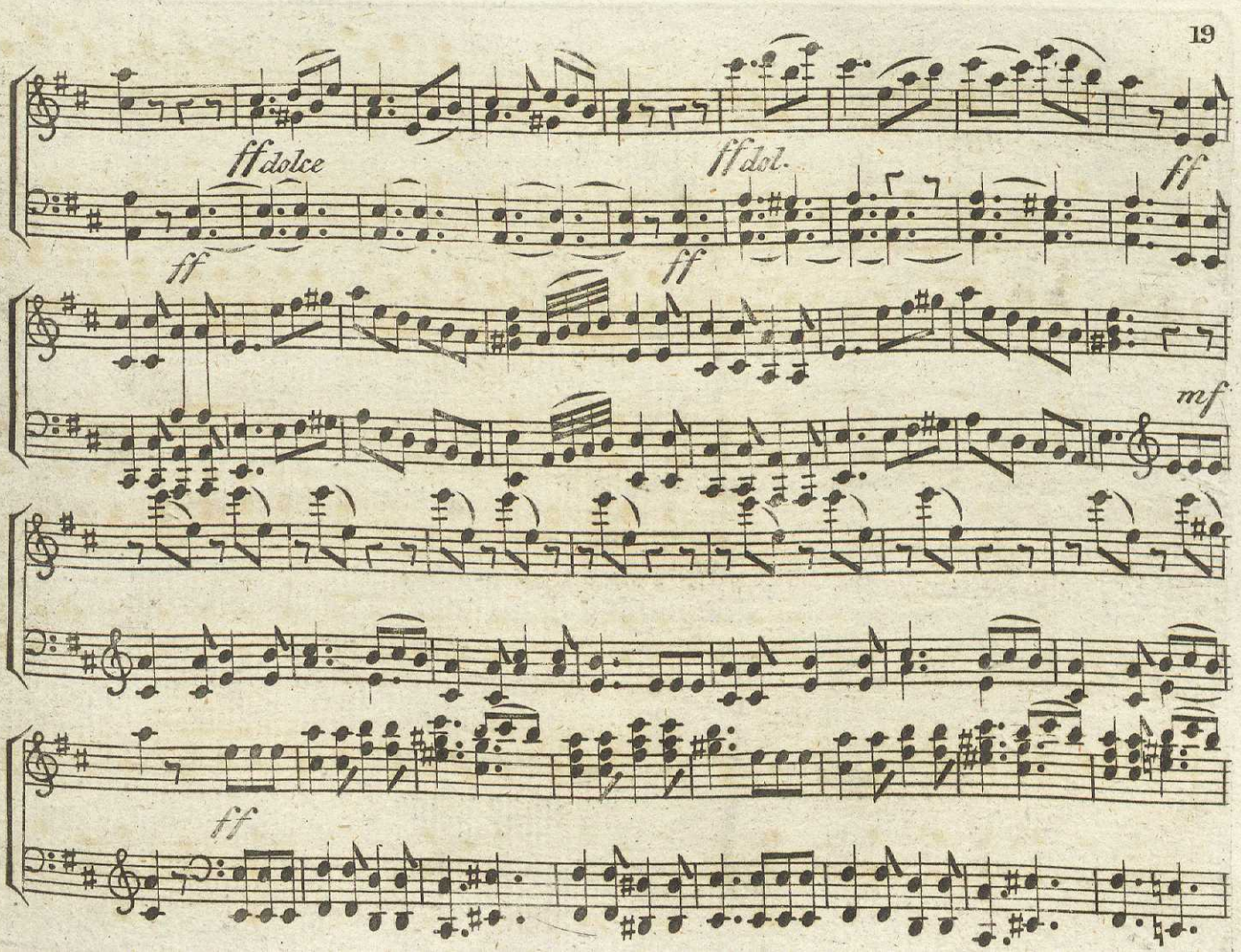
ff dolce
ff
ff dol.
ff
ff
ff
mf
ff

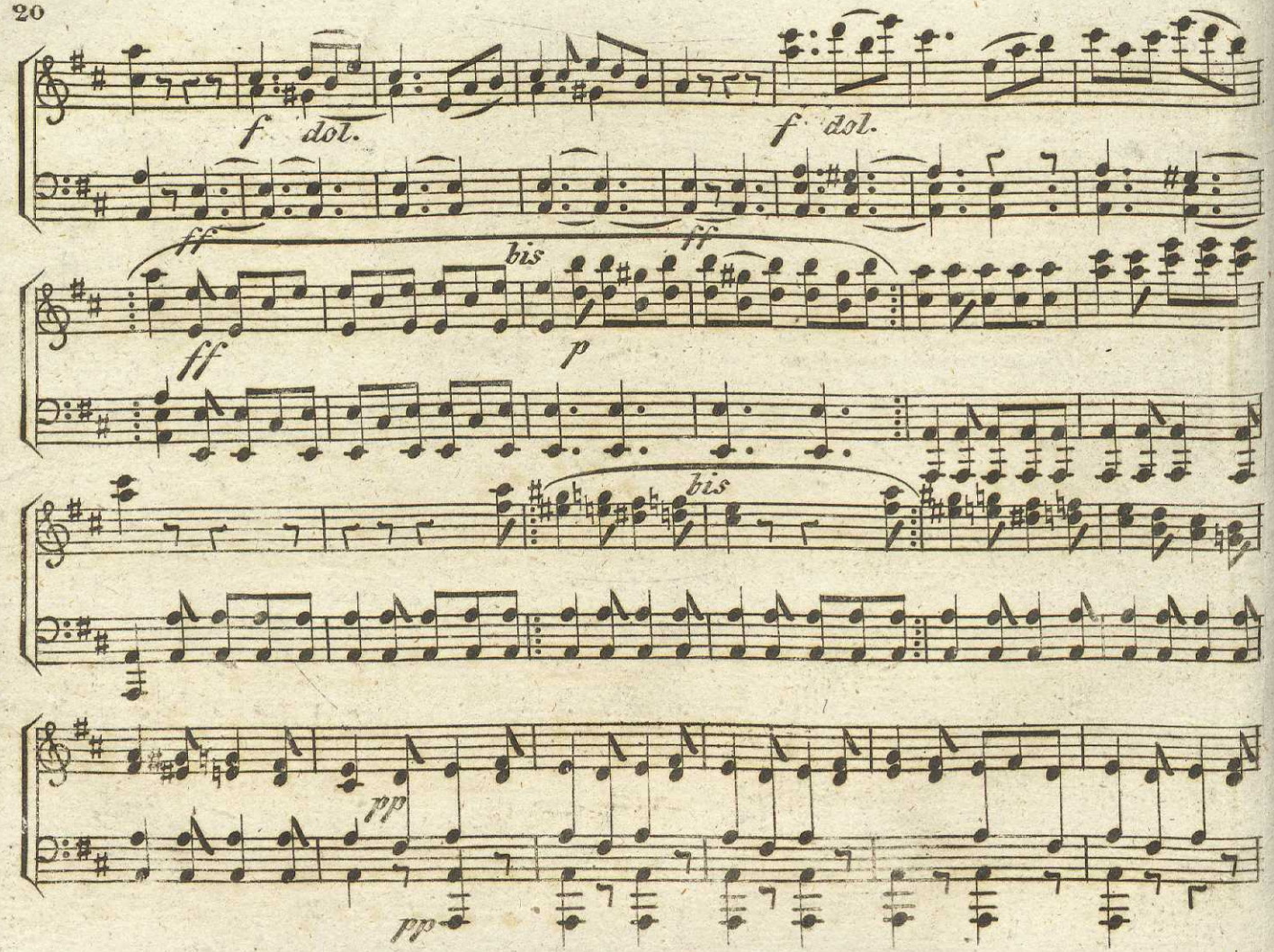
f dol.
f dol.
ff
ff
bis
ff
p
bis
pp
pp

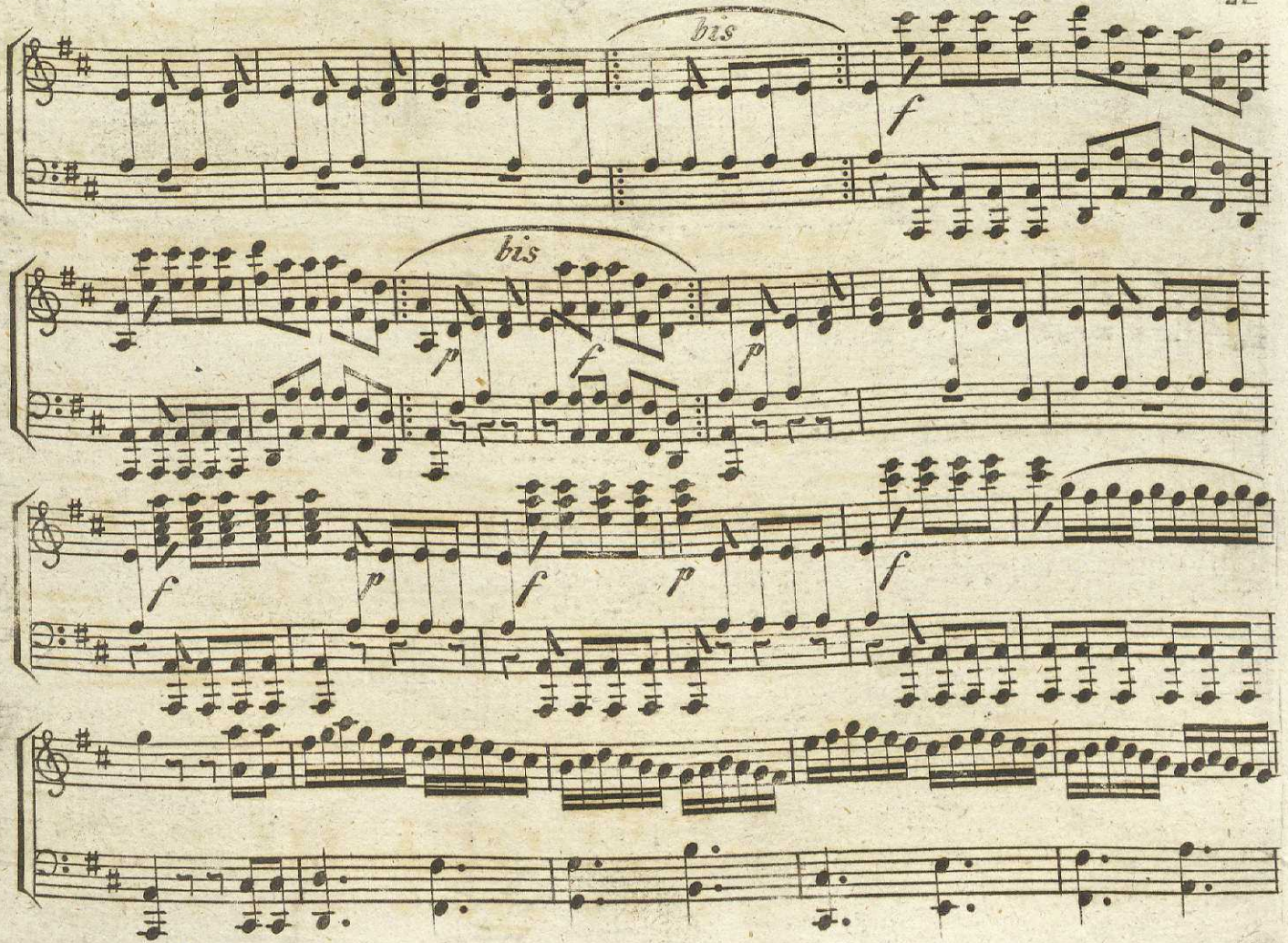
bis
f
bis
p
f
p
f
p
f
p
f

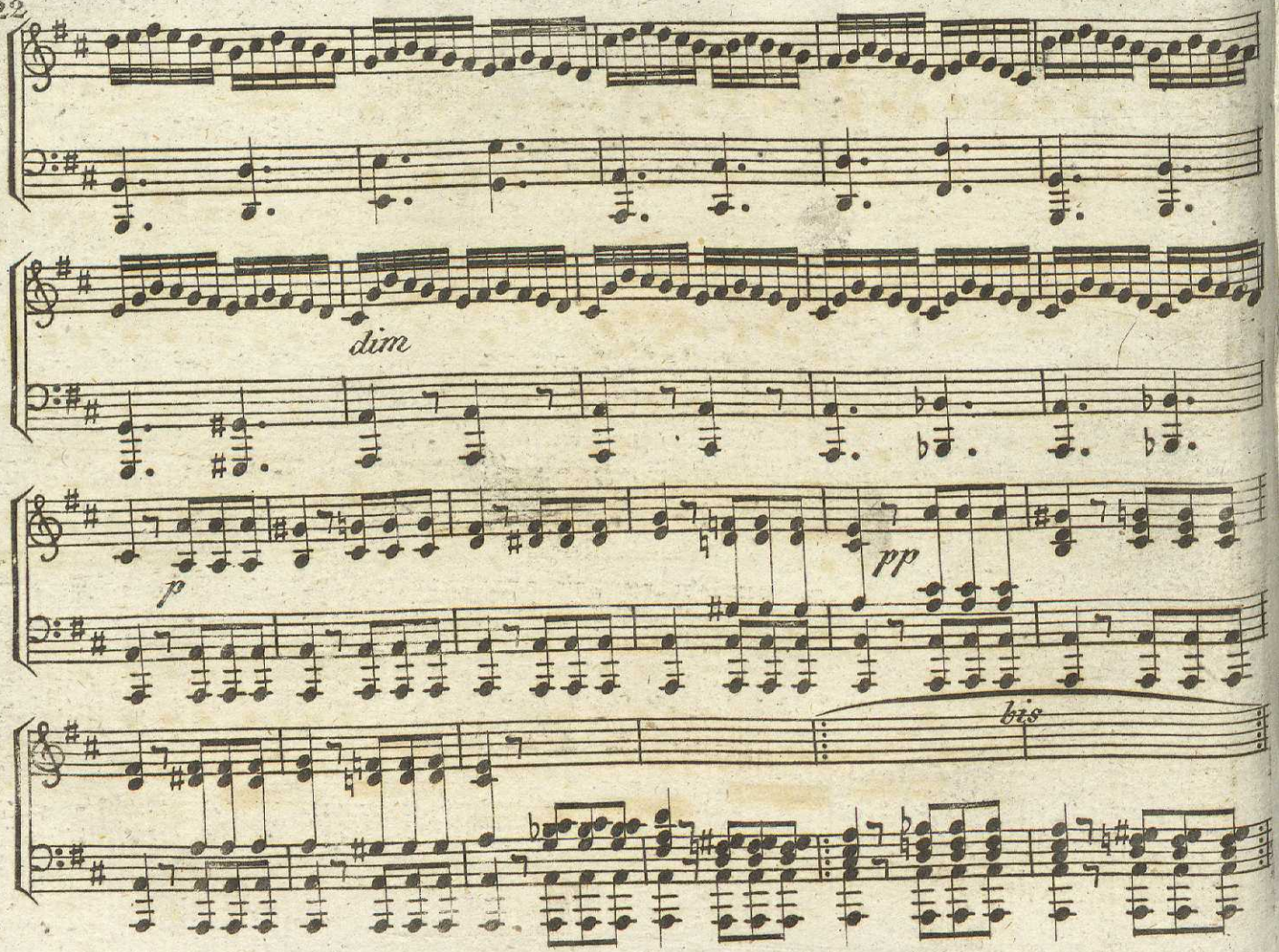
dim
p
pp
bis

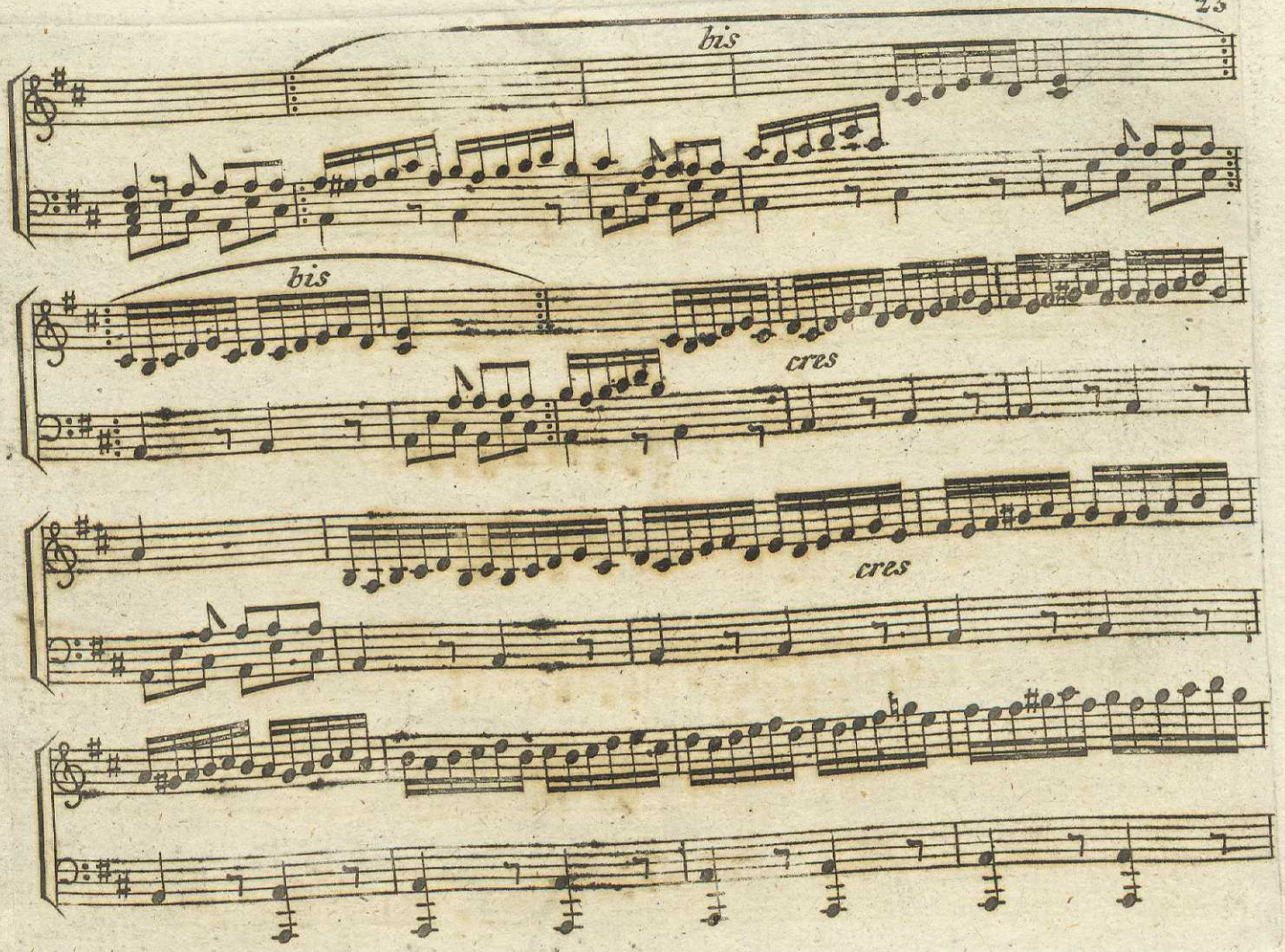
bis
bis
cres
cres

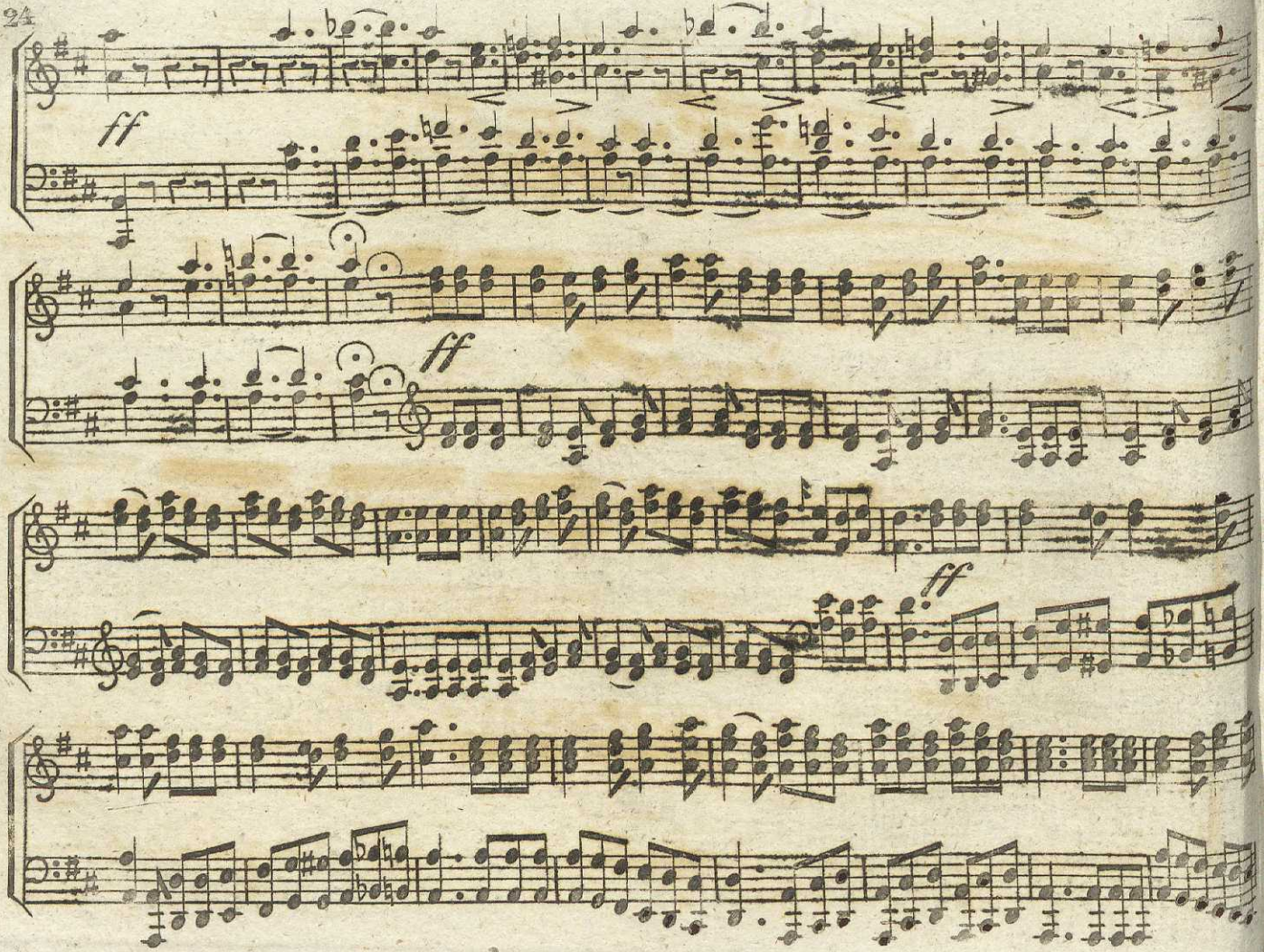
ff
ff
ff

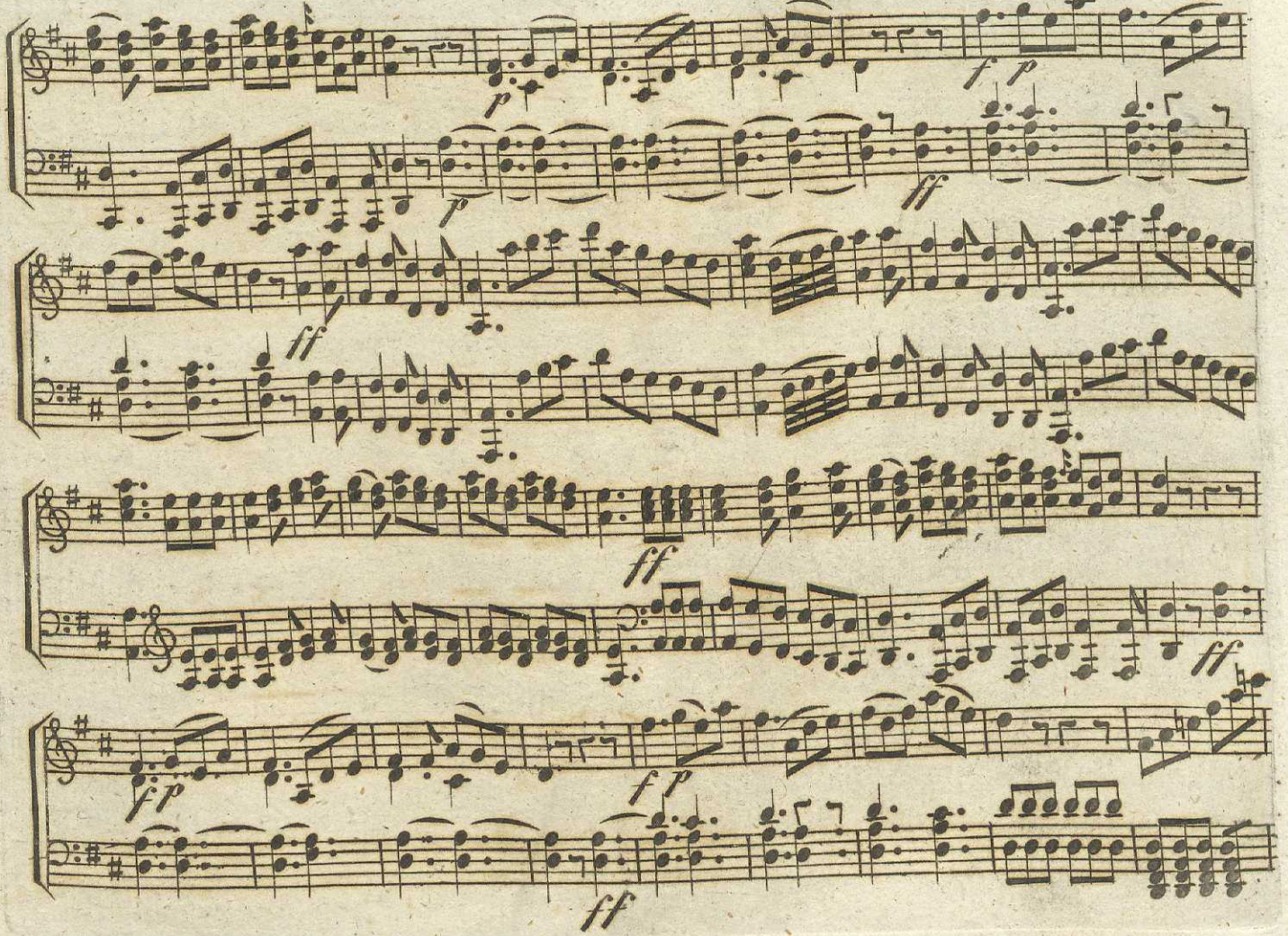
p
f p
p
ff
ff
ff
ff
ff
f p
ff

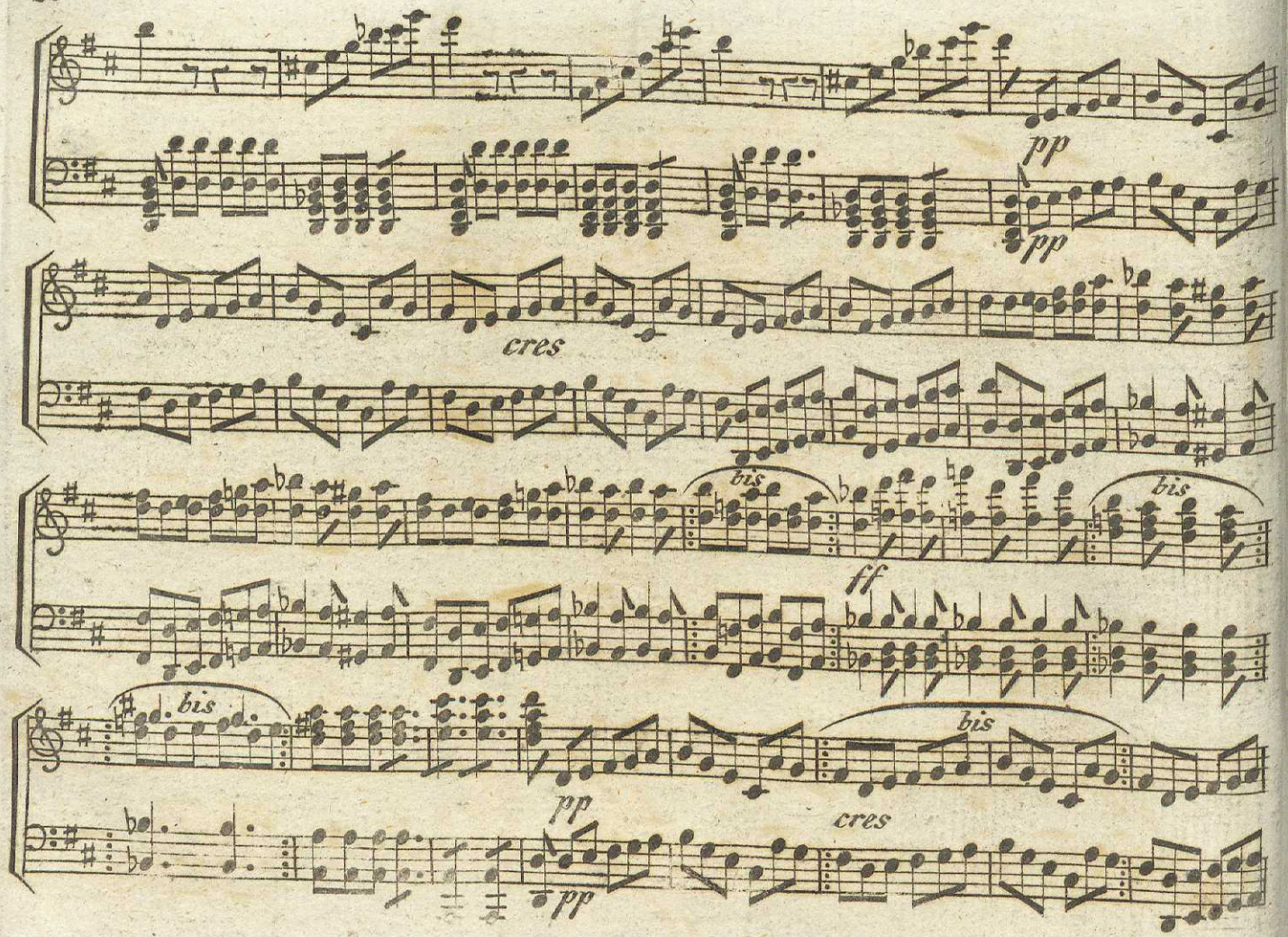
pp
pp
cres
bis
bis
ff
bis
bis
pp
pp
cres

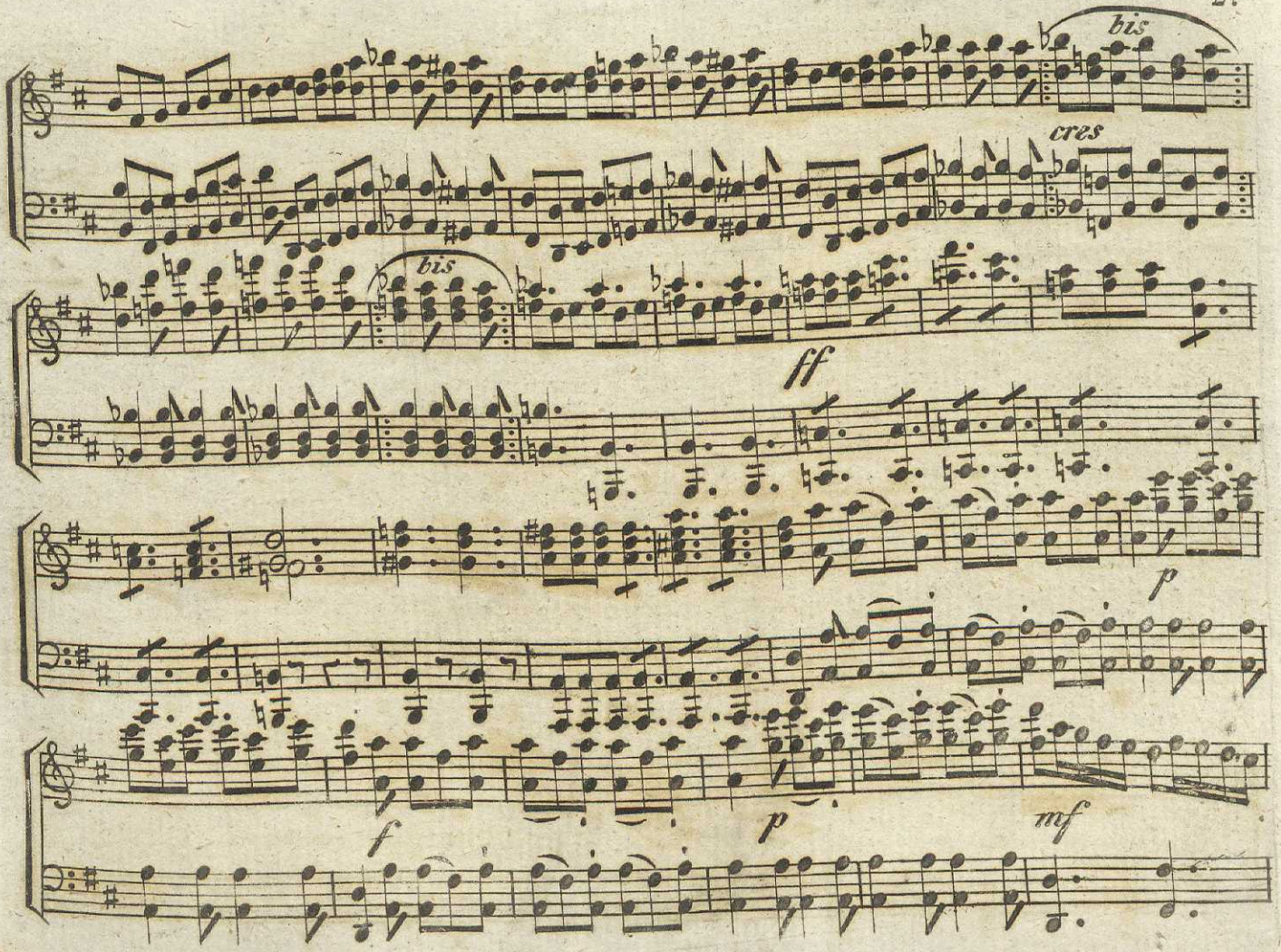
bis
cres
bis
ff
p
f
p
mf

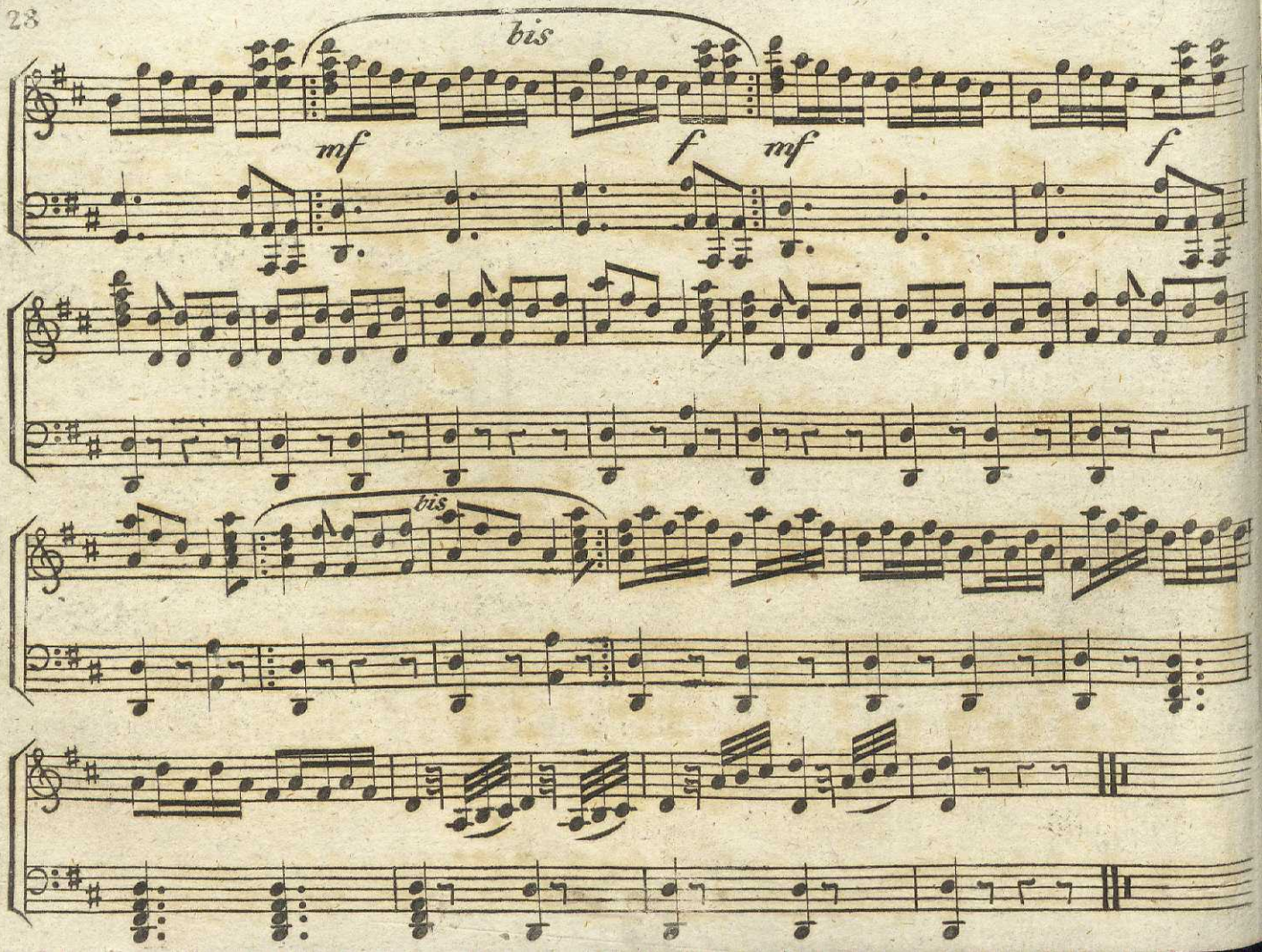
bis
mf
f
mf
f
bis

År 1822

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 8, 9 och 10.

Aria
med
Recitatif
utur
Op: Roméo och Juliette
af
Steibelt

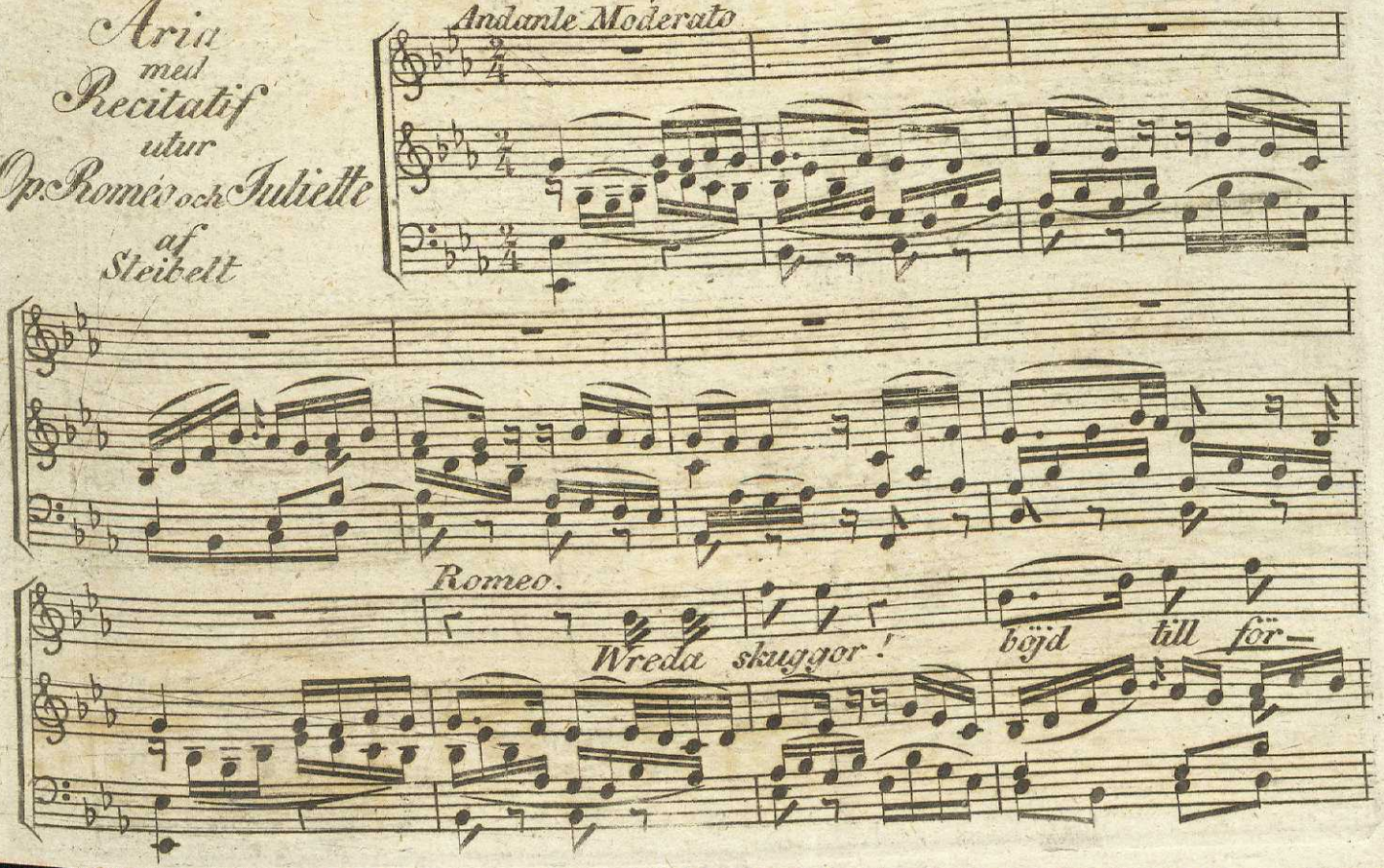

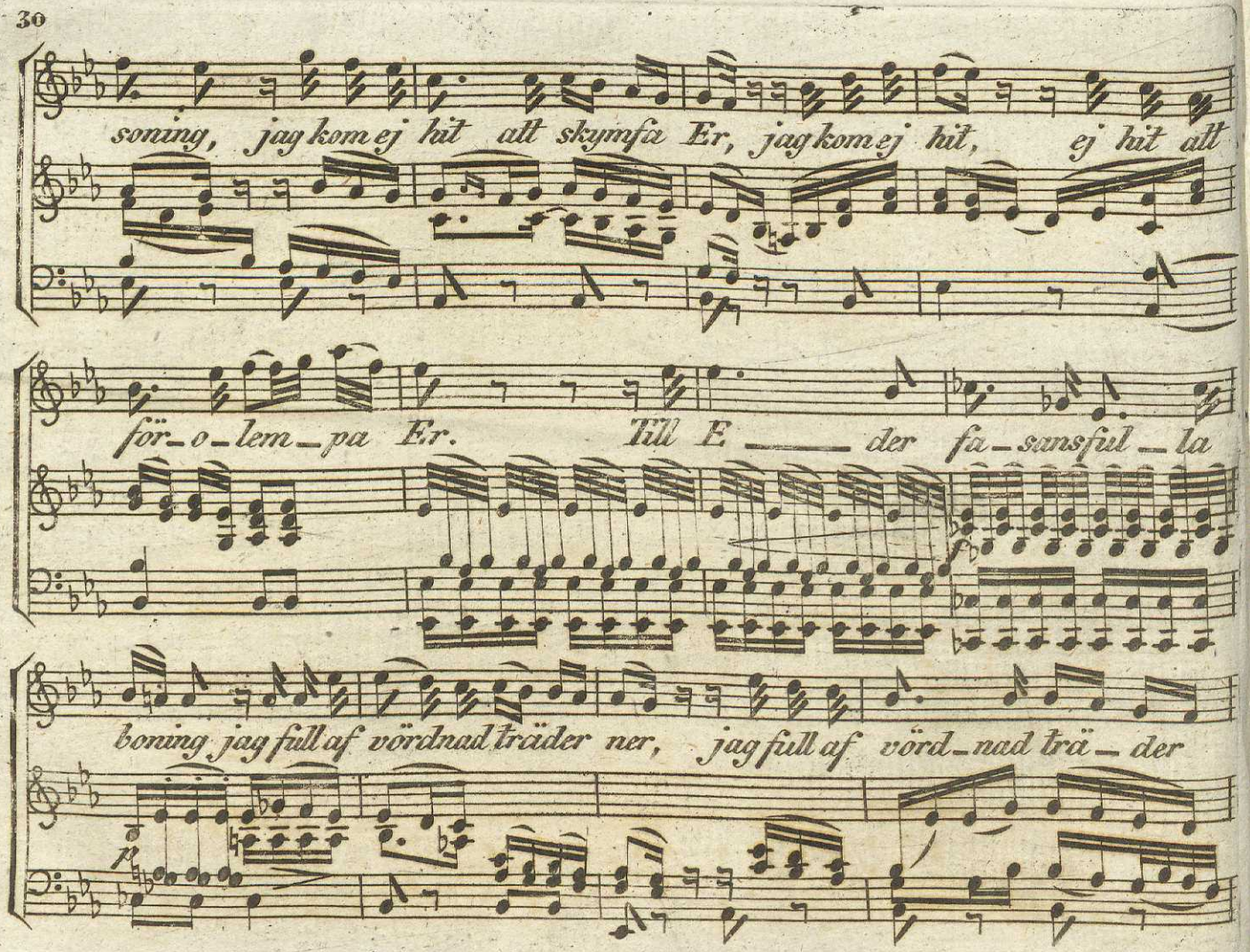
soning, jag kom ej hit att skymfa Er, jag kom ej hit, ej hit att
för_o_lem_pa Er. Till E ____ der fa_sansful_la
boning jag full af vördnad träder ner, jag full af vörd_nad trä_der
p

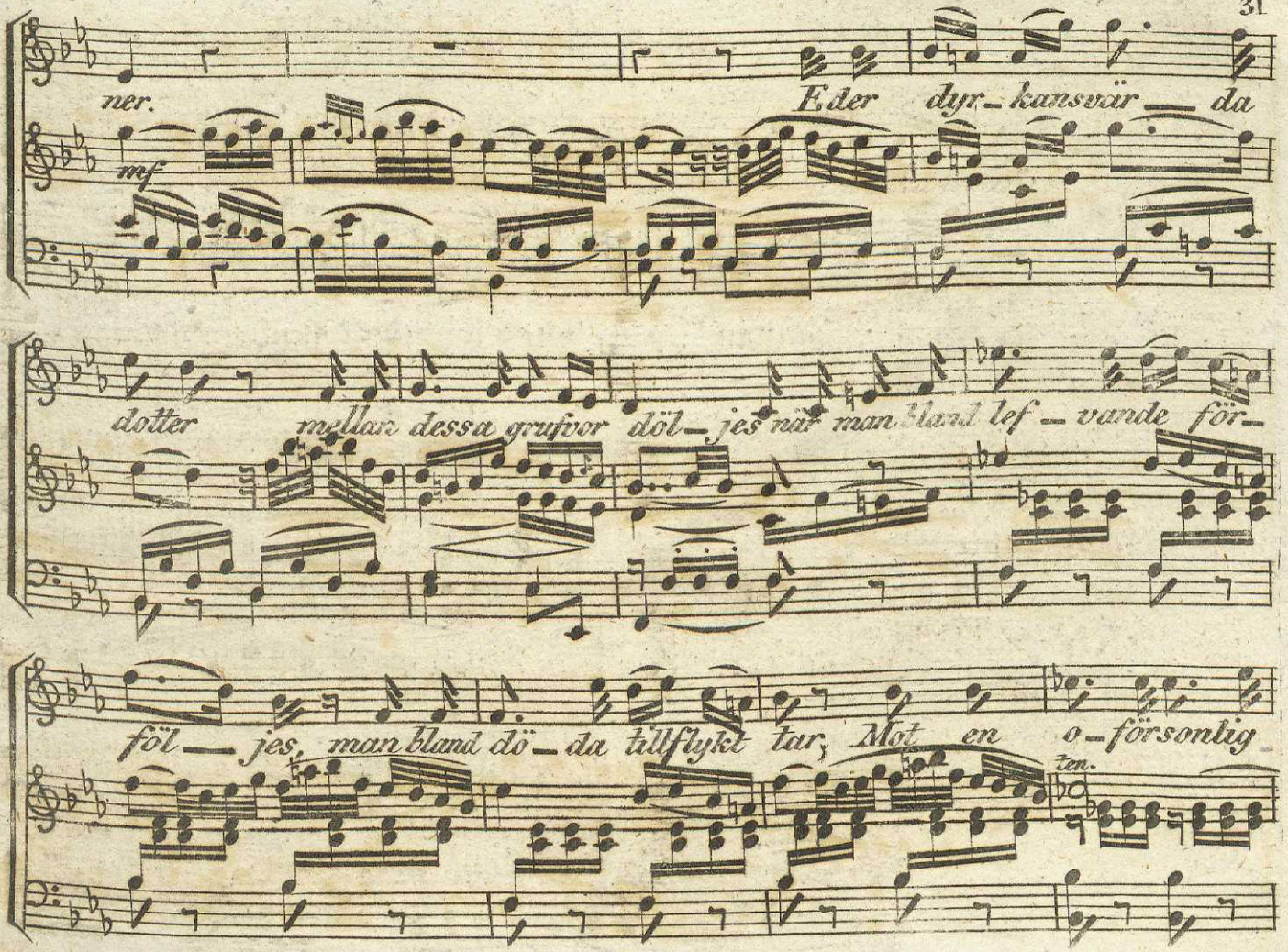
ner.
mf
Eder dyr_kansvär_ da
dotter mellan dessa grufvor döl_jes när man bland lef_vande för_
föl_jes, man bland dö_da tillflykt tar; Mot en o_försonlig
ten.

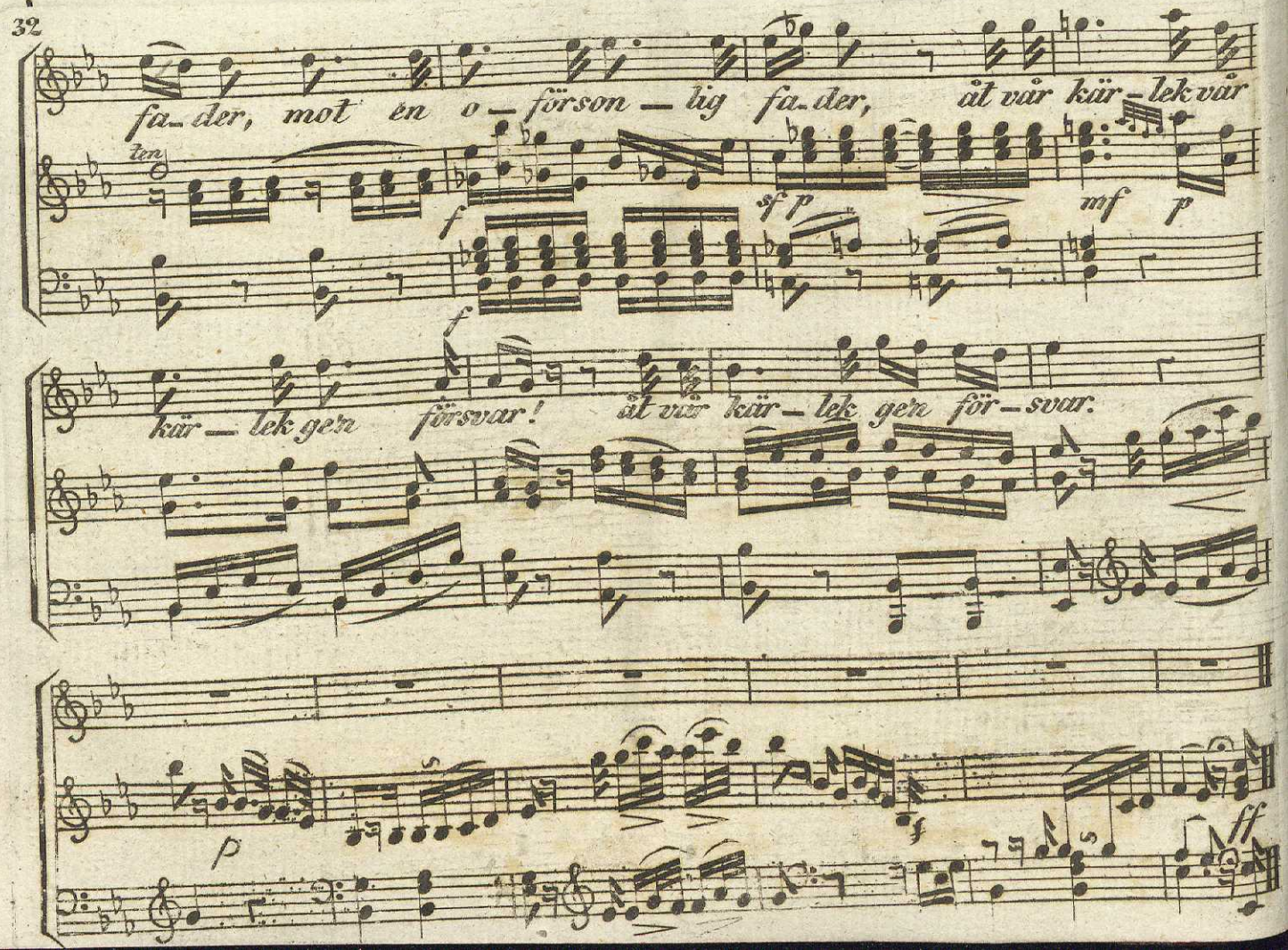
fa-der, mot en o-förson-lig fa-der, åt vår kär-lek vår
ten
f
sf p
mf p
f
kär-lek gen försvar! åt vår kär-lek gen för-svar.
p
f
ff

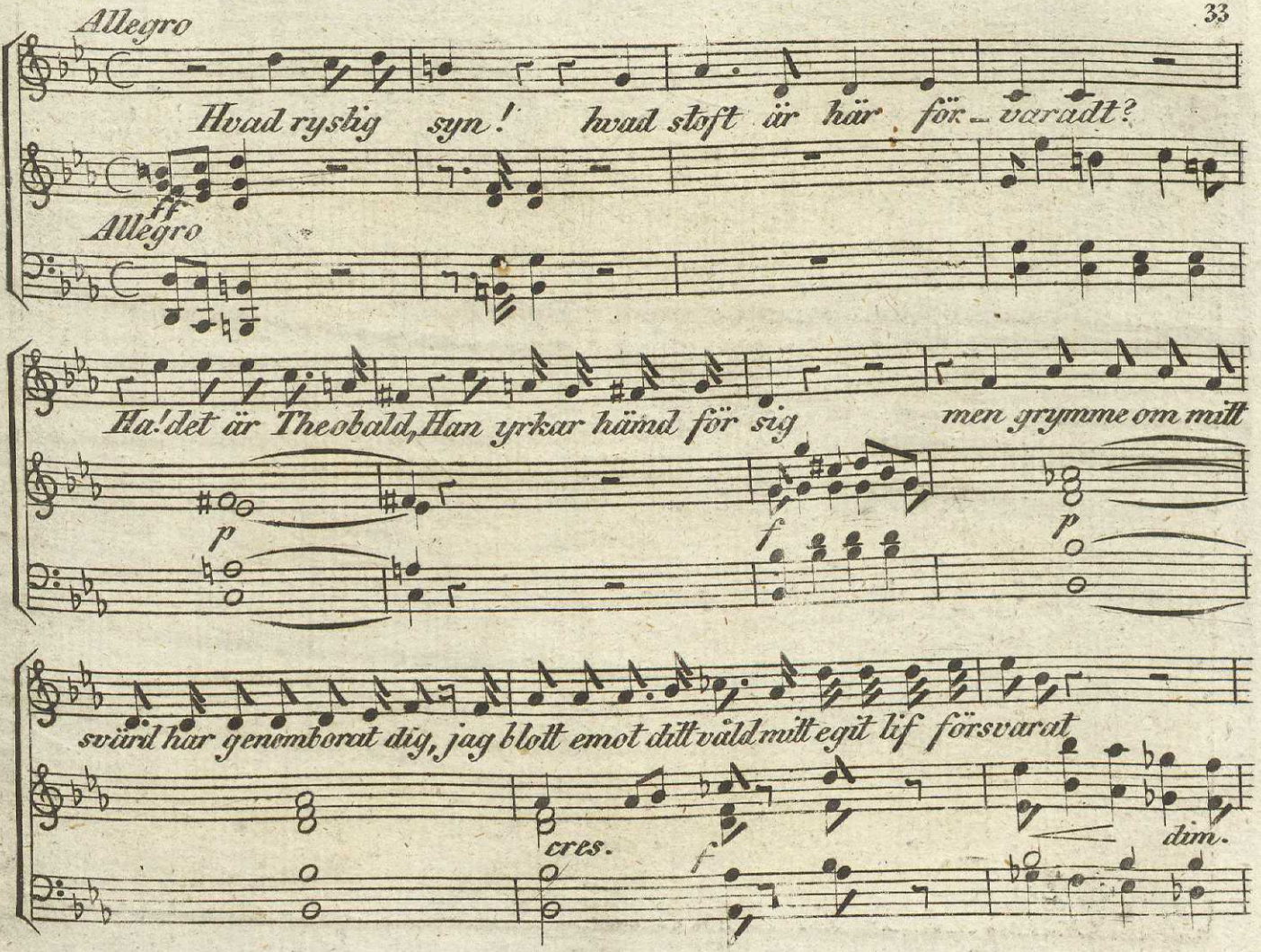
Allegro
Hvad ryslig syn! hvad stoft är här för_varadt?
ff
Allegro
Ha! det är Theobald, Han yrkar hämd för sig
men grymme om mitt
p
f
p
svärd har genomborat dig, jag blott emot ditt våld mitt egit lif försvarat
cres.
f
dim.

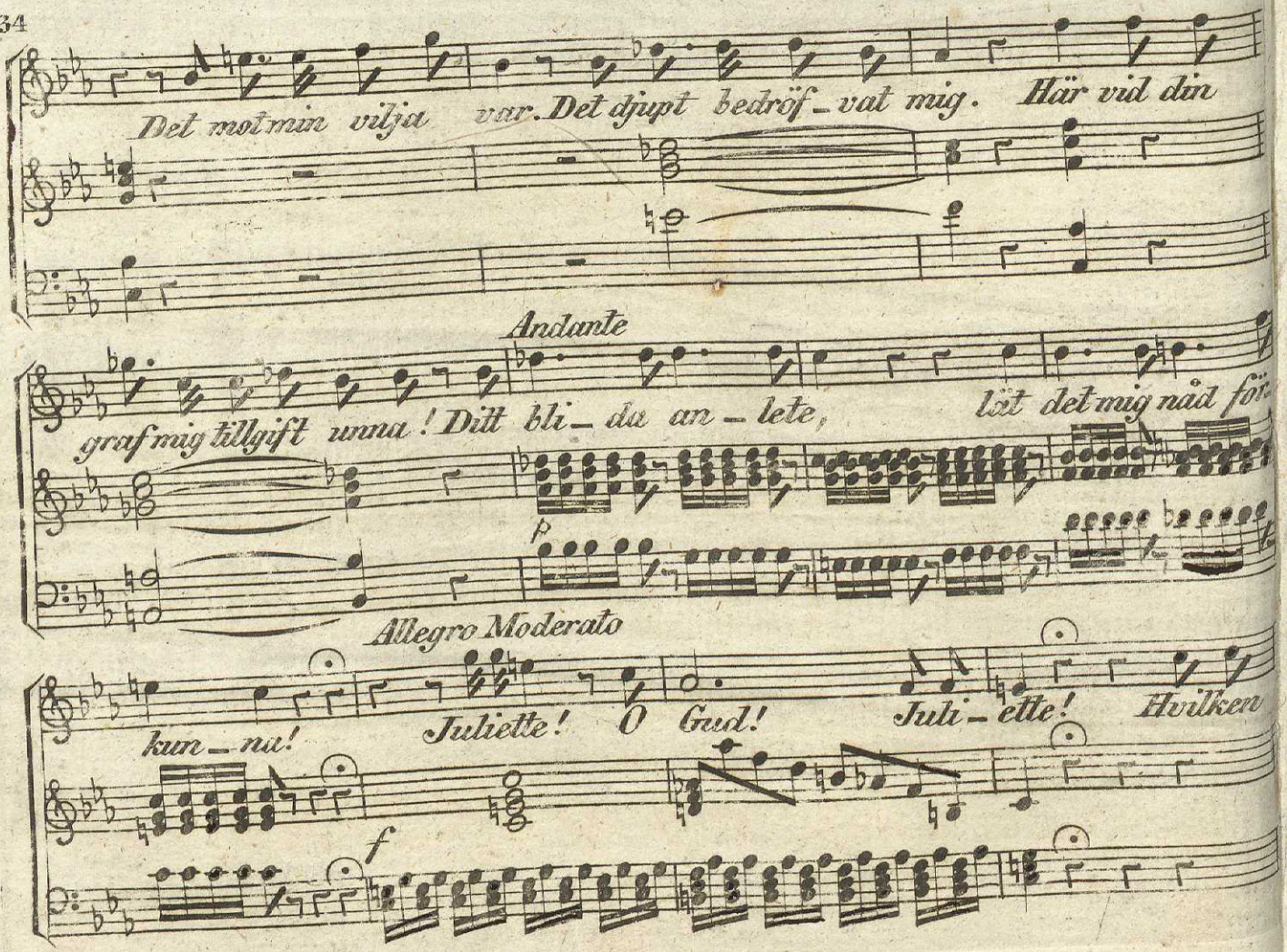
Det mot min vilja var. Det djupt bedröf_vat mig. Här vid din
Andante
graf mig tillgift unna! Ditt bli_da an_lete, löt det mig nåd för
p
Allegro Moderato
kun_na! Juliette! O Gud! Juli_ette! Hvilken
f

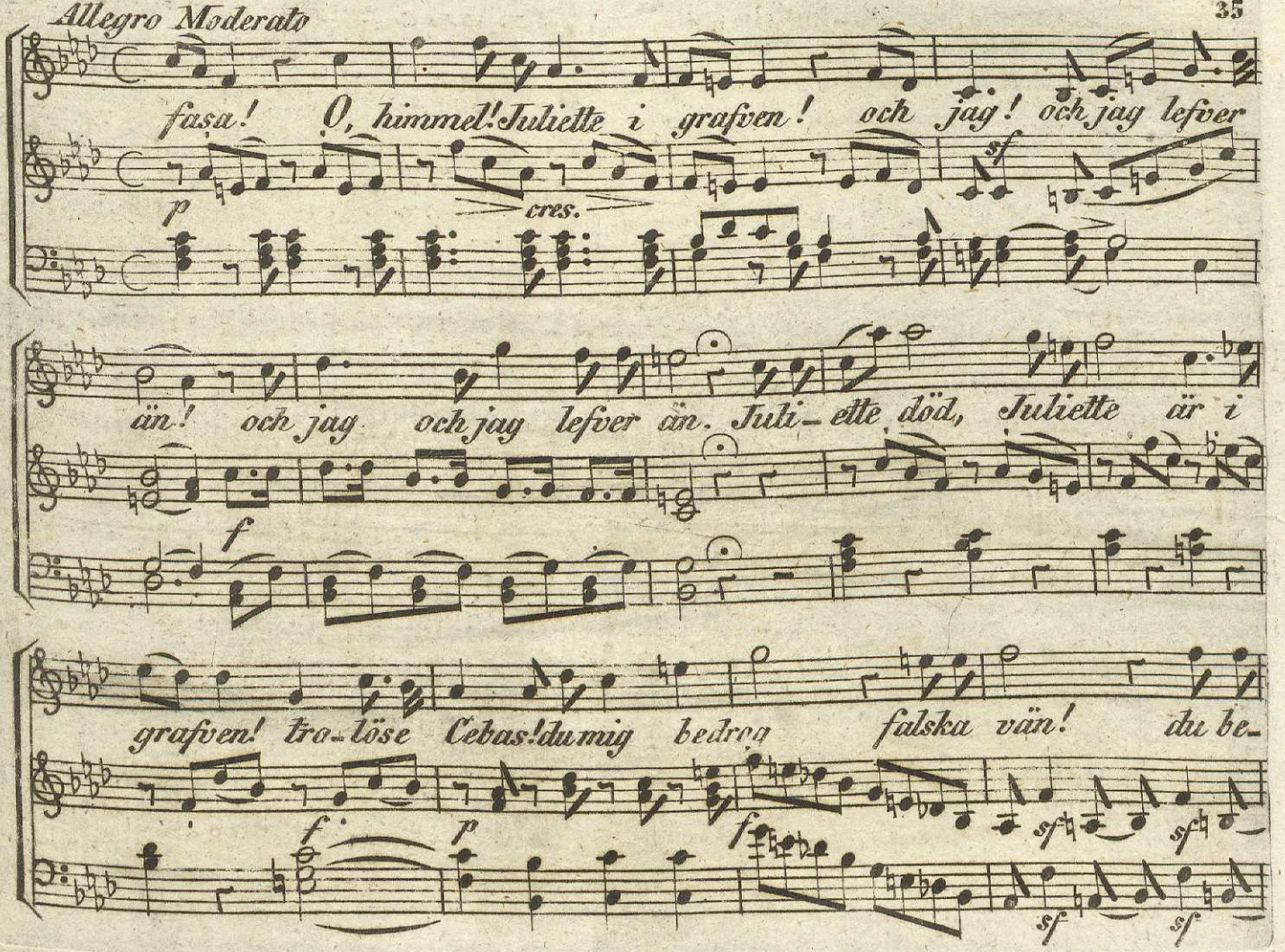
Allegro Moderato
fasa! O, himmel! Juliette i grafven! och jag! och jag lefver
p
cres.
sf
än! och jag och jag lefver än. Juli-ette död, Juliette är i
f
grafven! tro-löse Cebas! du mig bedrog falska vän! du be-
f
p
f
sf
sf
sf
sf

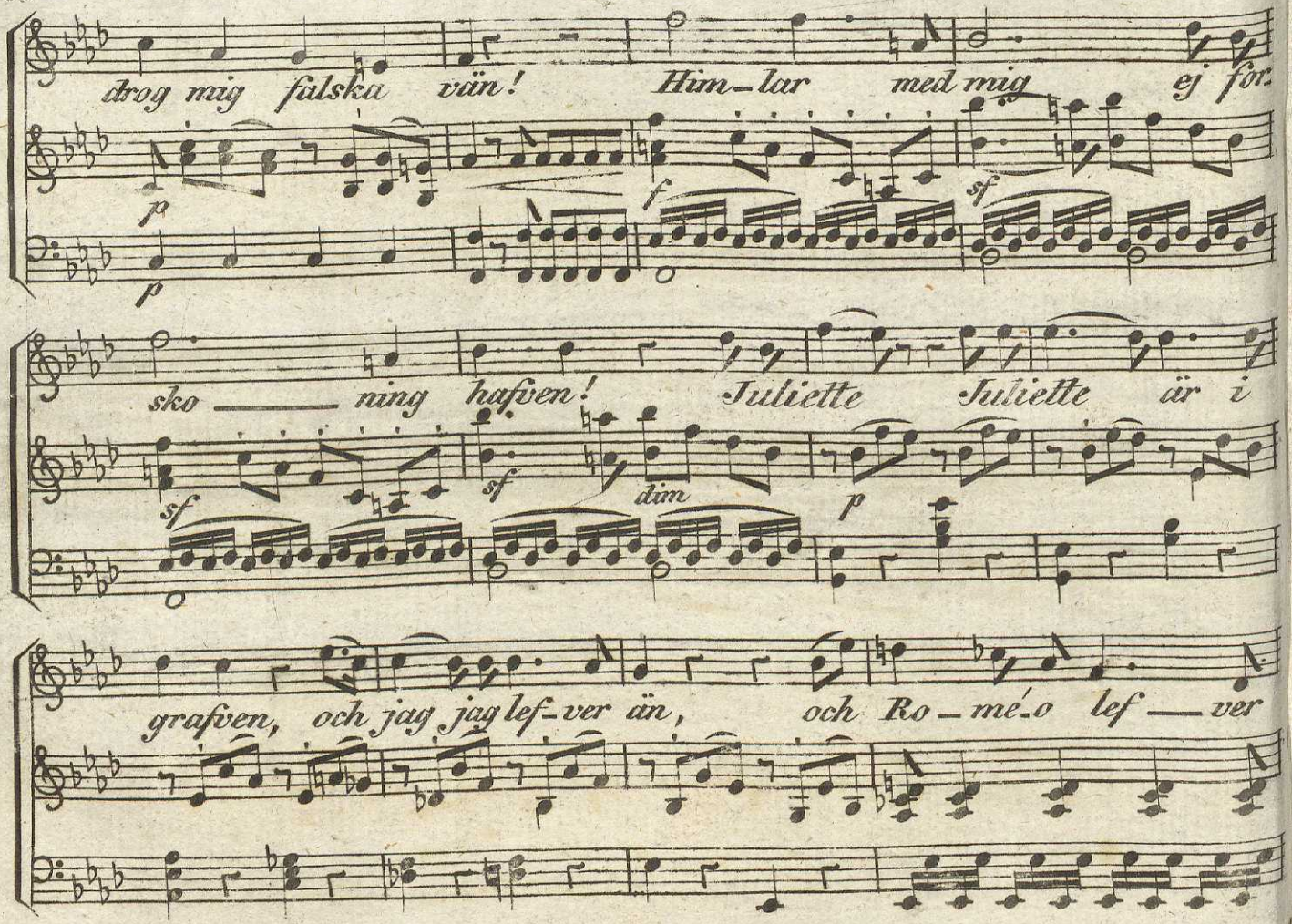
drog mig falska vän! Him-lar med mig ej för.
p
p
f
sf
sko — ning hafven! Juliette Juliette är i
sf
sf
dim
p
graf ven, och jag jag lef-ver än, och Ro-mé-o lef — ver

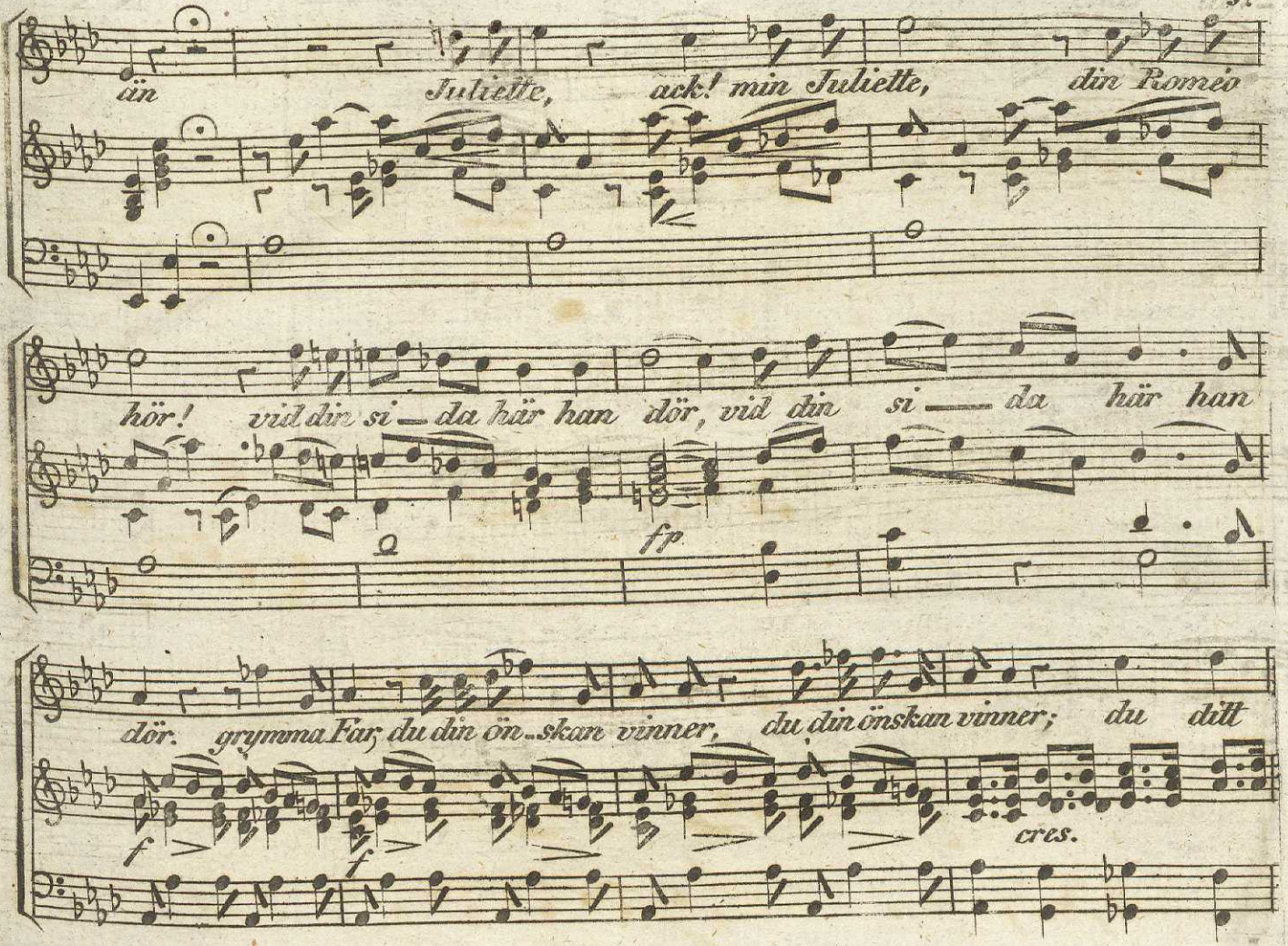
än Juliette, ack! min Juliette, din Romeo
hör! vid din si — da här han dör, vid din si — da här han
fp
dör. grymma Far, du din ön-skan vinner, du din önskan vinner; du ditt
f
f
cres.

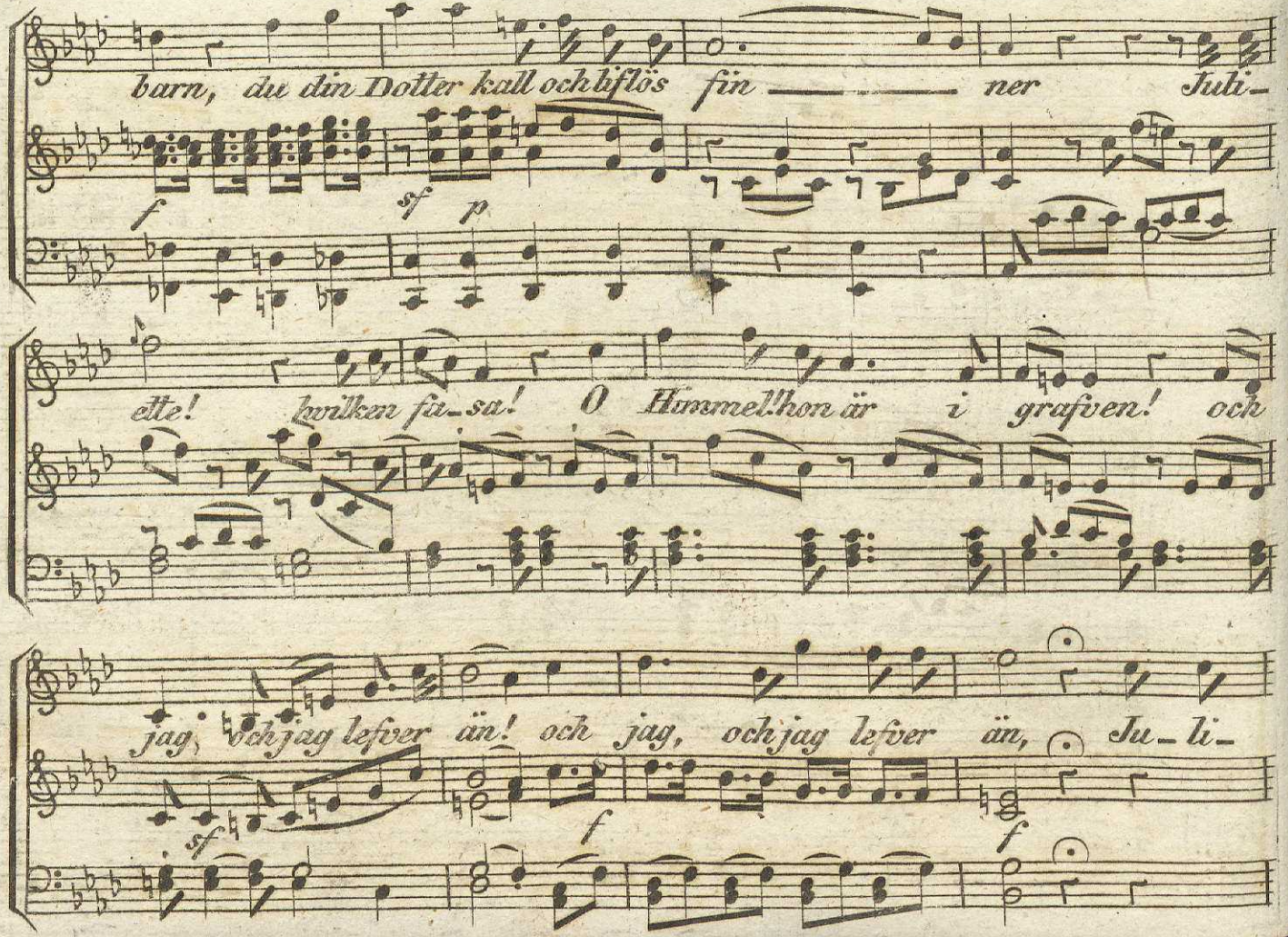
barn, du din Dotter kall och lifslös fin ner Juli-
f sf p
ette! hvilken fa-sa! O Himmel! hon är i grafven! och
jag, och jag lefver än! och jag, och jag lefver än, Ju-li-
sf f f

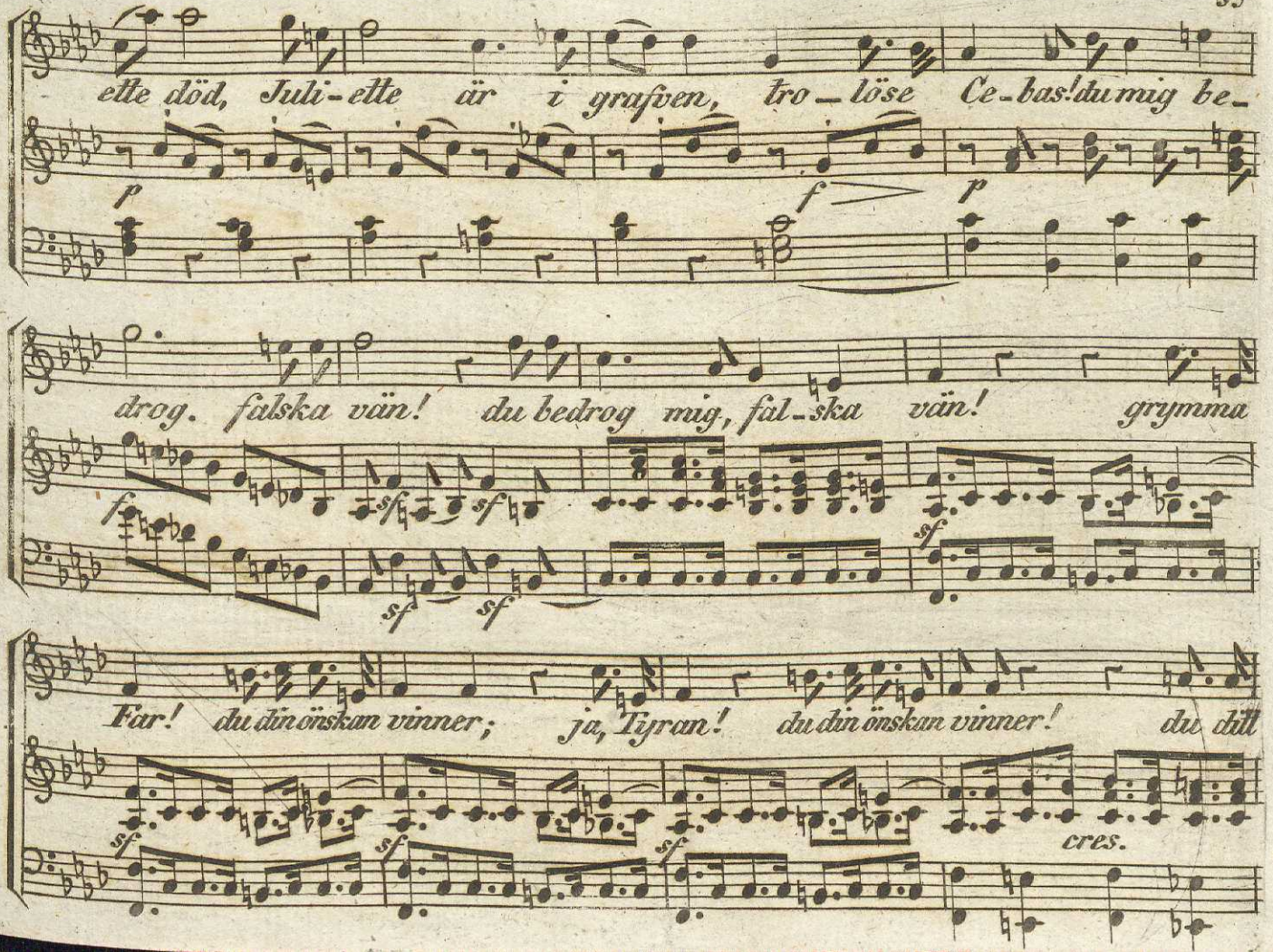
ette död, Juli-ette är i grafven, tro_löse Ce-bas! du mig be_
drog. falska vän! du bedrog mig, fal-ska vän! grymma
Far! du din önskan vinner; ja, Tyran! du din önskan vinner! du dit
cres.

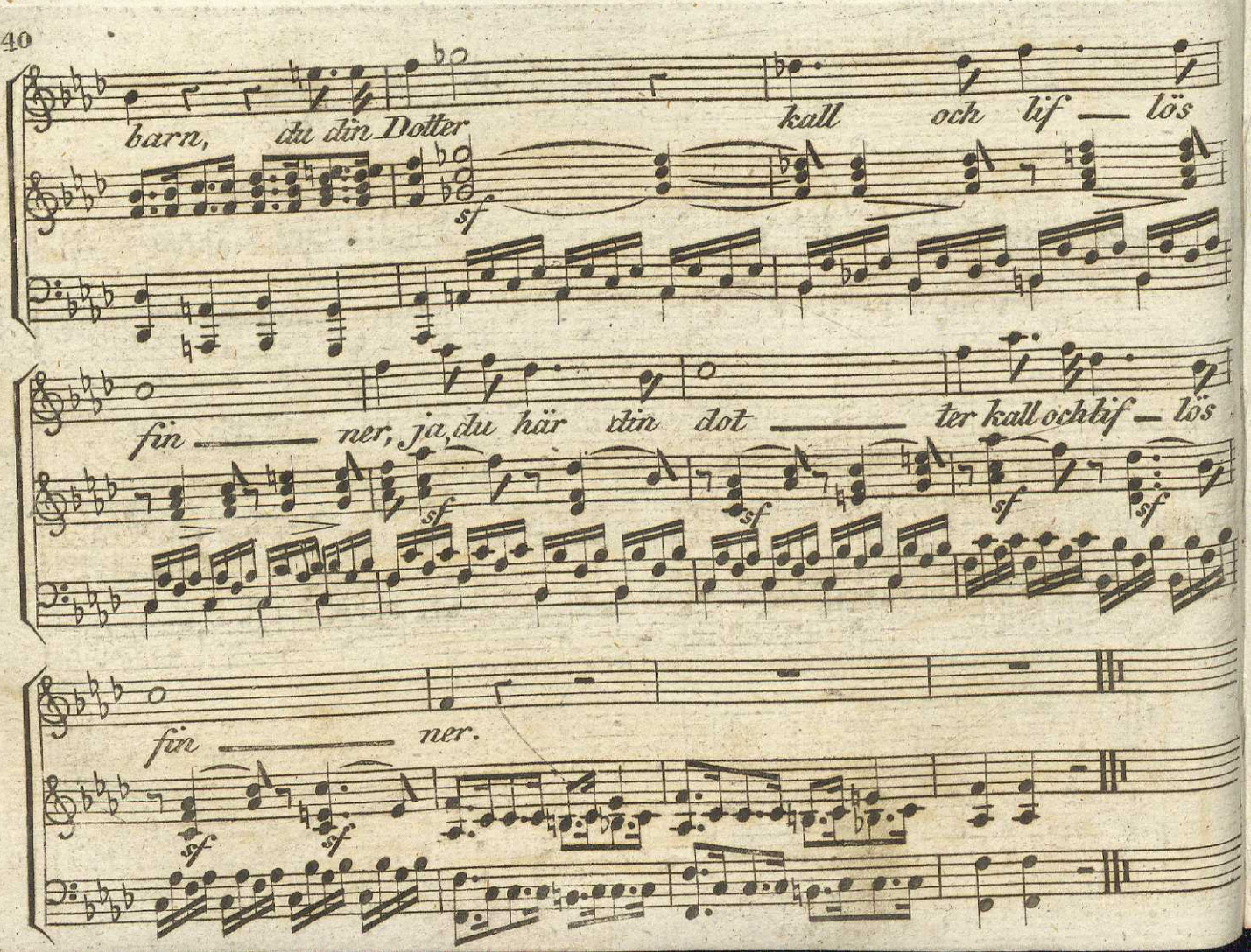
barn, du din Dotter kall och lif — lös
sf
fin — ner, ja du här din dot — ter kall och lif — lös
sf
fin — ner.
sf

År 1822

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 11 och 12

Aria

ur

Op. Roméo och Juliette

af Steibelt

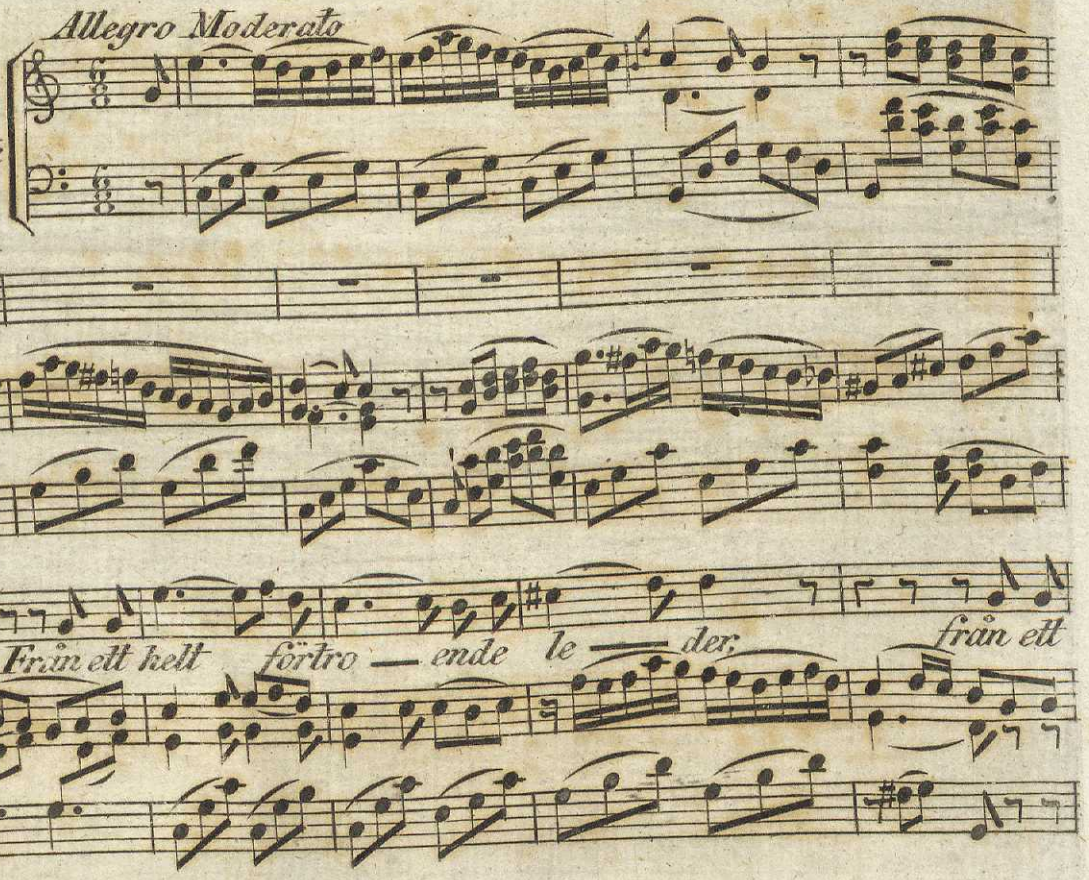

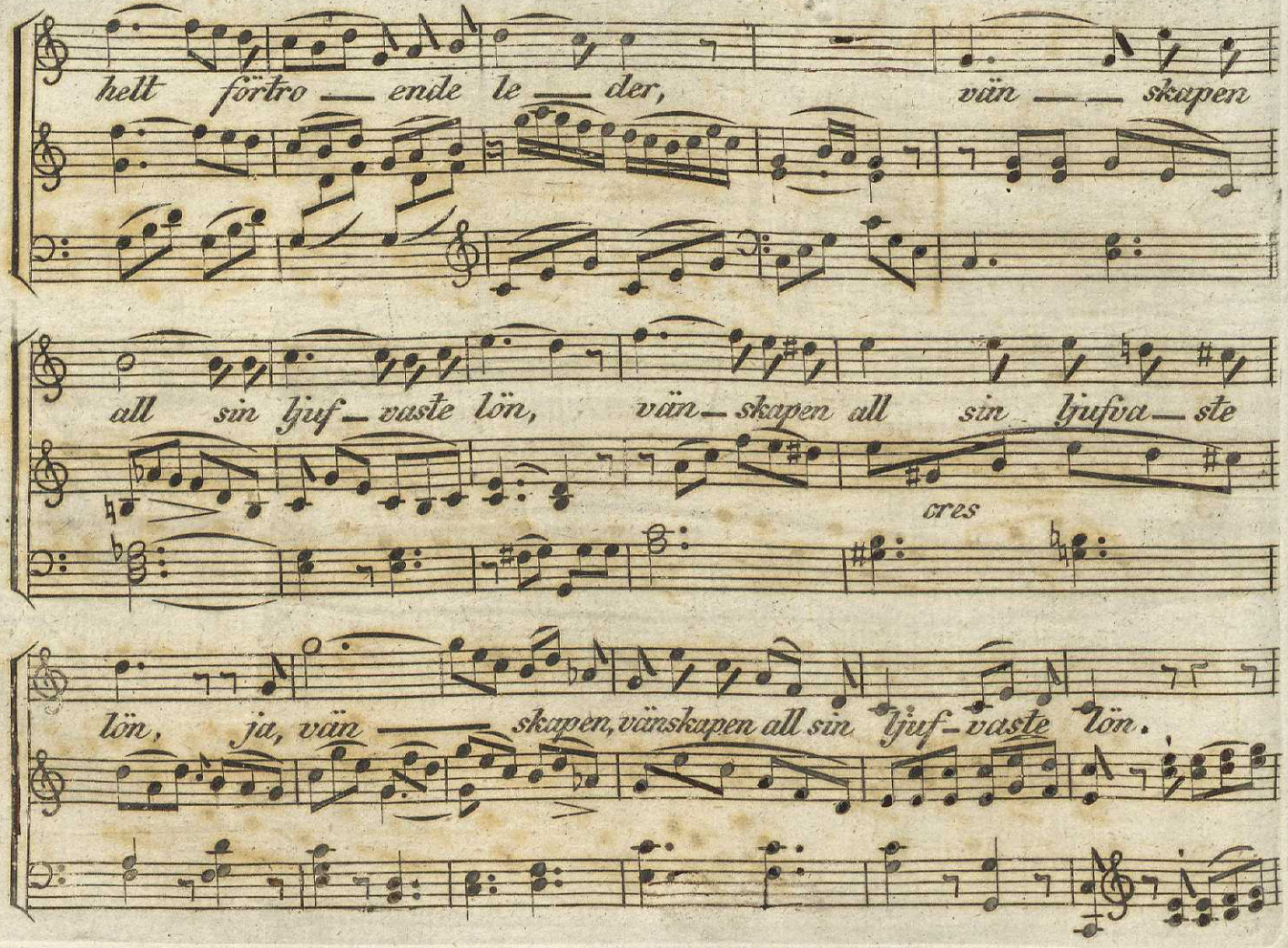
helt förtro — ende le — der, vän — — skapen
all sin ljuf — vaste lön, vän — skapen all sin ljufva — ste
cres
lön, ja, vän — skapen, vänskapen all sin ljuf — vaste lön.

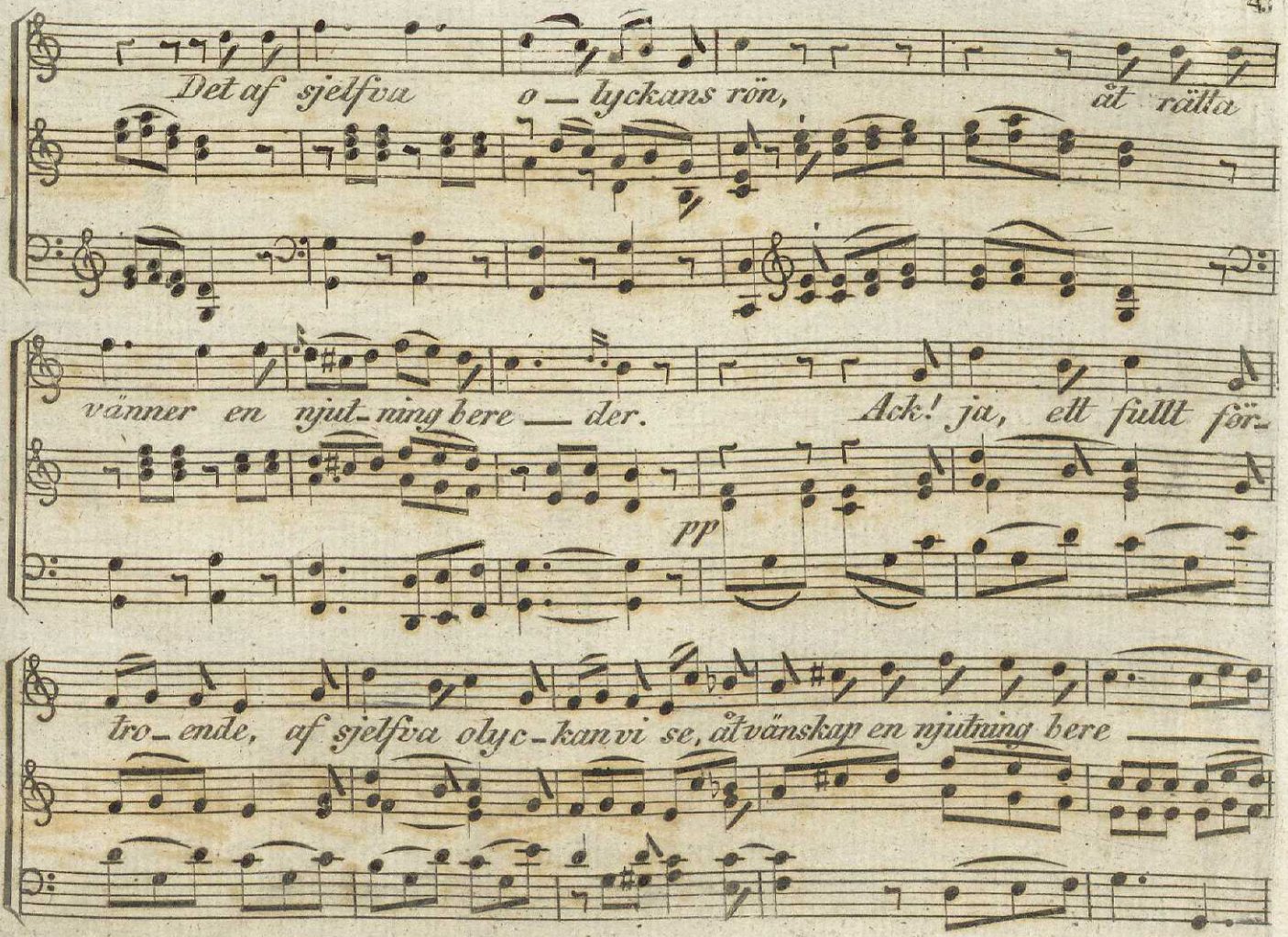
Det af sjelfva o — lyckans rön, åt rätta
vänner en njut-ning bere — der. Ack! ja, ett fullt för-
pp
tro-ende, af sjelfva olyc-kan vi se, åt vänskap en njutning bere

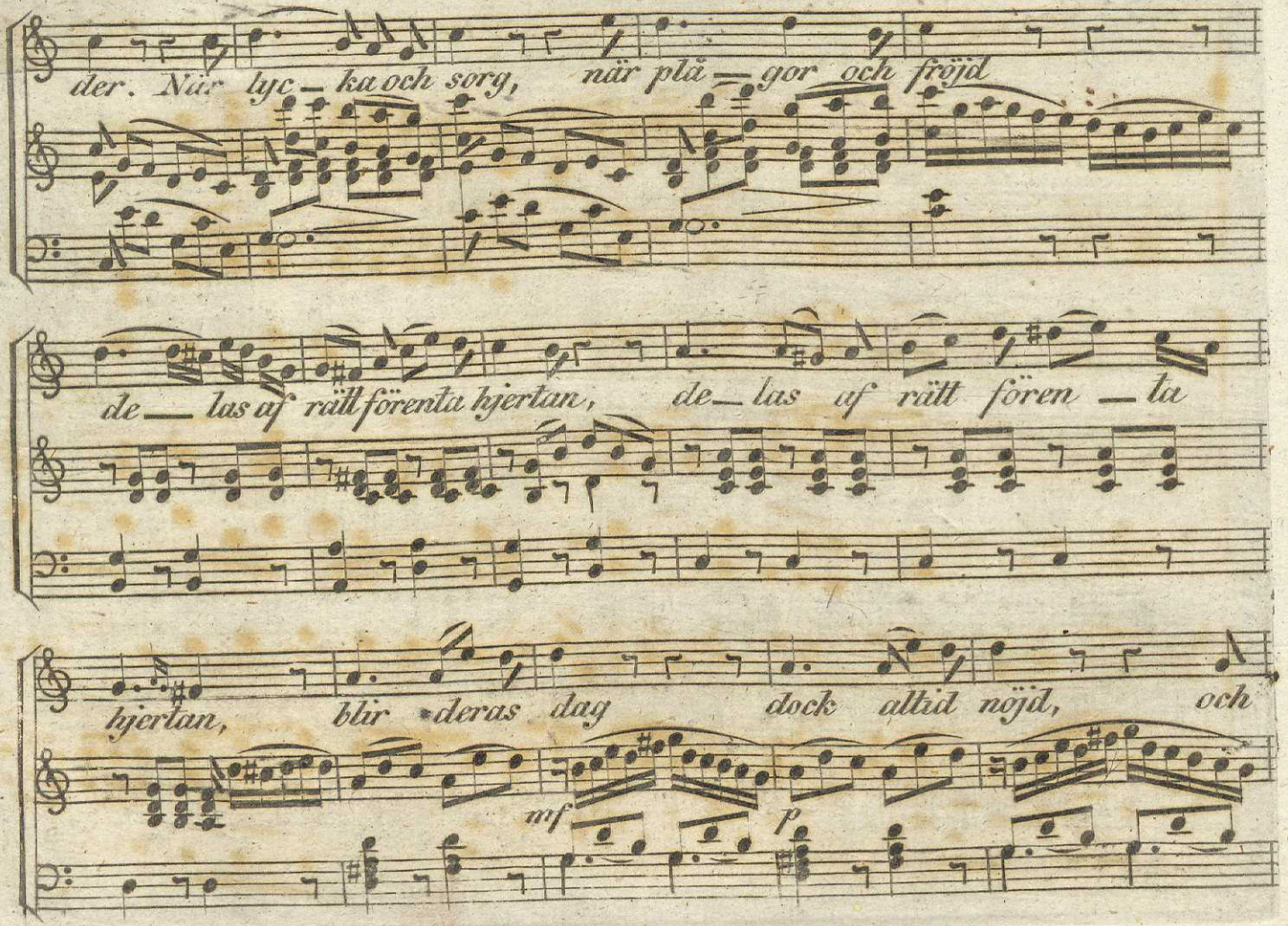
der. När lyc_ka och sorg, när plå_gor och fröjd
de_las af rätt förena hjertan, de_las af rätt fören_ta
hjertan, blir deras dag dock altid nöjd, och
mf
p

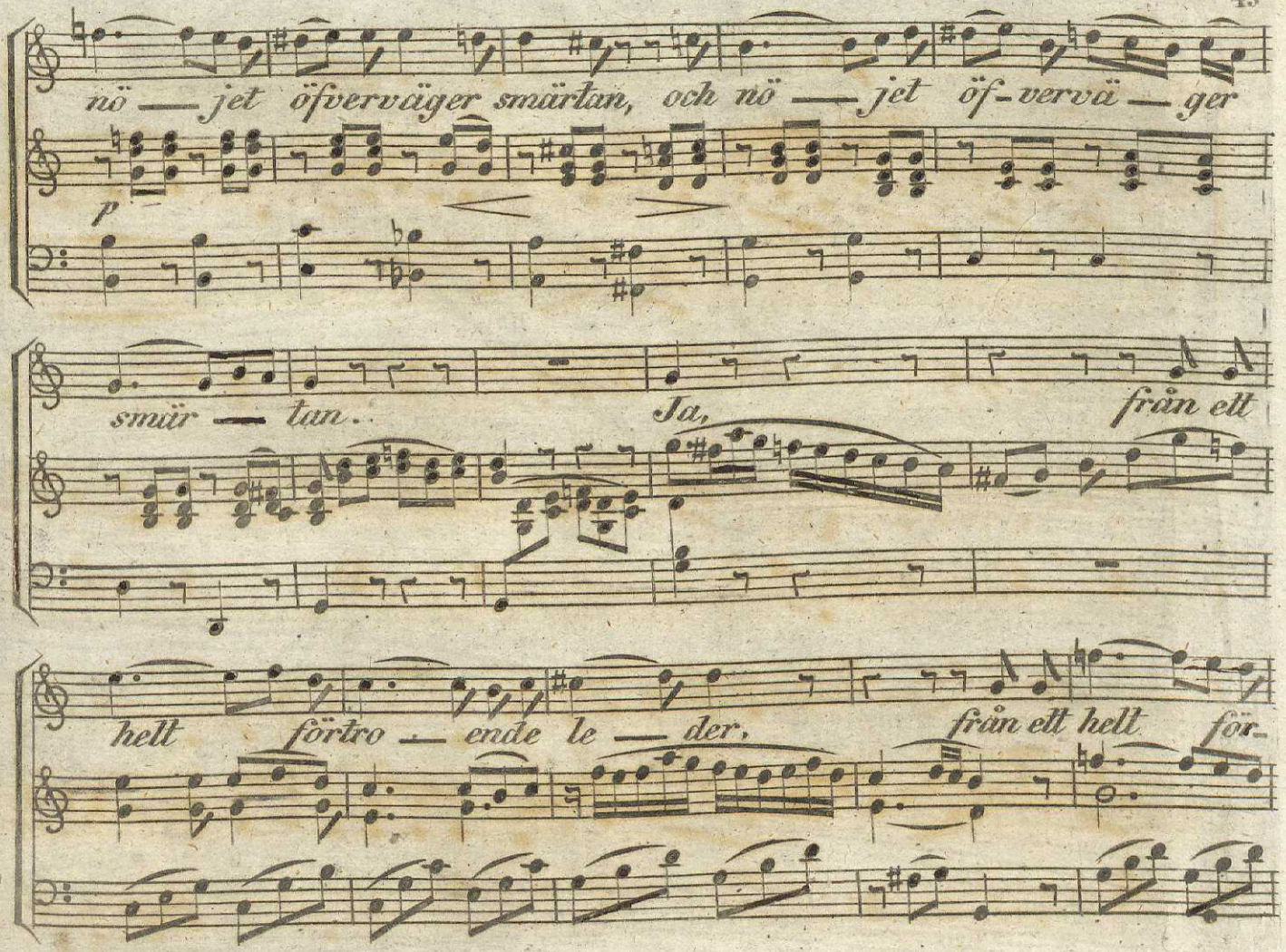
nö — jet öfverväger smärtan, och nö — jet öf-vervä — ger
p
smär — tan.
Ja,
från ett
helt förtro — ende le — der,
från ett helt för-

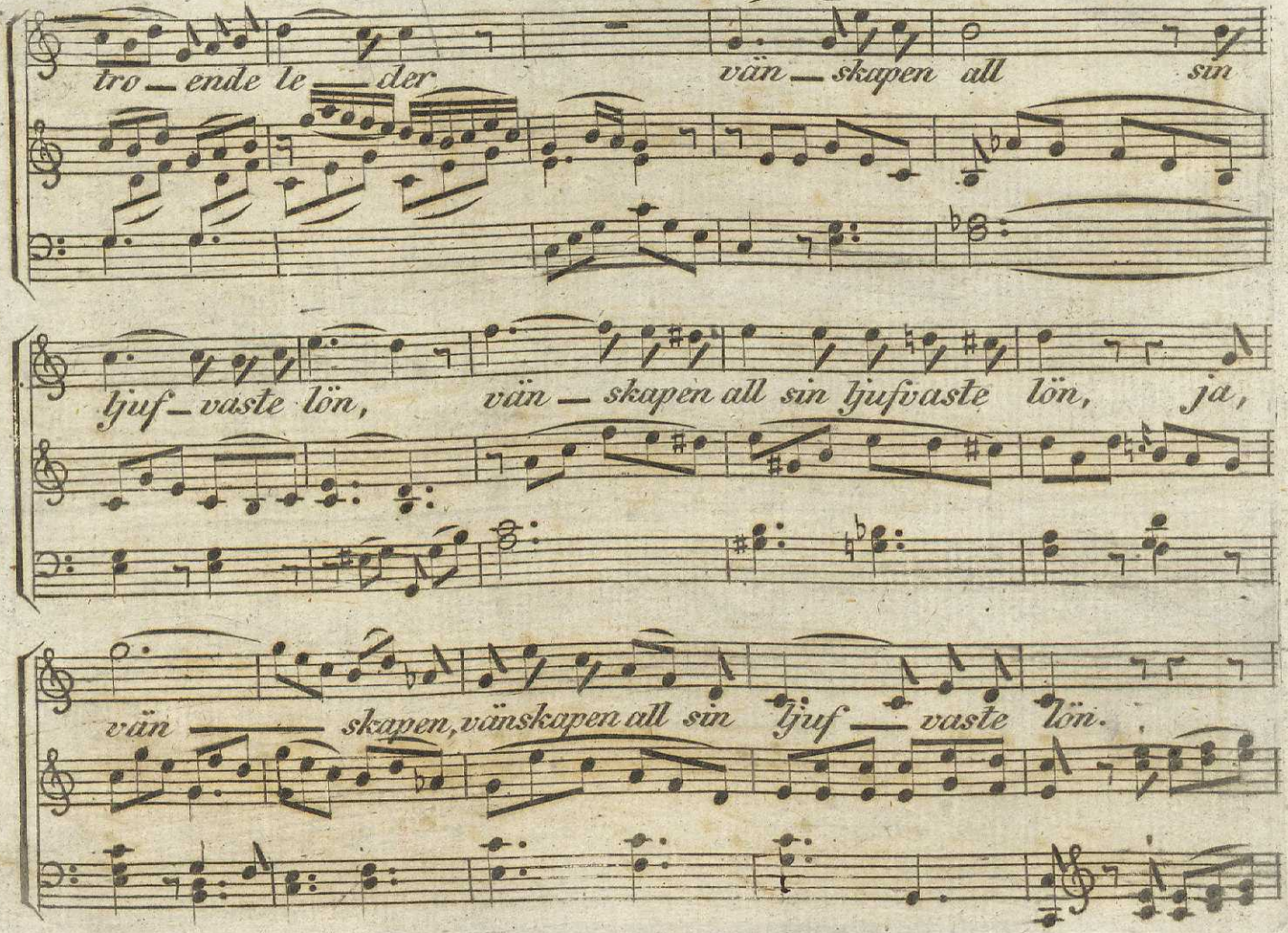
tro_ende le__der
vän_skapen all sin
ljuf_vaste lön,
vän_skapen all sin ljufvaste lön, ja,
vän_____skapen, vänskapen all sin ljuf__vaste lön.

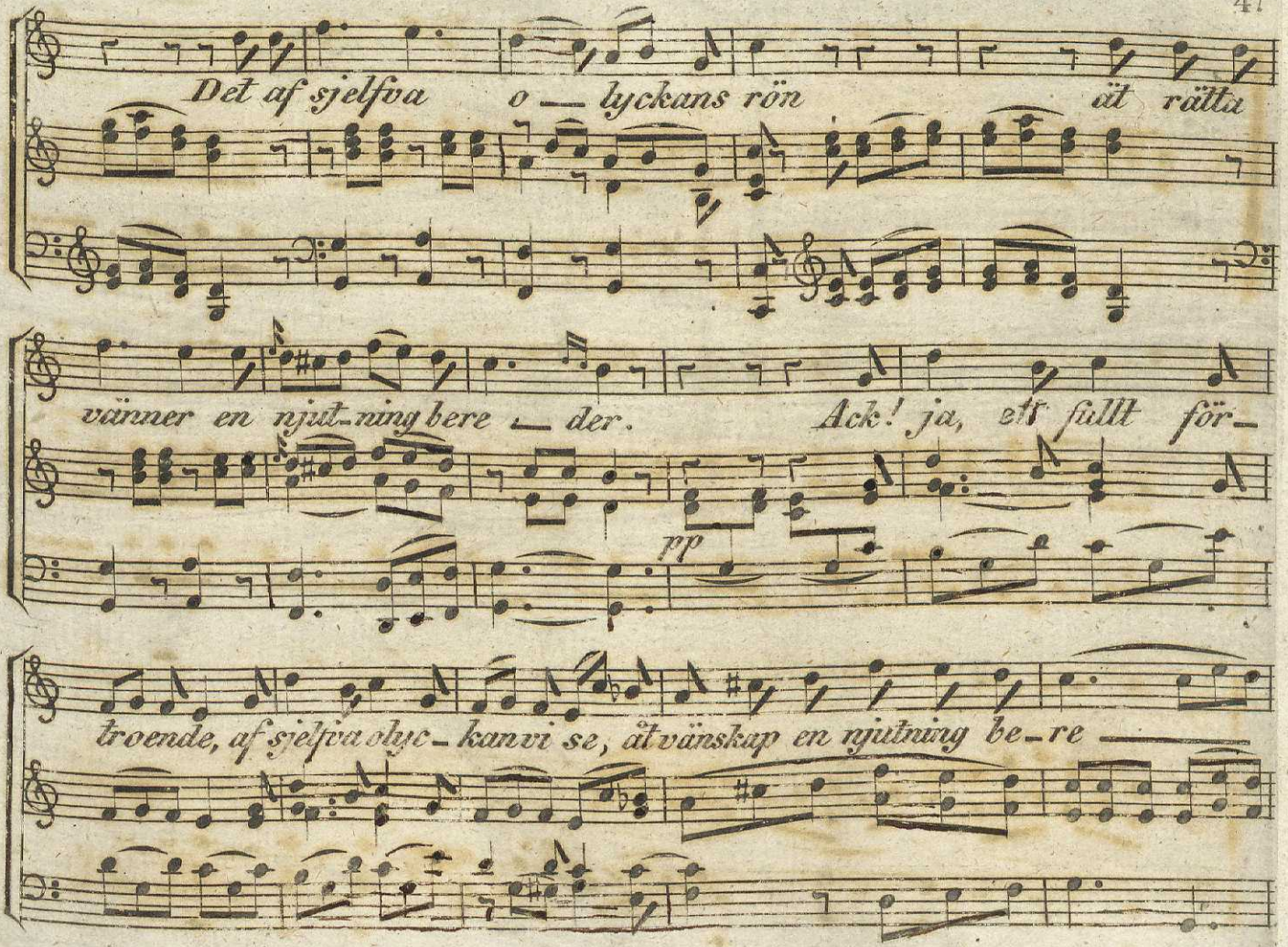
Det af sjelfva o — lyckans rön ät rätta
vänner en njut-ning bere — der. Ack! ja, ett fullt för-
rp
troende, af sjelfva olyc-kan vi se, åt vänskap en njutning be-re

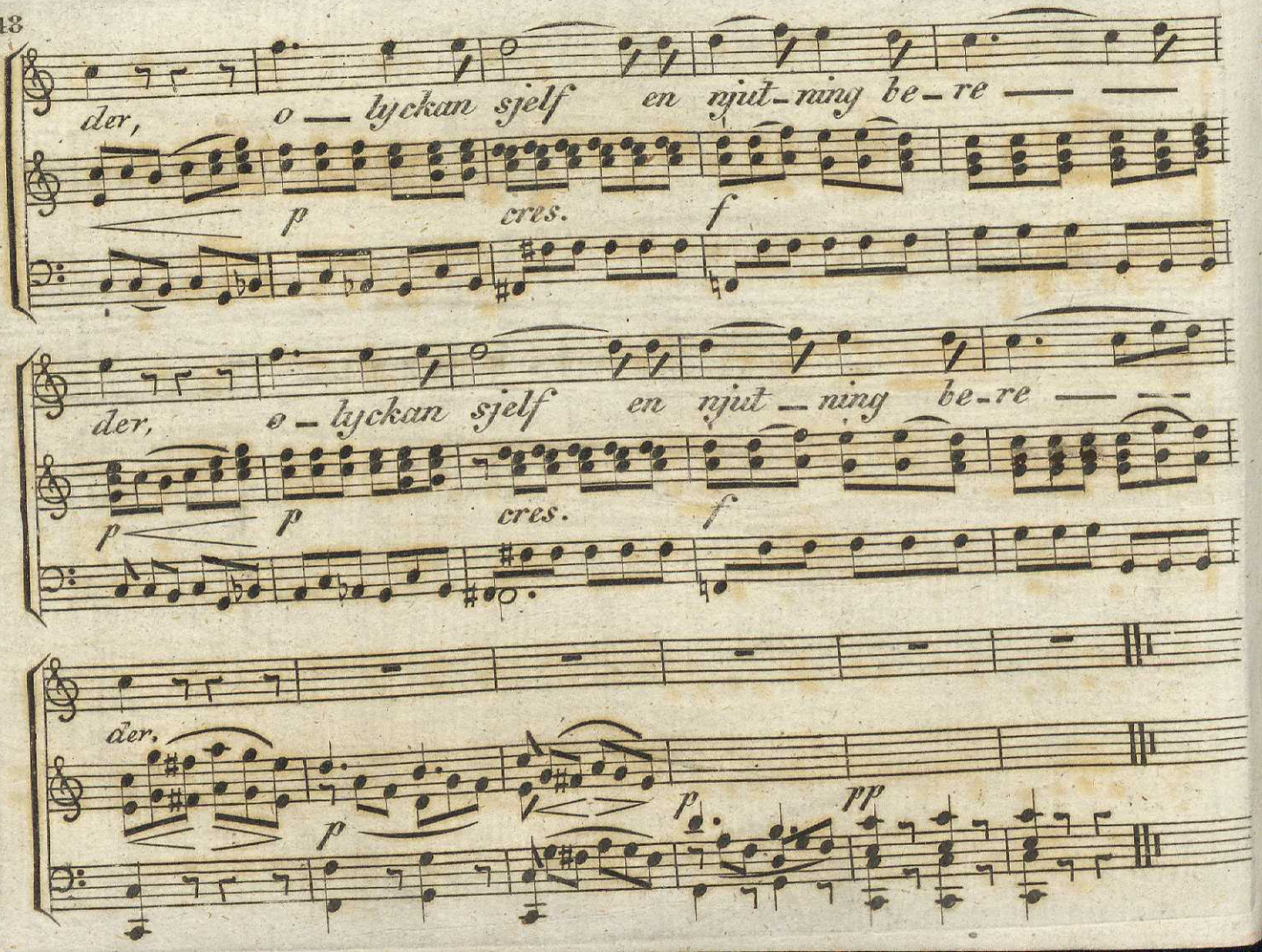
der, o — lyckan sjelf en njut-ning be-re — —
p cres. f
der, o-lyckan sjelf en njut-ning be-re — —
p p cres. f
der,
p
p
pp

År 1822

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 13 och 14.

Aria

utur

Zemir och Azor

af

Gretry

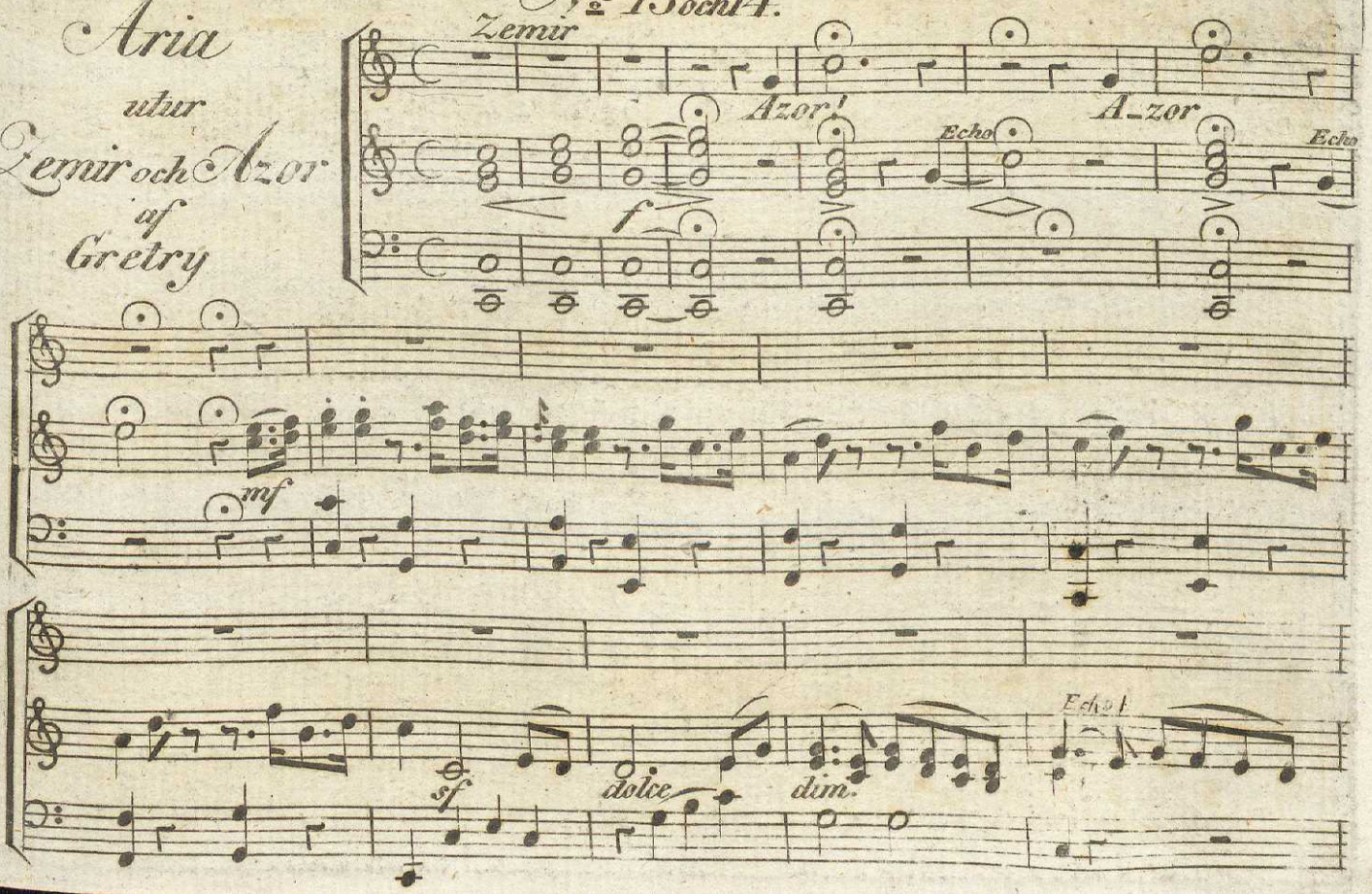

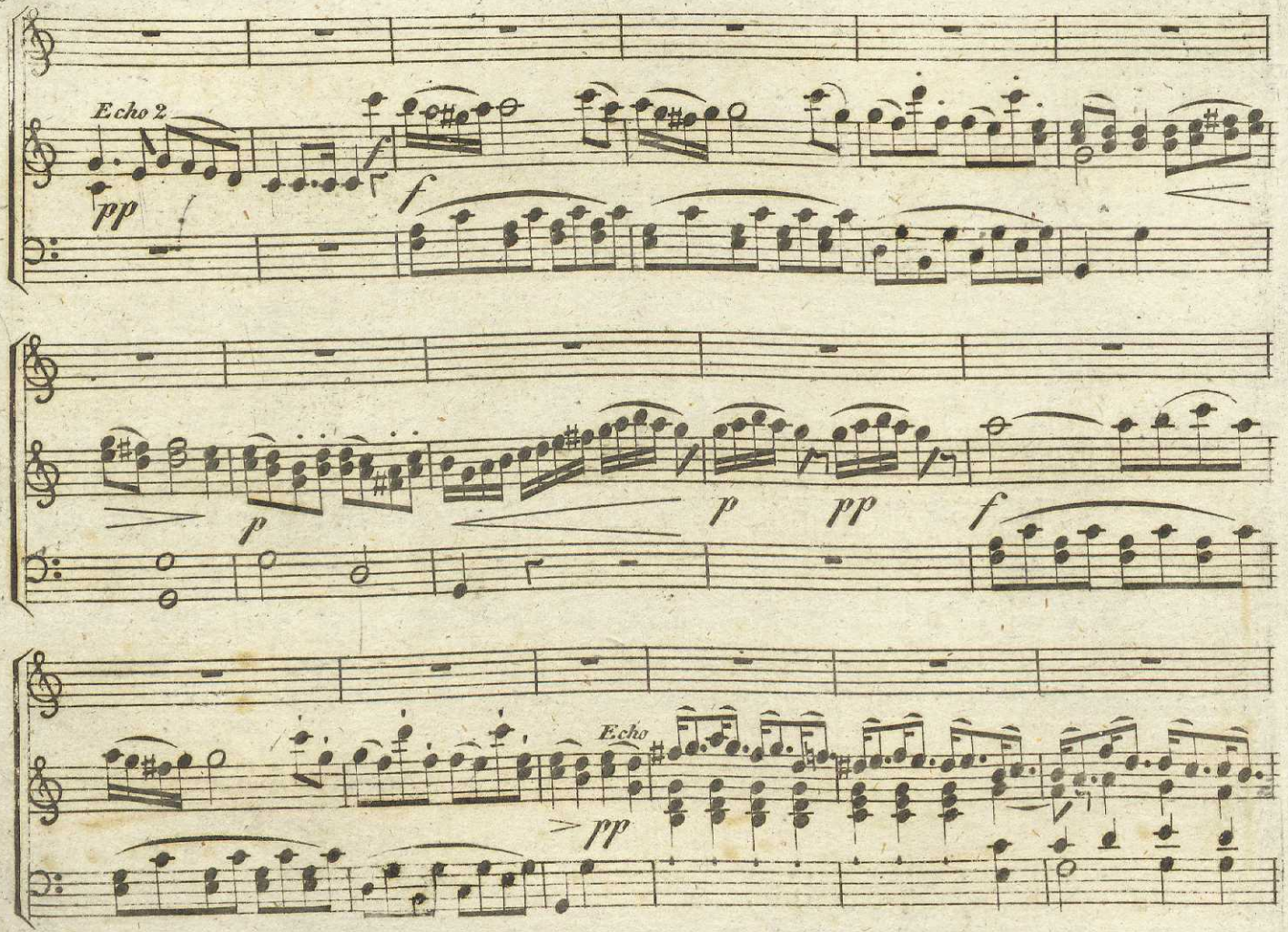
Echo 2
pp
f
f
p
p
pp
f
Echo
pp

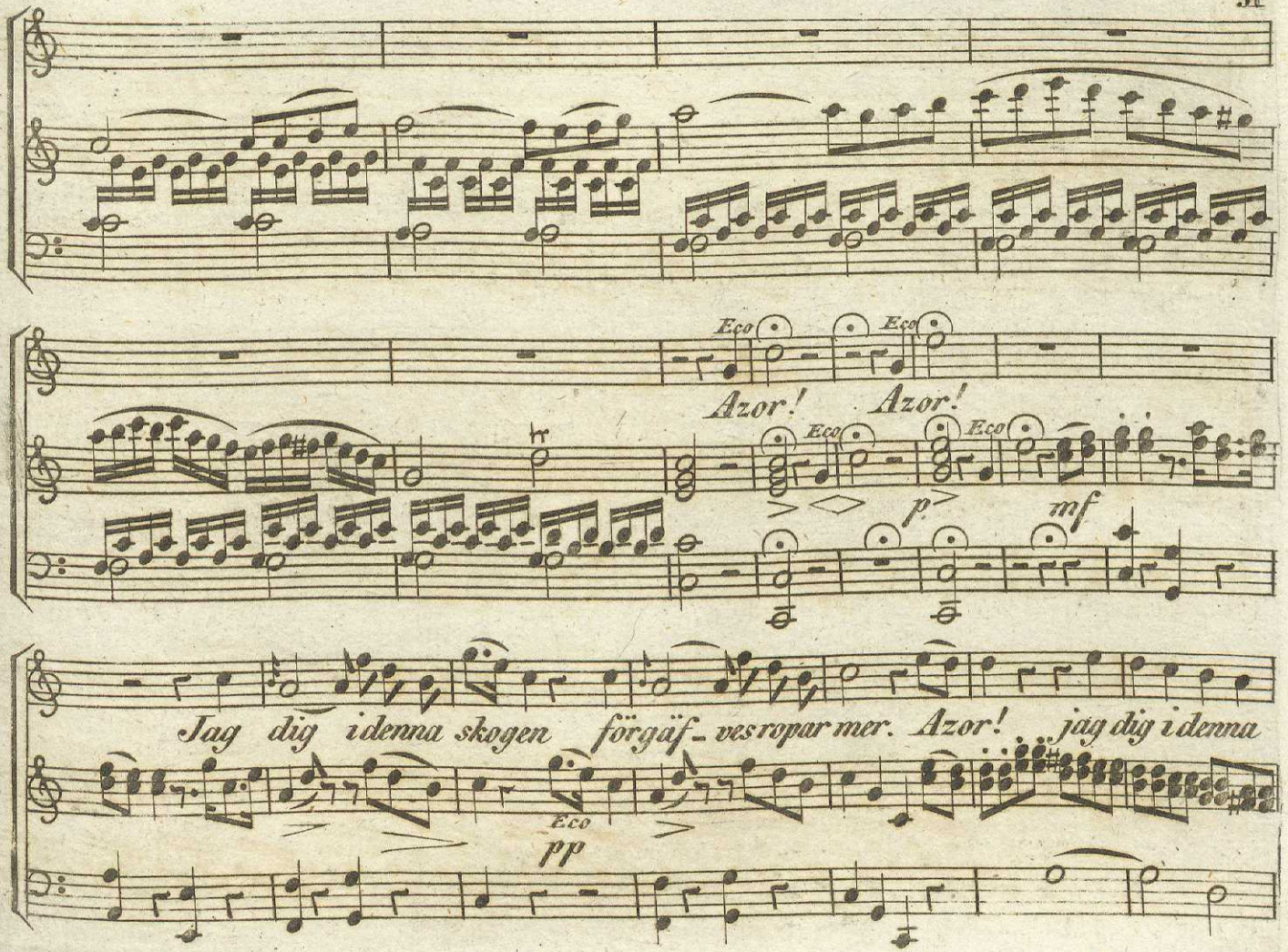
Eco
Azor!
Eco
Azor!
Eco
Eco
p
mf
Jag dig i denna skogen förgäf- ves ropar mer. Azor! jag dig i denna
Eco
pp

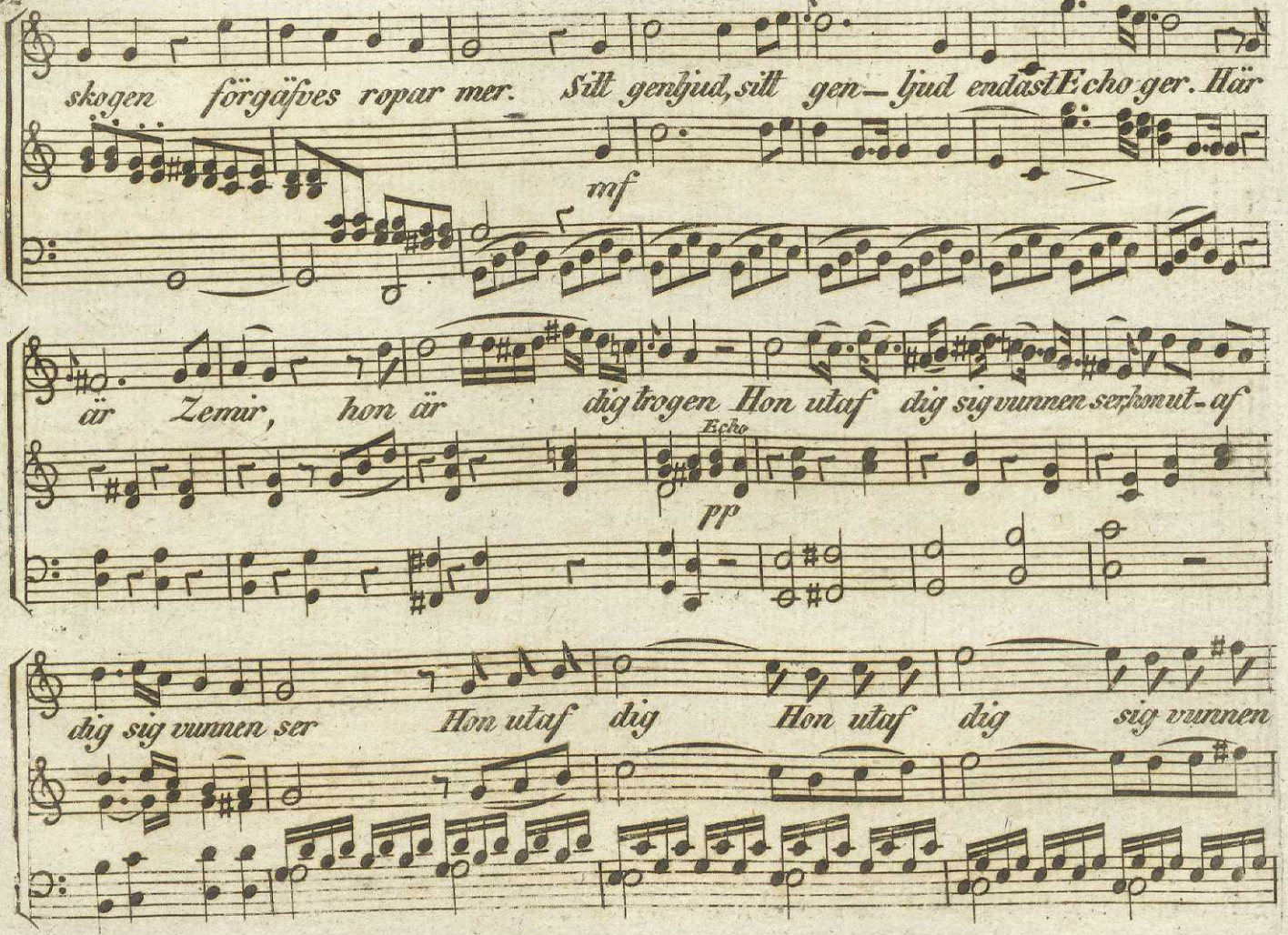
skogen förgäfves ropar mer. Sitt genljud, sitt gen— ljud endast Echo ger. Här
mf
är Zemir, hon är dig trogen Hon utaf dig sig vunnen ser hon ut- af
Echo
pp
dig sig vunnen ser Hon utaf dig Hon utaf dig sig vunnen

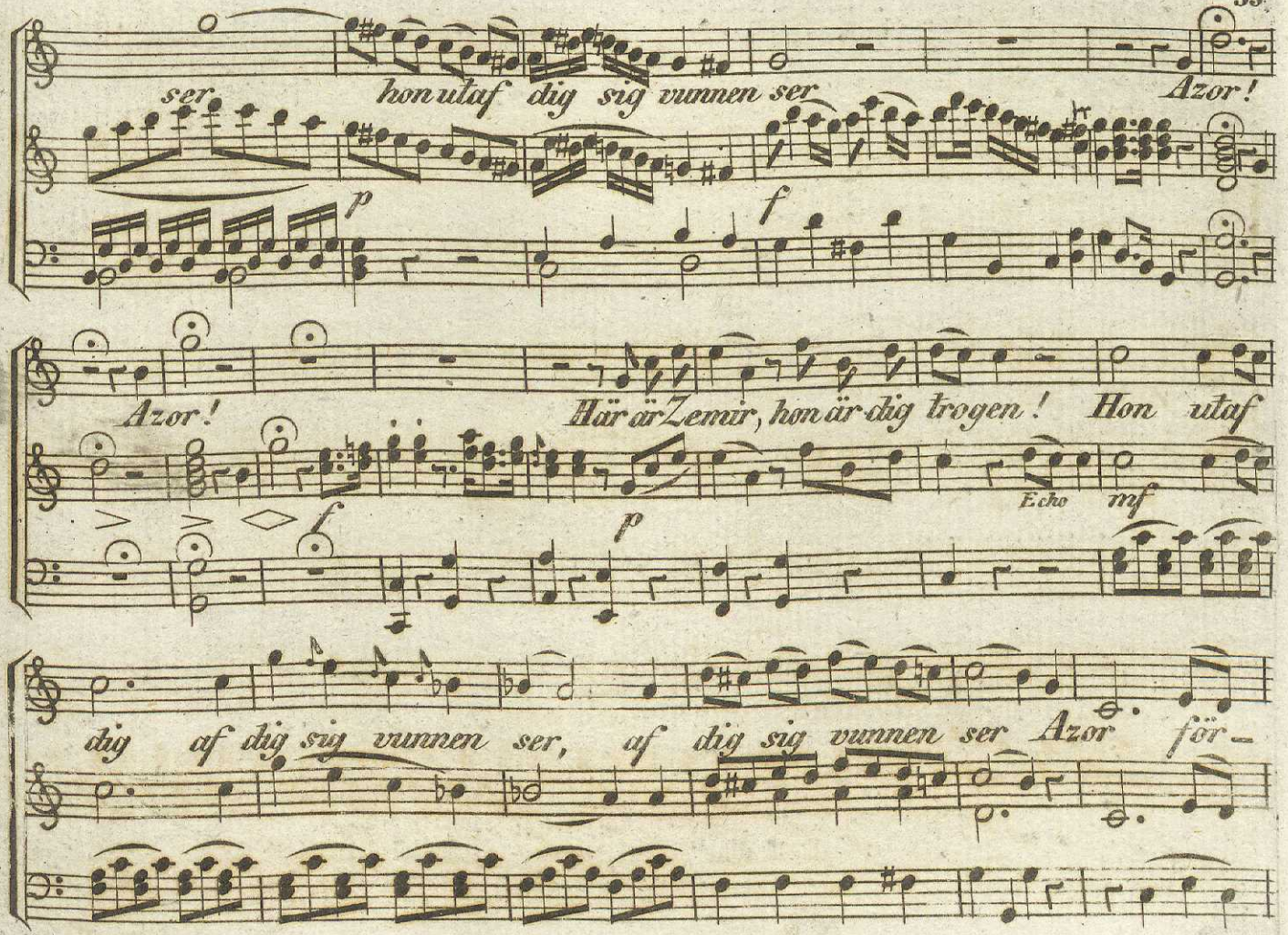
ser
hon utaf dig sig vunnen ser
Azor!
p
f
Azor!
Här är Zemir, hon är dig trogen! Hon utaf
Echo
mf
f
p
dig af dig sig vunnen ser, af dig sig vunnen ser Azor för-

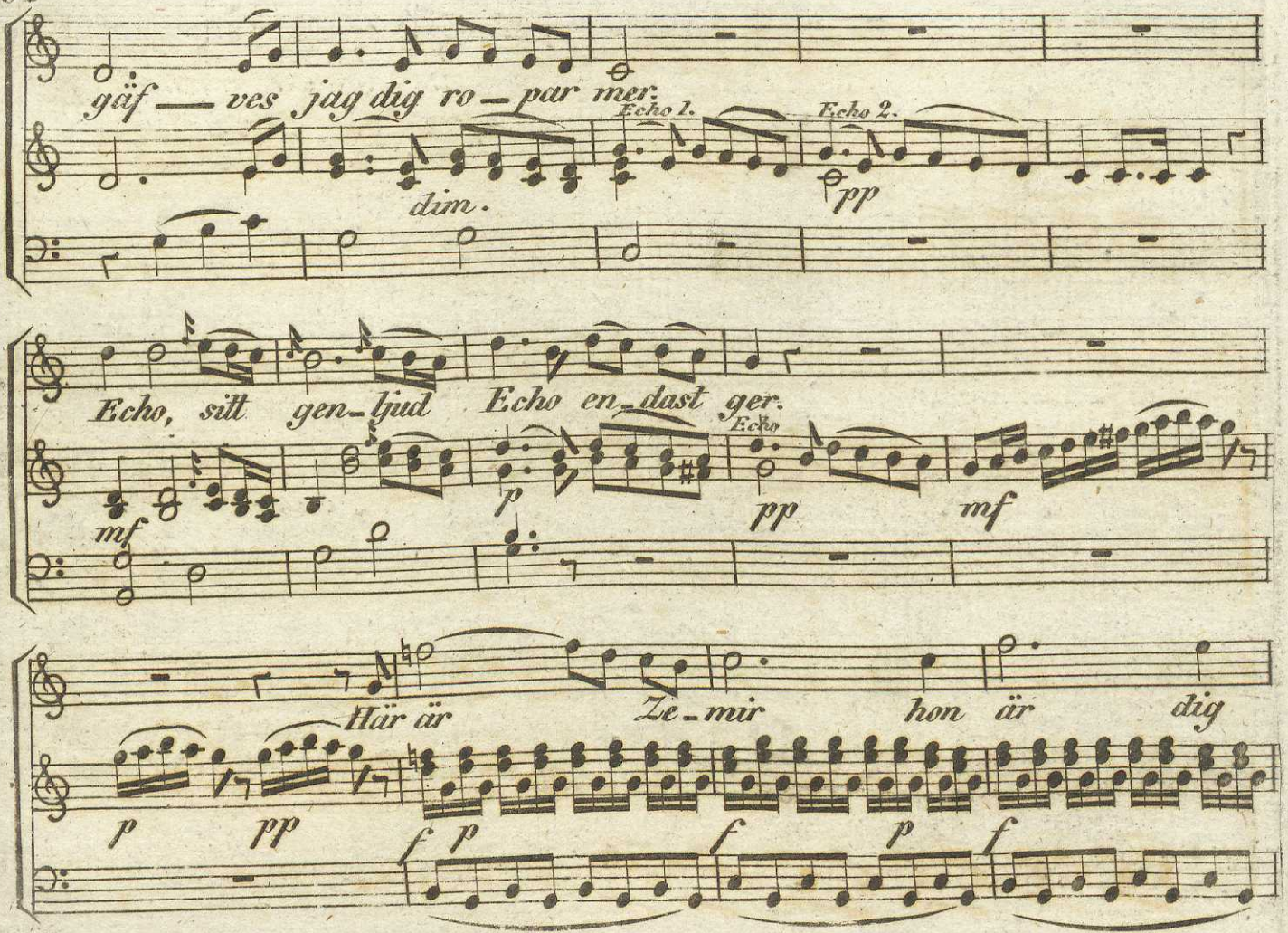
gäf — ves jag dig ro — par mer.
Echo 1.
Echo 2.
dim.
pp
Echo, sitt gen-ljud Echo en-dast ger.
Echo
mf
p
pp
mf
Här är Ze-mir hon är dig
p
pp
f p
f
p
f

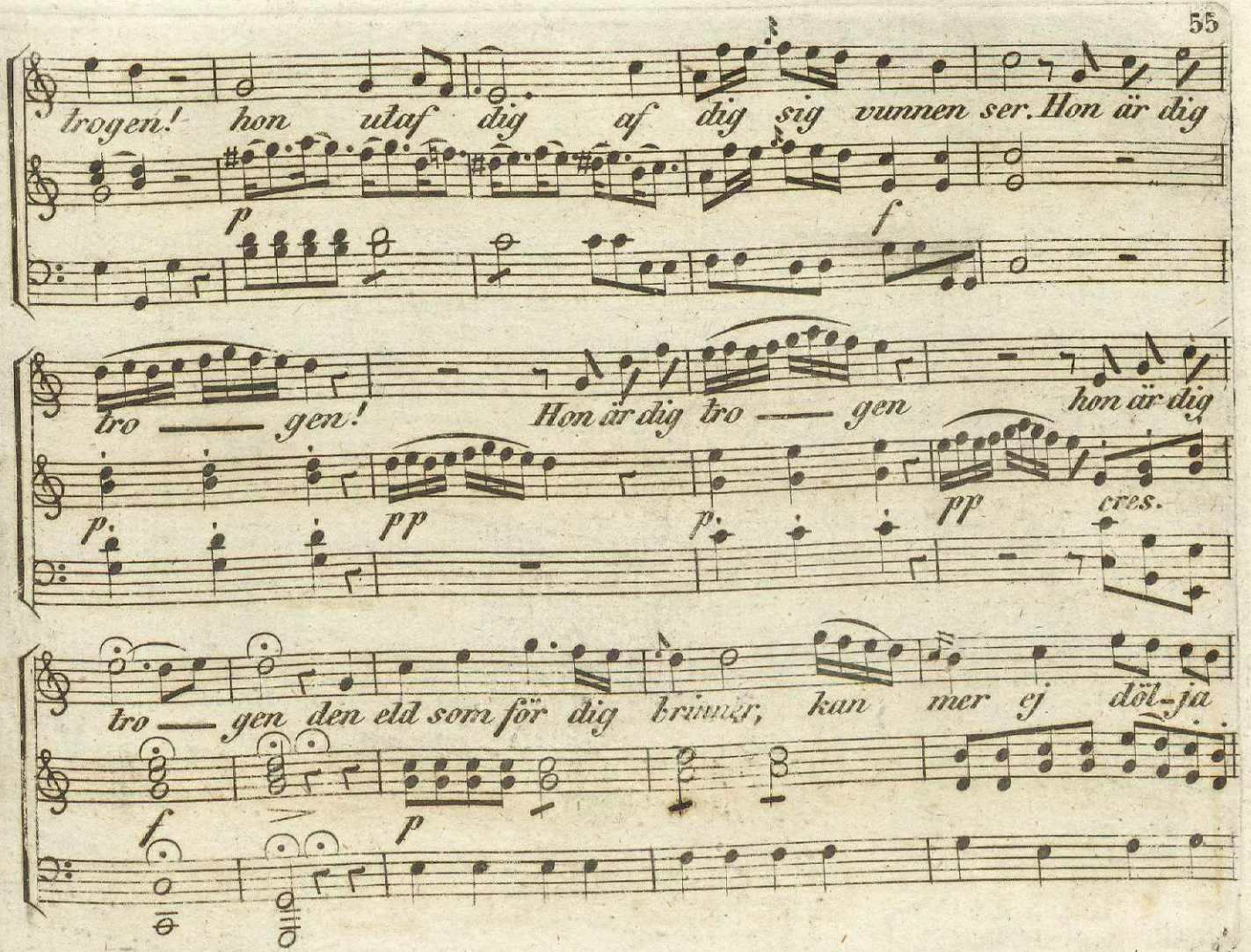
trogen! hon utaf dig af dig sig vunnen ser. Hon är dig
p
f
tro — gen! Hon är dig tro — gen hon är dig
p pp p pp cres.
tro — gen den eld som för dig brinner, kan mer ej döl-ja
f p

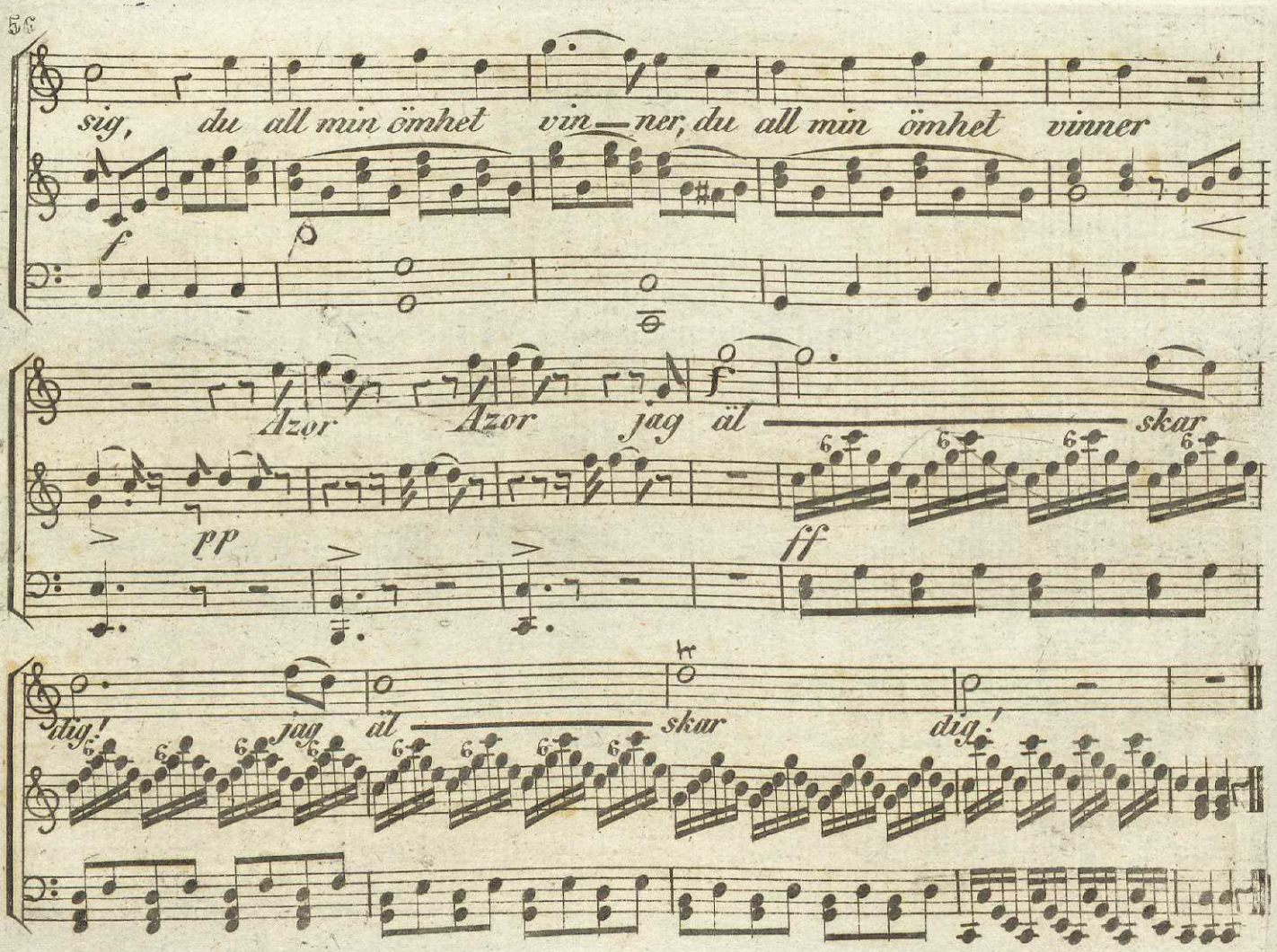
sig, du all min ömhet vin—ner, du all min ömhet vinner
f
Azor Azor jag äl skar
pp
ff
dig! jag äl skar dig!

År 1822

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 15 och 16.

Aria
ur
Op. Romeo och Juliette
af D. Steibelt

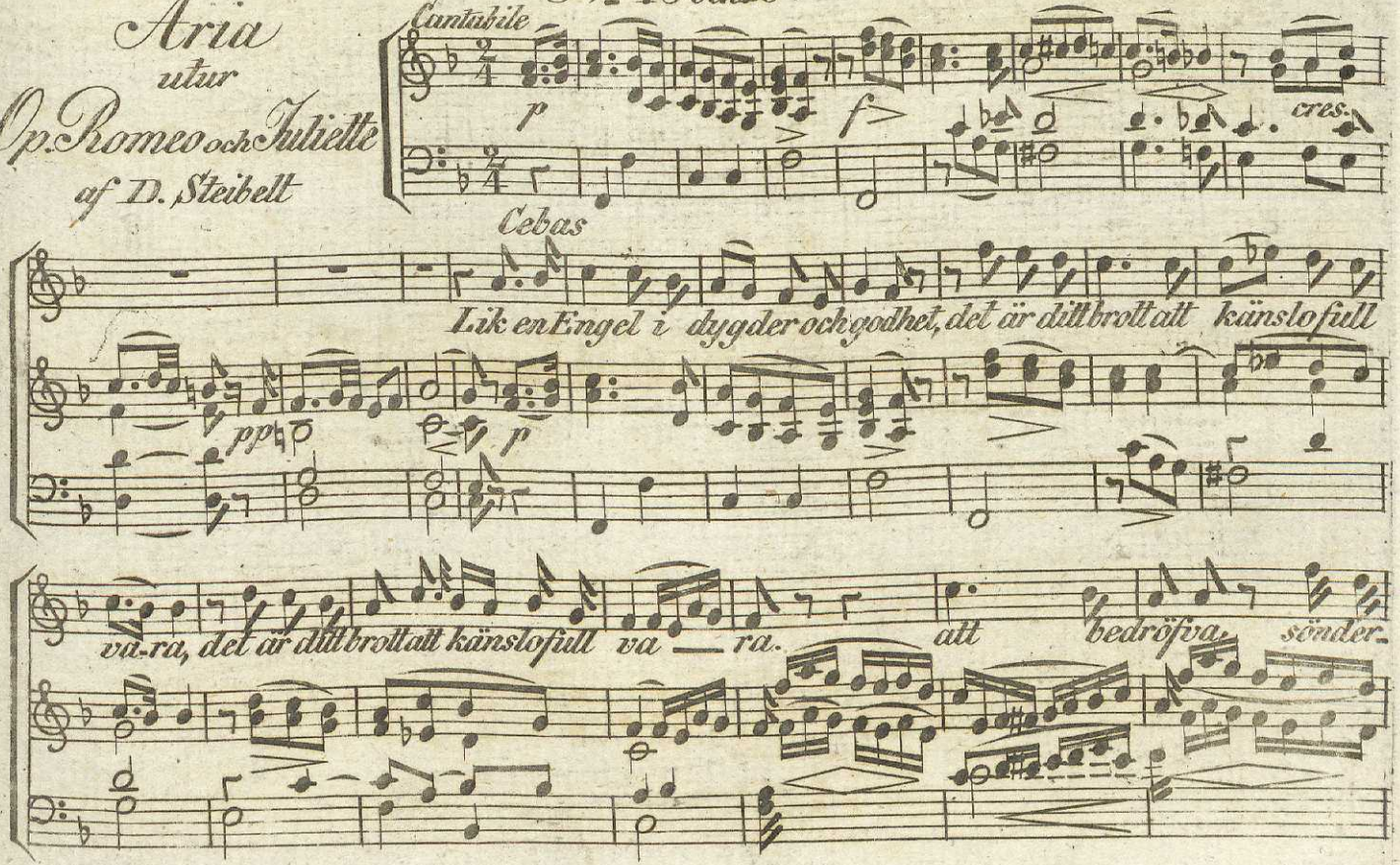

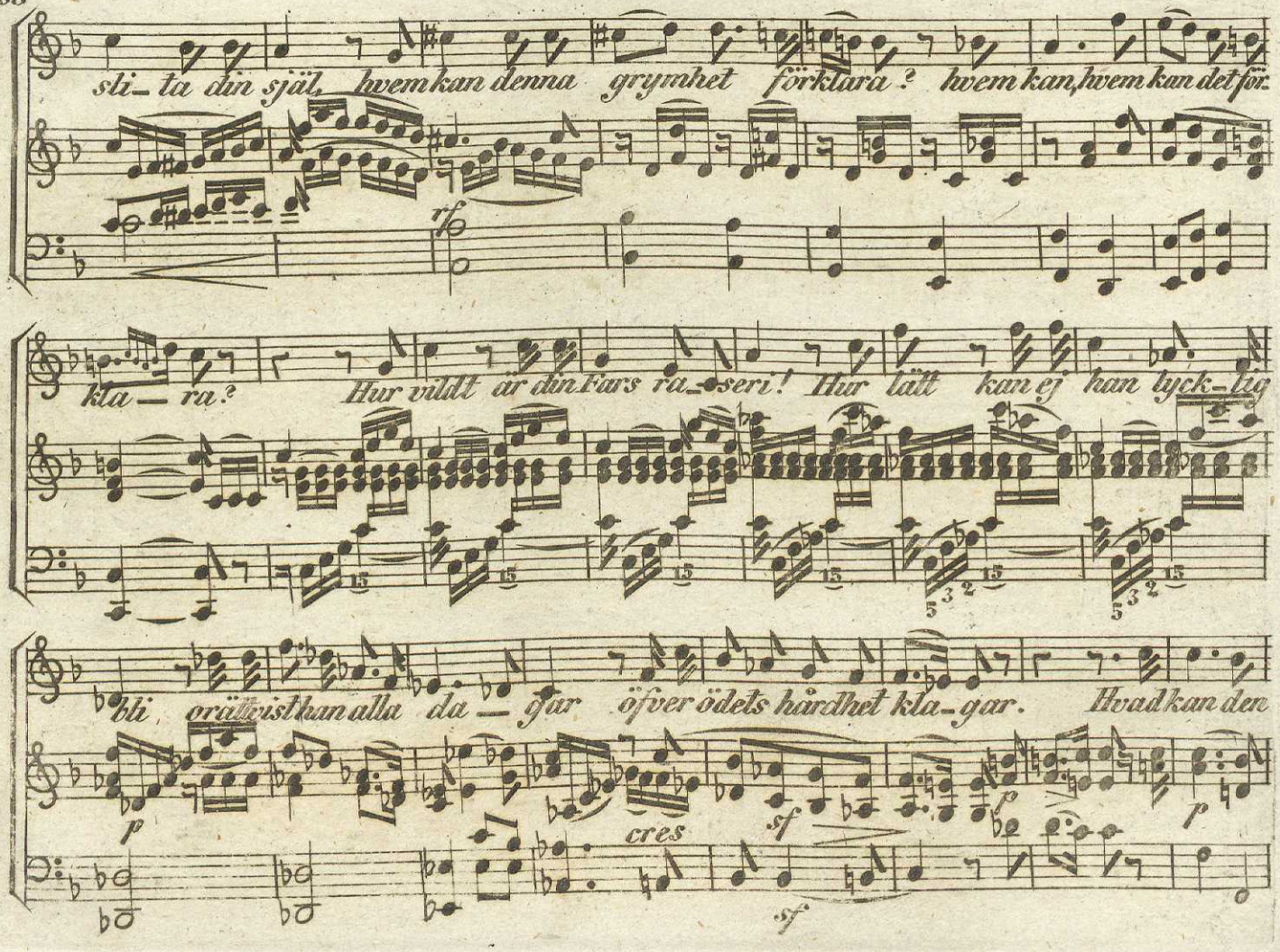
sli_ta din själ, hwem kan denna grymhet förklara? hwem kan, hwem kan det för.
rfz
kla_ra? Hur vildt är din Fars ra_seri! Hur lätt kan ej han lyck-lig
bli, orättvist han alla da_gar öfver ödets hårdhet kla_gar. Hwad kan den
p
cres
sf
f
p
sf

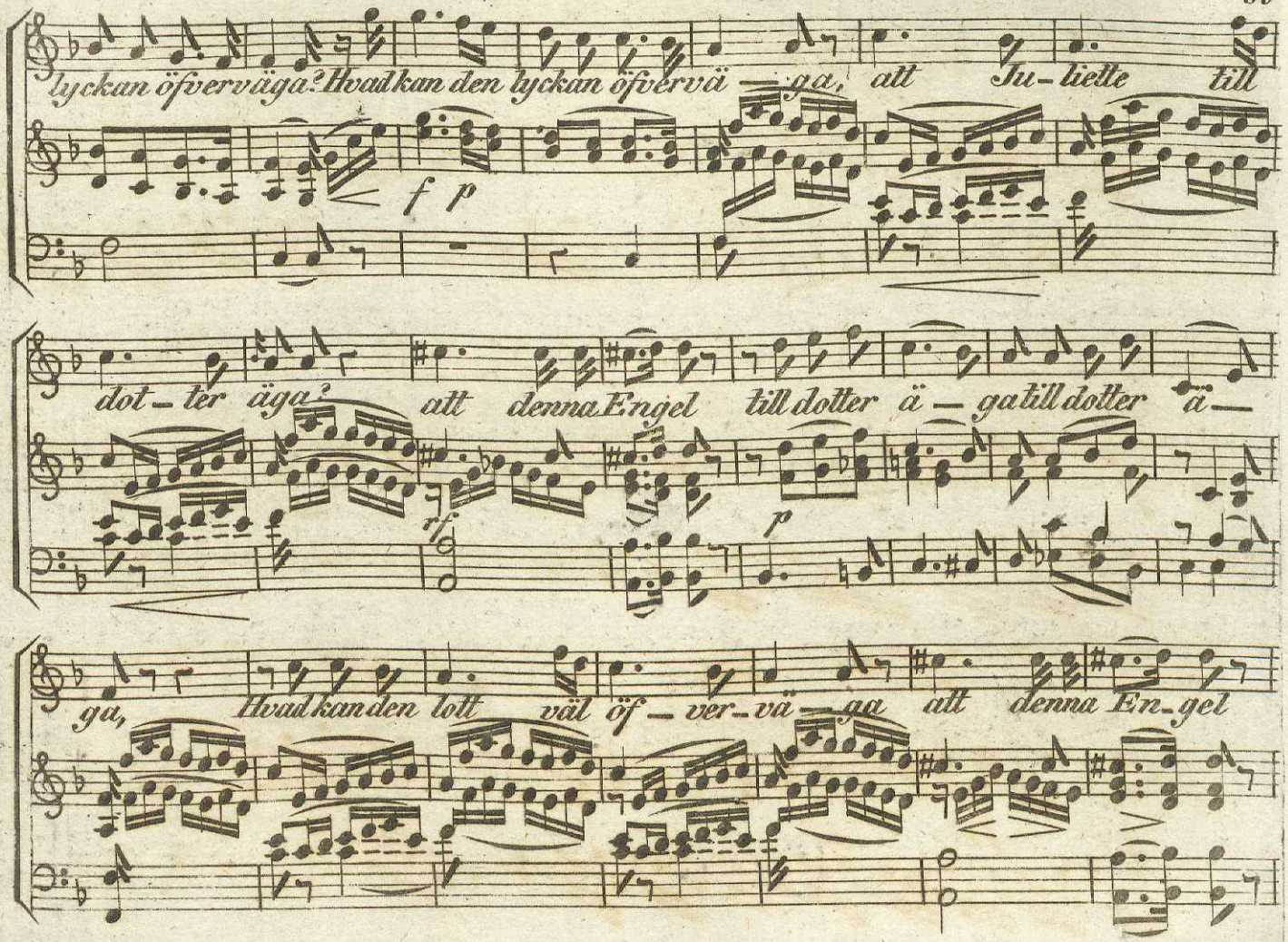
lyckan öfvervä ga? Hvad kan den lyckan öfvervä ga, att Ju liette till
f p
dot ter äga? att denna Engel till dotter ä ga till dotter ä
rf
p
ga, Hvad kan den lott väl öf ver vä ga att denna En gel

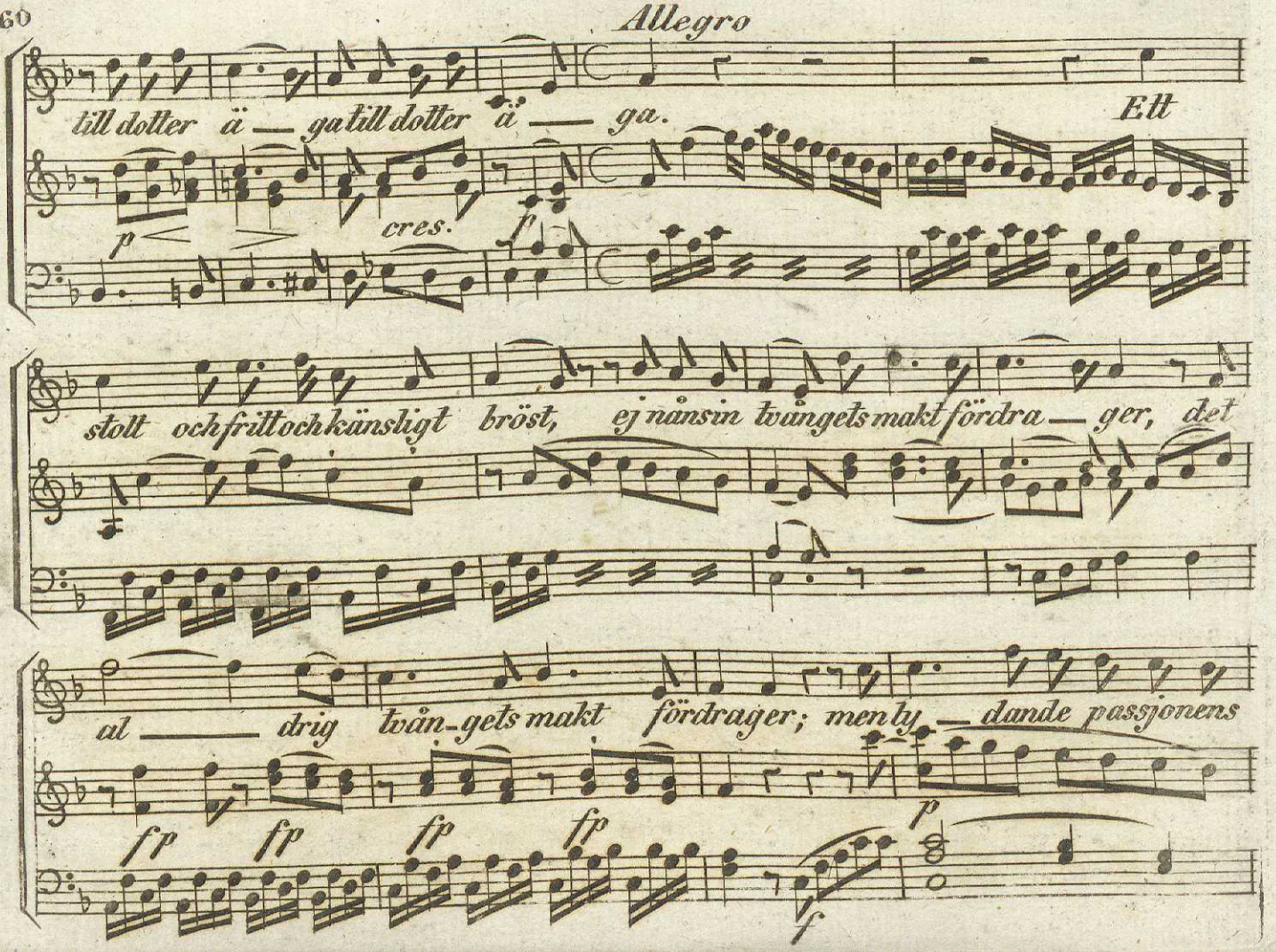
Allegro
till dotter ä — ga till dotter ä — ga.
Ett
p
cres.
f
stolt och fritt och känsligt bröst, ej nånsin tvångets makt fördra — ger, det
al — drig tvån-gets makt fördrager; men ly — dande passionens
fp fp fp fp
p
f

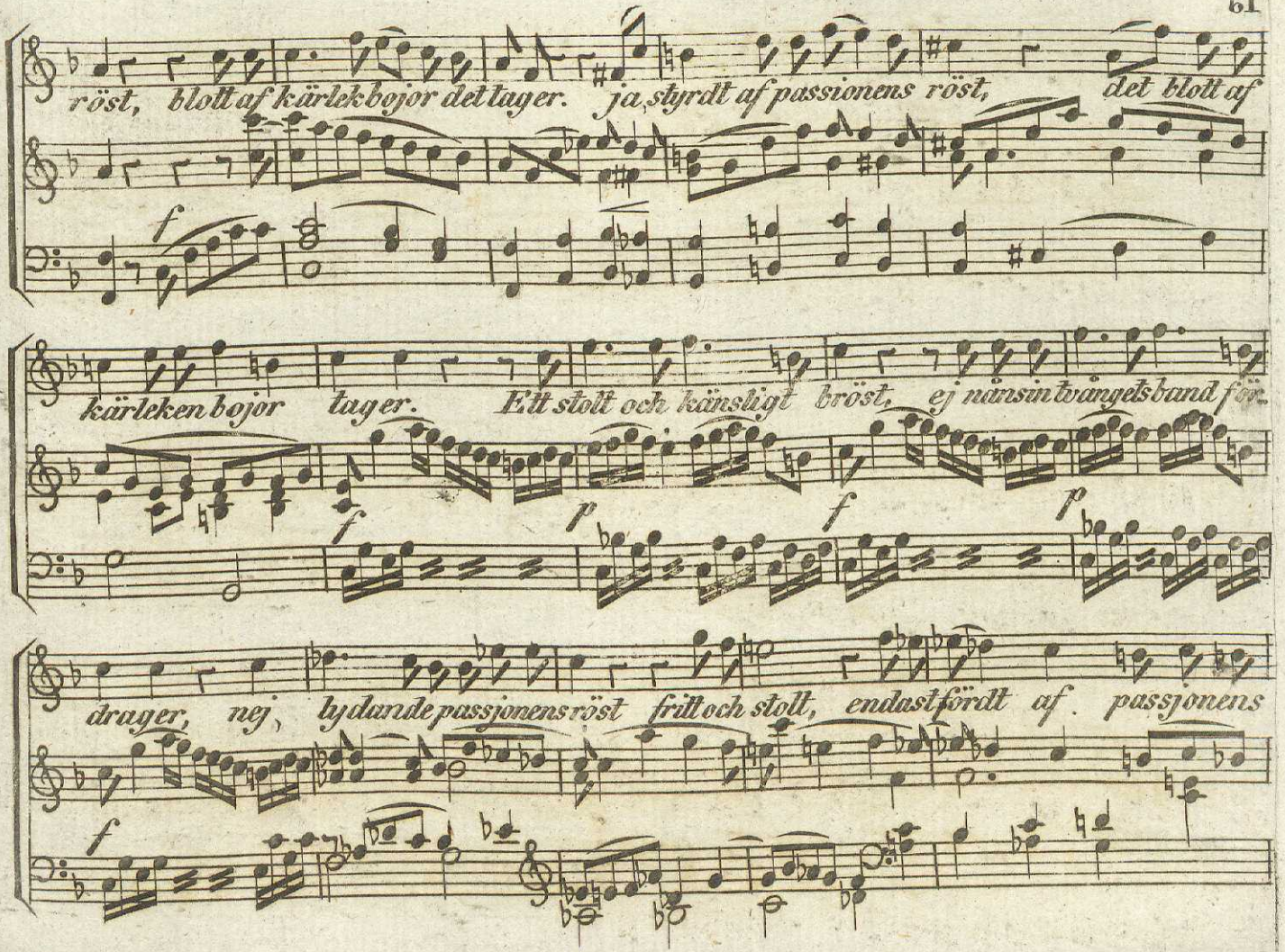
röst, blott af kärlek bojor det tager. ja, styrdt af passionens röst, det blott af
kärleken bojor tager. Ett stolt och känsligt bröst, ej nånsin tvångets band för-
drager, nej, lydande passionens röst fritt och stolt, endast fördt af passionens

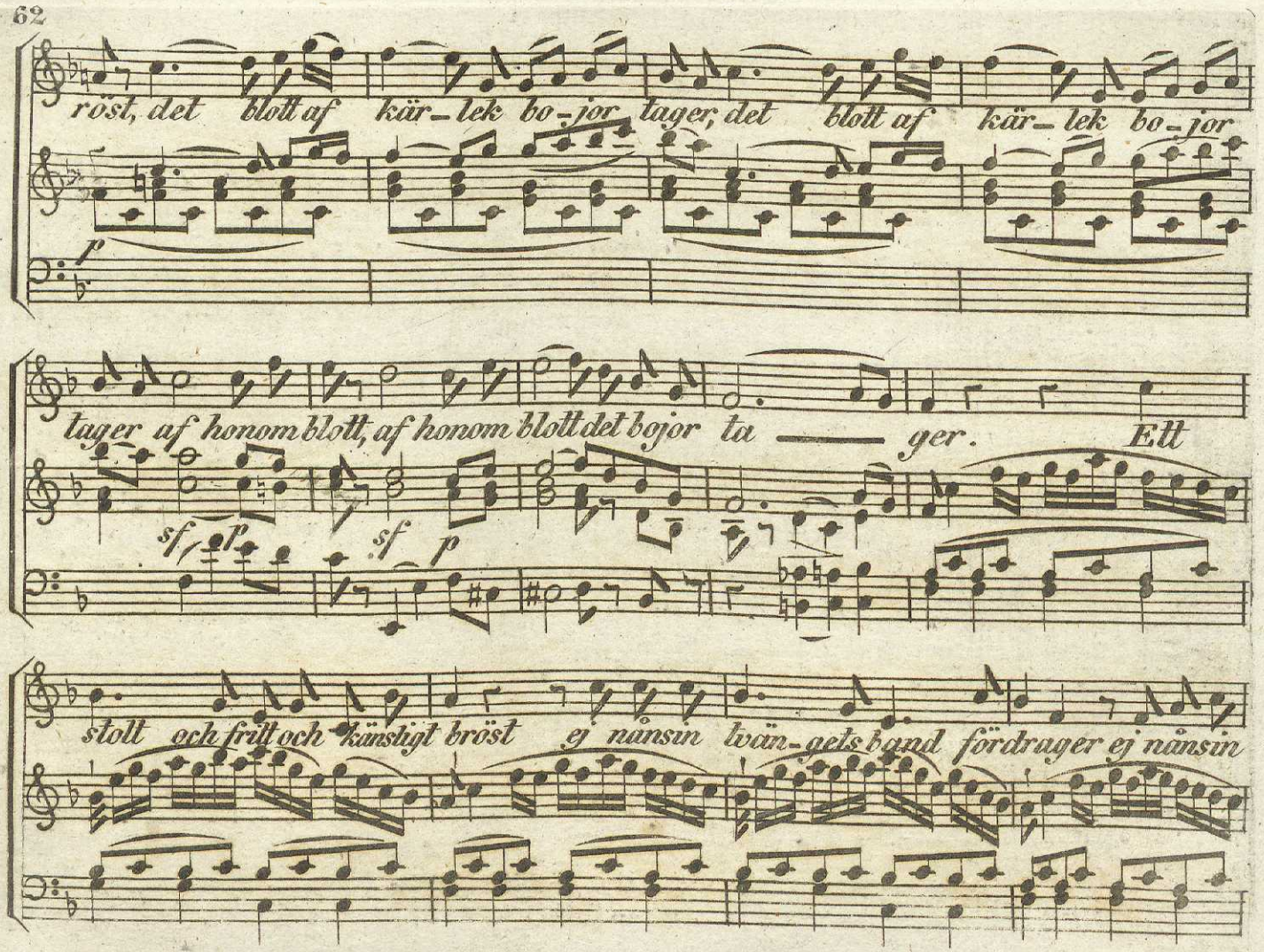
röst, det blott af kär_lek bo_jor tager, det blott af kär_lek bo_jor
p
tager af honom blott, af honom blott det bojor ta ger. Ett
sf sf sf p
stolt och fritt och känsligt bröst ej nånsin tvän_gets band fördrager ej nånsin

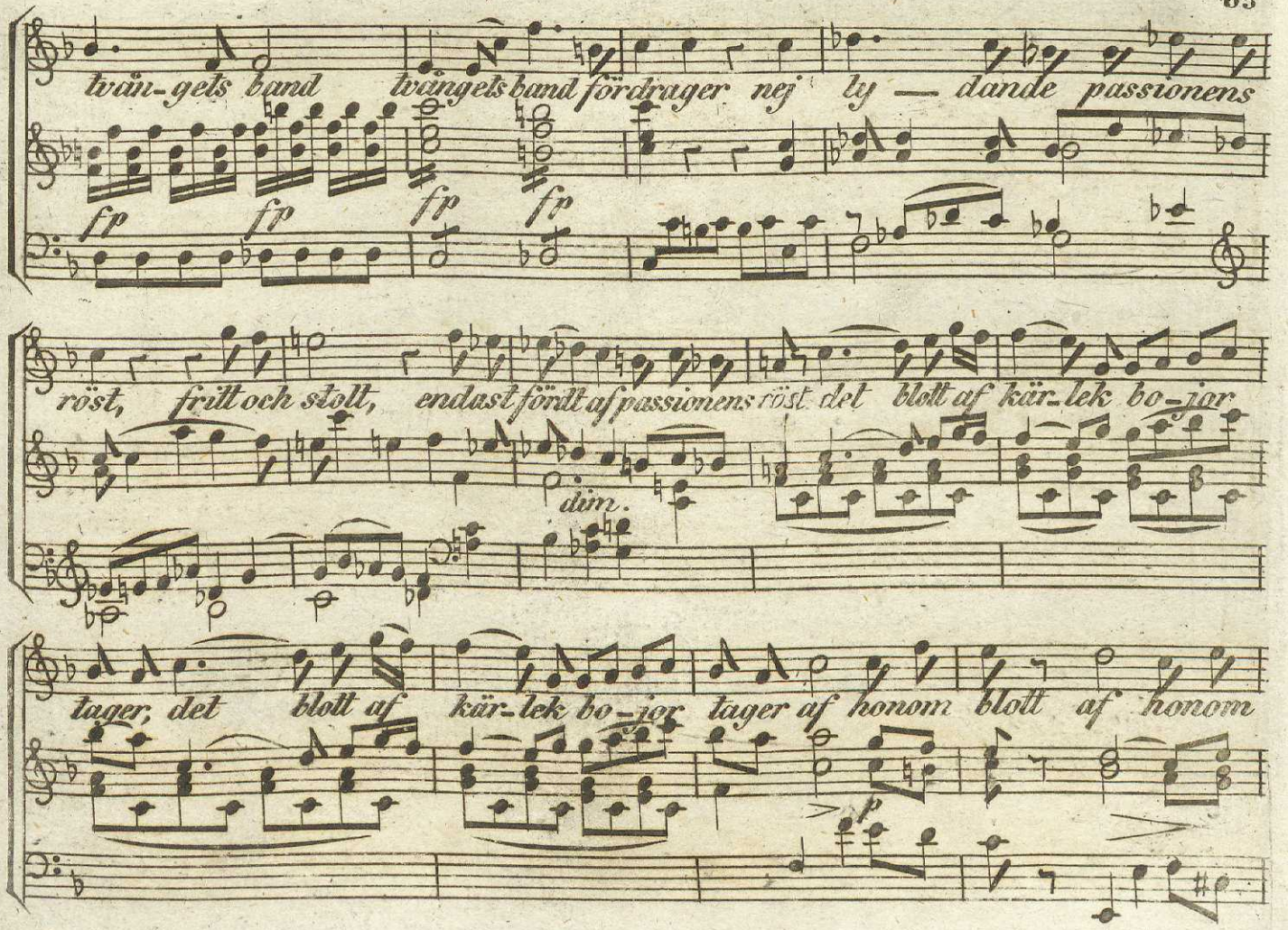
tvän-gets band tvängets band fördrager nej ly — dande passionens
fp fp fp fp
röst, fritt och stolt, endast fördt af passionens röst det blott af kär-lek bo-jor
dim.
tager, det blott af kär-lek bo-jor tager af honom blott af honom
p

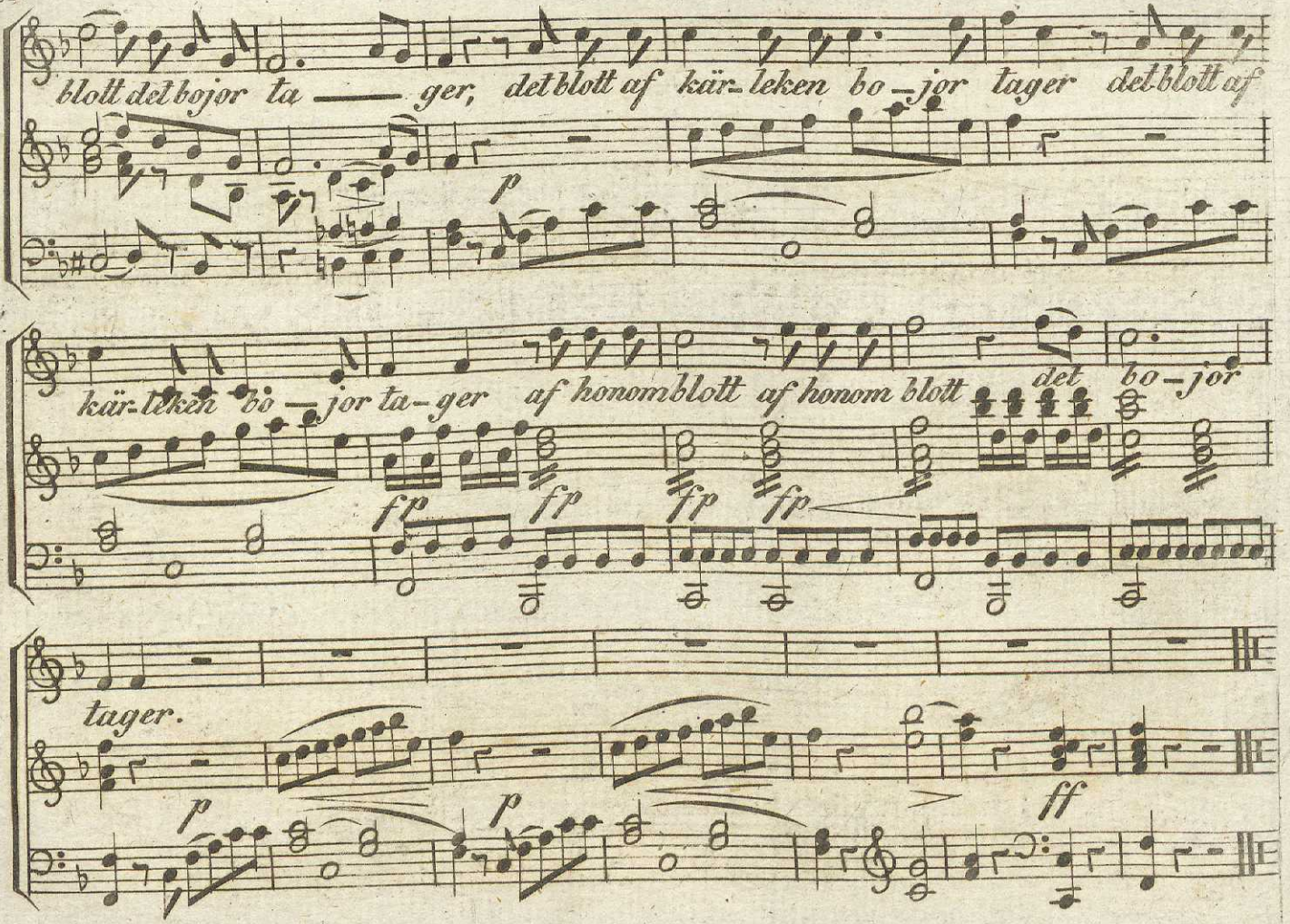
blott det bojor ta — ger, det blott af kär-leken bo-jor tager det blott af
p
kär-leken bo — jor ta-ger af honom blott af honom blott det bo-jor
fp fp fp fp fp
tager.
p p
ff

År 1792

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 17 och 18

Favorit Piece af Mozart *

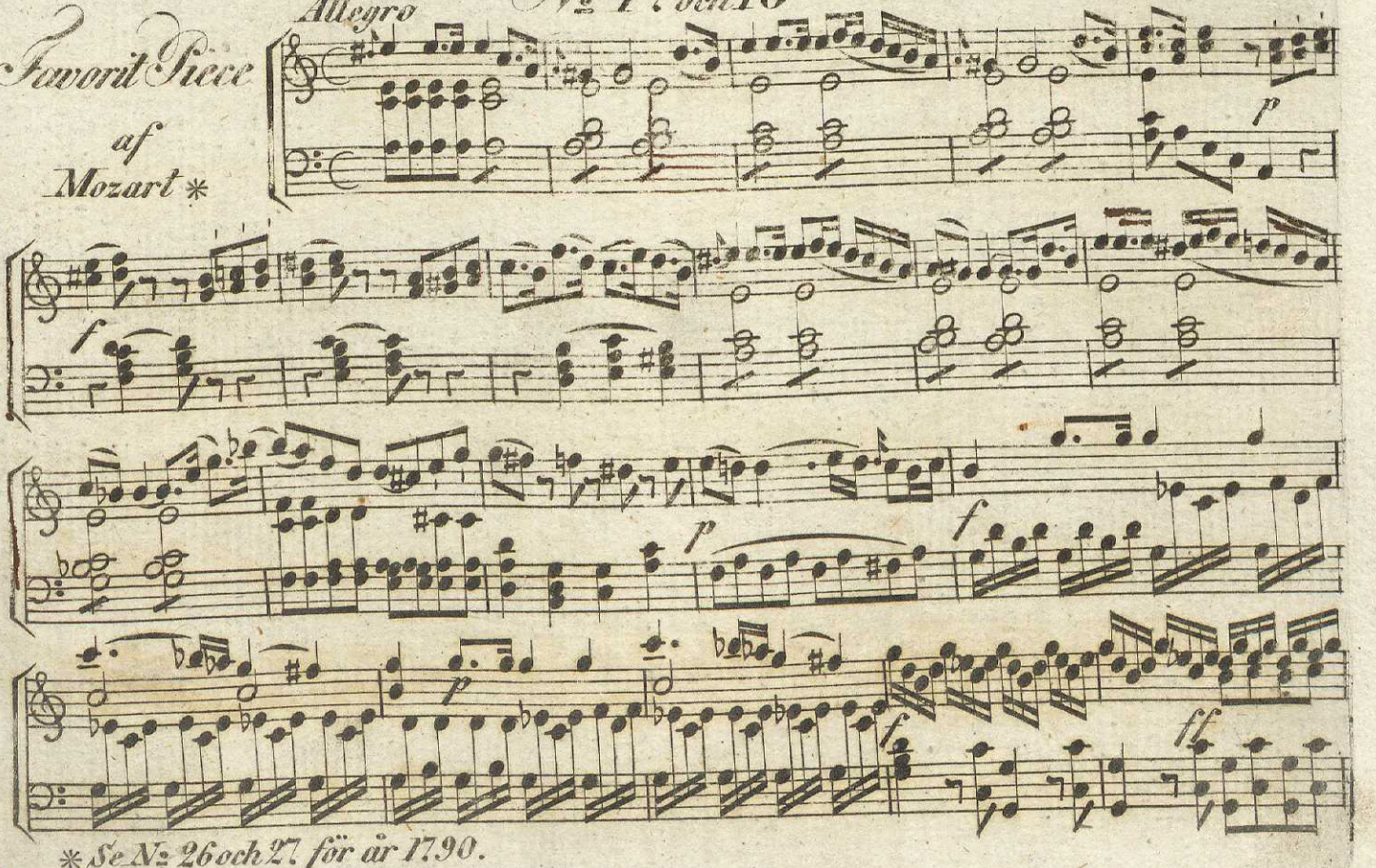

* *Se N:o 26 och 27 för år 1790.*

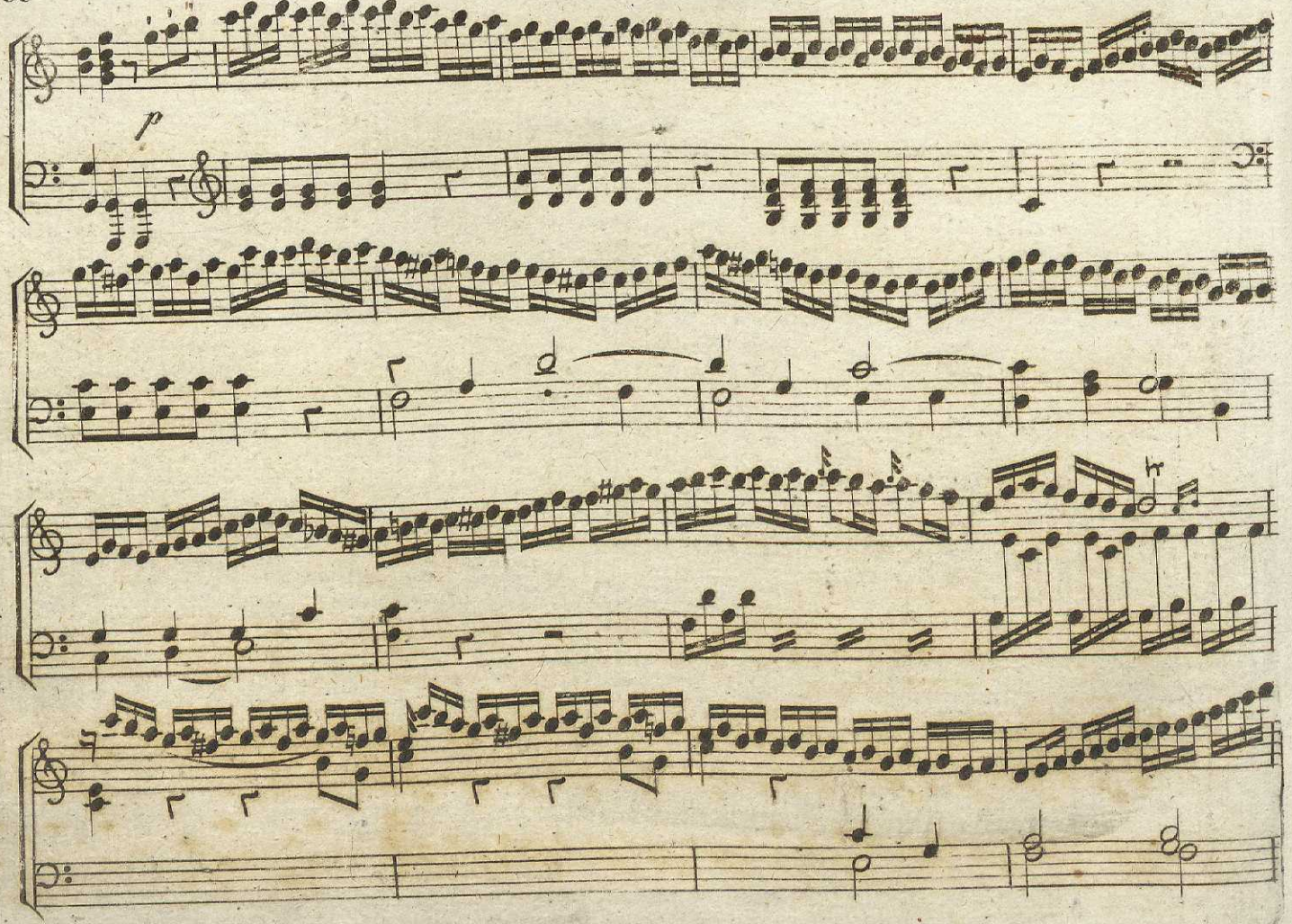
p

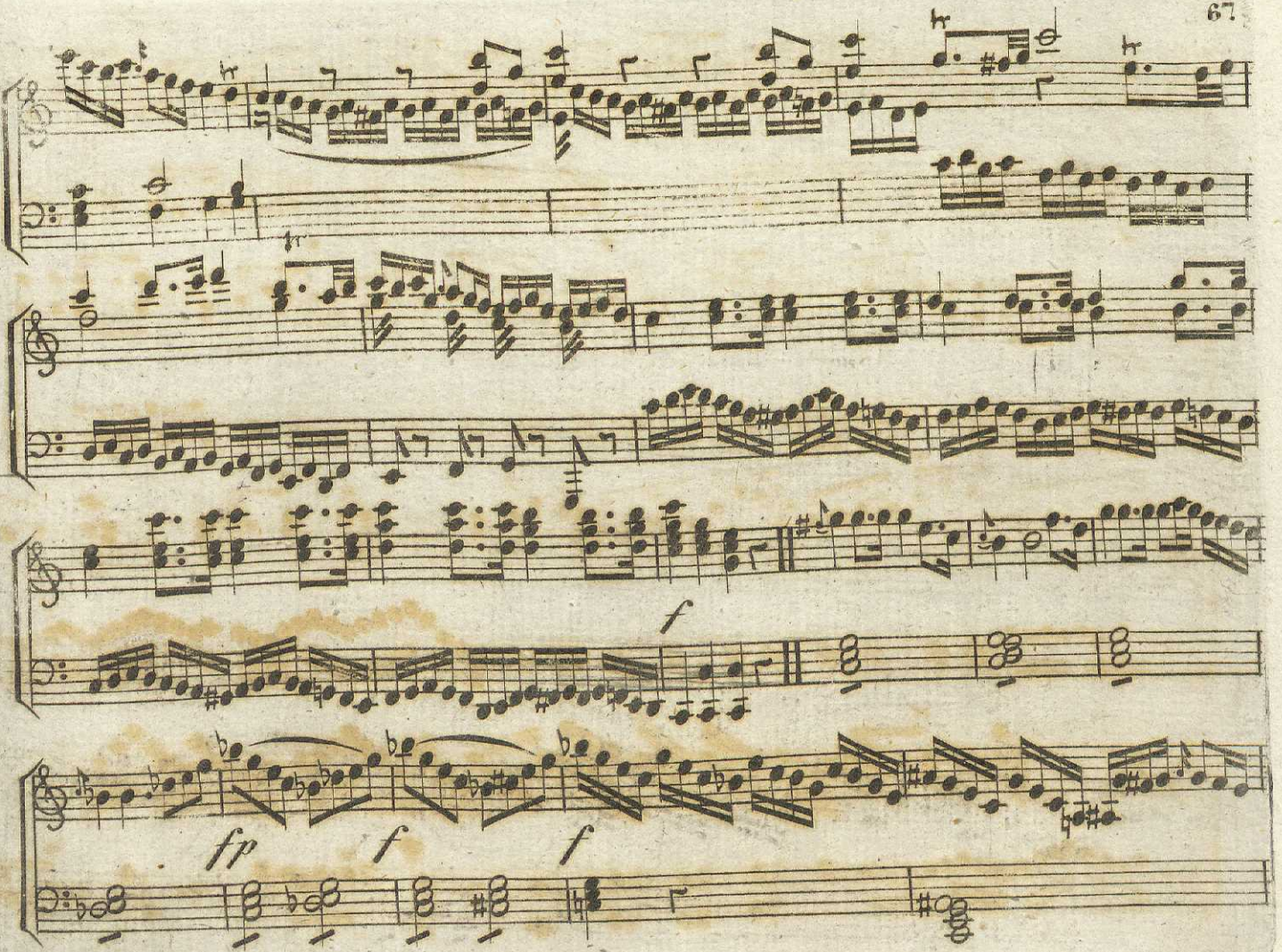
f
fp
f
f

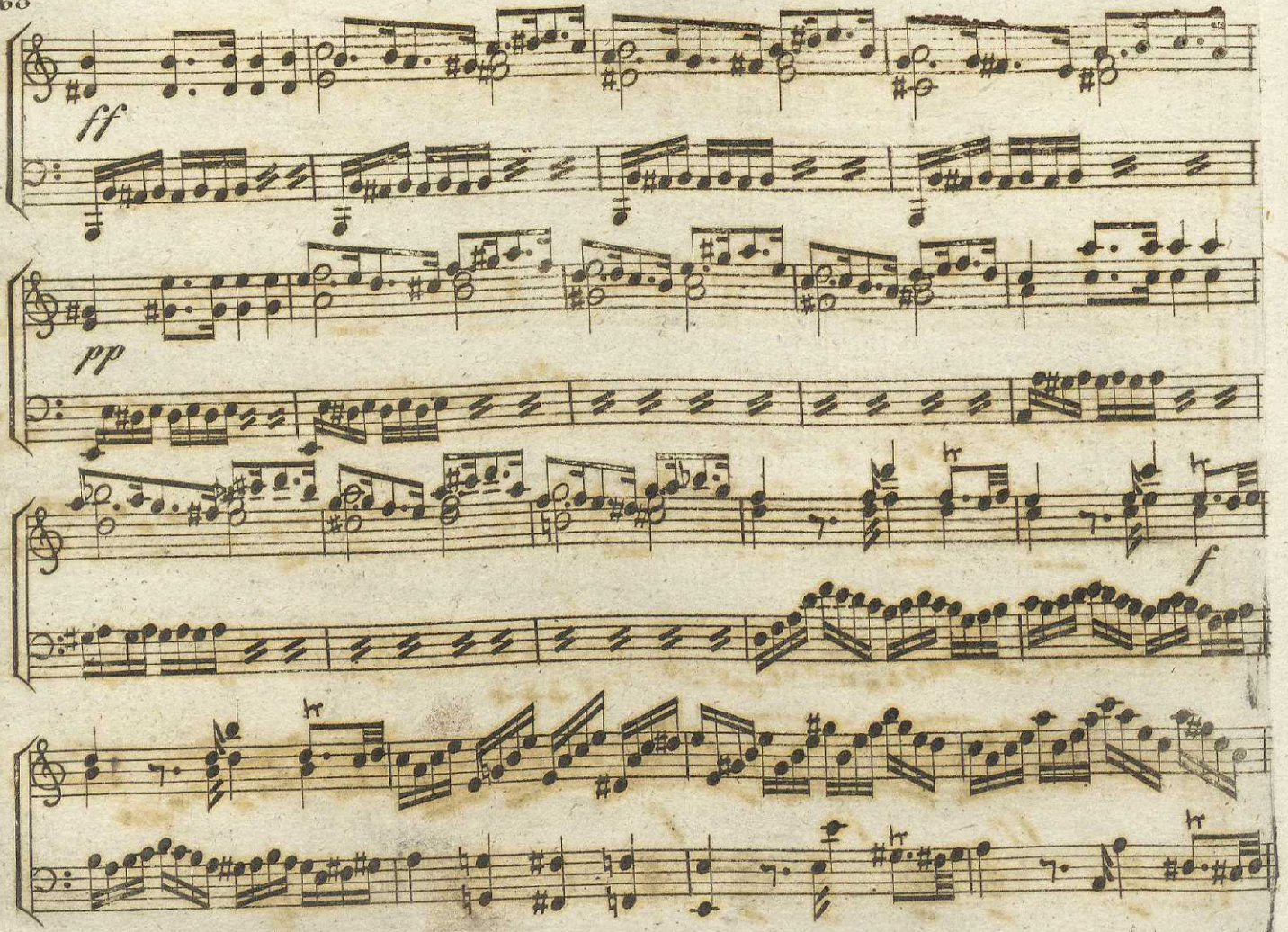
ff
pp
f

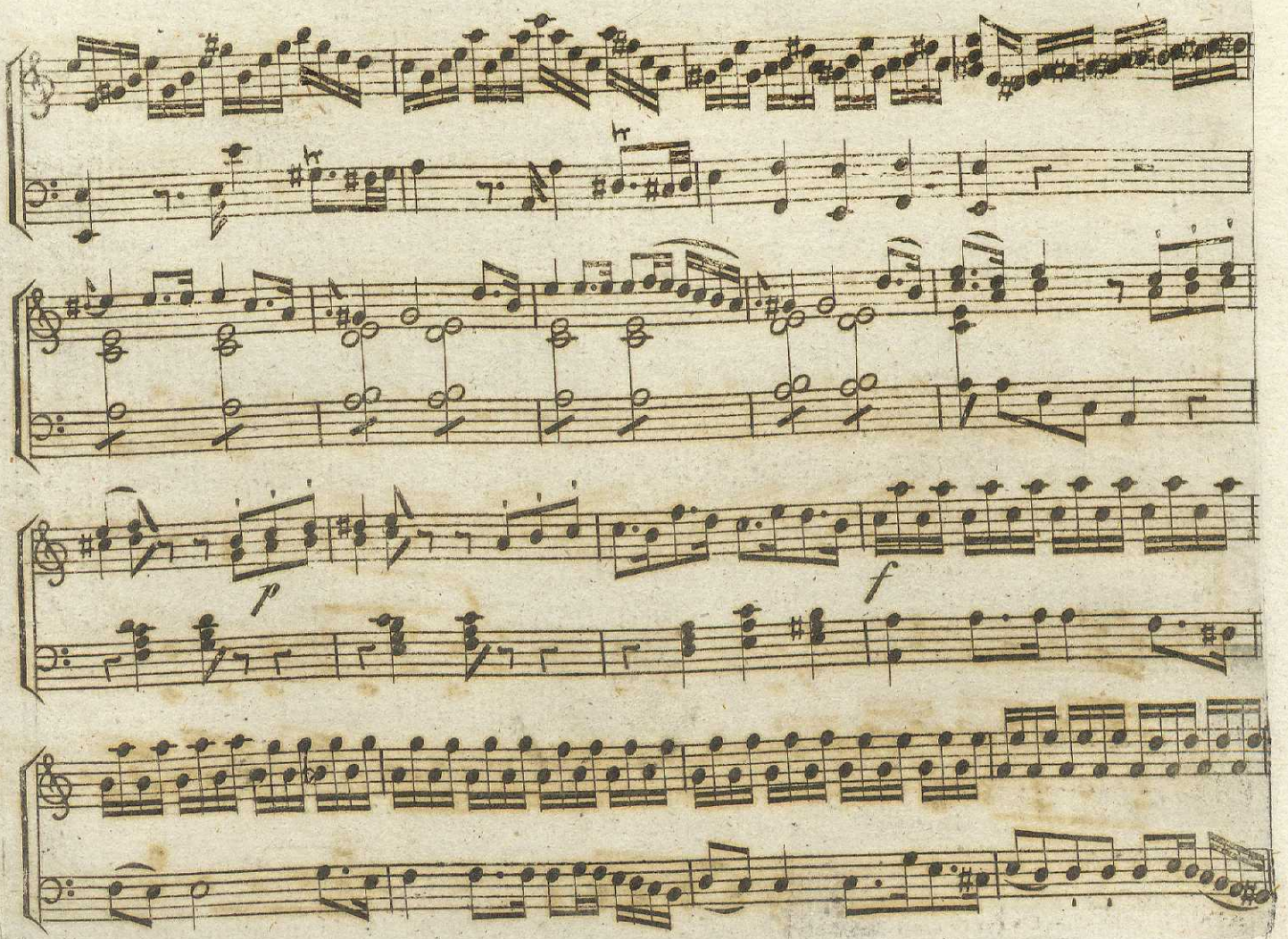
p
f

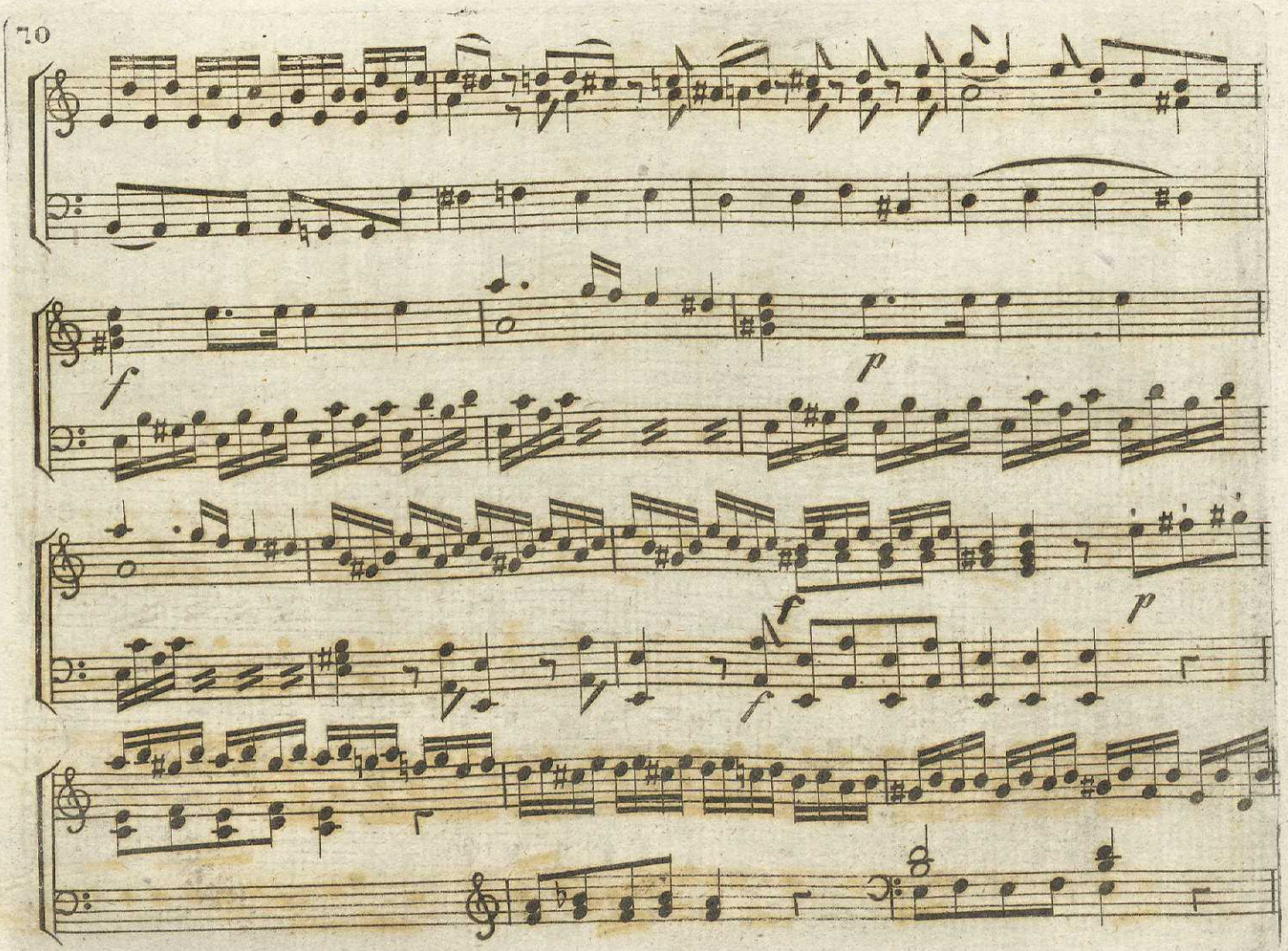
f
p
f
f
p

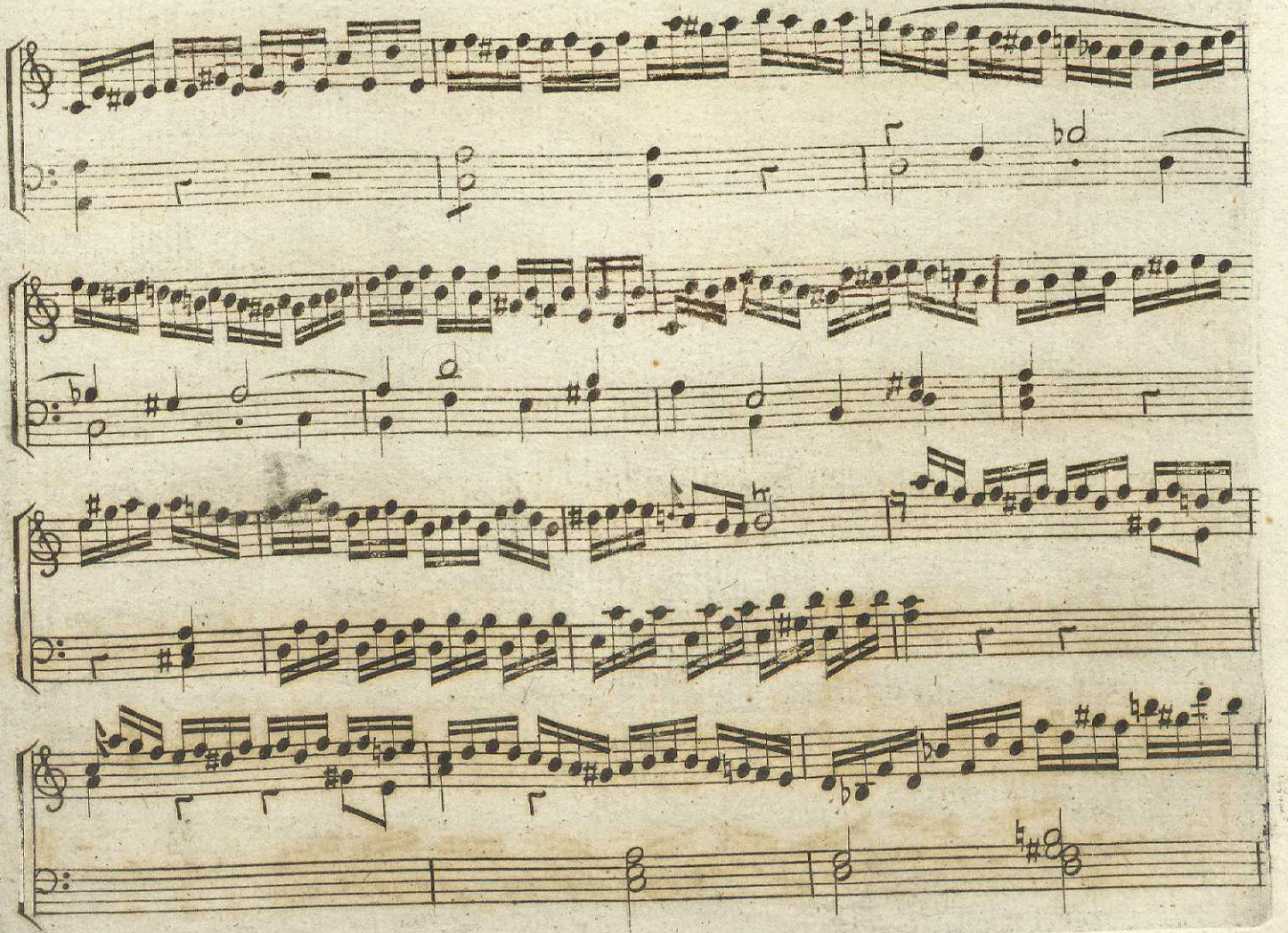

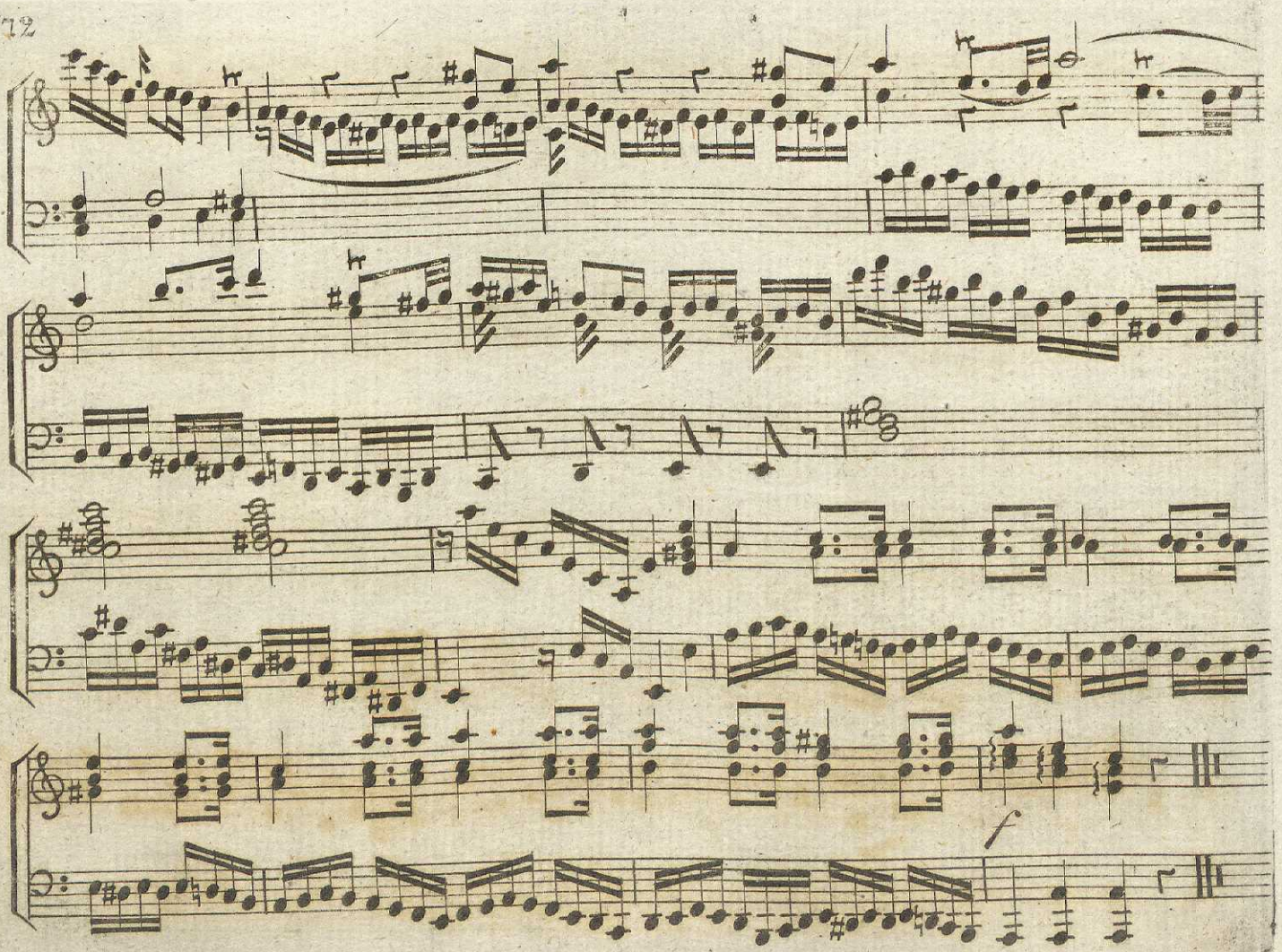
f

År 1822

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 19, 20 och 21.

Thema
utur
Sweitzer Familien
med
Variationer
af Abbé Gelinek

Andantino.

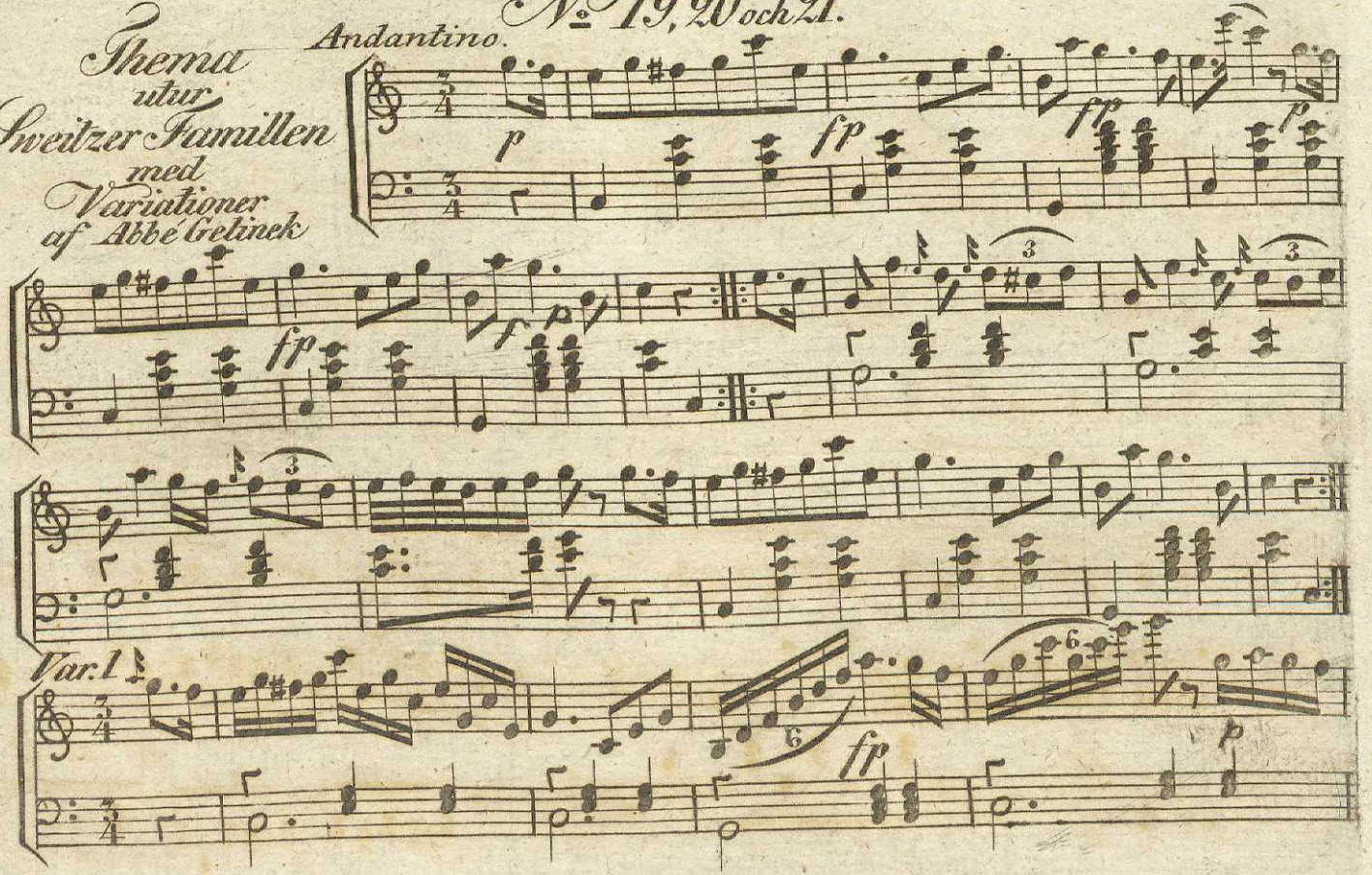

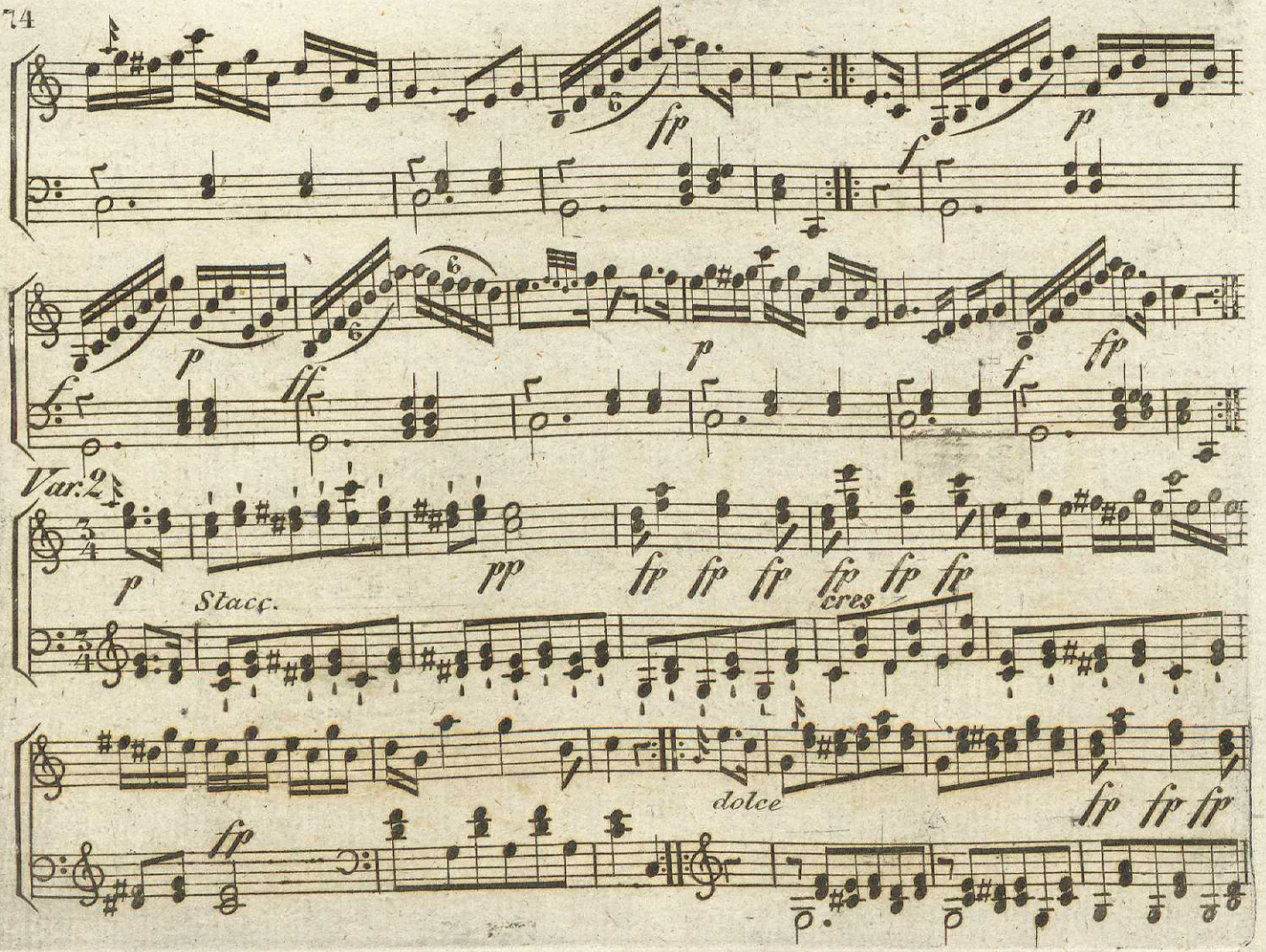
fp
f
p
f
p
ff
p
f
fp
Var. 2
p
Stacc.
pp
fp fp fp fp fp fp
cres
fp
dolce
fp fp fp

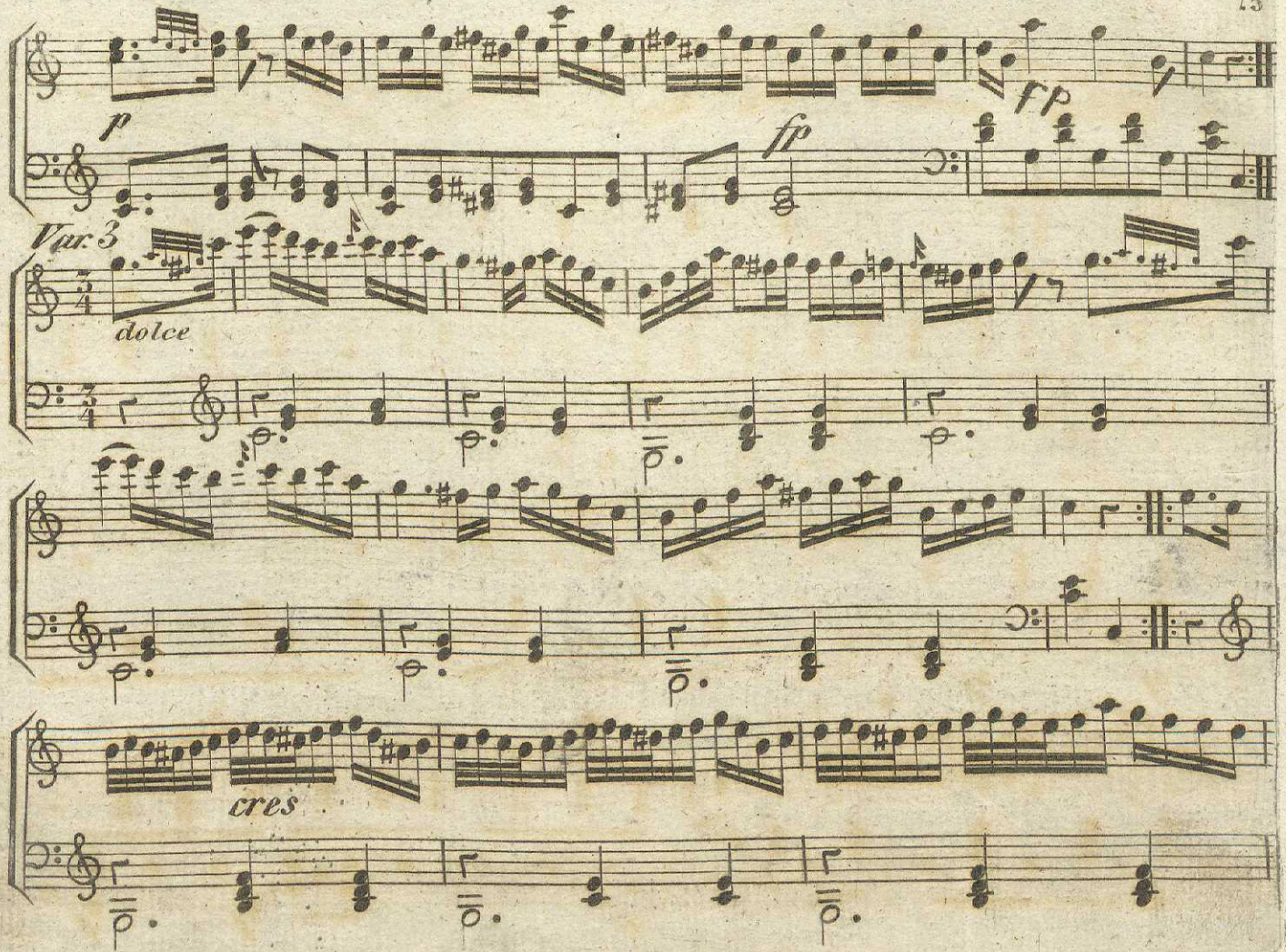
p
fp
fp
Var. 3
dolce
cres

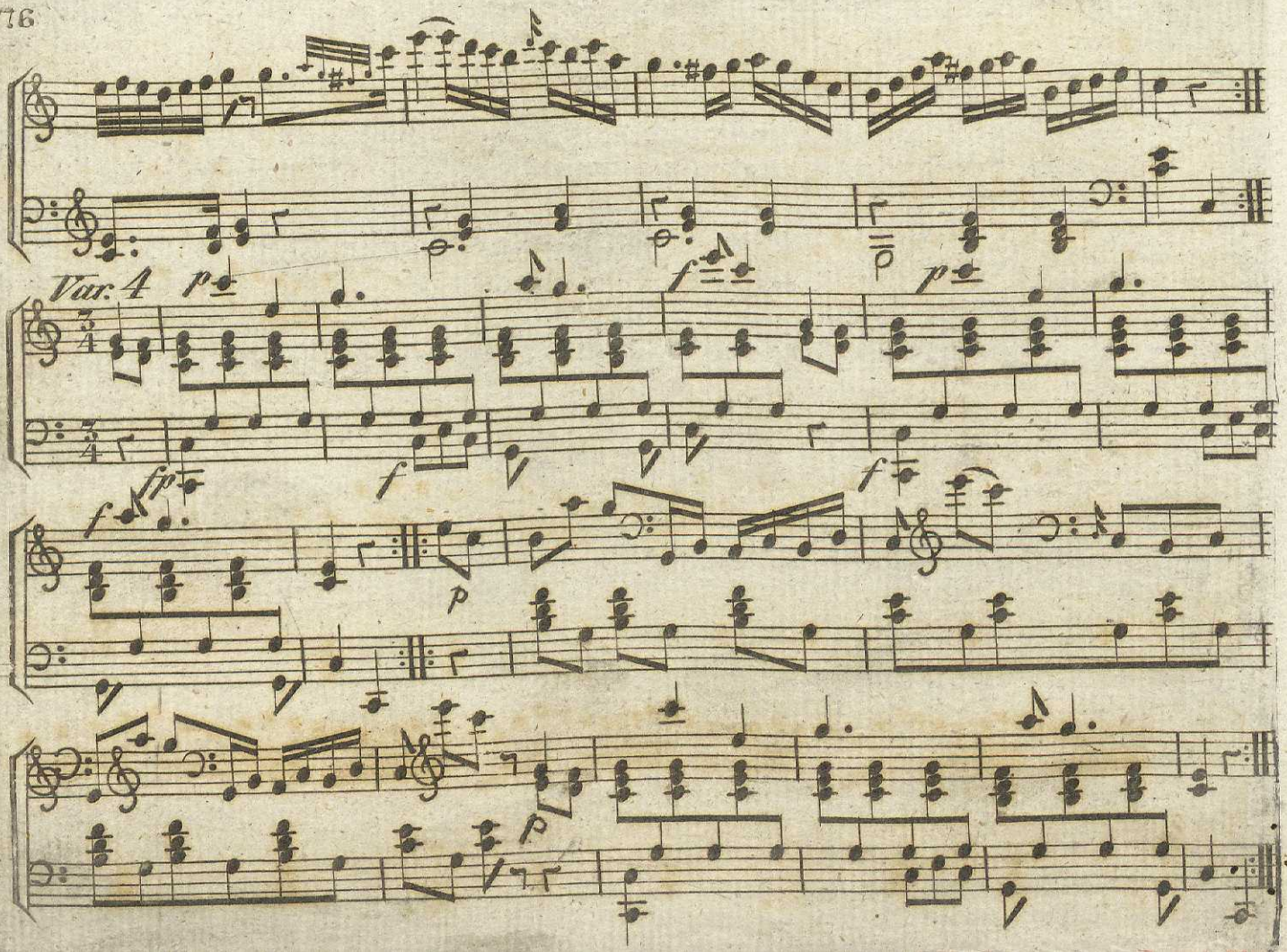
Var. 4
p
f
fp
f
p
f
f
p
p

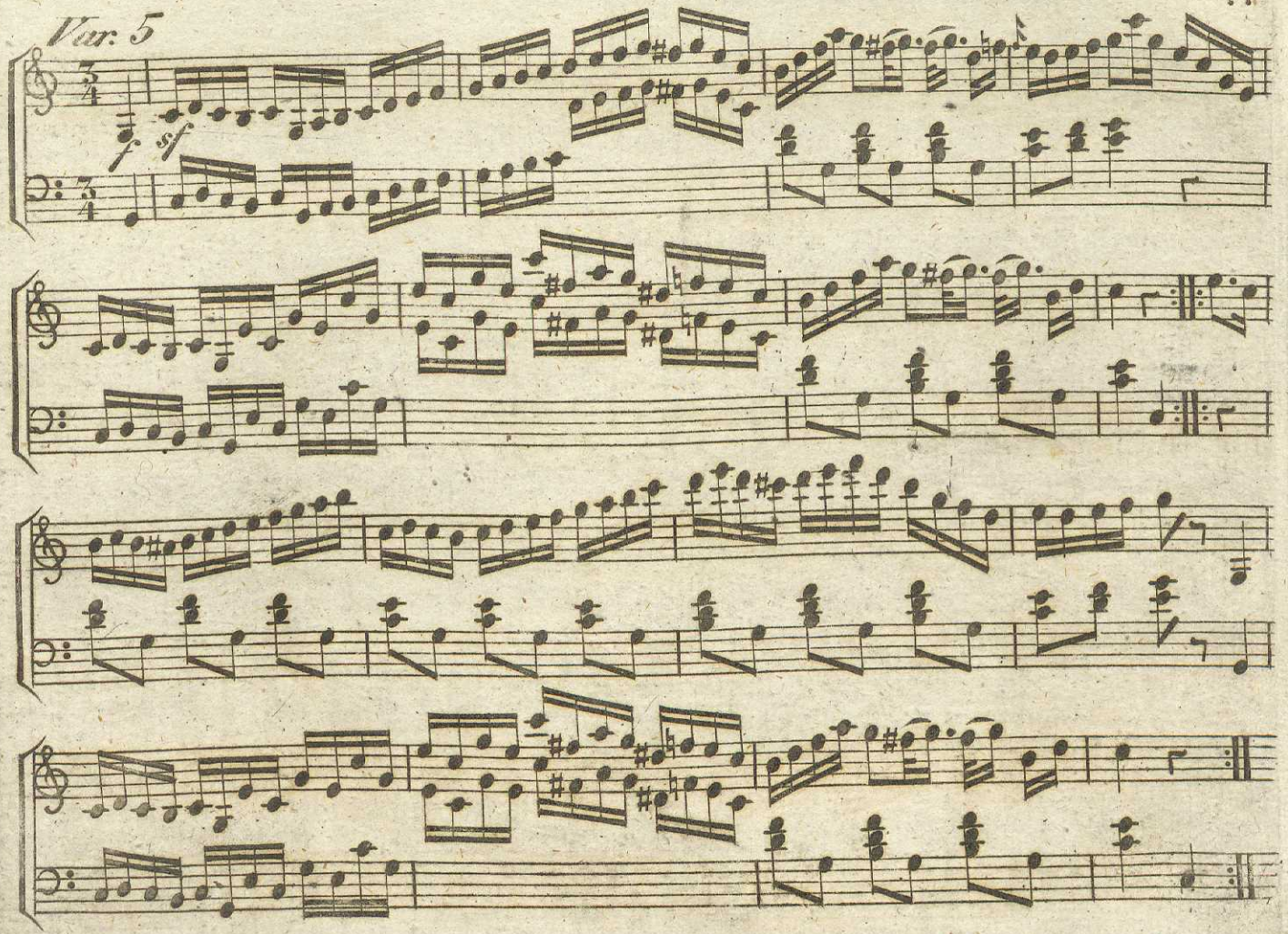
Var. 5
f
sf

Var. 6 Minore imitazione

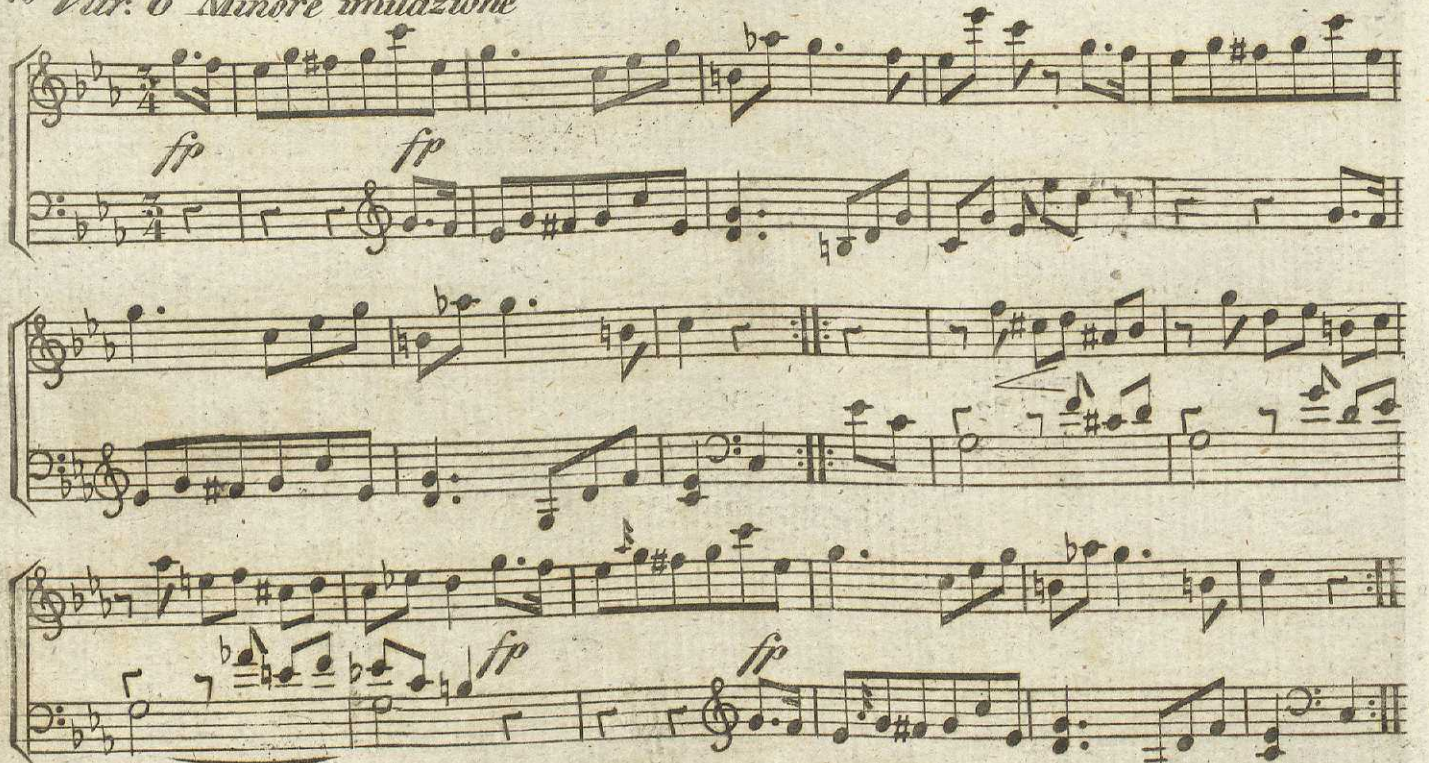

Var. 7 Maggiore

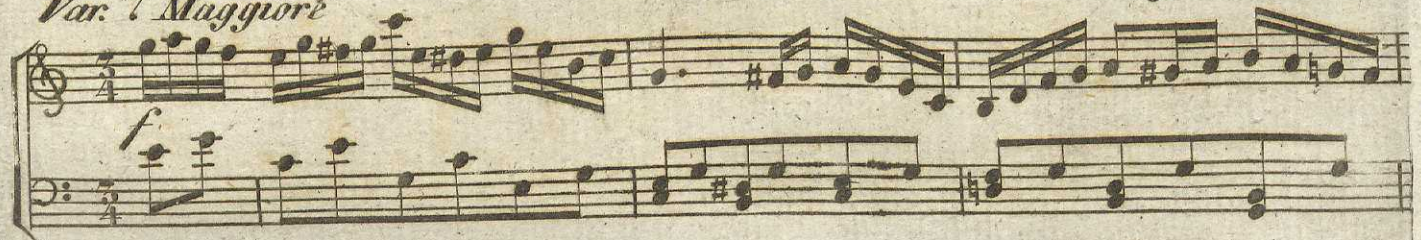

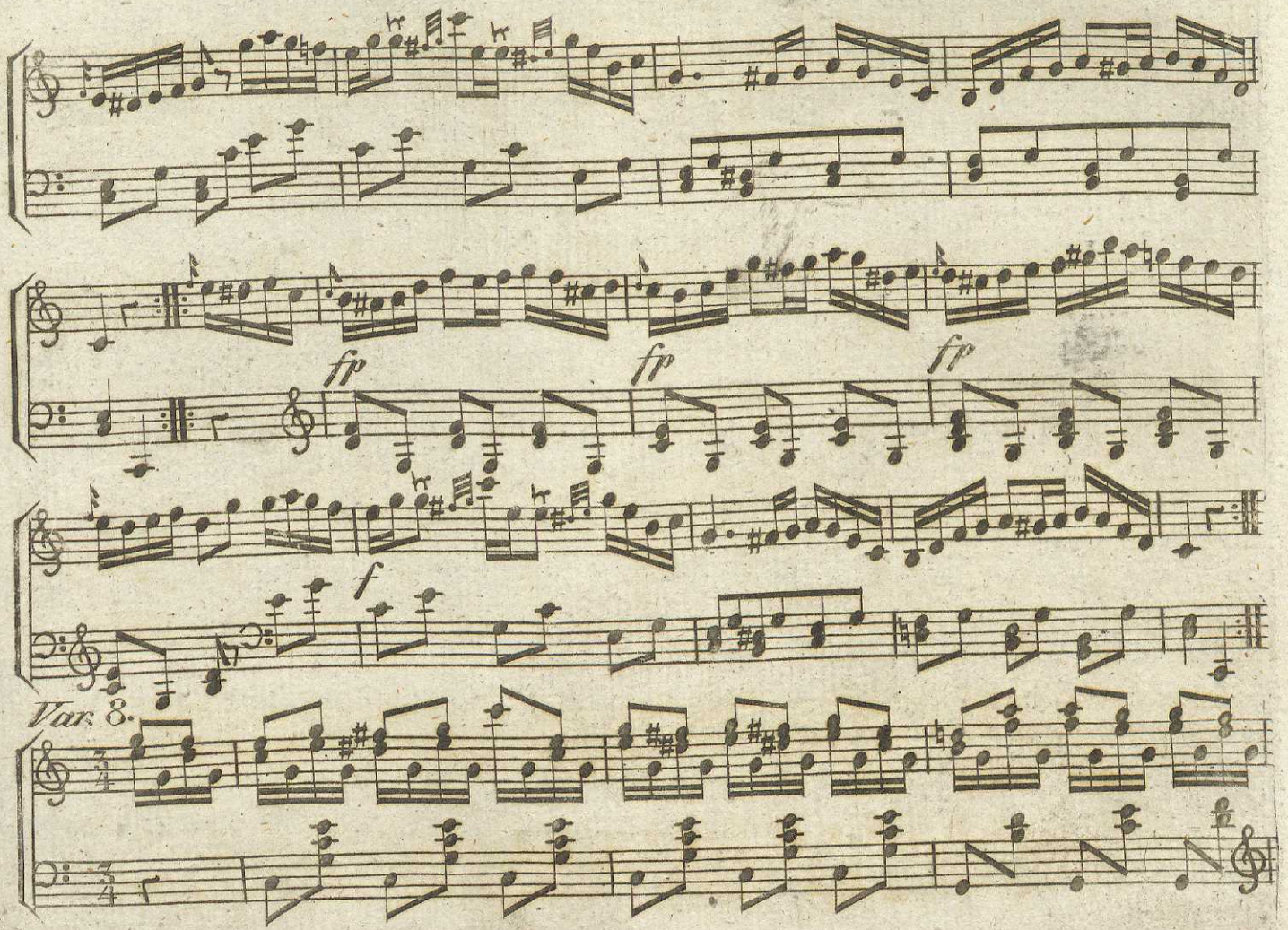
fp
fp
fp
f
Var. 8.

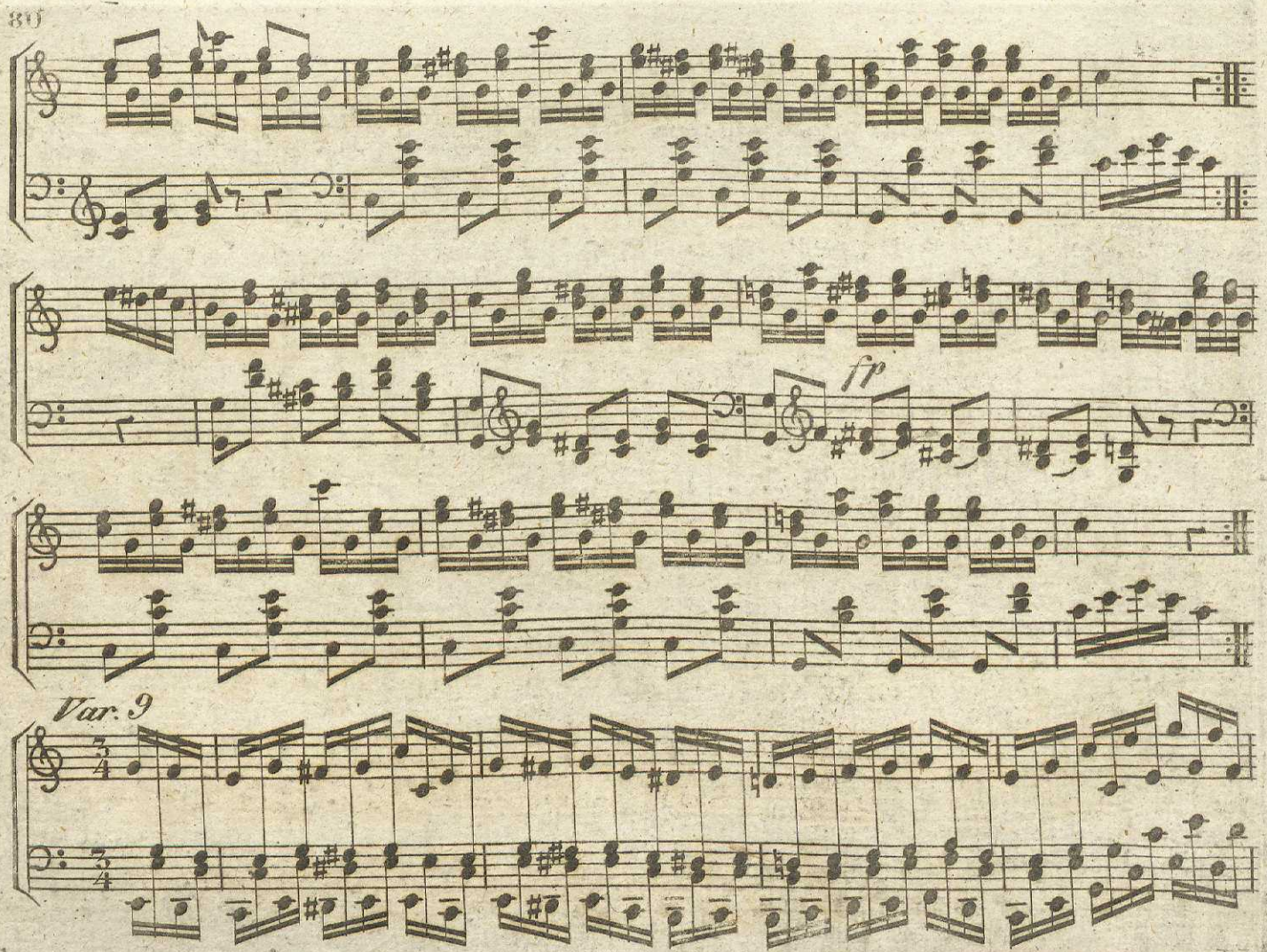
ff
Var. 9

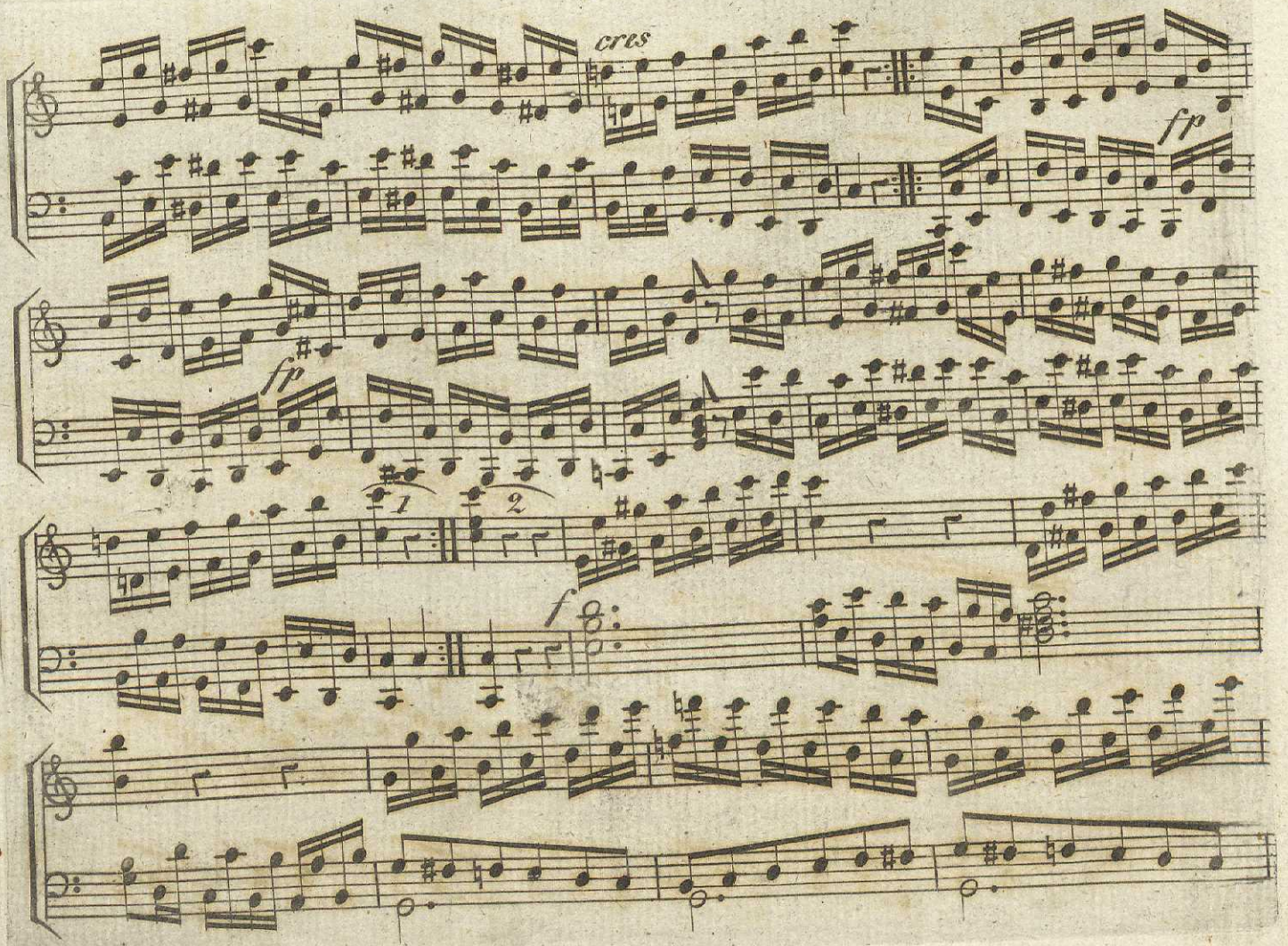
cres
fp
fp
1
2
f

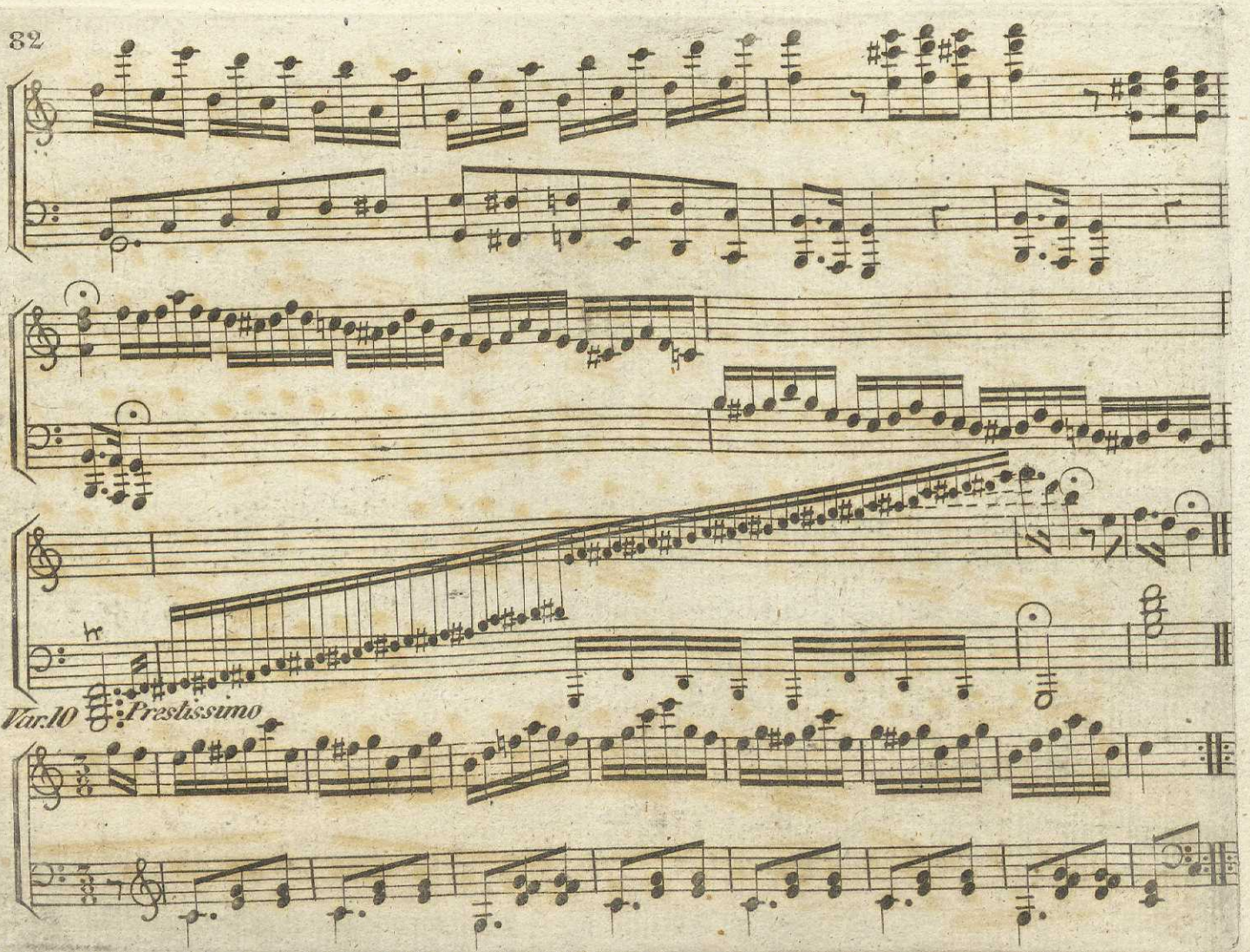
Var.10
Prestissimo

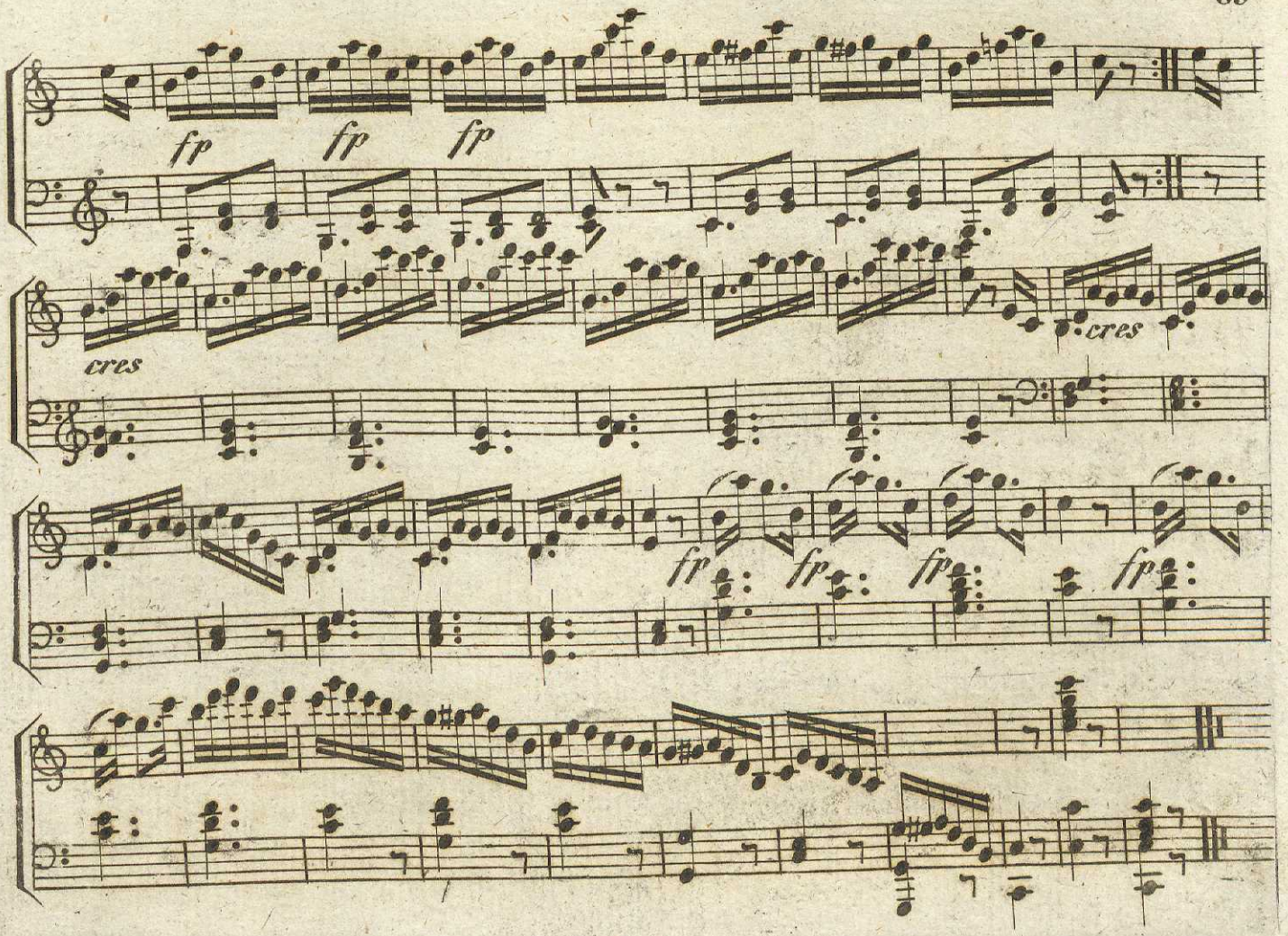
fp
fp
fp
cres
cres
fp
fp
fp
fp

Wals

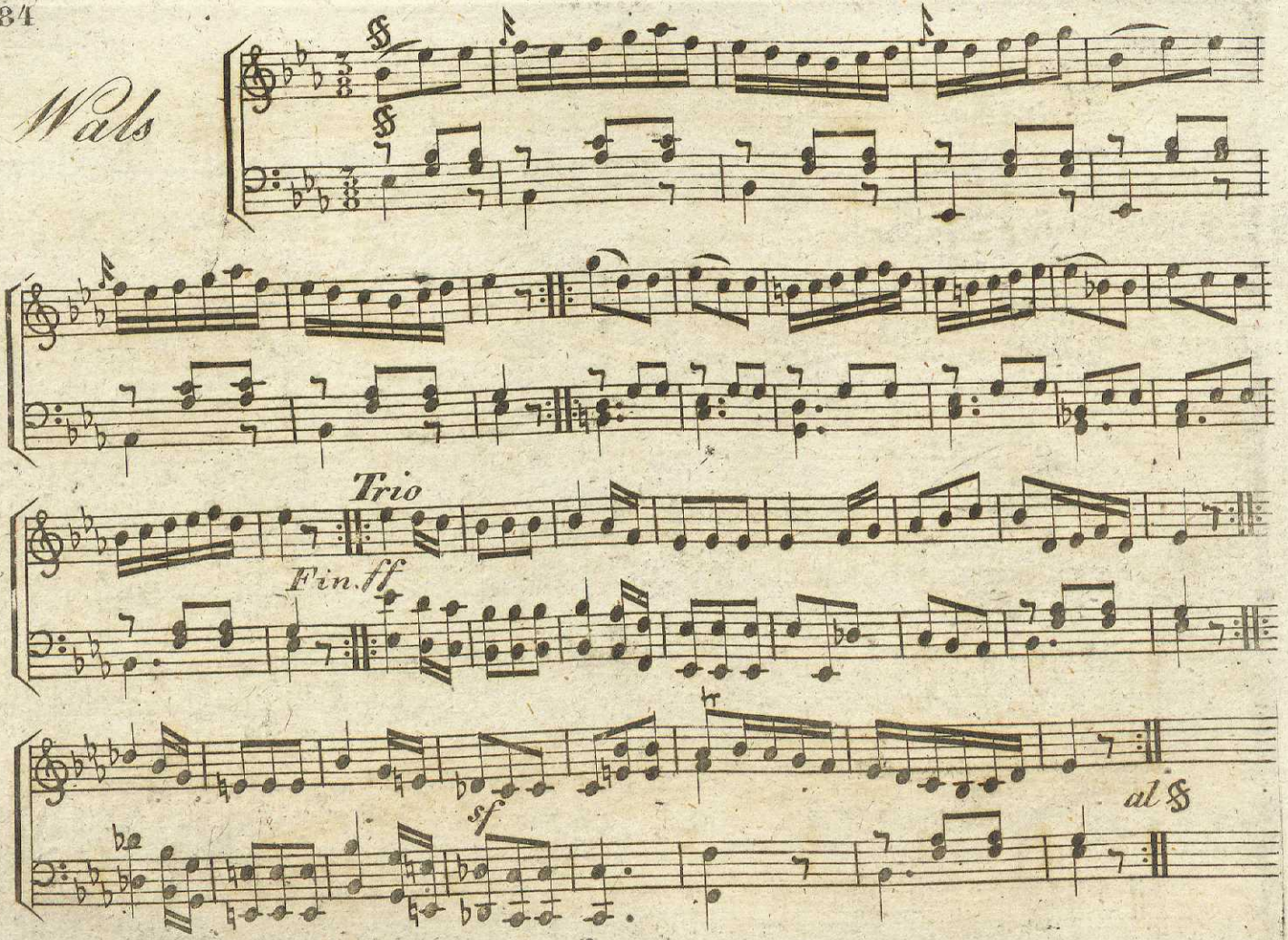

År 1822

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

№ 22 och 23

Duo ur Op. Den förmenta Prinsen af Wenzel Müller

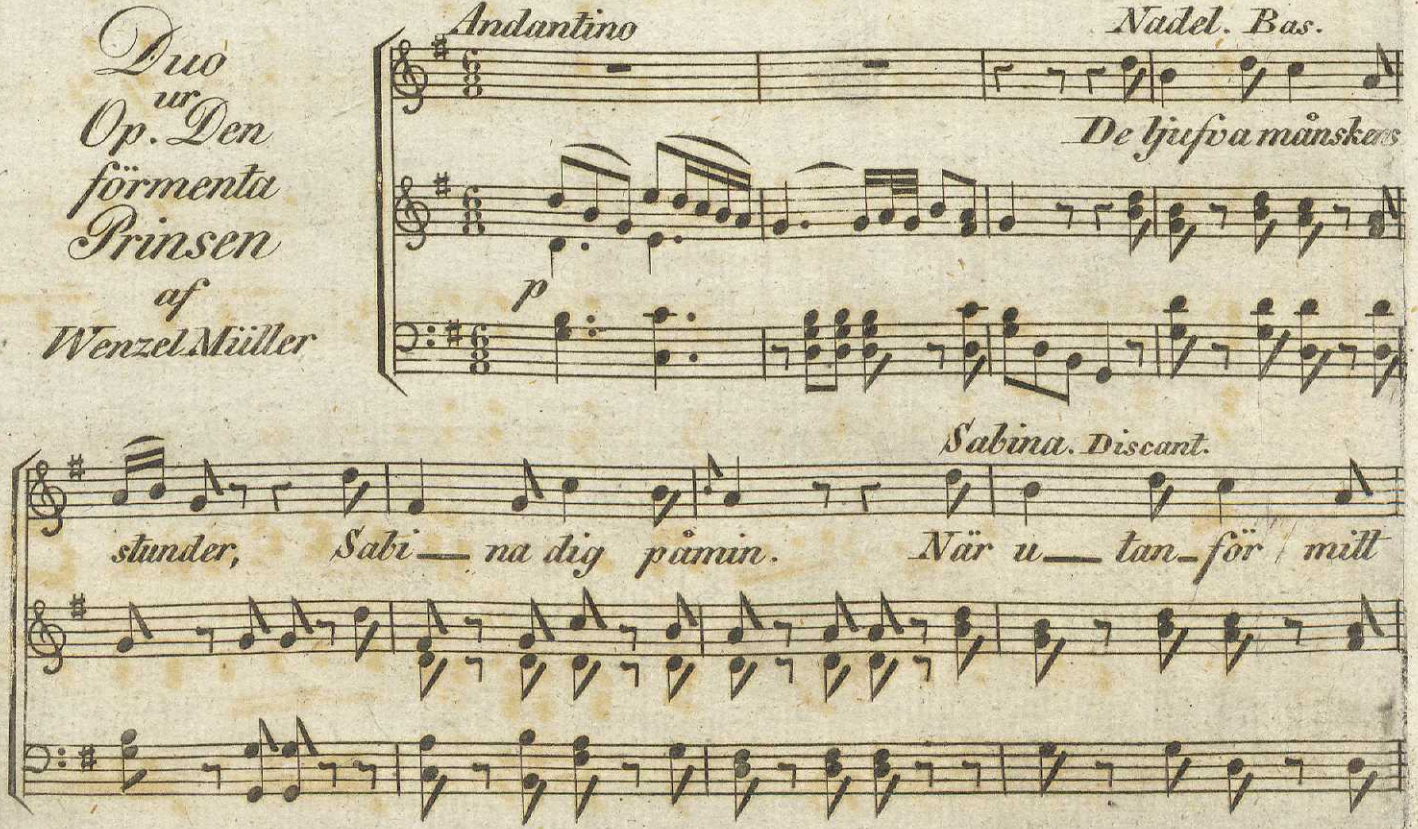

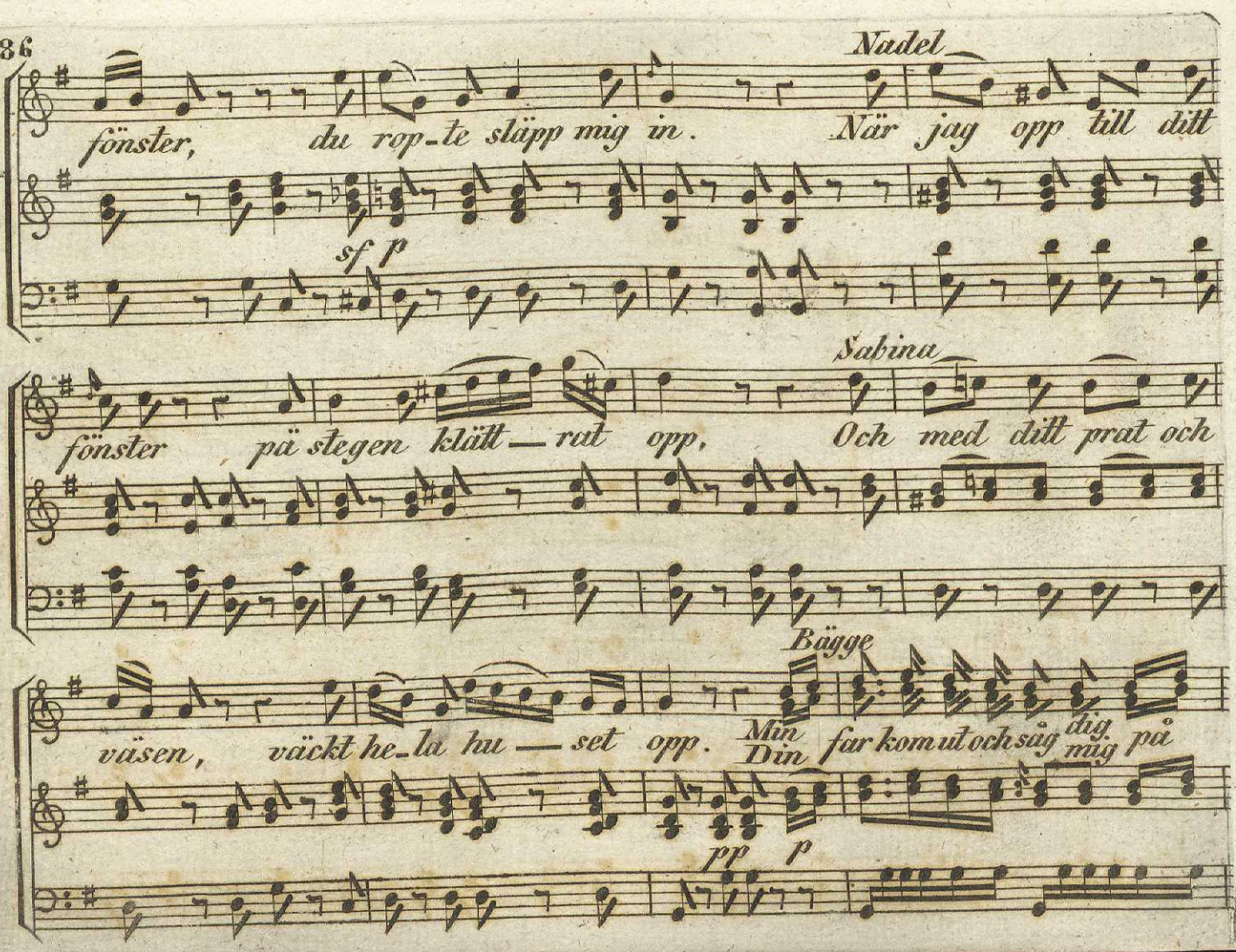
Nadel
fönster, du rop-te släpp mig in. När jag opp till ditt
sf p
Sabina
fönster pä stegen klätt-rat opp. Och med ditt prat och
Bägge
väsen, väckt he-la hu-set opp. Min Din far kom ut och såg dig mig på
pp p

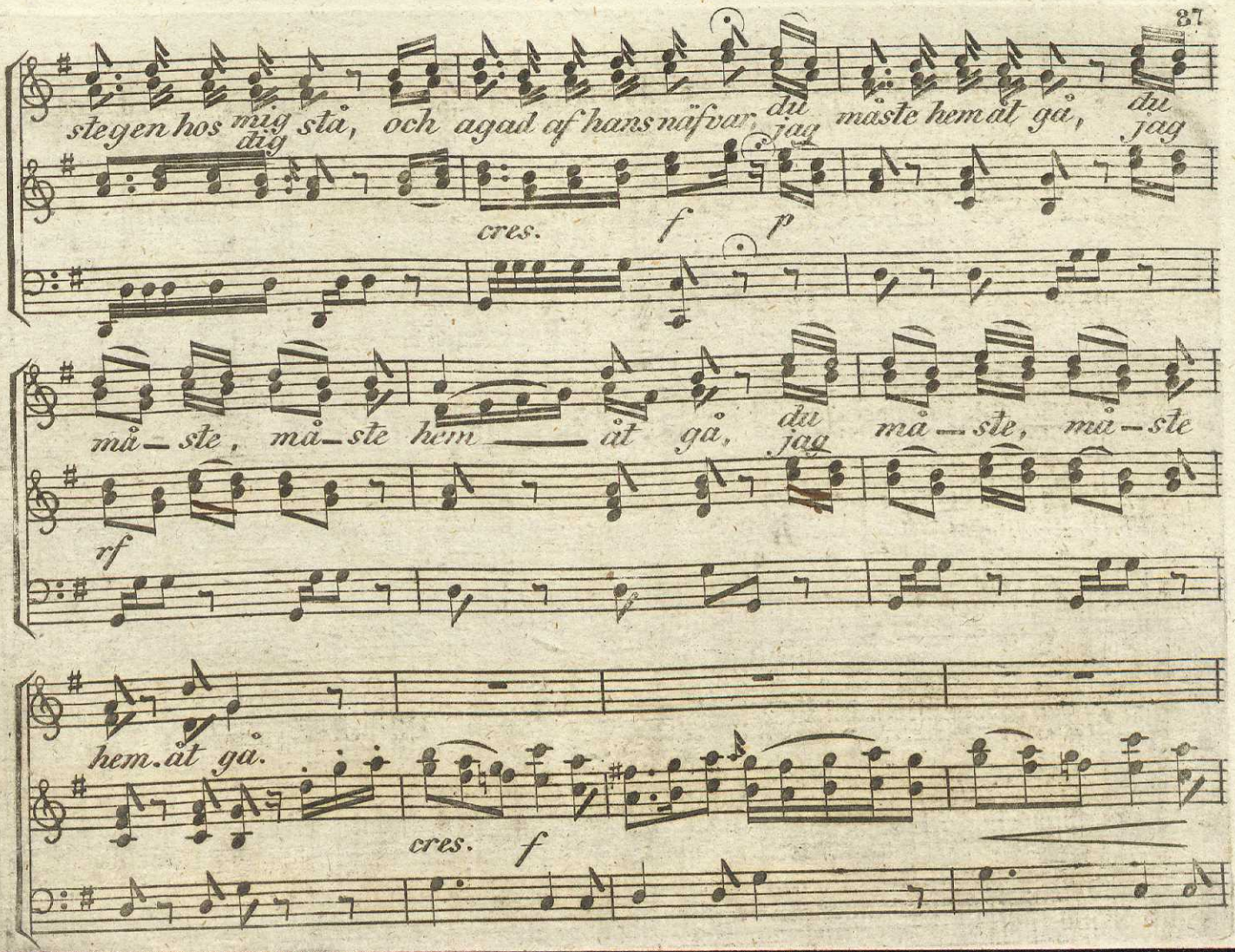
stegen hos mig dig stå, och agad af hans näfvar du jag måste hem åt gå, du jag
cres.
f
p
må — ste, må — ste hem — åt gå, du jag må — ste, må — ste
rf
hem åt gå.
cres.
f

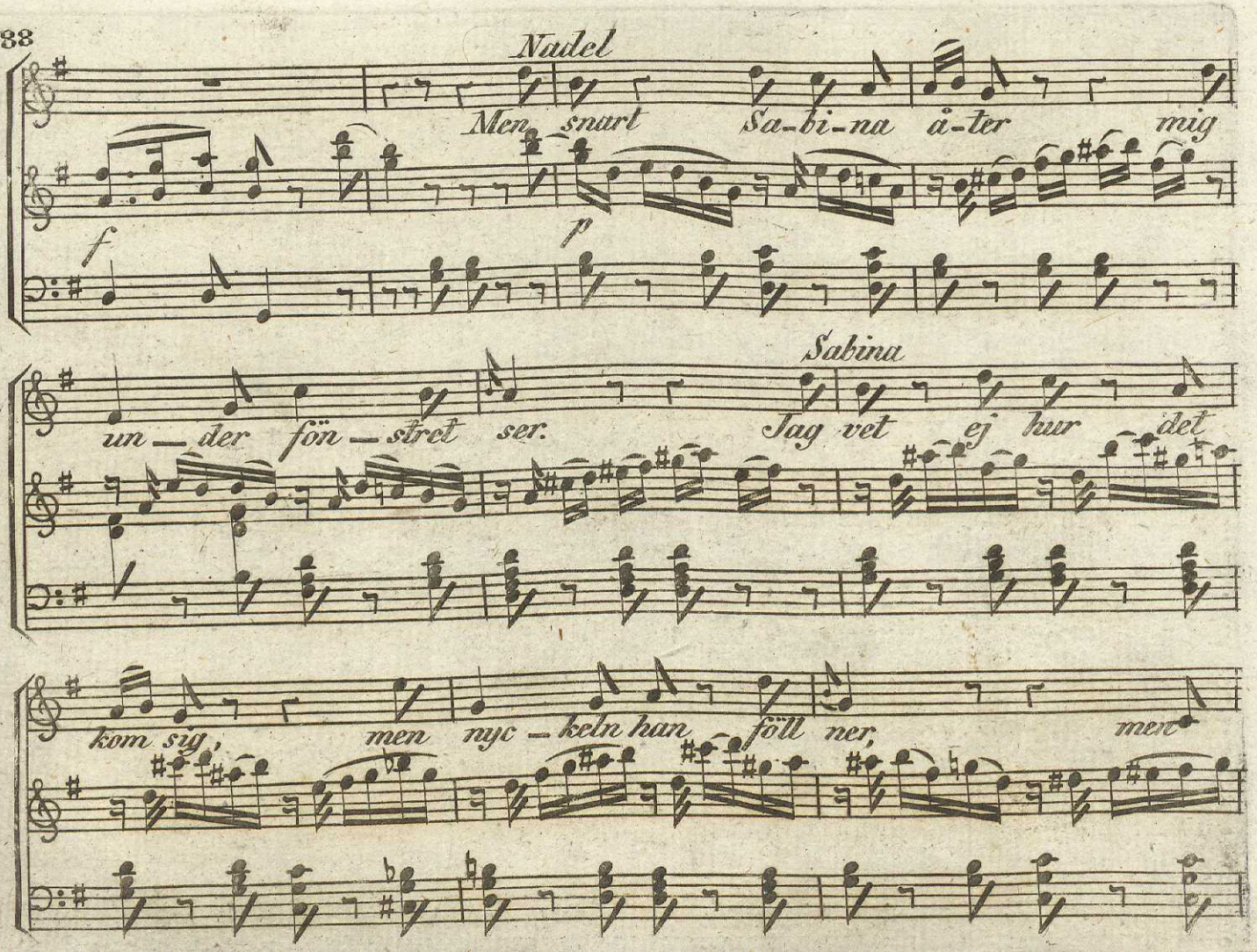
Nadel
Men snart Sa-bi-na å-ter mig
f
p
un-der fön-stret ser.
Sabina
Jag vet ej hur det
kom sig, men nyc-keln han föll ner, men

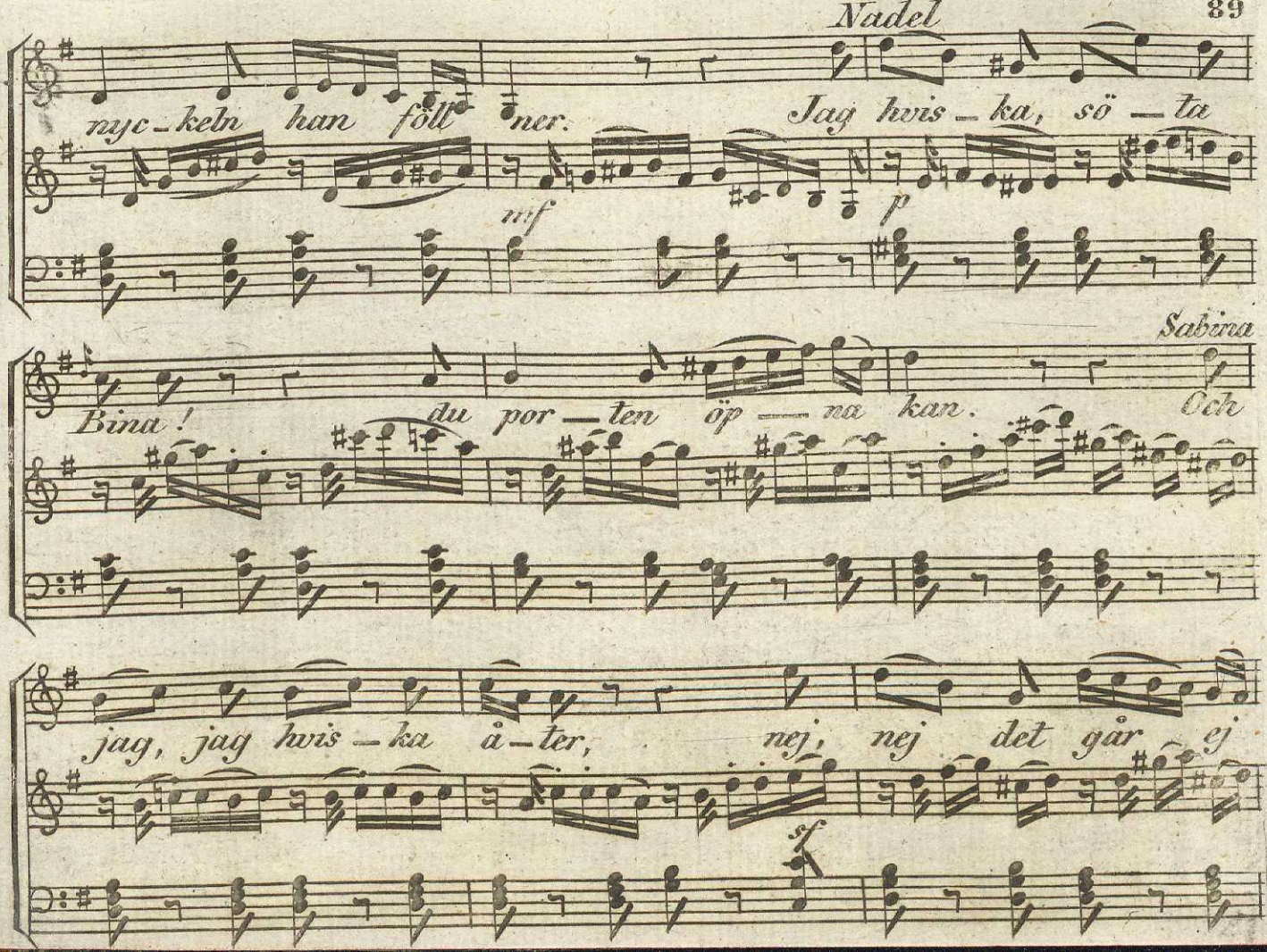
Nadel
nyc-keln han föll ner.
Jag hvis-ka, sö-ta
nf
p
Sabina
Bina!
du por-ten öp-na kan.
Och
jag, jag hvis-ka å-ter,
nej, nej det går ej
sf

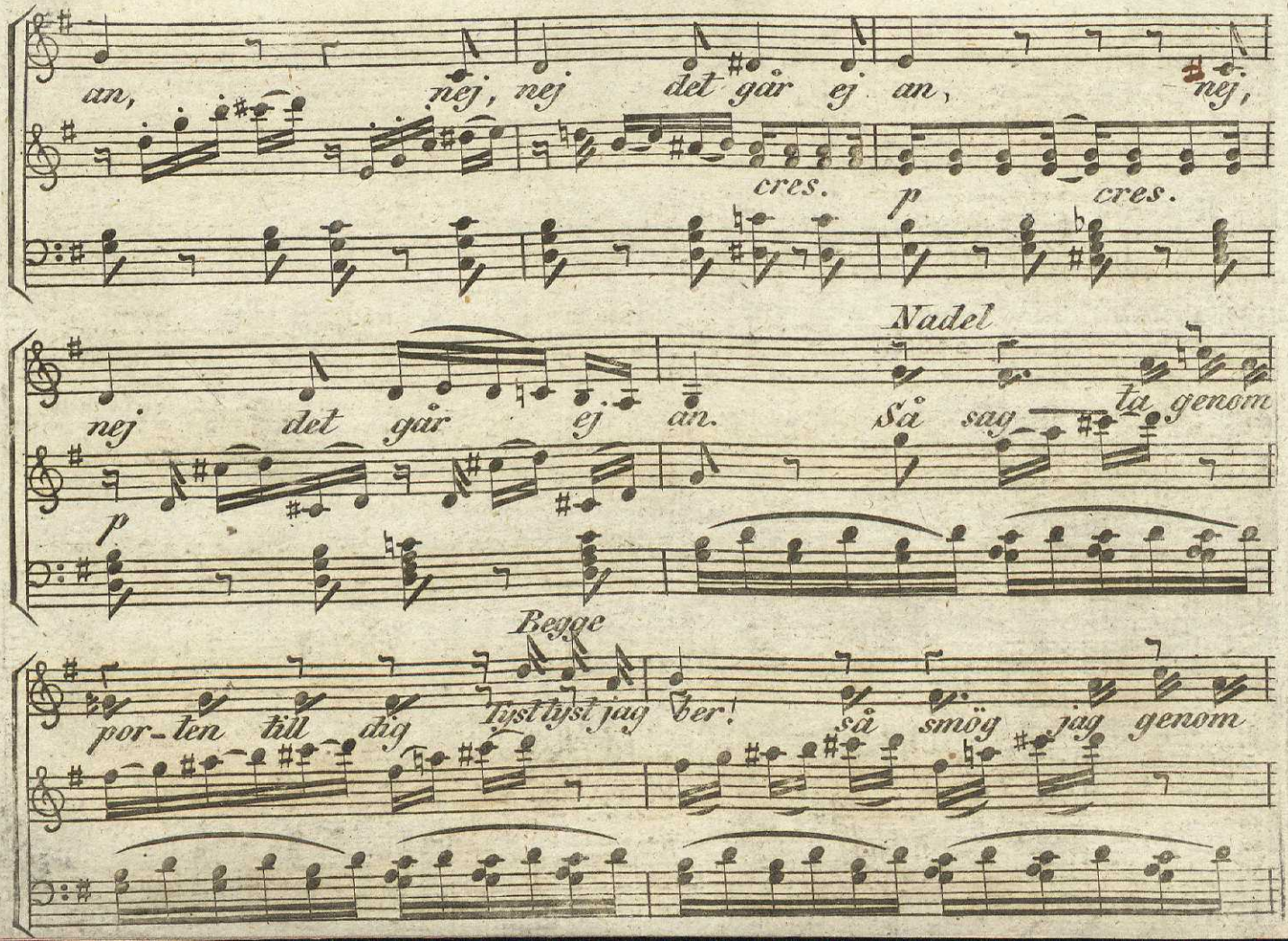
an, nej, nej det går ej an, nej,
cres. p cres.
nej det går ej an. Så sag ta genom
Nadel
p
Begge
por-ten till dig Tyst tyst jag ber! så smög jag genom

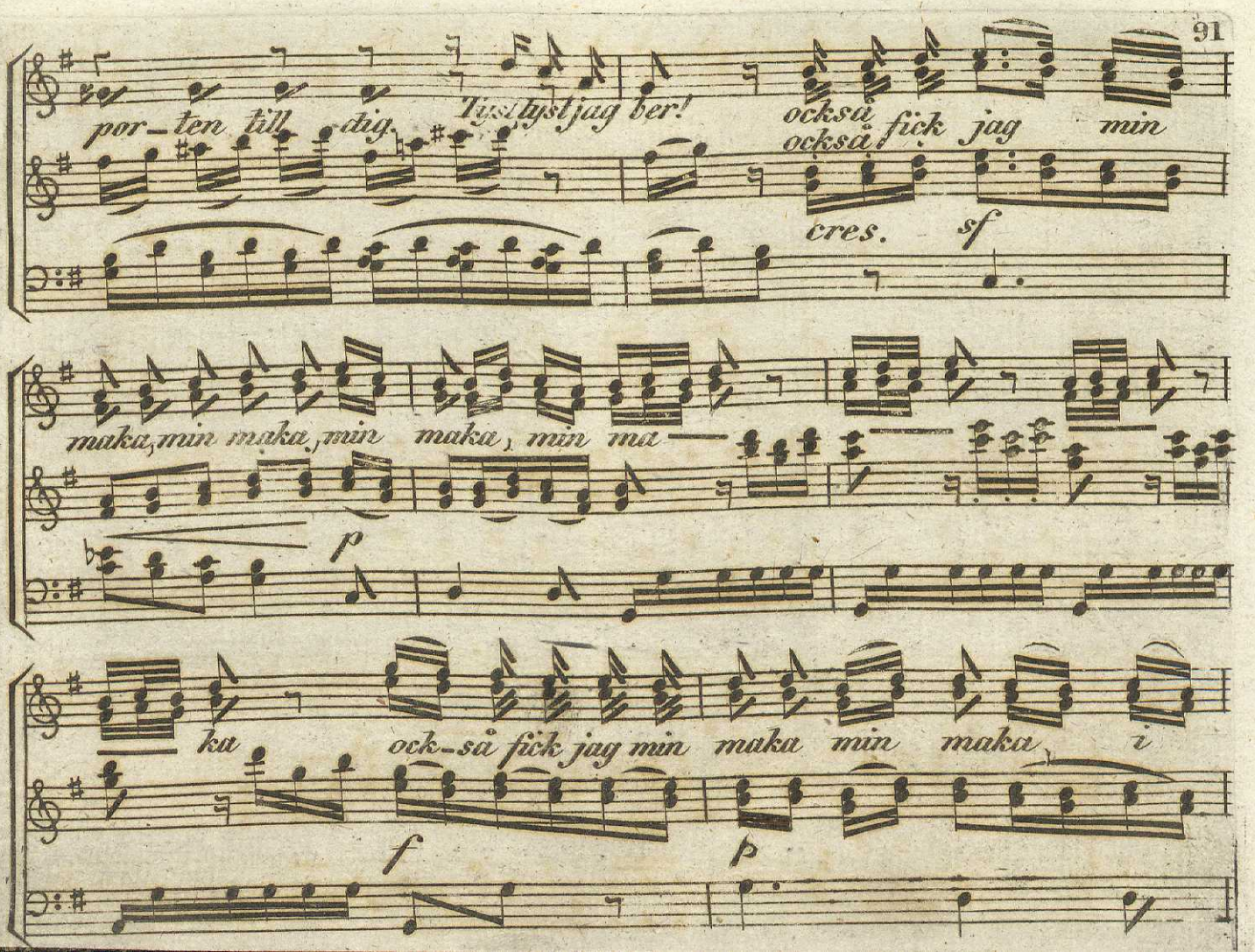
por-ten till dig. Tyst tyst jag ber!
också fick jag min
också
cres. sf
maka, min maka, min maka, min ma-
p
ka
ock-så fick jag min maka min maka i
f
p

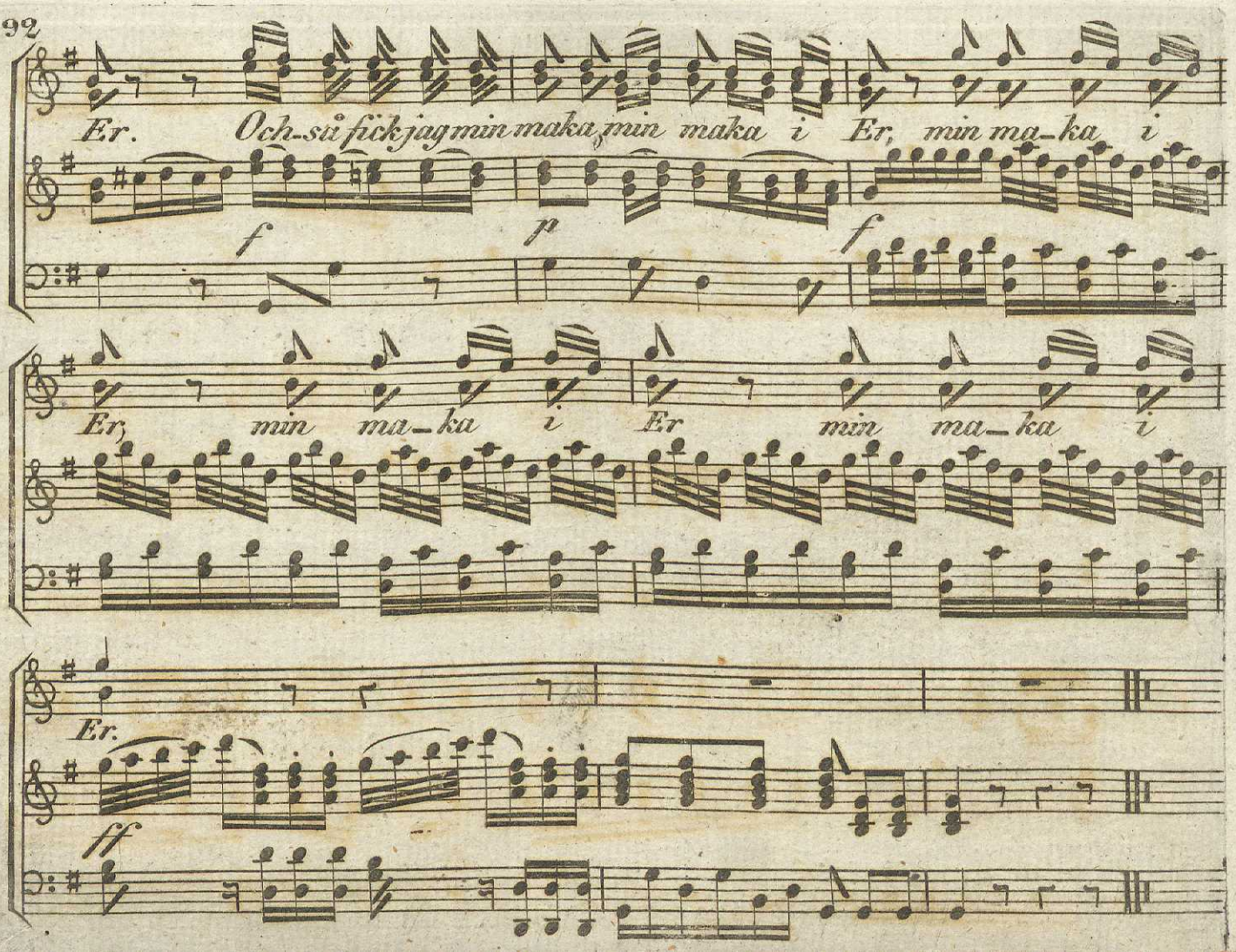
Er. Och så fick jag min maka, min maka i Er, min ma_ka i
f
p
f
Er, min ma_ka i Er min ma_ka i
Er.
ff

År 1822

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

№ 24 och 25

Aria ur Op. Den förmenta Grinsen af Wenzel Müller

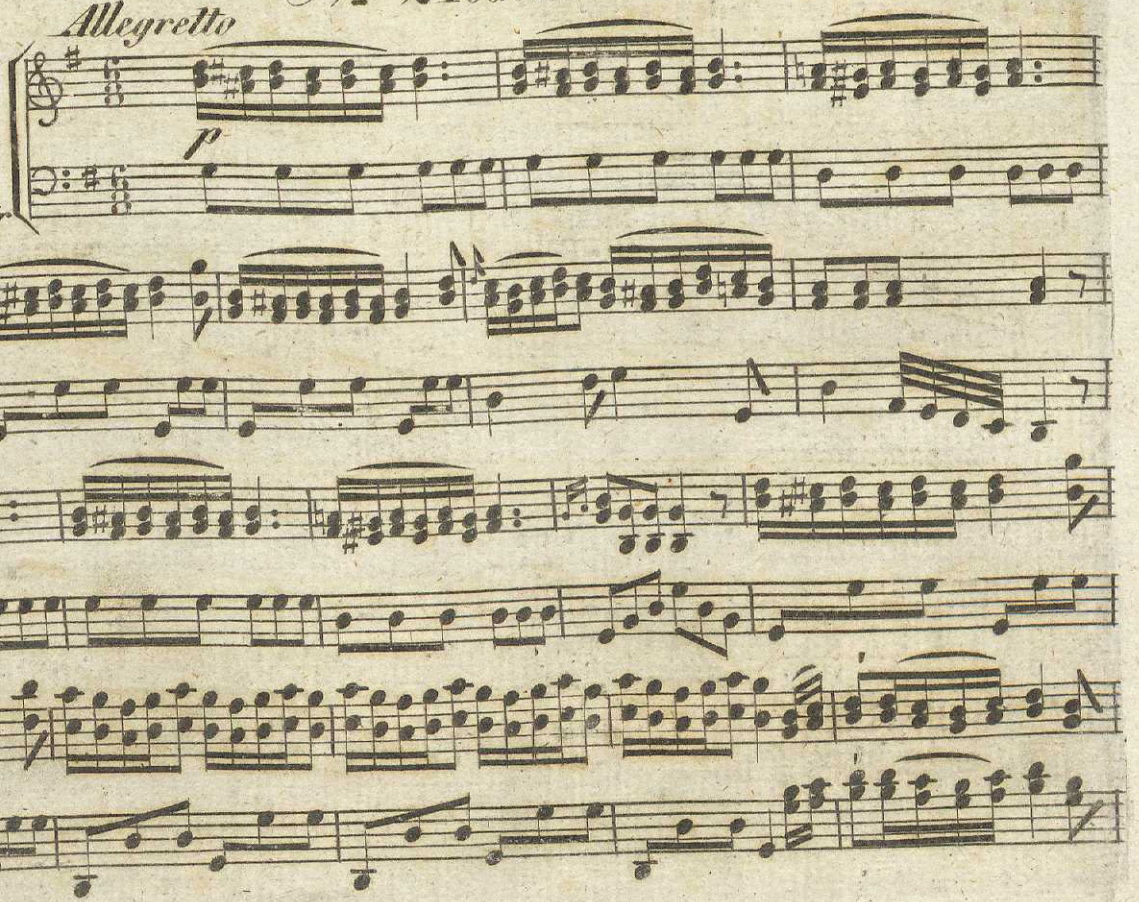

Jag

för soldater lyc-ke har, de leſva fritt och gladt; hur skönt att se en

vacker karl med plymer på sin hatt, med plymer på sin hatt. en

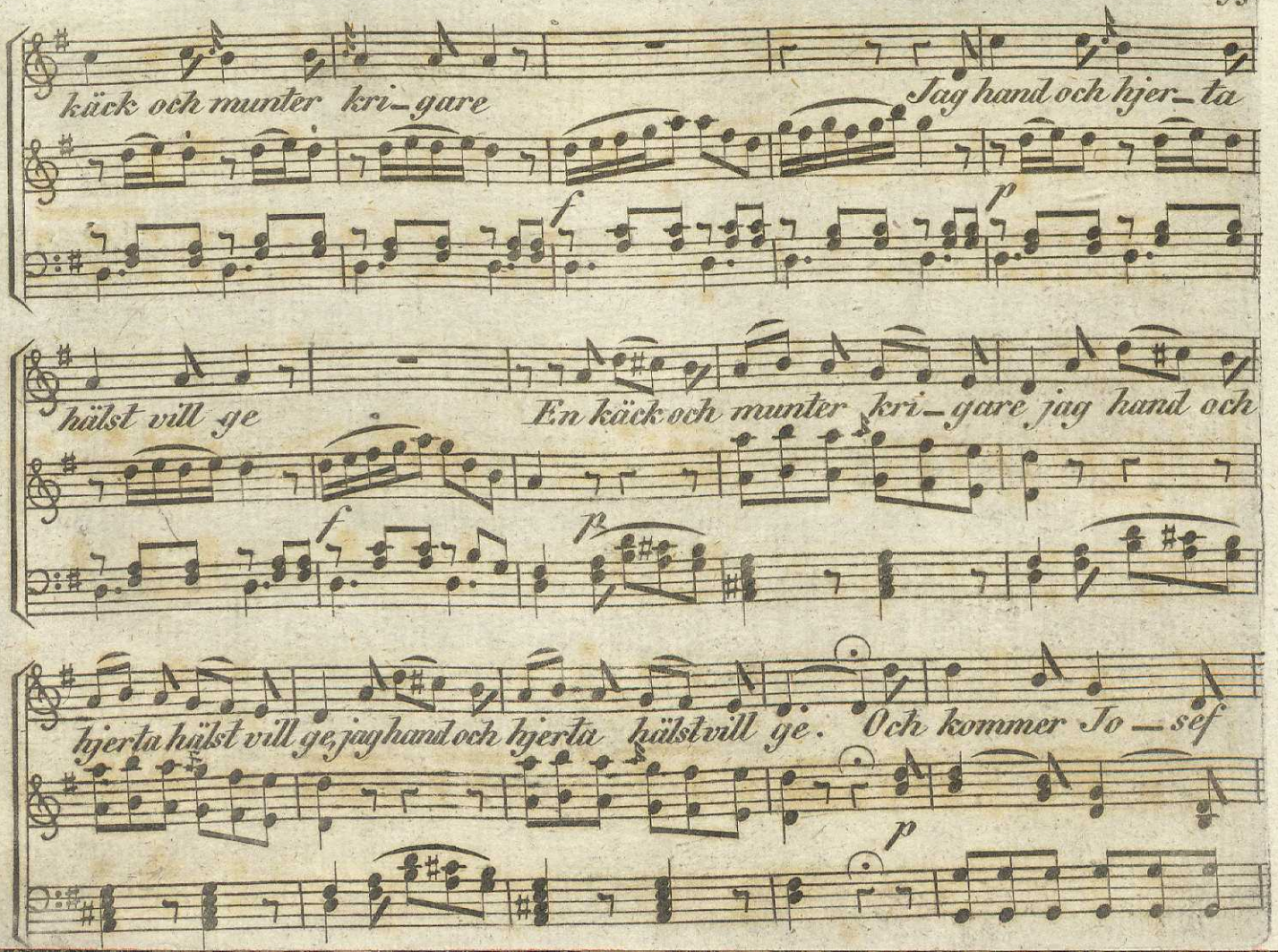
käck och munter kri_gare
Jag hand och hjer_ta
hälst vill ge
En käck och munter kri_gare jag hand och
hjerta hälst vill ge, jag hand och hjerta hälst vill ge. Och kommer Jo_sef

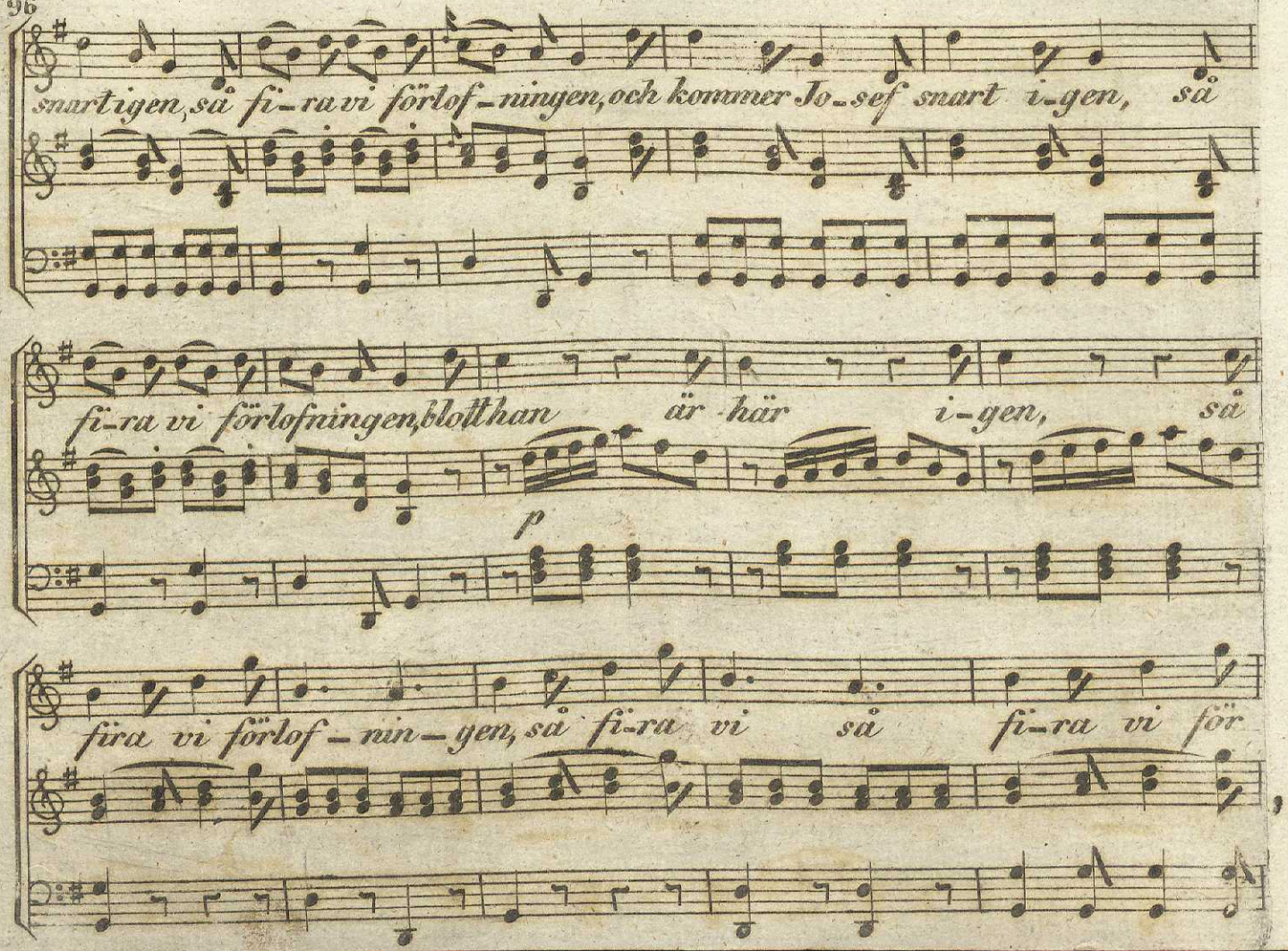
snart igen, så fi-ra vi förlof-ningen, och kommer Jo-sef snart i-gen, så
fi-ra vi förlofningen, blott han är här i-gen, så
p
fira vi förlof-nin-gen, så fi-ra vi så fi-ra vi för

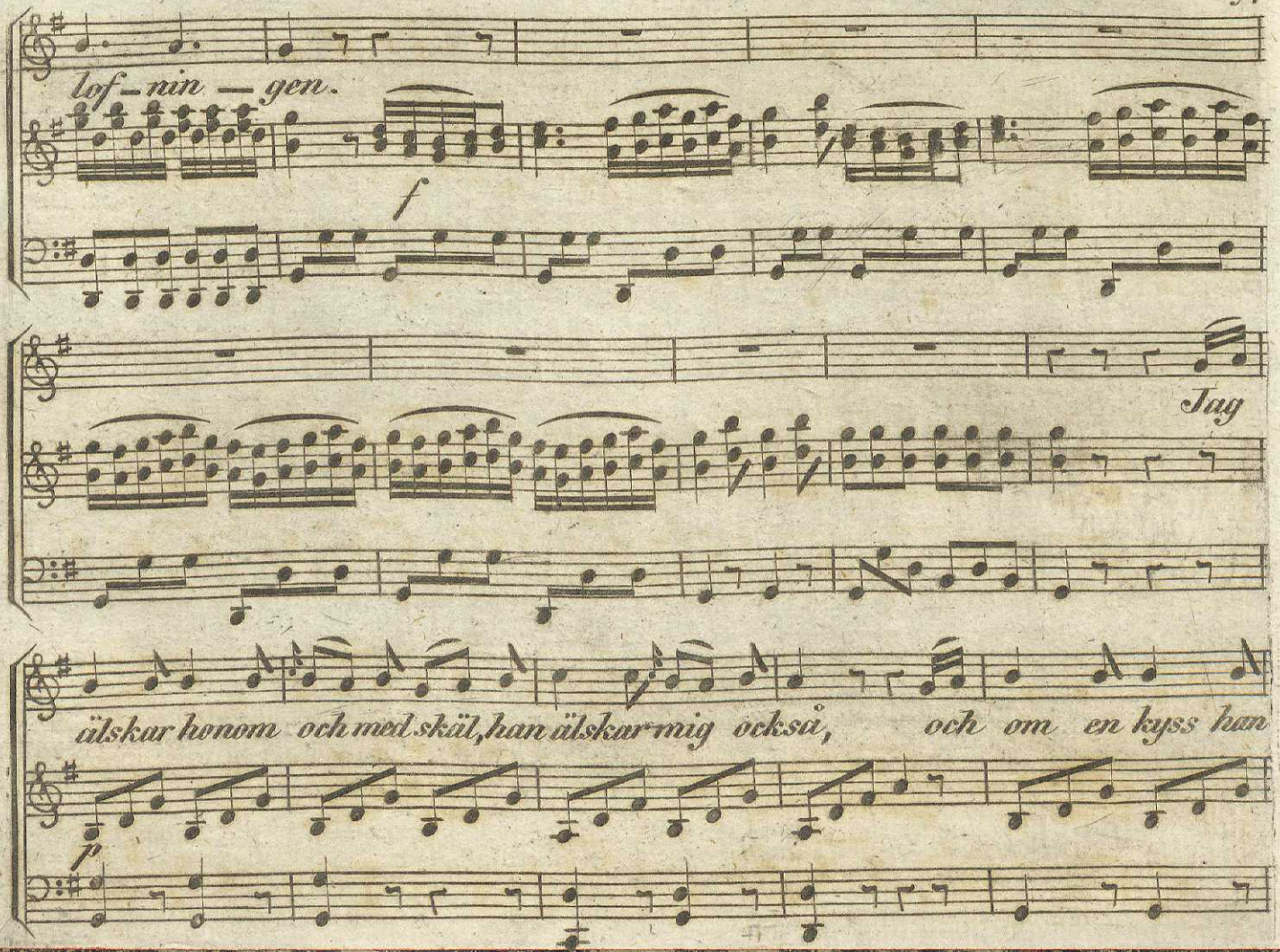
lof – nin – gen.
f
Jag
älskar honom och med skäl, han älskar mig också, och om en kyss han
p

af mig stjäl, tar jag af honom två, tar jag af honom två. Mitt

hjer-ta gladt och lifligt slår, blott jag min Jo-sef

älska får, mitt hjerta gladt och lif-ligt slår, blott jag min

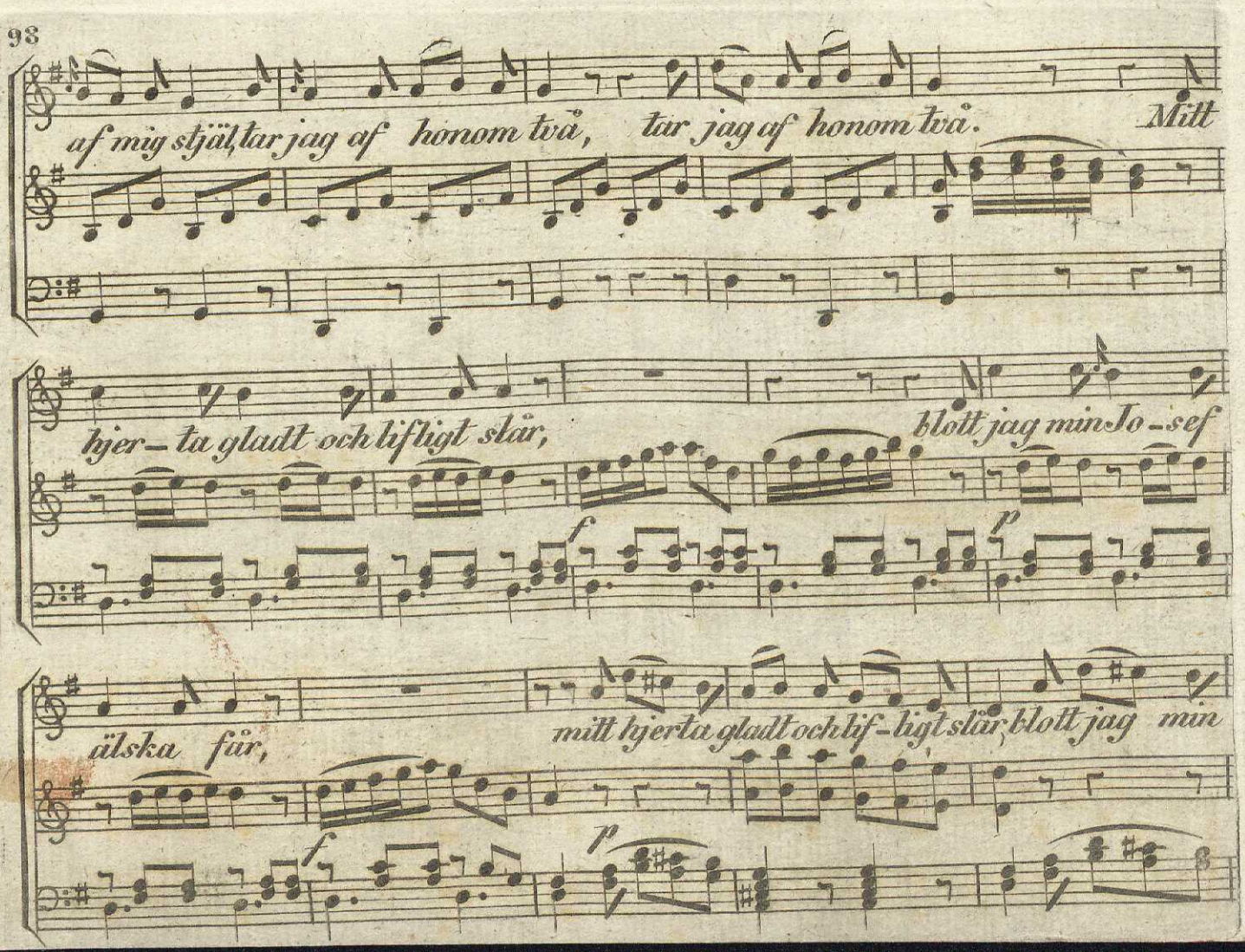

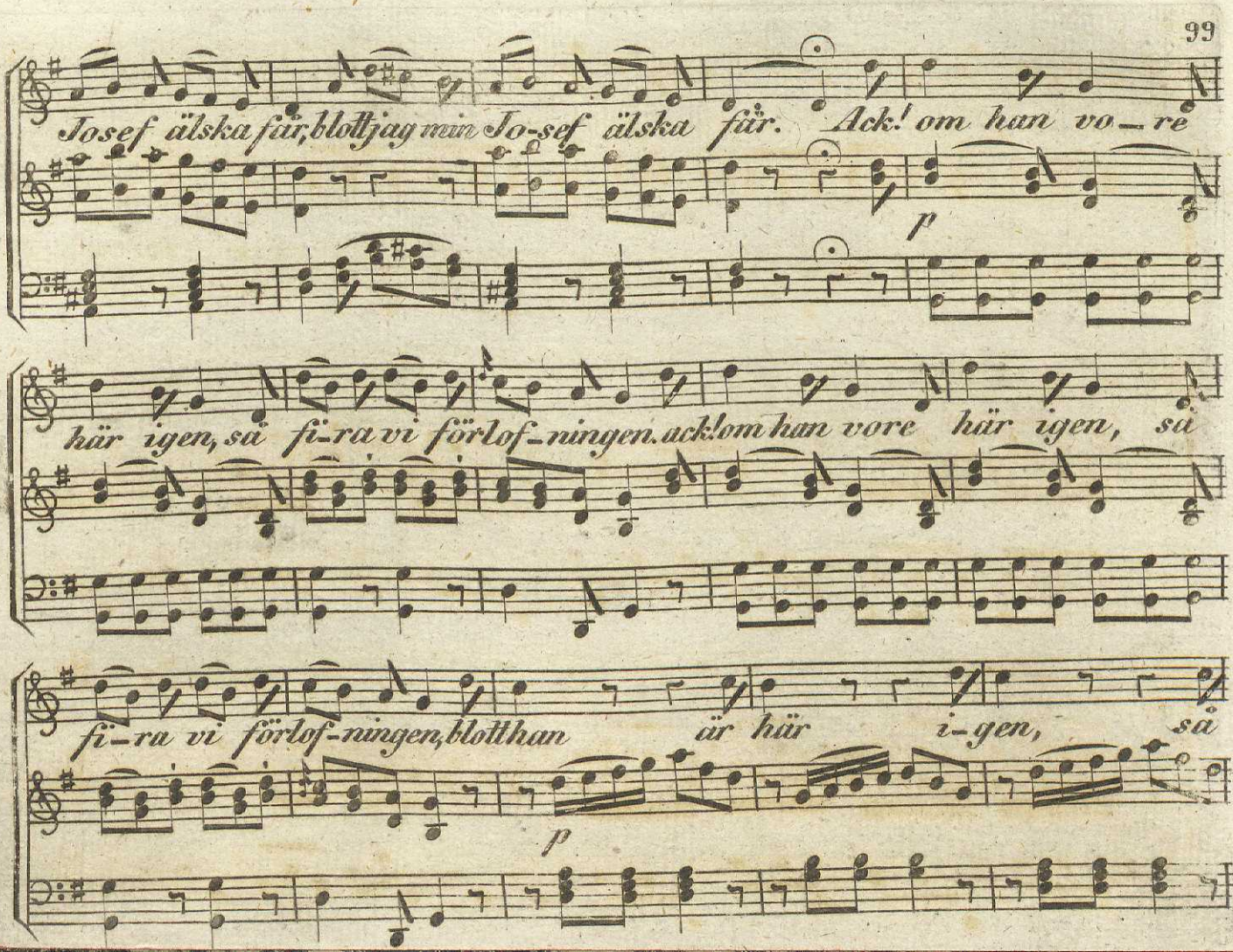
Josef älska får, blott jag min Jo-sef älska får. Ack! om han vo-re
p
här igen, så fi-ra vi förlof-ningen. ack! om han vore här igen, så
fi-ra vi förlof-ningen, blott han är här i-gen, så
p

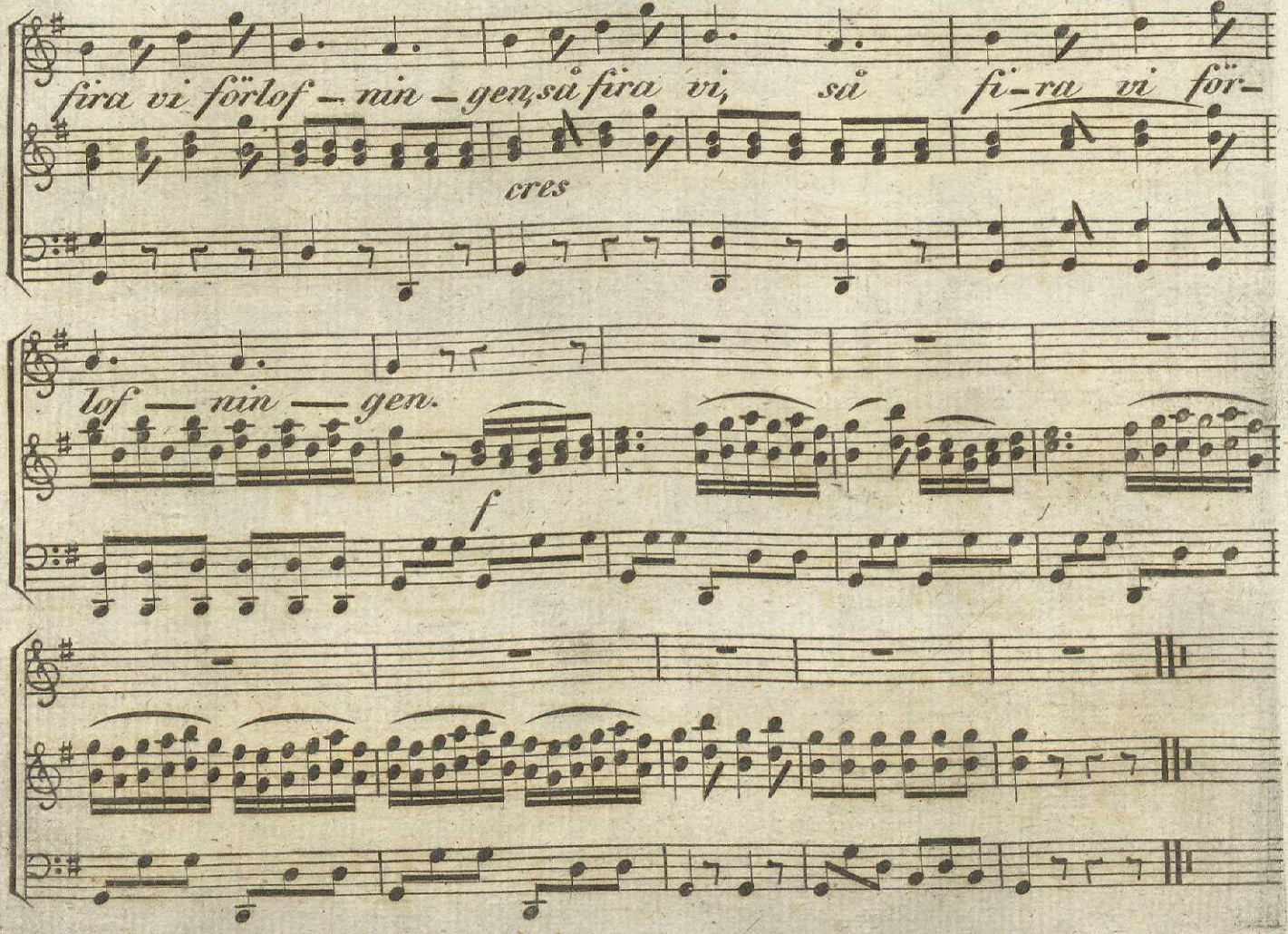
fira vi förlof – nin – gen, så fira vi, så fi – ra vi för –
cres
lof — nin — gen.
f

År 1822

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

№ 26 och 27

Aria
utur
Zemire och Azor
af
Grétry

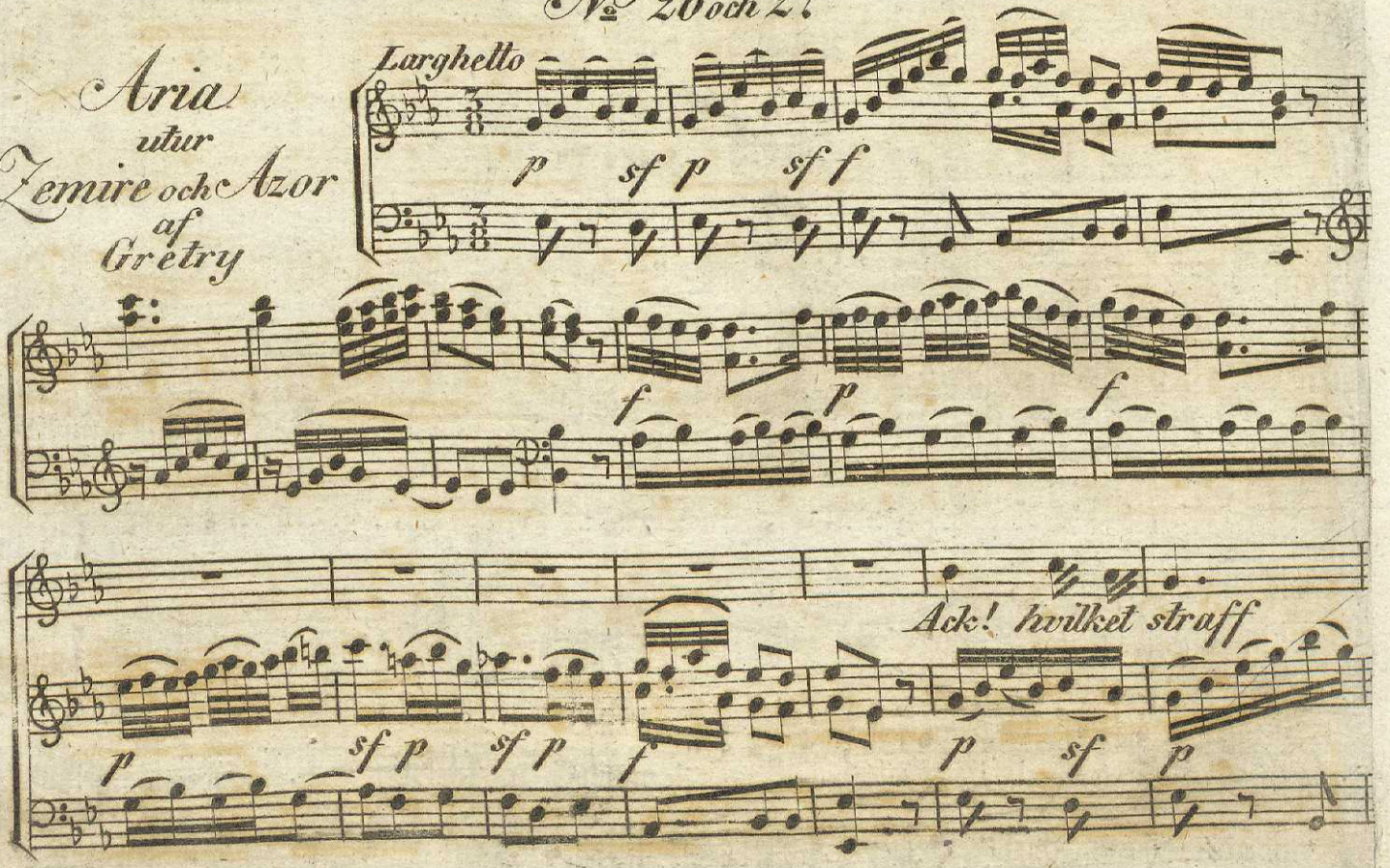

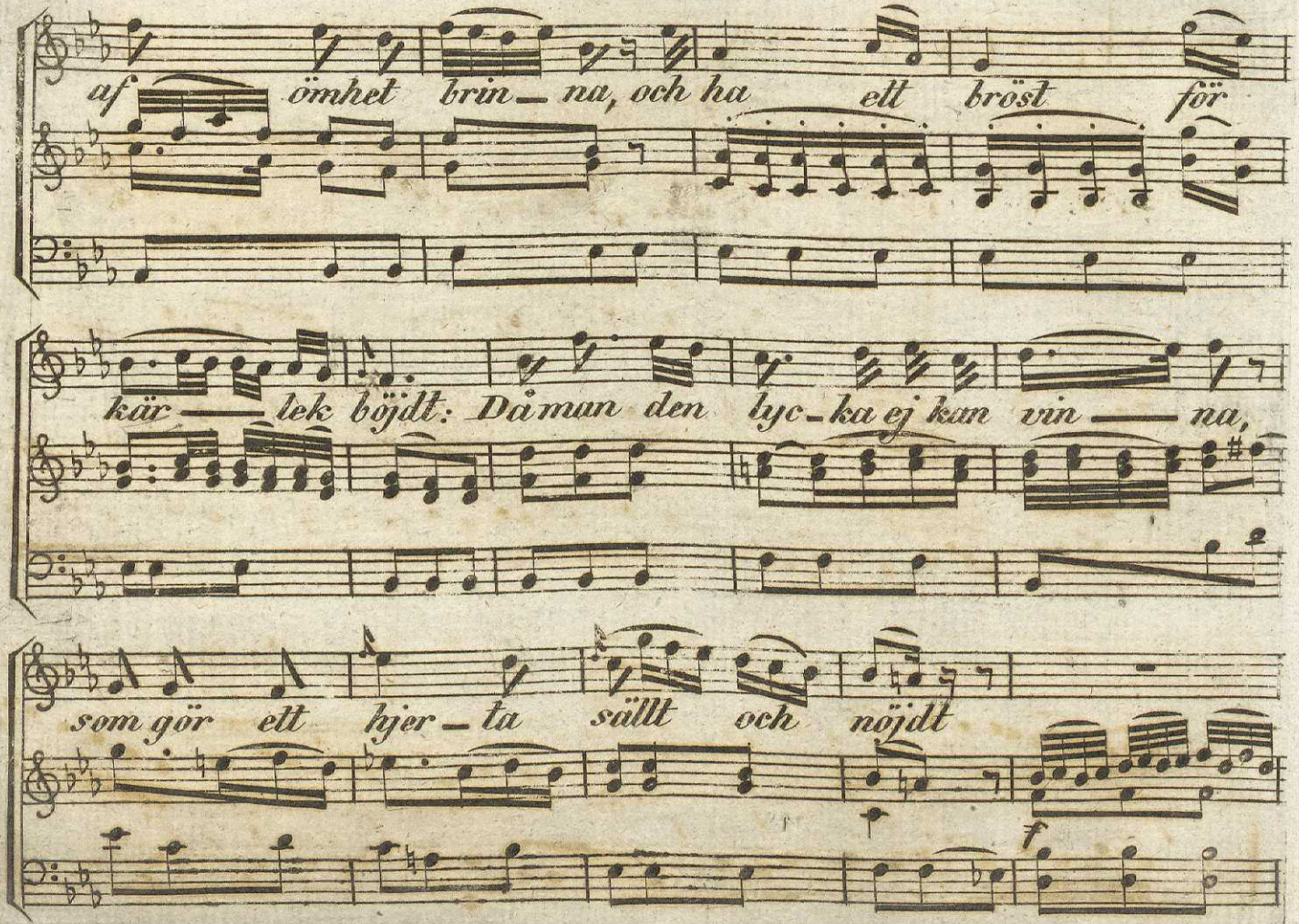
af ömhet brin_na, och ha ett bröst för
kär_lek böjdt: Då man den lyc_ka ej kan vin_na,
som gör ett hjer_ta sällt och nöjdt
f

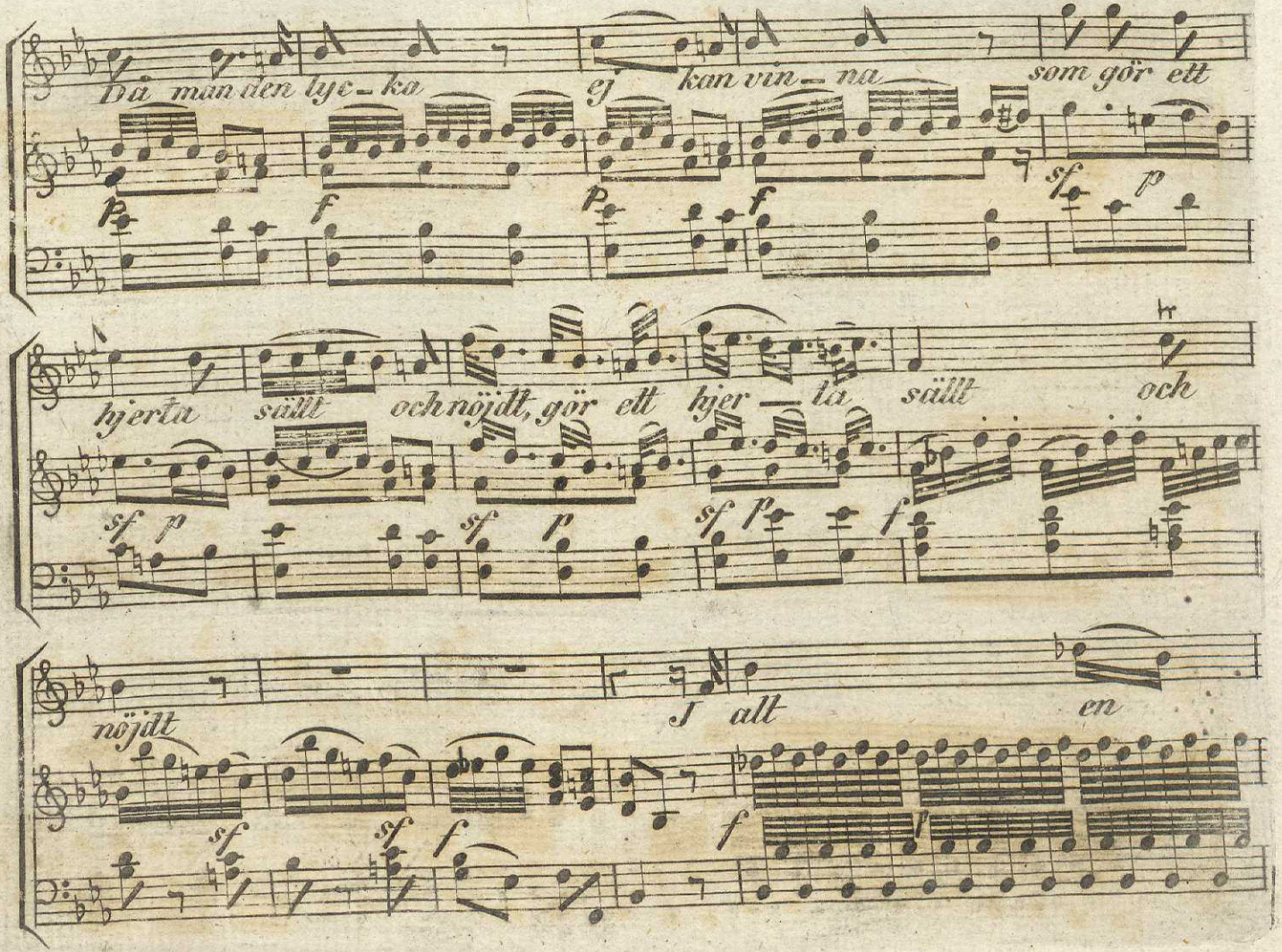
Då man den lyc-ka ej kan vin-na som gör ett
hjerta sällt och nöjdt, gör ett hjer-ta sällt och
nöjdt I alt en

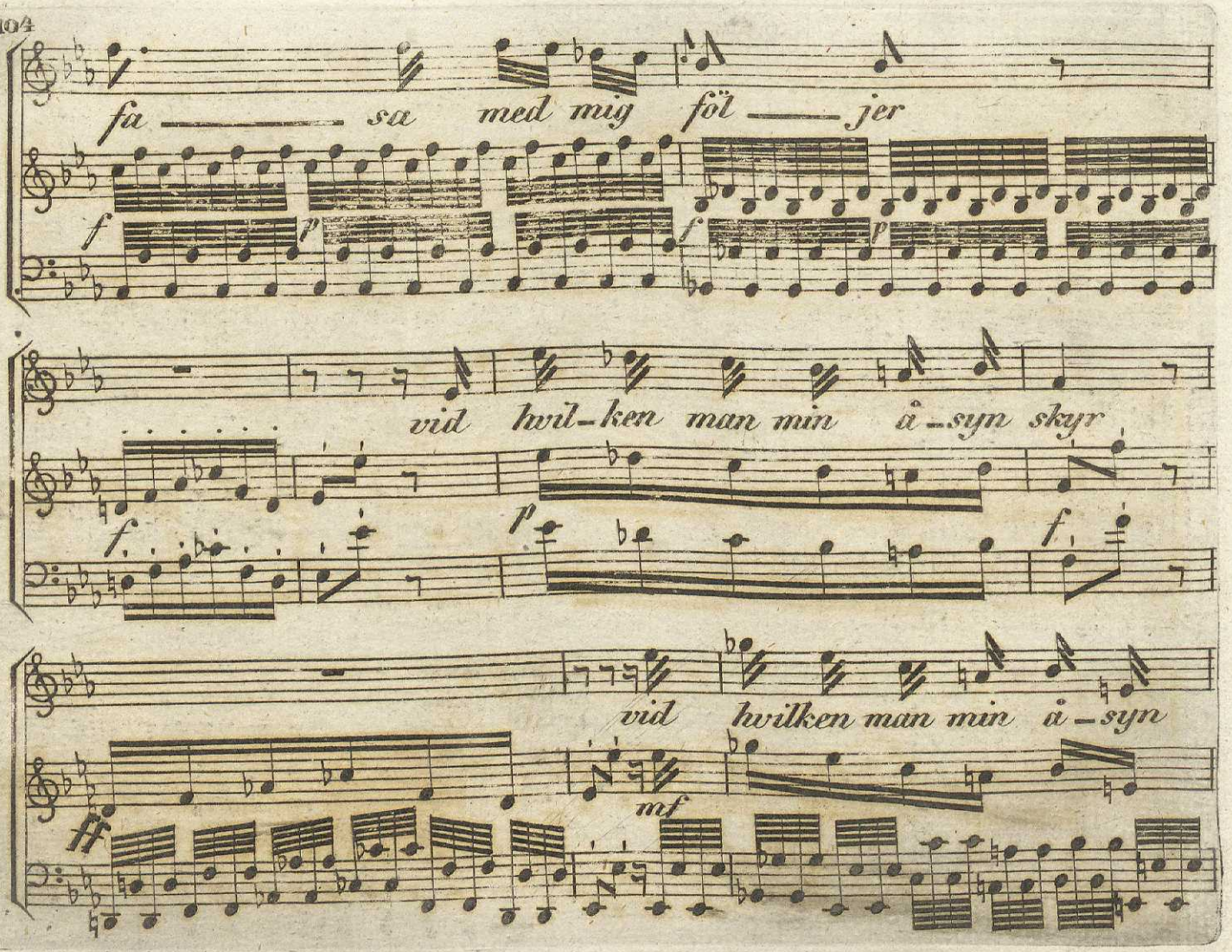
fa sa med mig föl jer
vid hvil-ken man min å-syn skyr
vid hvilken man min å-syn

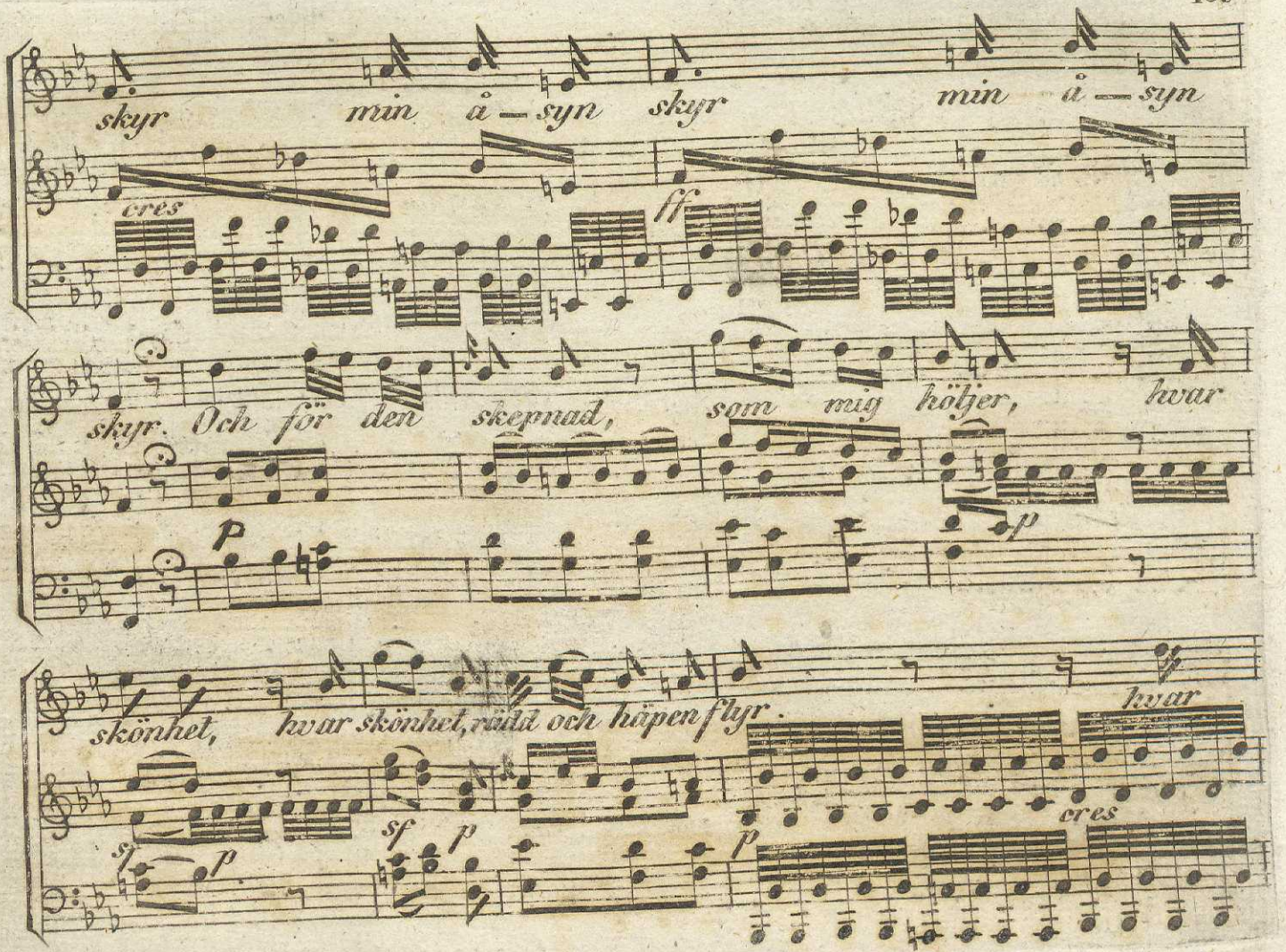
skyr min å — syn skyr min å — syn
cres
ff
skyr. Och för den skepnad, som mig höljer, hvar
p
p
skönhet, hvar skönhet, rädd och häpen flyr.
hvar
sf
p
sf
p
p
cres

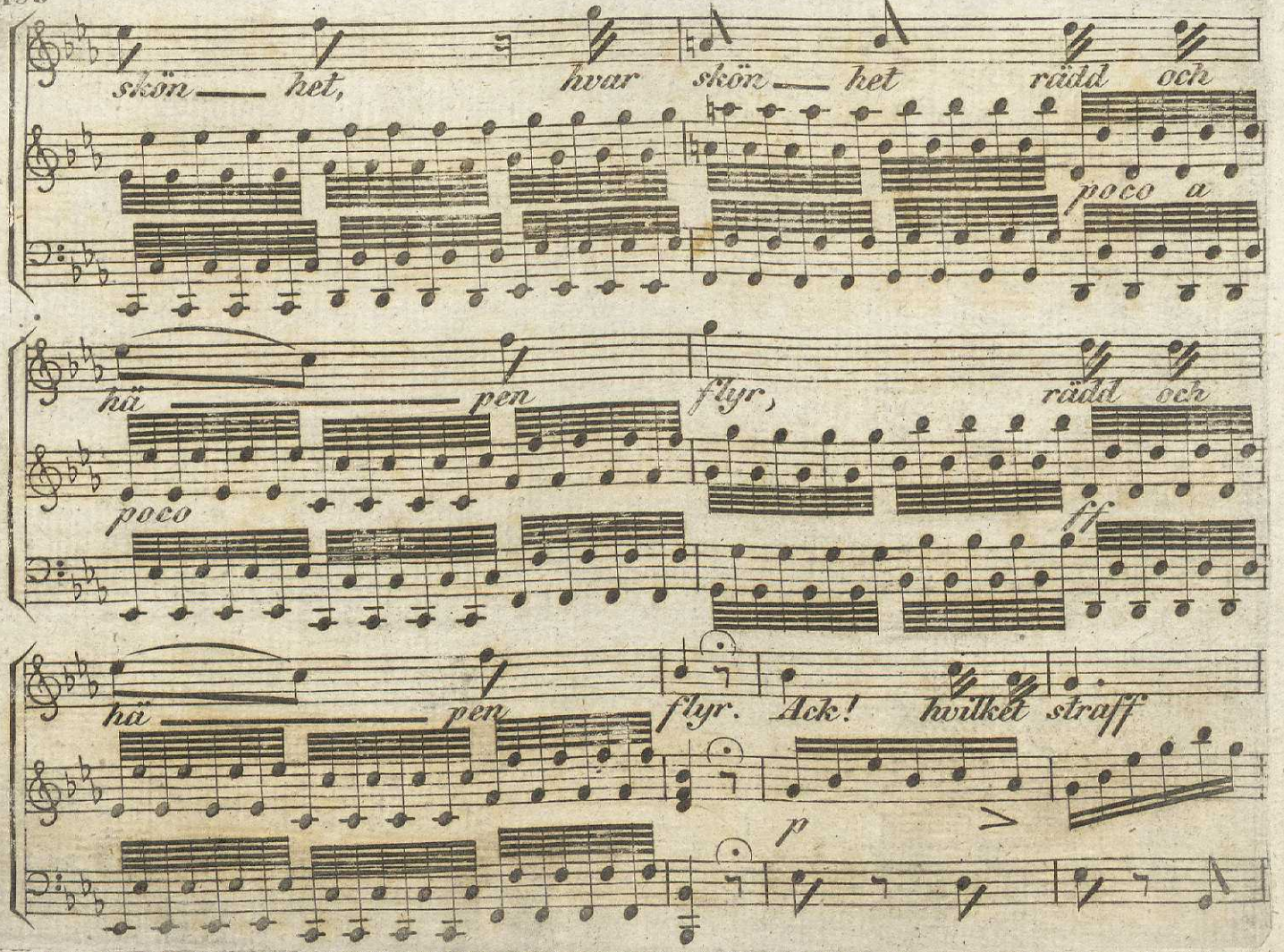
skön het, hvar skön het rädd och
poco a
hä pen flyr, rädd och
poco
ff
hä pen flyr. Ack! hwilket straff
p

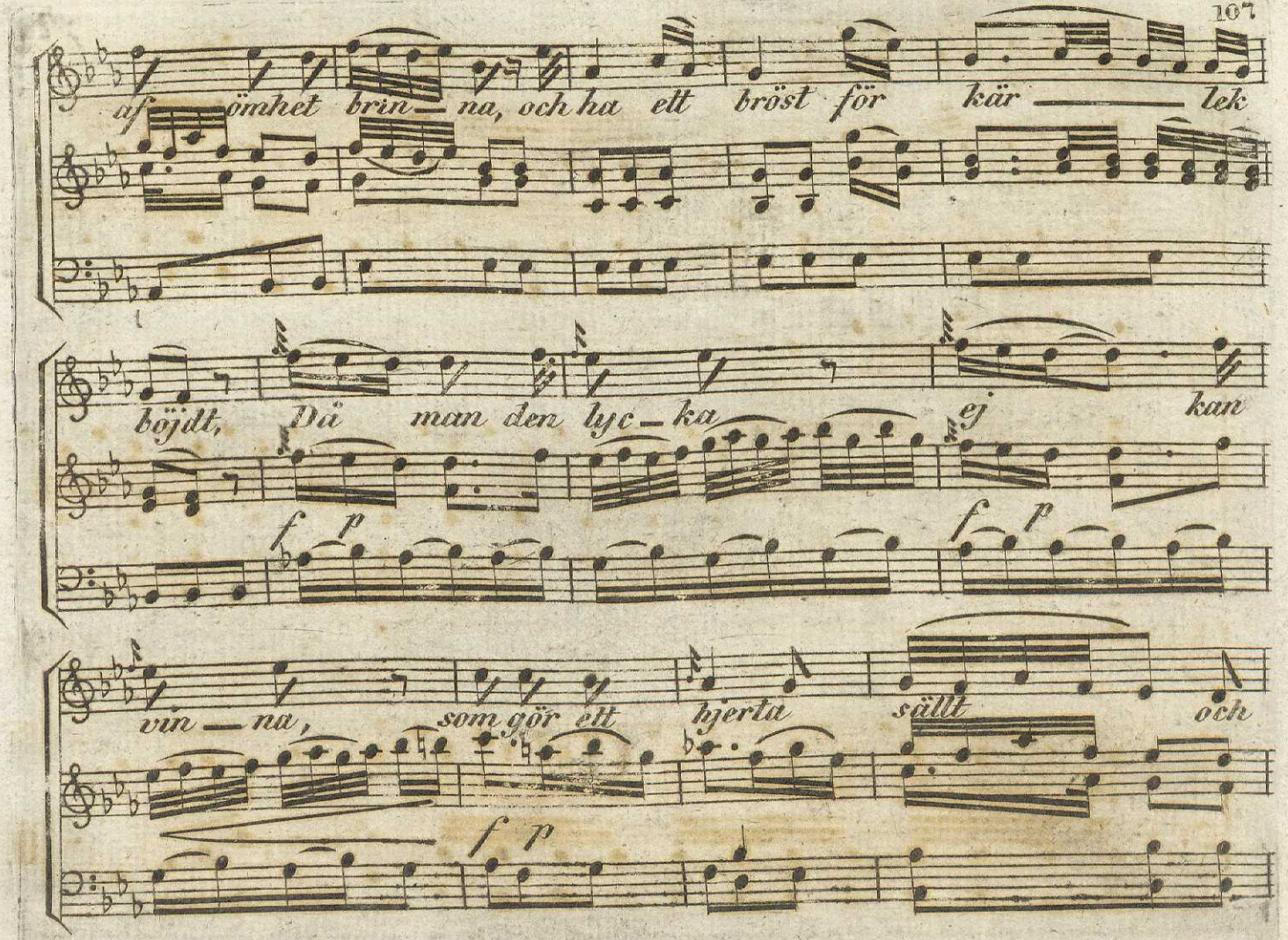
af ömhet brin— na, och ha ett bröst för kär —— lek
böjdt, Då man den lyc— ka ej kan
f p f p
vin — na, som gör ett hjerta sällt och
f p

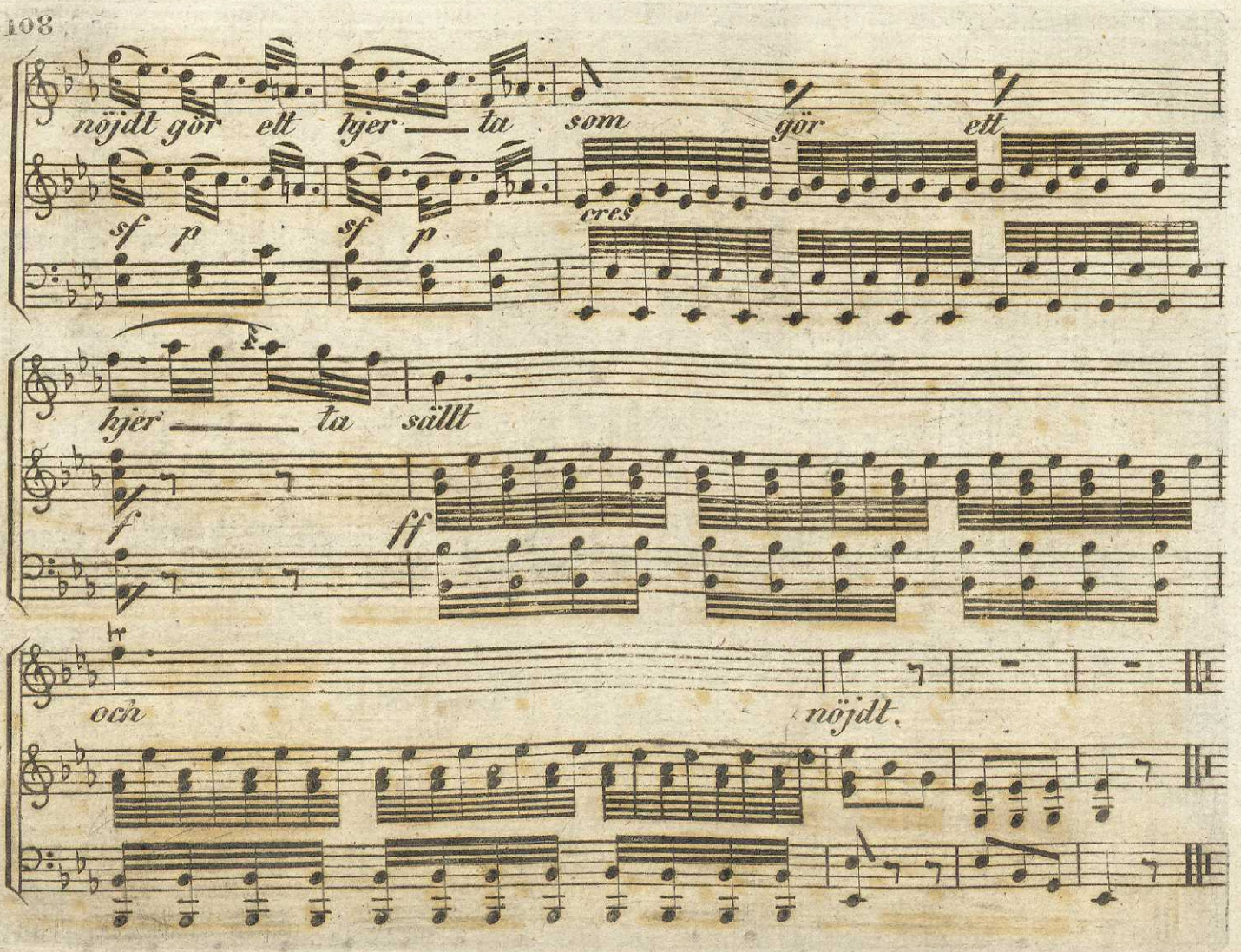
nöjdt gör ett hjer ta som gör ett
sf p sf p
cres
hjer ta sällt
f
ff
och
nöjdt.

År 1822

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 28, 29 och 30.

Trio
ur
Zemir och Azor
af Gretry

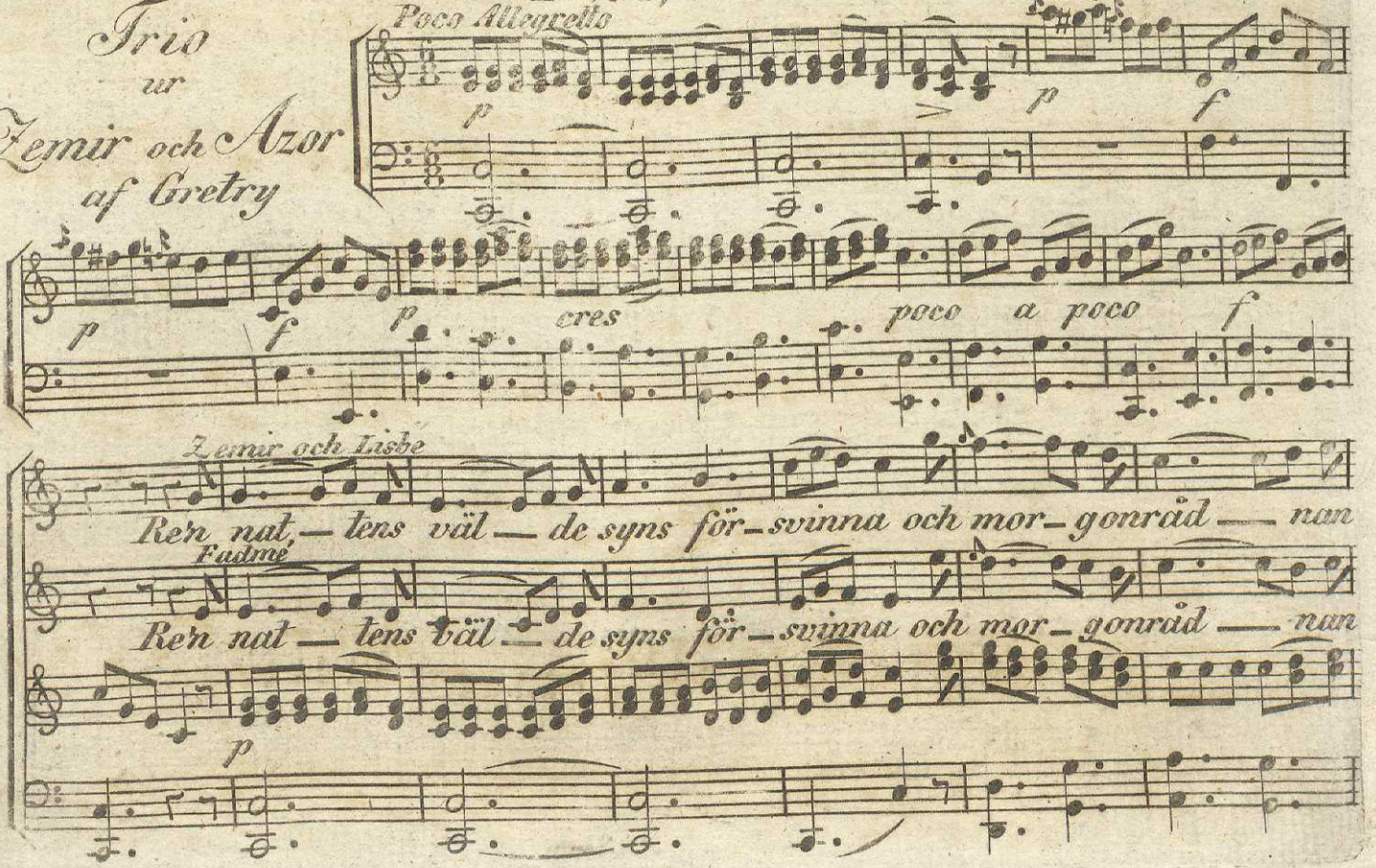

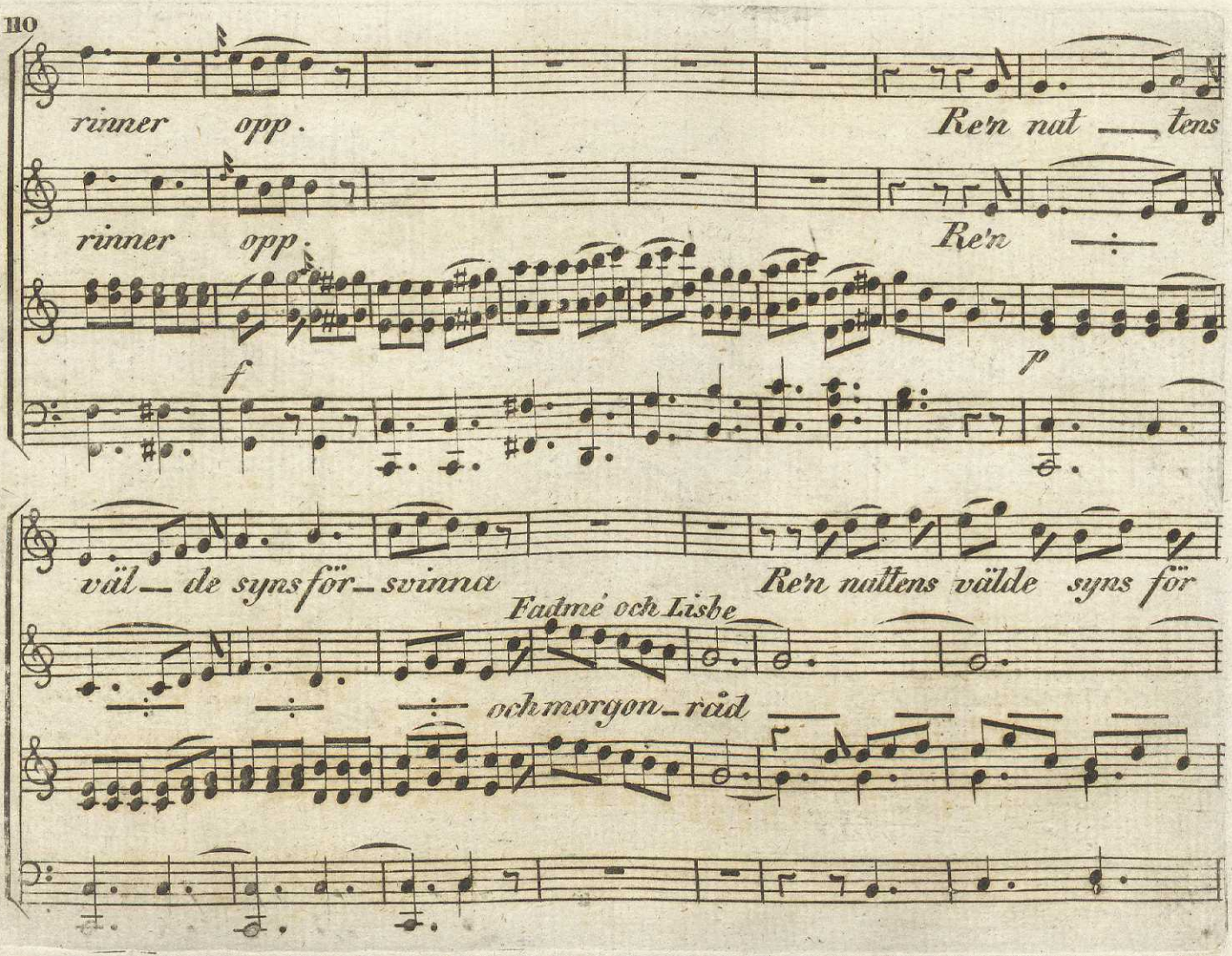
rinner opp.
Re'n nat — tens
rinner opp.
Re'n
f
p
väl — de syns för — svinna
Re'n nattens välde syns för
Fadmé och Lisbe
och morgon — råd

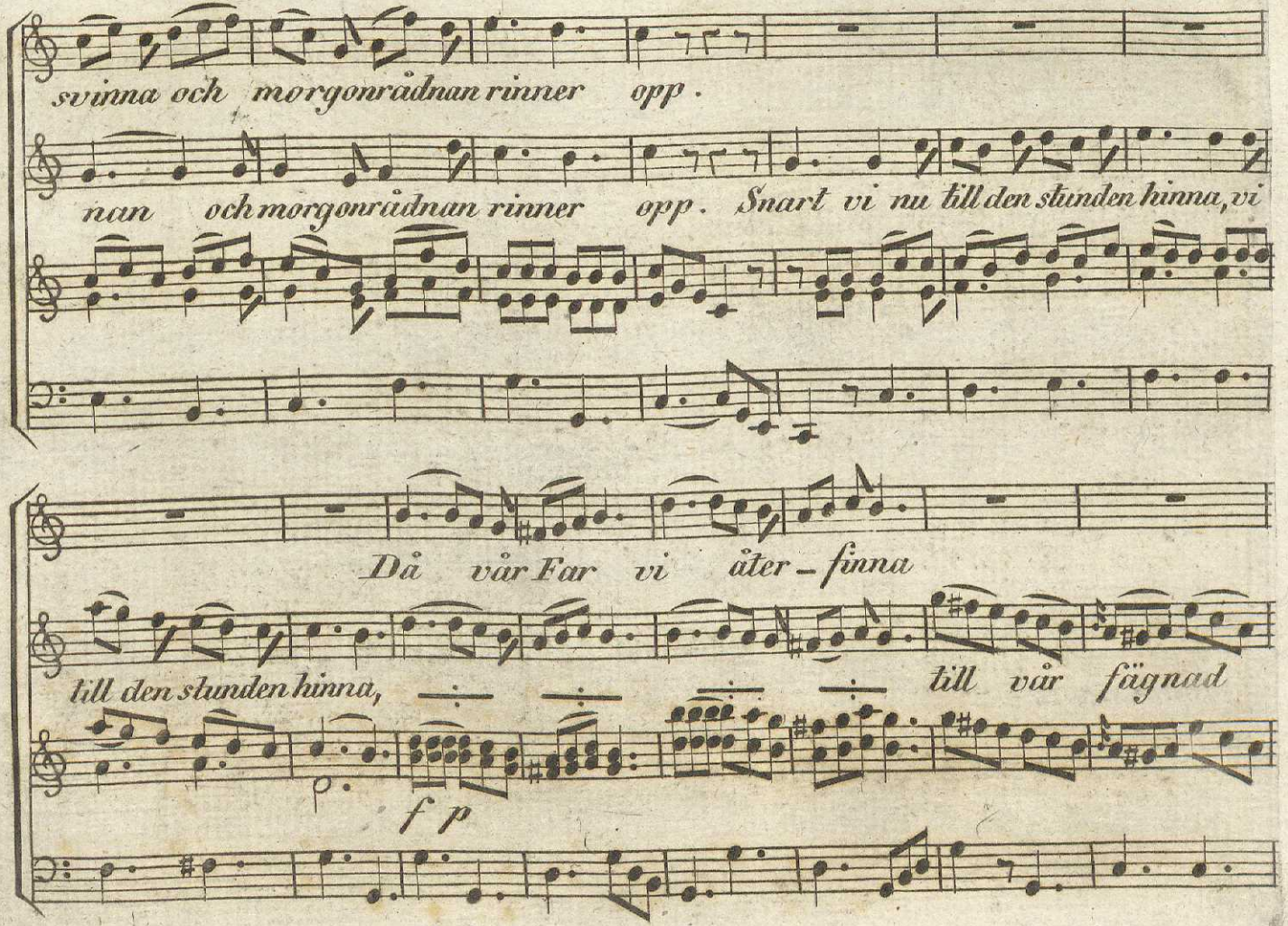
svinna och morgonrådnan rinner opp.
nan och morgonrådnan rinner opp. Snart vi nu till den stunden hinna, vi
Då vår Far vi åter-finna
till den stunden hinna,
till vår fägnad
f p

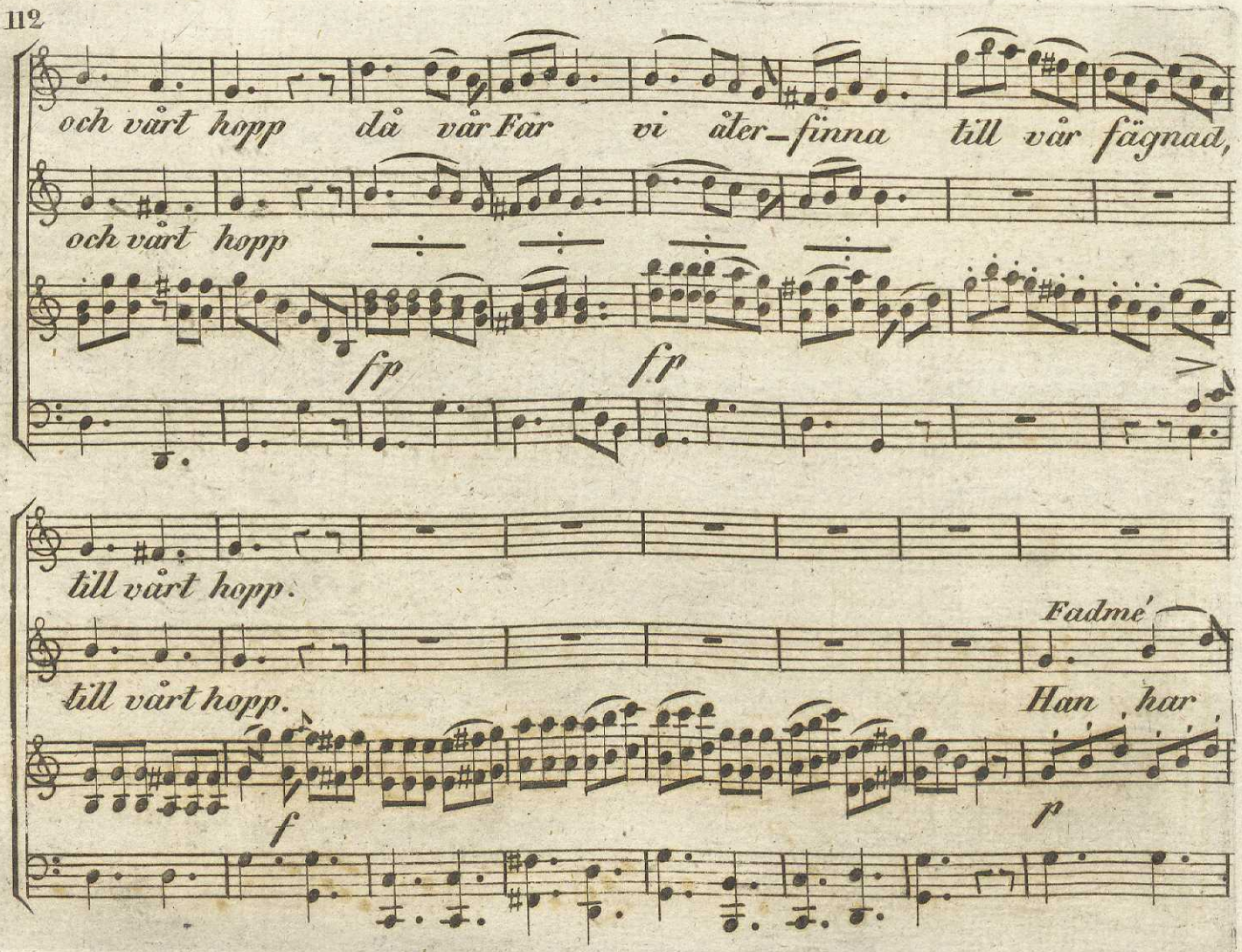
och vårt hopp då vår Far vi åter-finna till vår fägnad,
och vårt hopp
fp
fp
till vårt hopp.
till vårt hopp.
Fadmé
Han har
f
p

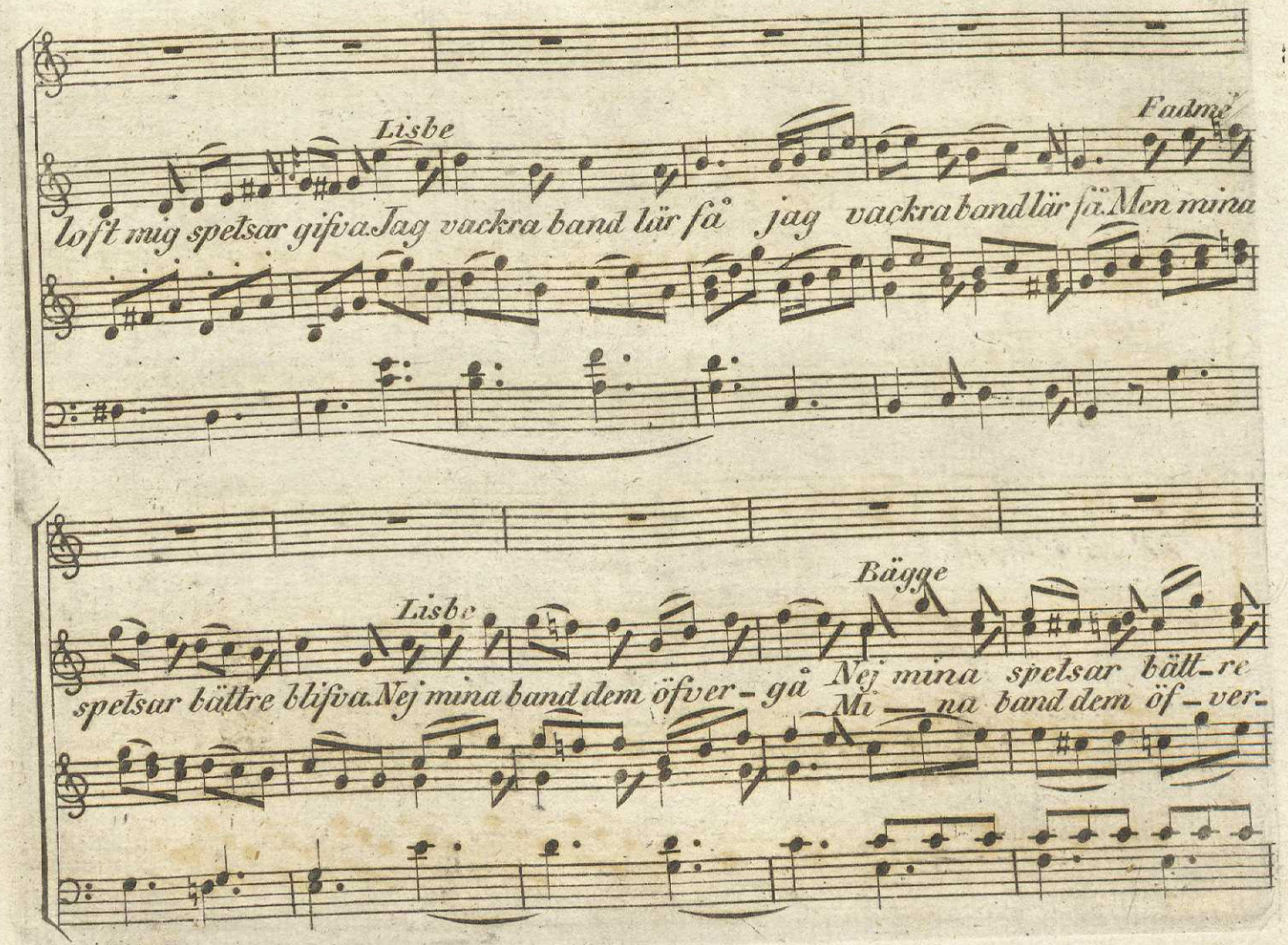
Lisbe
Fadmé
loft mig spetsar gifva. Jag vackra band lär få jag vackra band lär få. Men mina
Lisbe
Bägge
spetsar bättre bliſva. Nej mina band dem öfver-gå Nej mina spetsar bätt-re
Mi — na band dem öf-ver-

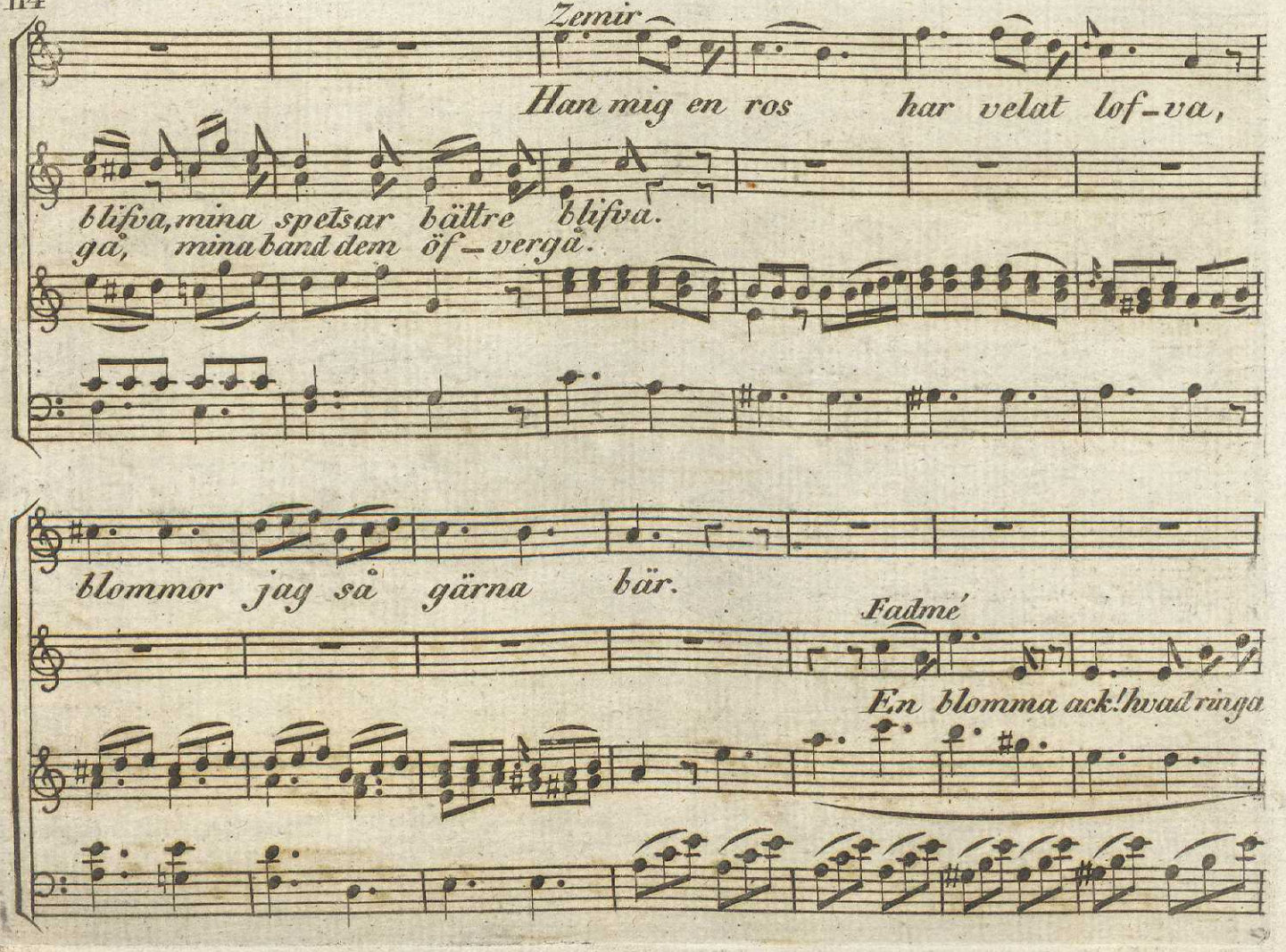
Zemir
Han mig en ros har velat lof-va,
bliva, mina spetsar bättre bliva.
gå, mina band dem öf-verga.
blommor jag så gärna bär.
Fadmé
En blomma ack! hwad ringa

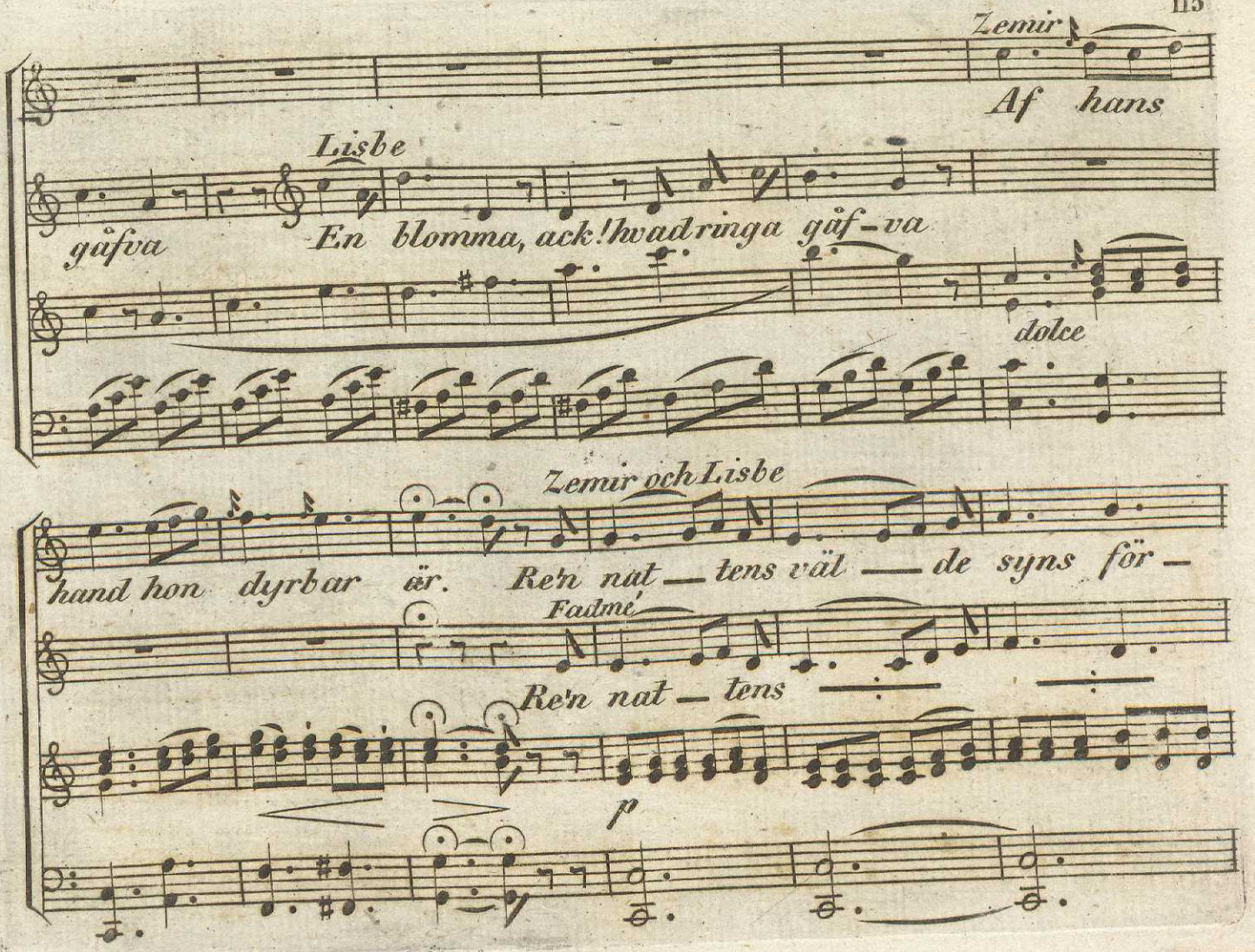
Zemir
Af hans
Lisbe
gåfva
En blomma, ack! hwad ringa gåf-va
dolce
Zemir och Lisbe
hand hon dyrbar är. Ren nat — tens väl — de syns för —
Fadmé
Ren nat — tens
p

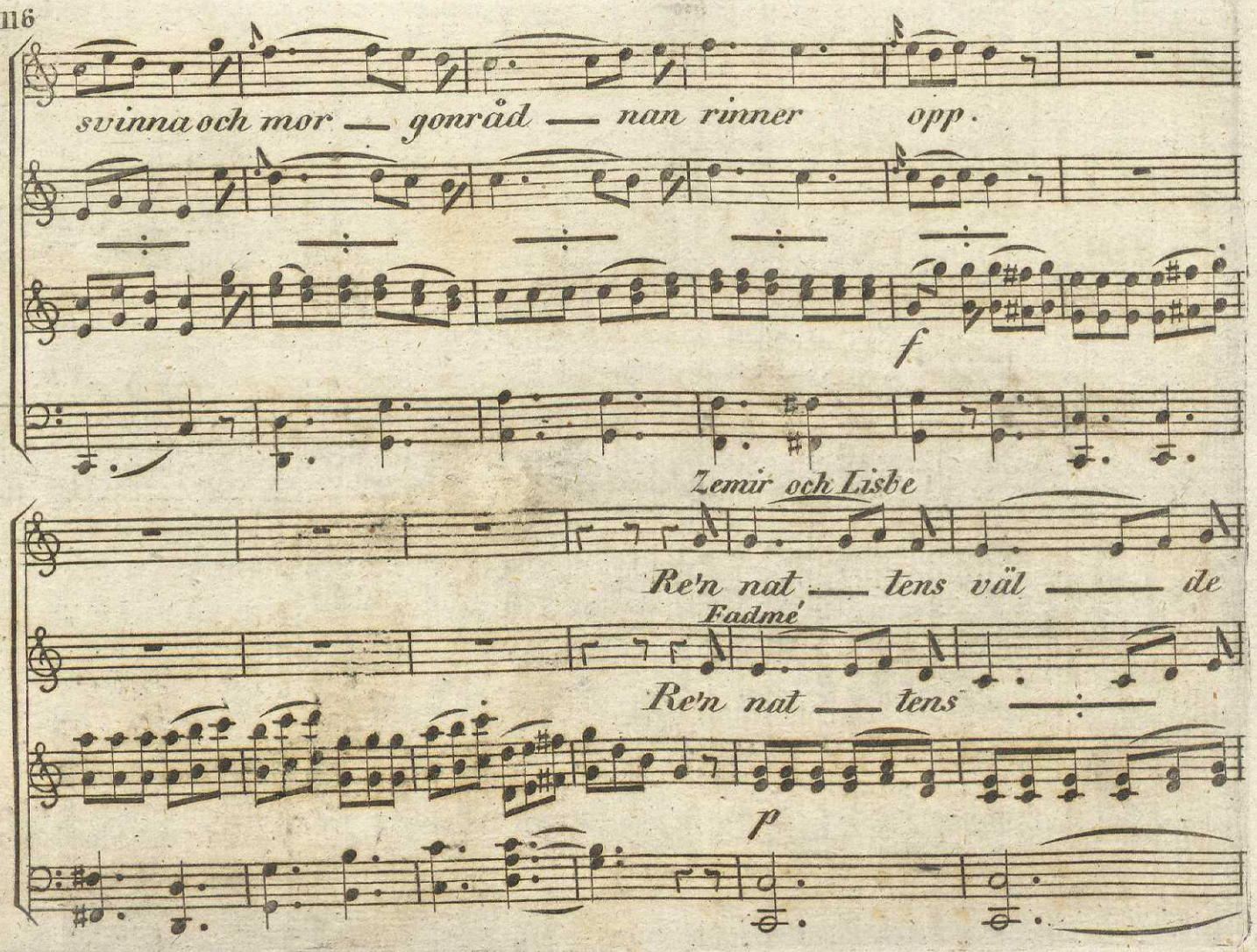
svinna och mor — gonråd — nan rinner opp.
f
Zemir och Lisbe
Re'n nat — tens väl — de
Fadmé
Re'n nat — tens
p

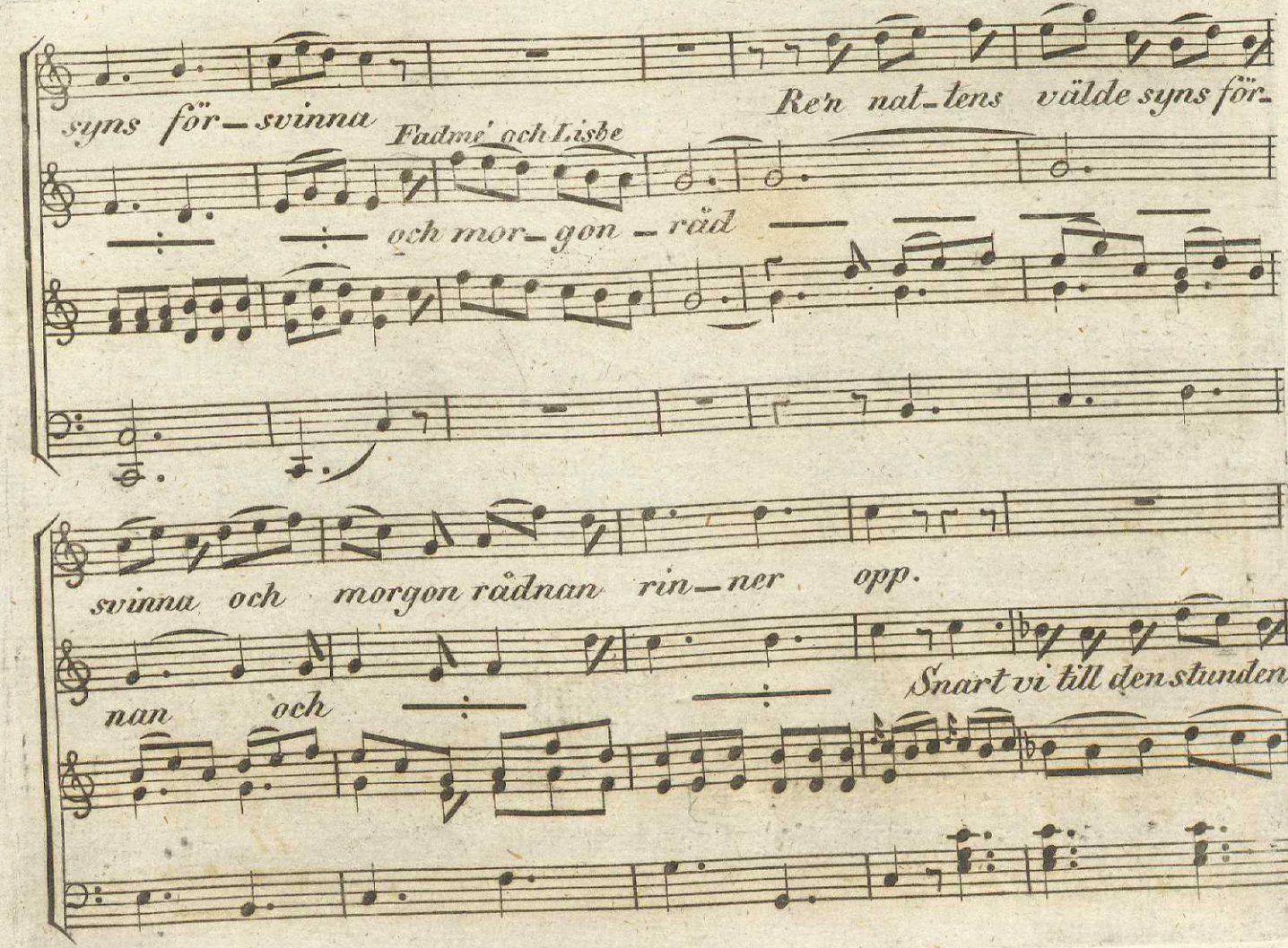
syns för_svinna
Fadmé och Lisbe
Re'n nat_tens välde syns för_
och mor_gon_röd
svinna och morgon rådnan rin_ner opp.
nan och
Snart vi till den stunden

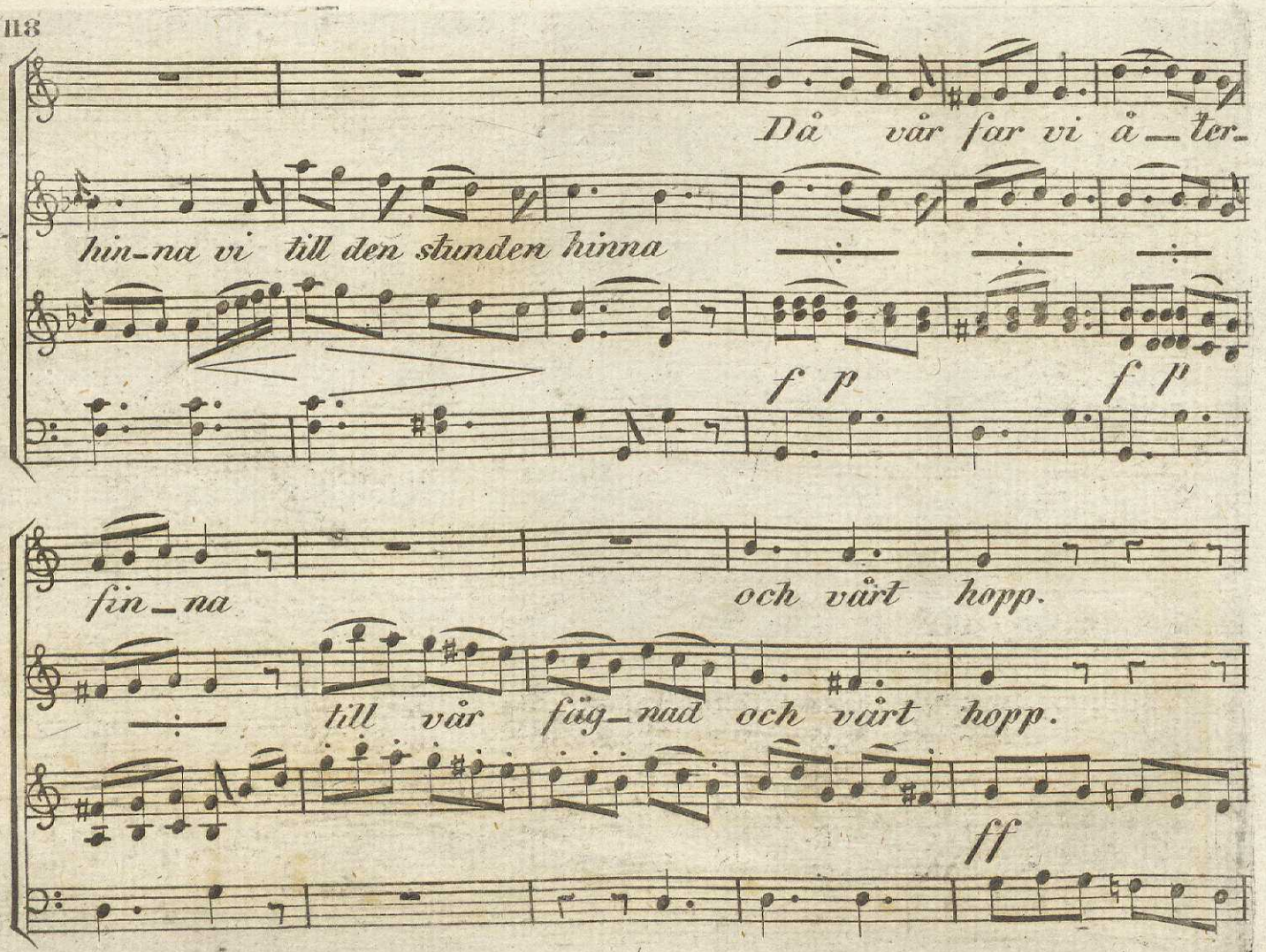
Då vår far vi å_ter_
hin_na vi till den stunden hinna
f p
f p
fin_na
och vårt hopp.
till vår fäg_nad och vårt hopp.
ff

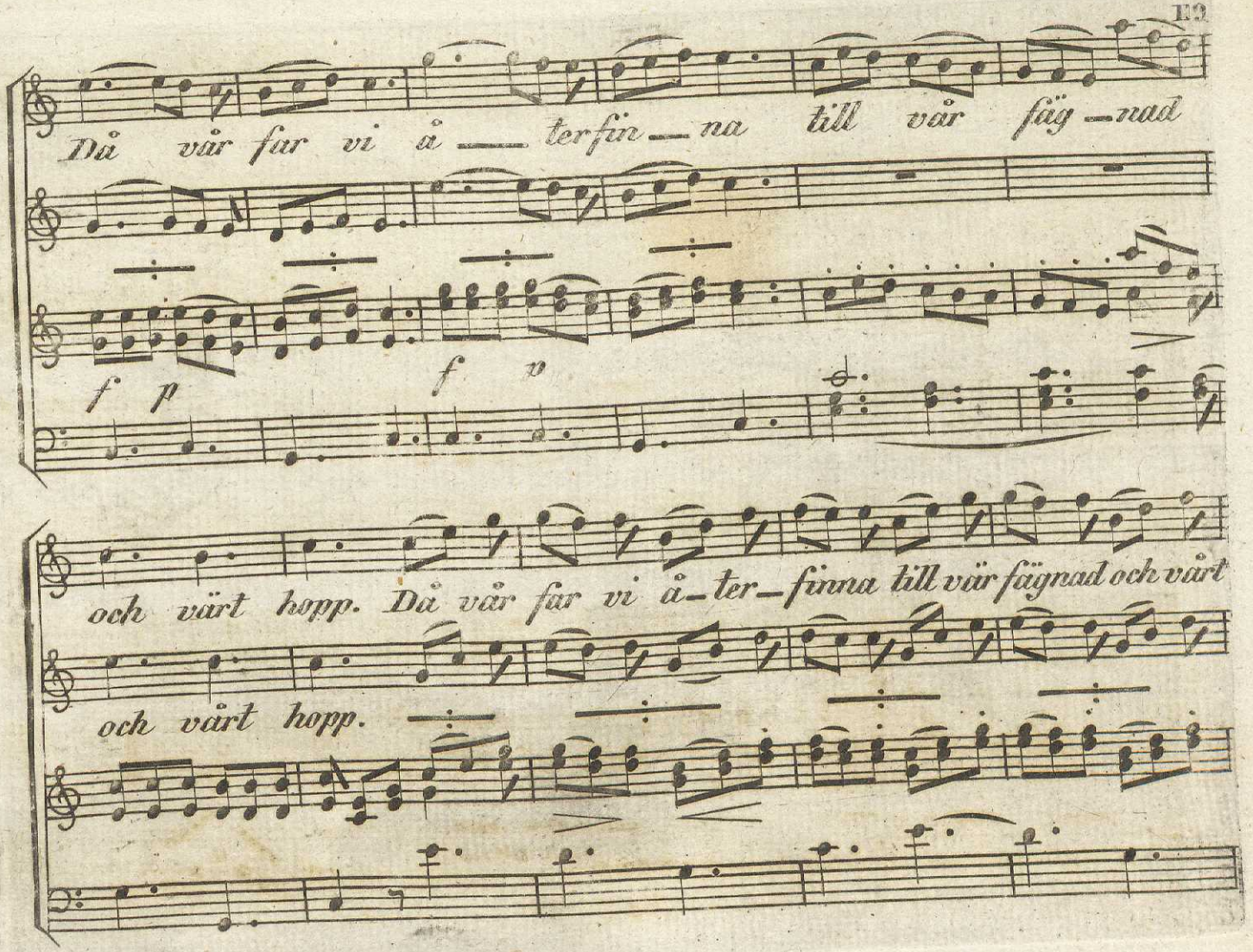
Då vår far vi å — ter fin — na till vår fäg — nad
f p
f v
och värt hopp. Då vår far vi å — ter — finna till vär fägnad och vårt
och vårt hopp.

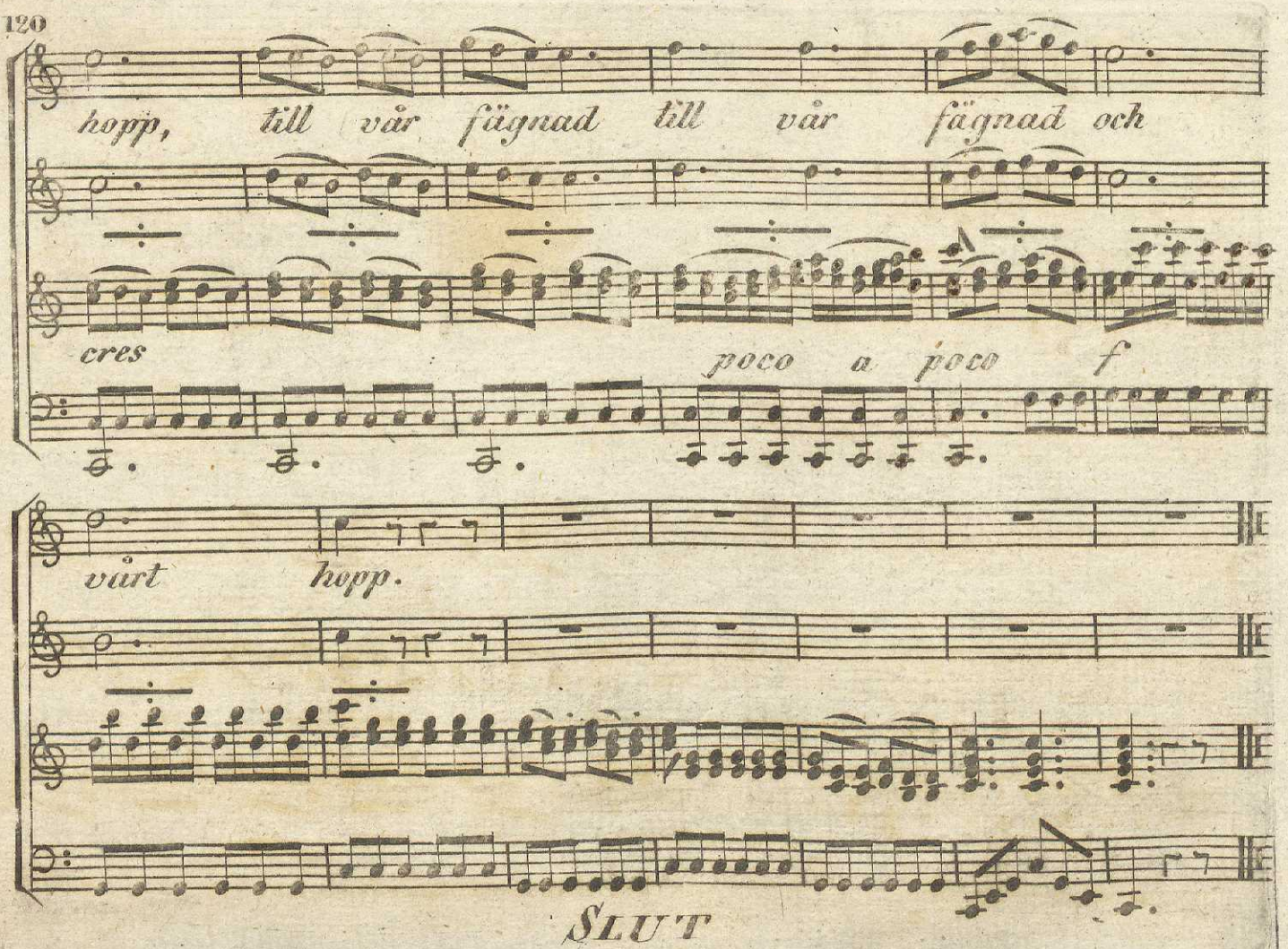
hopp, till vår fägnad till vår fägnad och
cres
poco a poco f
vårt hopp.
SLUT